

Giới thiệu Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu

Truyện Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu Gió Lốc Tiểu Hoa nói về một tình yêu thanh mai trúc mã.

Khi cô sinh, anh hai tuổi. Cô cười tươi với tất cả mọi người nhưng khi nhìn thấy anh lại khóc to không thôi. Sau đó, hai người họ luôn có mối liên hệ với nhau.

Khi cô hai tuổi, anh bốn tuổi, cô đứng ở trên bục giới thiệu: "Xin chào các bạn, mình tên là Hứa Đạm Đạm!" Anh ở dưới nói: "Tiểu Đạm xấu xí, ngu ngốc!"

Khi cô 13 tuổi, anh 15 tuổi, cô thắc mắc: "Kỳ thi này bị tôi đoạt thứ hạng đầu, cảm thấy sao hả?" Anh lạnh nhạt: "Đang làm bài thi thì đi cả đến, cảm thấy sao? Cậu có 20 Tệ không? Cho tôi mượn đi!"

Khi cô 25 tuổi, anh 27 tuổi, Đại Phúc Hắc đã dụ dỗ Tiểu Phúc Hắc thành công. Cô nhìn giấy đăng ký kết hôn, chờ mong nói: "Nguyên vọng lớn nhất của em là được ăn ngon, ngủ kỹ, chơi thoải mái! Anh có thể làm được không?"

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giới Thiệu

Editor: Nhã Y Đình

Khi cô sinh, anh hai tuổi. Cô cười tươi với tất cả mọi người nhưng khi nhìn thấy anh lại khóc to không thôi. Sau đó, hai người họ luôn có mối liên hệ với nhau.

Khi cô hai tuổi, anh bốn tuổi, cô đứng ở trên bục giới thiệu: "Xin chào các bạn, mình tên là Hứa Đạm Đạm!" Anh ở dưới nói: "Tiểu Đạm xấu xí, ngu ngốc!"

Khi cô 13 tuổi, anh 15 tuổi, cô thắc mắc: "Kỳ thi này bị tôi đoạt thứ hạng đầu, cảm thấy sao hả?" Anh lạnh nhạt: "Đang làm bài thi thì đi cả đến, cảm thấy sao? Cậu có 20 Tệ không? Cho tôi mượn đi!"

Khi cô 25 tuổi, anh 27 tuổi, Đại Phúc Hắc đã dụ dỗ Tiểu Phúc Hắc thành công. Cô nhìn giấy đăng ký kết hôn, chờ mong nói: "Nguyên vọng lớn nhất của em là được ăn ngon, ngủ kỹ, chơi thoải mái! Anh có thể làm được không?"

Anh đề lên người cô: "Đương nhiên có thể, còn nhiều loại tư thế nữa!"

Tại cô đỏ ửng: "Không biết xấu hổ!"

Trước mặt mọi người, cô là Tề Thiên Đại Thánh xinh đẹp, hung dữ còn anh là Sư phụ Đường Tam Tạng cao quý.

Tại một chương trình phỏng vấn, người dẫn chương trình hỏi: "Cô Hứa, mọi người đặt biệt danh cho cô và Ninh nam thần như vậy? Cô có thấy hài lòng không?"

Cái gì? Tề Thiên Đại Thánh và Đường Tam Tạng sao?

Tôi là Tiểu Hâu, vĩnh viễn không thể thoát khỏi bàn tay của Phật tổ Như Lai.

Hứa Đạm Đạm trầm oán trong lòng.

Ninh Chấp Mặc ngồi bên cạnh lại nhếch môi: "Hài lòng!"

Người dẫn chương trình tiếp tục: "Có thể nói nguyên nhân cô khóc vì đối phương không?"

Hứa Đạm Đạm nghiêng đầu, suy nghĩ một lúc: "Đi ăn đùi nường cùng nhau, cho quá nhiều mù tạt. Có tính không?"

Người dẫn chương trình bối rối: "Tính. Có thể cho hỏi khi rảnh rồi cô thích làm gì?"

Hứa Đạm Đạm: "Đi mua sắm! Đặc biệt là quần áo!"

Ninh Chấp Mặc: "Đưa cô ấy đi mua sắm! Đặc biệt là quần áo!"

Rất ăn ý.

Người dẫn chương trình xoa trán: “Cô Hứa có thể giải thích lý do không?”

Hứa Đạm Đạm thân nhiên nói: “Bây giờ không mặc đẹp thì còn đợi đến khi nào nữa?”

Ninh Cháp Mặc nhú mày: “Từ bé em đã nói những lời này rồi!”

Người dẫn chương trình đổi đề tài: “Đúng là những câu này có rất nhiều trong tiểu thuyết rồi! Ngay cả đến 60 tuổi vẫn nói như vậy! Vậy cô Hứa có thể nói một chút thời điểm nào không cần mặc đẹp?”

Hứa Đạm Đạm suy nghĩ một lúc lâu, nói thật: “Rửa bát, lau nhà, giặt quần áo.”

Người dẫn chương trình vẫn tiếp tục theo đuổi đề tài: “Theo tôi được biết tất cả quần áo của cô đều rất đắt tiền, không có bộ đồ nào không đẹp cả?”

“Đúng vậy!” Hứa Đạm Đạm cười tươi. “Cho nên tôi chưa bao giờ rửa chén, lau nhà, giặt quần áo.”

Hỏi tùy tiện. Người dẫn chương trình nghi hoặc: “Hai người ở bên nhau bao lâu rồi?”

Hứa Đạm Đạm: “Chúng tôi học chung đại học, bốn năm!”

Người dẫn chương trình cảm thán: “Bây giờ, rất ít đôi yêu nhau từ hồi sinh viên có thể cưới nhau. Cực kỳ không dễ dàng.”

“Đúng!” Hứa Đạm Đạm gật đầu. “Chúng tôi còn học cùng cấp ba và cấp hai nữa!”

Người dẫn chương trình dừng lại.

Hứa Đạm Đạm tiếp tục: “Học chung cả tiểu học và nhà trẻ nữa!”

Người chủ trì hóa đá. Nguồn dịch nhanh nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Về mặt Hứa Đạm Đạm thân nhiên, “Từ lúc tôi sinh ra, đầy tháng, một tuổi, anh ấy đã ở bên cạnh rồi!”

Người chủ trì tan thành cát bụi, bay theo gió!

Sao có thể phỏng vấn được nữa!

Người dẫn chương trình chịu đã kích nặng nề từ bỏ vấn đề này, hỏi câu khác: “Vậy hai người có thể nói lý do lần đầu tiên cãi nhau không?”

Ninh Cháp Mặc ngẫm lại, “Không gọi là cãi nhau, chỉ có thể gọi là tranh luận. Chúng tôi thường xuyên tranh luận!”

Người dẫn chương trình: “Có thể kể vài ví dụ không?”

Ninh Cháp Mặc cười nói: “Lần đầu tiên, cô ấy hỏi tôi rõ ràng dưa chuột màu xanh lục vì sao lại gọi là dưa chuột mà không gọi là dưa lục?”

Khán giả ngồi dưới khán đài cười vang.

Ninh Cháp Mặc nhìn thấy dáng vẻ xấu hổ của Hứa Đạm Đạm, nụ cười bên môi càng lớn hơn: “Lần thứ hai vẫn là cô ấy hỏi tôi rau xà lách rõ ràng không cần nấu chín tại sao lại gọi là rau xà lách mà không gọi là rau chín?”

Tiếng cười dưới khán đài càng to hơn.

Nụ cười trên mặt nam thần càng lúc càng nhu hòa: “Dạo gần đây, cô ấy lại thắc mắc về tình yêu gắn liền với sinh mệnh chúng tôi! Bắt đầu từ khi nào. . . .”

Là do động cơ xấu xa của mẹ Hứa hay do mưu tính sâu xa của mẹ Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Cô Là Tiểu Đạm Đạm (1)

Editor: Nhã Y Đình

Mẹ Hứa là một nữ cường nhân trong sự nghiệp nhưng đến năm 30 tuổi lại kết hôn với đối tác làm ăn. Sau đó, mối quan tâm hàng đầu của bà là gia đình và con cái.

Lúc đầu, bà cũng không quá quan tâm đến chuyện kết hôn, sinh con. Nhưng lần trở lại thành phố A tham dự tiệc đầy năm con trai của một người bạn thân. Hôm đó, cậu nhóc xinh xắn, lanh lợi ngong nghịu gọi mẹ Hứa một tiếng “Dì ơi!” rồi cười với bà. Đáng vẻ thật đáng yêu

Mẹ Hứa bị dụ dỗ, đột nhiên thay đổi 180 độ.

Một năm sau.

Mẹ Hứa nằm nghiêng trên giường bệnh, ở bên cạnh có một Tiểu Gạo Nếp nhỏ nhắn, trắng hồng, khuôn mặt to bằng lòng bàn tay. Cái mũi, miệng, đôi mắt đều cực kỳ nhỏ nhắn.

Cô nhóc này rất khác với những đứa bé khác.

Ngoại trừ lúc mới sinh thì khóc một lúc, những lúc khác Tiểu Gạo Nếp cũng không khóc quấy gì. Khi đói bụng chỉ kêu vài tiếng mà thôi.

Thỉnh thoảng, khi nói chuyện phiếm với mấy sản phụ giường bên, mẹ Hứa đều nhận được những ánh mắt hâm mộ của mấy bà mẹ kia. Ngược lại, ba mẹ Hứa lại nghĩ rằng, chẳng thà con gái mình âm ỉ một chút để bọn họ có thể dễ dàng, ôm nựng con thì hai người họ mới có cảm giác trở thành ba mẹ.

Không nỡ để con gái bị đói, ba Hứa thử đủ loại phương pháp kỳ quái.

Có lúc, ba Hứa sẽ mở phim kinh dị hoặc bắt ngờ làm mặt quỷ dọa con gái.

Đối mặt với những hành động ngây thơ của ba Hứa, Tiểu Gạo Nếp chỉ ngáp một cái rồi nhắm mắt ngủ.

Trẻ con được nuôi bằng sữa mẹ nên có giấc ngủ rất say mà lâu. Mẹ Hứa nhẹ nhàng hôn lên chóp mũi trắng trẻo của con gái cảm thấy xúc động không thôi. Bà đã lăn lộn trên thương trường nửa đời người, có tình yêu, có gia đình. Lúc trước vì trêu chọc con trai bạn thân là sẽ sinh vợ cho nó. bây giờ bà có con gái thật. Cảm thấy thật kỳ diệu!

Ba Hứa về nhà nấu cơm trưa rồi lại mang vào cho vợ. Lúc vào phòng bệnh thấy mặt vợ đỏ hồng, vội vàng đặt hộp cơm xuống, bước qua nhẹ nhàng ôm mẹ Hứa vào lòng, “Sao vậy em?”

Mẹ Hứa cũng thân nhiên, quay đầu lau hết nước mắt vào áo ba Hứa, đôi mắt đỏ hồng nhìn ông xã mình, nhẹ nhàng hỏi: “Đặt tên cho con gái chúng ta là Hứa Đạm Đạm được không?”

Hóa ra là thế.

Ba Hứa yên tâm, gạt đầu như gà mổ thóc, cực kỳ tán thành: “Em thích là được!” Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Mẹ Hứa thỏa mãn hừ nhẹ một tiếng rồi mới chậm chạp ngồi xuống. Mới sinh chưa được một tuần nên sản phụ phải nghỉ ngơi nhiều.

Ba Hứa nhanh nhẹn kéo bàn ăn, rồi bày biện đồ ăn cho mẹ Hứa, lại sợ mẹ Hứa suy nghĩ linh tinh: “Bà xã, có da có thịt mới tốt nha!”

mẹ Hứa thấy đáng vẻ hăng hái của ba Hứa thì hơi nhúm mày: “A. ? Tốt như thế nào?”

Ba Hứa nịnh nọt: “Có da có thịt mới cảm thấy rất mềm mại! Em xem, hôm nay anh làm trứng xào cà chua em thích đó!”

Ở ngoài cửa vang lên một giọng nói giòn giã: “Ồ đâu có trứng xào cà chua ạ? Con thích ăn nhất món đó ạ!”

Sau đó, cửa bị đẩy ra, một cậu nhóc xinh xắn chạy vào phòng bệnh.

”Ninh Chấp Mặc! Con đi chậm thôi đừng dọa đến em gái nhỏ!” Một cô gái trẻ tuổi đi theo sau nói.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Cô Là Tiểu Đạm (2)

Editor: Nhã Y Đình

Mẹ Hứa nhìn thấy một lớn một nhỏ đến, khuôn mặt vừa vui mừng vừa lo lắng: “Sao hai người tới đây?”

Tiểu Cháp Mặc bị Tần Họa ôm vào lòng, cười đáp: “Mẹ nói đến thăm con gái nuôi ạ! Con vừa nghe thấy có trứng xào cà chua!”

Ba Hứa bật cười, ôm lấy Tiểu Gạo Nếp nằm trên giường đưa cho Tần Họa: “A, thì tên của con gái là Tây Hồng Thị Sao Kê Đan mà! Vừa mới đặt xong đó!” (Tây Hồng Thị Sao Kê Đan: Trứng xào cà chua)

“A?” Tần Họa đỡ lấy Tiểu Gạo Nếp, nghe thấy thế thì cảm thấy thắc mắc: “Tên sáu chữ hình như hơi dài thì phải. . . .”

Mẹ Hứa xoa trán, sửa lại: “Đóa đóa hoa khai đậm mặc ngân. Tên con gái là Hứa Đạm Đạm!”

Cậu nhóc nghe thấy vậy thì xụ mặt xuống, “Vậy không có trứng xào cà chua ạ?”

“Nhưng con cũng muốn có một em gái nhỏ mà! Đạm mặc ngân. Đạm Đạm và Mặc Mặc. . . .”

Mắng yêu con trai một chút, Tần Họa lại cười đùa với cô bé: “Con gái nuôi của mẹ thật đáng yêu! Con có muốn làm vợ của anh Mặc Mặc không? Lúc còn chưa có con, mẹ con còn muốn kết thông gia rồi đó!”

“Khách khách!”

Vừa rồi Tiểu Đạm còn không có phản ứng gì bây giờ lại hoa chân múa tay cực kỳ vui sướng, ề ề đáp lại.

Ninh Cháp Mặc mới hai tuổi nhưng kế thừa những gen tốt của ba mẹ, khuôn mặt tròn tròn, khuôn mặt đẹp, lông mi cong vút, mũi cao, thẳng rất giống với bé trai trong các bức tranh treo dịp tết. Nhưng mỗi cử chỉ, hành động của nó đều thể hiện sự cao quý, cực kỳ xuất chúng.

Kết thông gia là gì? Còn bà xã nữa?

Tiểu Cháp Mặc nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, càng nghĩ càng hồ đồ, kéo áo Tần Họa, “Không phải ba cũng gọi mẹ là bà xã sao. . . . Bà xã là gì vậy ạ? Còn kết thông gia là gì, cũng là cách gọi em bé ạ?”

Trong mắt Tần Họa lóe lên tia sáng, bà ấy cẩn thận đặt cô bé nằm lên giường, ngồi xổm xuống, đối diện với con trai mình.

“Mặc Mặc có thích em gái nhỏ không?”

“Uhml!” Tiểu Cháp Mặc gật đầu. Chú Hứa và di Ôn đều đẹp mắt như thế nên em gái nhỏ chắc chắn cũng rất được!

“Vậy sau này em gái nhỏ cùng con đi học, ăn cơm, đi chơi, con có thích không?” Tần Họa dụ dỗ từng bước.

“Ừm!” Dưới ánh mắt mong đợi của mẹ, Tiểu Cháp Mặc gật đầu.

“Vậy sau này con thích em gái nhỏ, em gái nhỏ cũng thích con, con thấy sao?” Tần Họa tiếp tục nhẹ nhàng hỏi.

“Ừm!” Tiểu Cháp Mặc bị hỏi nhiều nên cảm thấy choáng váng. Một lát sau mới bừng tỉnh, hỏi lại, “Đây là ý của kết thông gia ạ? Vậy em gái nhỏ là bà xã của con sao?”

“Ừm!” Tần Họa không chút do dự mà gật đầu khẳng định, vui vẻ xoa đầu con trai mình.

Thình thoảng tên nhóc thối này cũng rất thông minh đó chứ!

Bị mẹ Hứa trừng mắt nên ba Hứa không dám nói gì cứ trơ mắt nhìn con gái bị bán đi, gù gù giằng nói: “Bây giờ hai đứa nó còn quá nhỏ. . . .”

Tần Họa xua xua tay, phản bác: “Tình cảm thì từ từ bồi dưỡng được mà!”

Mẹ Hứa yêu thương nhìn Tiểu Cháp Mặc, bày tỏ đồng ý với Tần Họa.

Lúc này, cậu nhóc vui vẻ đi đến cạnh giường, kiễng chân nhìn cô nhóc kia. Một đứa bé sơ sinh, da trắng nõn, mềm mại, đôi mắt to tròn nhìn xung quanh.

Dường như cô nhóc biết ai đang nhìn mình, Tiểu Gạo Nếp toét miệng cười, bên miệng có chút chất lỏng chảy ra.

A, quá khác biệt với tưởng tượng rồi!

“Trông vừa xấu vừa ngốc. . . .” Tiểu Cháp Mặc khinh thường nói, chân mày hơi nhướng lên.

“Oa —— oa oa oa ——!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cô Là Tiểu Đạm Đạm(3)

Editor: Nhã Y Đình

Chắc chắn Tiểu Đạm Đạm không hiểu Ninh Cháp Mặc vừa chê nó. Nhưng trùng hợp một điều lúc Tiểu Cháp Mặc đến nhìn cô nhóc kia, còn chưa kịp làm mặt quỷ thì Tiểu Đạm Đạm đã khóc một tiếng.

Tiếng khóc vang lên lạnh lạnh khiến cho mấy người lớn ngạc nhiên không thôi.

Tần Họa vội vàng ôm Tiểu Đạm Đạm lên, trừng mắt nhìn con trai mình: “Dám bắt nạt Đạm Đạm, lát nữa về phạt con úp mặt vào tường học thuộc lòng thơ Đường!”

Ninh Cháp Mặc chẳng làm gì, đứng thất thần một bên, khuôn mặt tuấn tú, nhỏ nhắn cực kỳ vô tội, trong lòng lại ghi hận em gái nhỏ này!

Hàng ngày, Tần Họa đã bắt đầu dạy cho Ninh Cháp Mặc nhận biết chữ viết, học thơ ca, làm đề toán. Còn Tiểu Đạm Đạm ở với mẹ Hứa thật sự cực kỳ thoải mái, cuộc sống của cô nhóc chỉ có ăn, ngủ, chơi.

Cuối cùng cũng đến sinh nhật đầy năm của Hứa Đạm Đạm. Đến giữa trưa, người thân và bạn bè mới đến.

Hai vợ chồng Hứa gia ở trên lầu bạc vắn đề chỗ ở cho khách khứa vào tối nay nên để Đạm Đạm một mình ở dưới tầng một. Phòng khách được trải thảm Tiểu Đạm Đạm vui vẻ bò lung tung.

Mấy người Hứa gia và gia đình ba người của Tần Họa đứng trước cửa căn nhà cao cấp thấy cửa chính mở rộng cảm thấy tò mò không thôi.

Tần Họa giật nhẹ tay áo của ông xã, nhỏ giọng hỏi: “Trị an thành phố B tốt đến mức mà không cần đóng cửa sao?”

Bà ngoại Hứa nói to: “Vừa rồi, Ôn Tinh nói còn ở nhà, Đạm Đạm ở dưới tầng một sao không thấy con bé đâu nhỉ?”

Ông ngoại Hứa là người phản ứng nhanh nhất: “Chắc là nhóc con kia bò lung tung chỗ nào rồi. Hai người thấy không? Tiểu Đạm Đạm thật nghịch ngợm mà! Mọi người mau đi tìm đi!”

Mọi người thấy dưới tầng một đủ loại đồ chơi: cầu trượt, bóng, bập bênh, dường như đã biến thành công viên trò chơi dành cho thiếu nhi rồi!

”Đạm Đạm? Đạm Đạm?”

”Đạm Đạm đâu rồi?”

Ninh Cháp Mặc đã ba tuổi, hai tay đút túi quần đứng cạnh ba khiến cho cậu nhóc càng thêm lạnh lùng, mạnh mẽ.

Ninh Thành Trì hơi nhếch miệng, ôm vai con trai, đùa: “Sao thế? Con không thích em gái này à? Lần trước ba nghe nói con bắt nạt người ta nha. “

Cậu nhóc hơi nhếch cằm lên, phản bác: “Con không có, là mẹ nghi oan cho con!”

Ninh Thành Trì cười nói: “Ba hỏi con có thích em gái nhỏ này không chứ không phải hỏi con có bắt nạt người ta à?”

Cậu nhóc hơi nhú mày, không trả lời. Đối với cậu, vấn đề này quá sâu sắc rồi!

Ba Hứa và mẹ Hứa nghe thấy tiếng động dưới lầu, vội vàng đi xuống, thấy hành động của mọi người cũng đoán được con gái mình lại trốn đi cùng vội vàng chạy xuống tìm cùng. Ngay cả Ninh Thành Trì cũng di chuyển đồng đồ chơi.

Ngoại trừ Tiểu Cháp Mặc đứng bên cạnh ghế sofa không có ý định tham gia tìm kiếm cùng, chỉ thình thoảng di chuyển sang chỗ khác không làm vướng chân mọi người.

”A ——!”

Một tiếng kêu to đã hấp dẫn tất cả ánh mắt của người lớn. Mọi người nhìn thấy cô nhóc mặc bộ đồ Spongebob Squarepant đang quỳ trên đất, vươn cánh tay mập mạp, nhỏ nhắn ôm lấy hai chân Ninh Cháp Mặc không chịu buông.

Khuôn mặt nhỏ nhắn, tròn tròn cười khanh khách với cậu nhóc đến mức chảy cả nước miếng.

Cậu nhóc sợ làm bị thương cô bé đột nhiên chui từ gầm bàn ra, không dám động đậy.

Mẹ Hứa chạy qua ôm lấy cô bé: “Tiểu Đạm Đạm này! Nhiều người tìm con như vậy mà con chỉ chú ý đến anh Mặc Mặc thôi sao?”

Nhưng mà cho dù mẹ Hứa có ôm, cưng nựng như thế nào thì Tiểu Đạm Đạm cũng ôm chặt lấy Ninh Cháp Mặc không chịu buông.

Sau đó, hai cánh tay mũm mĩm tóm lấy chân cậu nhóc lên đến gối, rồi đùi, sau đó là eo và cạp vào cổ cậu nhưng cuối cùng vẫn không chịu buông tay.

Ninh Cháp Mặc đứng thẳng, ưỡn ngực, không dám động đậy, cảm thấy trái tim nhỏ của cậu chưa bao giờ đập nhanh đến vậy.

Đã biết một cô nhóc vừa một tuổi giờ trở nên mạnh mẽ như thế nào chưa?

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cô Là Tiểu Đạm Đạm (4)

Editor: Nhã Y Đình

Tất cả người lớn nhìn thấy cảnh này đều sững sờ không thôi.

Mẹ Hứa dọa cô nhóc: “Con không buông anh Mặc Mặc ra thì trưa nay sẽ không cho con xem Tây Du Ký, Mỹ Hầu Vương mà con thích nhất đâu!”

Tiểu Đạm Đạm vẫn không chịu buông tay, đôi mắt to chớp chớp nhìn Ninh Cháp Mặc, rồi đột nhiên kêu một tiếng: “Mặc Mặc a a.”

Trẻ con mới tập nói vẫn chưa rõ chữ nhưng cô nhóc nói xong câu này thì chiếc mũi trắng hồng hơi hếch lên.

Mẹ Hứa, ba Hứa, tất cả mọi người sững sờ.

Mẹ Hứa là người phản ứng đầu tiên, đôi mắt sáng lên: “Tiểu Đạm Đạm vừa nói? Mọi người có nghe thấy không?”

Tần Họa ôm lấy con gái nuôi trong tay mẹ Hứa, cười vui vẻ: “Bảo bối Đạm Đạm của tôi biết nói rồi. Vậy mà người đầu tiên con bé gọi là anh Mặc Mặc nha! Nói cho mẹ nuôi biết, con có thích anh Mặc Mặc không?”

Ninh Thành Trì xoa xoa đầu Tiểu Cháp Mặc có ý an ủi con trai mình. Ông nghe thấy bà xã mình hỏi một vấn đề ngu ngốc như thế thì cảm thấy nhức đầu không thôi.

Đứa bé nhỏ như vậy, sao có thể hiểu được vấn đề sâu sắc này chứ?

Ngay cả con trai thông minh của mình cũng không biết mà!

Nhóm người Hứa gia cũng xoa xoa thái dương, con bé mới một tuổi thôi mà!

Ánh mắt Ninh Cháp Mặc phức tạp nhìn cô nhóc mặc bộ Spongebob Squarepant kia, không để ý đến câu hỏi của mẹ.

Trong lòng cậu nghĩ, chắc vẫn giống như năm ngoái. Vừa ngốc nghếch, xấu xí lại cực kỳ đáng ghét, không đáng yêu như cậu. Thật sự không hiểu tại sao mẹ lại thích nó như thế?

Ai ngờ, Tiểu Đạm Đạm ở trong lòng Tần Họa hoa chân múa tay sung sướng, cười hai tiếng, nói hai tiếng “Thi. ích.”

Mọi người nghe giống như tiếng “thích”. Tần Họa vui vẻ, hôn lên hai má phúng phích của Tiểu Đạm Đạm, nói: “anh Mặc Mặc cũng thích con!”

Ninh Cháp Mặc mở to mắt, cãi lại: “Con nói thích khi nào chứ?”

Tần Họa trừng mắt nhìn con trai mình: “Năm ngoái.”

Ninh Cháp Mặc: “.”

Dưới tầm mắt của mọi người, cậu nhóc này đến nhìn cô nhóc trong lòng mẹ.

Mềm mại, trắng nõn, đôi mắt to tròn nữa! Không xấu như trước! Tiểu Cháp Mặc nghiêng đầu nghĩ lại.

Bữa cơm hôm nay vì Đạm Đạm nói chuyện nên càng vui vẻ hơn. Đạm Đạm nghe lời tất cả mọi người, ngoan ngoãn bập bẹ nói theo: “Ba!” “Mẹ!” “Ông ngoại”.

Còn gọi cả “Mẹ nuôi” “Ba nuôi!”

Ngay cả người lạnh lùng như Ninh Thành Trì cũng cười khen ngợi cô nhóc này giỏi.

Chỉ có duy nhất ba Hứa không có khẩu vị. Ông vui vẻ vì con gái đã biết nói nhưng buồn vì nghĩ con bé đang chờ Ninh Chấp Mặc nên không chịu nói chuyện.

Để thể hiện sự buồn bực của bản thân, nên bữa trưa ông cũng ăn ít hơn một bát.

Buổi tối, ông ngoại Hứa đột nhiên nói: “Hai đứa đã bận rộn như vậy thì để Đạm Đạm đi học ở thành phố A đi. Ba và mẹ con đều đã về hưu, cũng chăm được cho con bé!”

Nghe thấy vậy, người vui vẻ nhất chính là Tần Họa, “Minh và Thành Trì cũng có thể chăm sóc con gái nuôi bảo bối!”

Mẹ Hứa đương nhiên biết ý định của Tần Họa. Quả thật bà rất thích Tiểu Chấp Mặc nhưng con gái mình dù có nghịch ngợm như thế nào thì vẫn yêu thương như cũ, cũng không thể để nhà khác chiếm tiện nghi thế được, xua tay: “Không được!”

Nhưng mà, mẹ Hứa chỉ có thể kiên trì đến lúc Tiểu Đạm Đạm được hai tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cô Là Tiểu Đạm Đạm (5)

Editor: Nhã Y Đình

Sau sinh nhật một tuổi, khả năng ngôn ngữ và hoạt động của Tiểu Đạm Đạm tăng mạnh.

Sau khi mẹ Hứa và ba Hứa đi làm, một mình cô nhóc có thể náo loạn nhà cửa đến mức gà bay chó sủa.

Đuổi mèo, ăn linh tinh, nghịch cây lau nhà, vẽ bậy lên văn kiện của ba Hứa, nghịch đồ trang điểm của mẹ Hứa, dao con, bật lửa, cái gì cũng nguy hiểm.

Đã có không dưới mười người bảo mẫu, cho dù nhận được lương cao nhưng phải bỏ việc chỉ trong một ngày. Ba người ngồi trên bàn cơm, Tiểu Đạm Đạm ngồi trên bàn, ngoan ngoãn tự ăn cơm.

Mẹ Hứa hơi đau đầu nhìn Hứa Đạm Đạm đang ngồi trên bàn ăn, thương lượng với ba Hứa: “Hay là để Đạm Đạm đến thành phố A? Ba mẹ đều là giáo viên, chắc cách giáo dục sẽ tốt hơn bây giờ! Em thật sự thấy lo đó!”

Được rồi, giáo sư đại học cũng được gọi là giáo viên.

Ba Hứa không nói gì, chỉ nhíu mày, uống hai ngụm canh, cảm thấy đau đầu.

Hứa Đạm Đạm không bằng lòng, ném thìa xuống, chống nạnh, ngọt ngào nói: “Mẹ, bây giờ con không ngoan sao?”

Mẹ Hứa sờ đầu con gái, cười: “Con thử xem con có chỗ nào ngoan hả?”

”Ăn ngoan, có tính không ạ?” Tiểu Đạm Đạm gãi đầu, kéo kéo kẹp tóc trên đầu, “Hôm qua, lúc con nói chuyện với mẹ nuôi, mẹ nuôi nói có thể ăn đã là phúc rồi!”

Mẹ Hứa nhìn thấy dáng vẻ nghiêm túc của con gái mà cười cười, “Con vẫn nhớ mẹ nuôi à?”

”Đương nhiên ạ!” Cô nhóc tự hào gật đầu, “Mẹ nuôi nói rất thích con nha!”

”Ừm! Vậy con có nhớ anh trai con của mẹ nuôi không?” Ba Hứa hỏi.

Ông không quên được năm ngoái con gái bảo bối của mình lại gọi tên thằng nhóc kia đầu tiên!

Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu nghĩ một lúc, không chắc chắn nói hai chữ: “Mặc Mặc?”

Giấu gạt tàn của ông, vẽ hoa linh tinh lên tài liệu cơ mật của công ty. Mấy việc này con nhóc chỉ cần một hai ngày là quên sạch nhưng sao một thằng nhóc không gặp lại suốt một năm liền mà vẫn nhớ kỹ?

Ông buồn rầu đáp: “Ừ! Nếu được đi nhà trẻ cùng anh Mặc Mặc, con có đồng ý không?”

”Đương nhiên ạ!”

Hàng ngày, mẹ Hứa đã cho cô gặp đủ loại trai đẹp nên Tiểu Đạm Đạm đương nhiên nhớ rõ người đẹp trai nhất rồi!

Mấy ngày tiếp theo, cô nhóc kia thay đổi rất nhiều, cực kỳ chờ mong gặp lại Ninh Cháp Mặc.

Sự nhiệt tình này chẳng kém gì so với việc yêu thích Mỹ Hầu Vương.

Lúc ba Hứa và mẹ Hứa tranh thủ giải quyết việc công ty khi đang bay đến thành phố A thì cô nhóc lại ngủ gà ngủ gật, lặp đi lặp lại: “Mặc Mặc!”

Nghe thấy thế, ba Hứa cực kỳ muốn gõ đầu cô một cái.

Tiểu Đạm Đạm ngủ như một chú mèo con, nghiêng đầu cọ cọ vào cánh tay của ba Hứa khiến cho ba Hứa đang tức giận lại bình tĩnh hơn.

Có lẽ vì hôm trước đi lại mệt mỏi nên hôm sau khi được ba Hứa đánh thức từ trong chăn, Tiểu Đạm Đạm vẫn cực kỳ buồn ngủ, ngồi trên bàn ăn không chịu uống sữa.

”Nhân lúc sữa còn nóng mau uống đi con!” “Cái này đã cho đường rồi, rất vừa miệng! Ngoan, uống đi, tối ba mua đồ chơi mới cho con!”

”Không uống sẽ không có dinh dưỡng thì sẽ không thể cao lớn, không thể học tập tốt nha!” Ba Hứa lời tất cả vốn liếng, tận tình khuyên bảo.

Tiểu Đạm Đạm làm như không nghe thấy, nghe được câu cuối cùng mới nhăn mặt lại, đẩy cốc sữa xa hơn: “Tại sao con phải cao? Phải học giỏi chứ?”

”Cho nên nhóc mới vừa thấp vừa dốt!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cô Là Tiểu Đạm Đạm (6)

Hứa Đạm Đạm quay đầu thấy một bà mẹ trẻ đang dắt một cậu bé đến.

Tiểu Cháp Mặc trông càng lúc càng ra dáng, mặc một chiếc áo sơ mi kẻ ca rô, quần ka ki đi giày thể thao trông rất đẹp trai mà lạnh lùng.

Tầm mắt cô nhóc chỉ dừng trên người bé trai kia một giây, sau đó quay đầu nhìn người phụ nữ kia, nhẹ nhàng hô lên: “Mẹ nuôi!”

Tần Họa cười đáp lại nhưng không tiến lên mà đẩy Ninh Cháp Mặc: “Đạm Đạm đáng yêu như vậy sao có thể vừa lùn vừa ngốc chứ? Mau đến ôm Đạm Đạm một cái đi! Ngày mai không phải là nông một tháng chín sao? Khai giảng hai đứa sẽ cùng đi học!”

Ninh Cháp Mặc không đồng ý: “Tại sao chứ? Con đã bốn tuổi, học lớp chồi rồi! Còn nhóc chỉ mới hai tuổi mà?”

Cậu không thể đồng ý với mẹ già chuyện này được!

Cậu vẫn nhớ rõ Tiểu Đạm Đạm xấu xí ngốc nghếch kia! Mẹ rất yêu quý con gái nuôi, thậm chí còn hơn cả cậu nữa!

Tiểu Cháp Mặc xoay đầu không chịu đi tiếp.

Hứa Đạm Đạm nhìn dáng vẻ không được tự nhiên của cậu nhóc kia, đôi mắt to tròn đảo vòng quanh, nhảy xuống ghế, đôi chân ngắn vui vẻ chạy qua, dang đôi tay nhỏ nhắn ôm lấy Ninh Cháp Mặc, thoải mái nói: “Xin chào, bạn học!”

Cả người Ninh Cháp Mặc cứng đờ.

Sau khi lấy lại được tinh thần, cậu nhóc có chút không tự nhiên: “Nhóc có biết bạn học là gì không hả?”

Tiểu Đạm Đạm cắn ngón tay ngẫm nghĩ, sau đó phản ứng lại rất nhanh: “Em và anh nha! Chúng ta cùng đi học nhà trẻ, chẳng lẽ không phải là bạn học sao? Có thể biết được mặt chữ.”

Tần Họa kinh ngạc nhìn mẹ Hứa vừa đi từ trên lầu xuống, cảm thán: “Nhỏ như vậy đã bắt con học chữ! Liệu có sớm quá không?”

Ninh Cháp Mặc nghe vậy thì hơi nhúm mày: “Con cũng học từ lúc nhỏ như vậy mà!”

Tần Họa trừng mắt nhìn con trai: “Con là con trai!”

Tiểu Đạm Đạm vẫn ôm Ninh Cháp Mặc không chịu buông tay, học lời thoại trên ti vi, phản bác: “Mẹ nuôi, mẹ kỳ thị con gái! Đây là phong kiến nha!”

Ninh Cháp Mặc liếc mắt nhìn cô nhóc đang bám dính lấy mình như bạch tuộc, kéo cả tay, cả chân nàng xuống, nhíu mày: “Nhóc biết phong kiến là gì sao?”

Hứa Đạm Đạm nhô giọng lắm bằm: “Ông kiểm? Con ông nhỏ kiểm mật? Thế nên con ông nhỏ là kị sĩ, vậy công chúa đâu? Nếu em là công chúa thì Mặc Mặc là kị sĩ hay hoàng tử đây?”

Ninh Cháp Mặc ở gần cô bé nhất nghe thấy vậy vừa giữ không để Tiểu Đạm Đạm cọ lung tung vào người mình vừa lườm khinh bỉ cô nhóc một cái.

Tiểu Đạm Đạm biết bản thân trả lời sai, thông minh nói lảng sang chuyện khác, khuôn mặt úy khuất nhìn Tần Họa: “Mẹ nuôi, có phải anh Mặc Mặc không thích con không? Anh ấy cũng không ôm con!”

Tần Họa cũng thấy có chút ngoài ý muốn, bình thường con trai cũng không thích bị những bé gái đụng chạm dù chỉ một chút. Nhưng hôm nay lại để yên cho Tiểu Đạm Đạm ôm nha! Cũng giống như năm ngoái cậu nhóc để mặc cho Tiểu Đạm Đạm ôm.

Nghĩ như vậy, đôi mắt Tần Họa nheo lại như hồ ly, yêu thương xoa đầu Tiểu Đạm Đạm: “Anh Mặc Mặc đang xấu hổ thôi! Sau này con phải chủ động nhiều hơn nữa! Bạn học phải yêu thương lẫn nhau!”

”Vâng ạ!”

Tiểu Đạm Đạm buông Ninh Cháp Mặc ra, ngoan ngoãn đáp lại. Sau đó xoay người, làm ra vẻ thực nữ nhanh nhẹn trở lại bàn ăn, ngồi trên ghế, im lặng uống cốc sữa.

Ba Hứa thấy hành động này cảm thấy rất buồn. Vừa rồi, ông khuyên lâu như vậy nhưng con gái cũng chẳng thêm để ý. Tần Họa và Ninh Cháp Mặc vừa tới đã nghe lời như vậy! Thậm chí, nếu để Tần Họa chăm sóc có khi con gái ông còn trở thành ngôi sao nữa!

Thấy đáng về đáng yêu của con gái, trái tim Tần Họa cũng mềm nhũn, dặn dò con trai: “Ồ trường học có thể không tự chăm sóc bản thân được nhưng nhất định phải chăm sóc em gái cẩn thận đó, con biết chưa hả?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Cô Là Tiểu Đạm Đạm (7)

Đây mà là mẹ ruột sao?....

”Vâng!”

Tuy không tình nguyện nhưng Ninh Cháp Mặc vẫn đáp lại một tiếng, lạnh lùng nhìn Tiểu Đạm Đạm

Tiểu Đạm Đạm đáng ghét còn ôm, sờ soạng cậu nữa!

Hai má trắng nõn của Tiểu Cháp Mặc hồng lên. Tiểu Đạm Đạm thấy ánh mắt oán hận Ninh Cháp Mặc, đôi chân trắng nõn mềm mại vui vẻ đứng đưa.

Bộ dạng đẹp mắt thì sao? Lại dám nói xấu cô. Mặc Mặc là người xấu!

Coi cốc sữa là Ninh Cháp Mặc! Ai bảo nói cô lùn? Ai bảo nói cô ngốc chứ? Uống hết!

Nhưng mà da của Mặc Mặc thật mềm mại như thạch qua quả vậy, đúng là khiến cô thêm nhỏ dãi nha!

Hôm nay, Tiểu Đạm Đạm mặc một chiếc váy công chúa màu hồng, mái tóc hơi xoắn được buộc cao lên còn cài thêm một chiếc nơ bướm cùng màu, dong đưa theo từng động tác cô uống sữa, xinh đẹp như một thiên sứ nhỏ!

Ninh Cháp Mặc âm thầm đánh giá cô nhóc kia, lẩm bằm một tiếng với cô: “Tiểu quý Đạm Đạm!”

Bị gọi là tiểu quý Đạm Đạm nhưng cô nhóc cũng không thêm để ý, vui vẻ vênh mặt lên, trừng mắt làm như không nhìn thấy.

Năm nay Tiểu Cháp Mặc đã 4 tuổi, được thừa hưởng gen đẹp của Tần Họa và Ninh Thành Trì. Tuy khuôn mặt bầu bĩnh nhưng vẫn có thể nhìn ra được sau này chắc chắn rất tuấn tú. Hai tay thường xuyên đứt trong túi quần, đáng về lạnh lùng khiến mẹ Hứa yêu thích không thôi.

Bà nhẹ nhàng xoa đầu cậu, tốt bụng nhắc nhở: “Đạm Đạm là một tiểu quý đó! Nhất định con phải tự chăm sóc bản thân thật tốt!”

Khóe môi Ninh Cháp Mặc hơi nhếch lên, không nói câu gì.

Hứa Đạm Đạm phản ứng: “Mẹ, tại sao mẹ lại bênh người ngoài như vậy? Có phải mẹ đã sinh ra con không vậy?” Mẹ Hứa cười một tiếng, thản nhiên nói: “Mẹ nói mẹ sinh ra con khi nào hả?”

Nghe được những lời này, không chỉ có Tần Họa mà ngay cả Ninh Cháp Mặc cũng có chút lo lắng nhìn Hứa Đạm Đạm.

Bình thường, cô bé nào nghe mẹ nói vậy chắc chắn sẽ khóc nhè, ầm ĩ không thôi.

Chút lo lắng của Ninh Cháp Mặc chỉ có chút xiu rồi biến mất. Cậu thật sự muốn thấy đáng về tiểu quý Đạm Đạm này khóc nhè

Nhưng mà. . . .

Hai mẹ con cậu đều tính sai rồi,

Tiểu Đạm Đạm cố gắng làm ra vẻ thực nữ uống hết cốc sữa, chu môi để ba Hứa lau rồi thờ ơ nói với mẹ Hứa: “Rốt cuộc cũng thừa nhận con là Tôn Ngộ Không nha! Con được sinh ra từ tảng đá! A!”

Cô nhóc vù hoan hô, vừa chạy đến phòng khách mở ti vi, thành thạo dùng điều khiển từ xa bật đến kênh thiếu nhi chỉ chiếu Tề Thiên đại thánh, mãi mê xem.

Mẹ Hứa đã sớm đoán được phản ứng này của cô nhóc, thờ dài một hơi, cười yêu chiều.

Tần Họa và Ninh Cháp Mặc sững sốt. Cấu tạo não của cô nhóc này đúng là không giống người thường mà!

Hôm sau, Thái tử gia Ninh Cháp Mặc cho dùng không tình nguyện nhưng vẫn dắt tay cô gái nhỏ đi vào lớp chồi. Cô bé cũng chẳng có chút gì xấu hổ mà thản nhiên để Ninh Cháp Mặc giúp lấy ra cả một túi chocolate mà Tần Họa mua để chia cho các bạn đã khiến rất nhiều bạn học có thiện cảm với cô nhóc này! Điều này khiến Ninh Cháp Mặc càng hoài nghi về cấu tạo não của Hứa Đạm Đạm!

Tại sao cô gái nhỏ này vẫn không cư xử giống như những người khác chứ? Không phải lúc này cô nhóc nên sợ hãi không dám nói gì mà nắm chặt lấy tay người anh trai nhỏ là cậu sao?

Tiểu Cháp Mặc nhìn bóng dáng màu hồng vui vẻ đi qua đi lại giữa nhóm bạn học, lông mày nhíu lại. . . .

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ai Nói Cậu Là Quân Tử? (1)

Ba Hứa dẫn Tiểu Đạm Đạm đến trường cũng nói chuyện với giáo viên một chút lại có thêm Tần Họa đi cùng nên giáo viên cũng thiên vị Hứa Đạm Đạm một chút.

Đến trường, việc đầu tiên là để cô nhóc giới thiệu bản thân.

CÔ nhóc đứng trên bục, nhìn phía dưới bao nhiêu người, tự nhiên nói: “Xin chào các bạn! Mình tên là Hứa Đạm Đạm. ‘Hứa’ trong ‘Quan kỳ vị hán hứa ninh thân’. ‘Đạm’ trong ‘Đóa đóa hoa khai đạm mạc ngân’.”

Vừa rồi Tiểu Đạm Đạm và Ninh Cháp Mặc chia kẹo đều ngược ngùng, xấu hổ nói cảm ơn. Bây giờ, cô nhóc lại rất bình tĩnh nói cả một đoạn thơ khiến đám nhóc ‘thò lò mũi xanh’ phía dưới đều tròn mắt há mồm.

Lúc vào nhà trẻ, việc Ninh Cháp Mặc không khóc nháo đến chảy nước mũi, lại còn đàn một bài ‘Xuân Giang Hoa Nguyệt Dạ’ thực sự đã khiến mọi người tròn mắt há mồm.

Đến lớp chồi, Tiểu Đạm Đạm nhỏ hơn bọn nhóc những hai tuổi lại có thể đọc vanh vách hai câu thơ khiến cho bạn học đều có ấn tượng tốt với cô bé.

Có đủ loại ánh mắt như sùng bái, yêu thích, ái mộ đều tập trung trên người cô nhóc trên bục như một thiên sư nhỏ.

Bạn học ngồi cạnh Ninh Cháp Mặc là Tiểu Bá Vương, bình thường cũng không coi ai ra gì nhưng hôm nay lại tập trung một cách dị thường.

Cậu ta giật nhẹ tay áo Ninh Cháp Mặc, “Thiên sư nhỏ thật giỏi! Tên lại dễ nghe như vậy! Cậu có hiểu được cô ấy nói gì không? Hứa Đạm Đạm.”

Ninh Cháp Mặc nghe cô nhóc nói hai câu kia, đôi mắt thâm thúy có chút dịu dàng.

Nghe thấy câu hỏi của Tiểu Bá Vương, cậu hừ mũi một cái, lạnh lùng nói: “Hiểu!”

”Có ý gì vậy?”

Tiểu Bá Vương bày tỏ bản thân rất hứng thú với cô nhóc này.

”Tiểu quý Đạm Đạm xấu xí, ngốc nghếch!”

Tầm mắt Ninh Cháp Mặc nhìn về phía bóng đang đang đi lại trên bậc kia, nói nhỏ một câu.

Tiểu Bá Vương ngốc một lúc, “A, cậu nói lại lần nữa đi! Tổ không nghe rõ.”

Lúc này, Hứa Đạm Đạm vừa giới thiệu xong rồi nói tiếng cảm ơn, nói câu gì đó với giáo viên. Sau đó, đi xuống phía dưới.

Nhà trẻ tư nhân đều để các bạn nhỏ tự do. Ví dụ như chỗ ngồi đều tự lựa chọn.

Bốn người ngồi một dãy, Tiểu Bá Vương ngồi cạnh Ninh Cháp Mặc, còn hai chỗ trống bên cạnh.

Ninh Cháp Mặc nhìn cô gái nhỏ đi uống, mí mắt giật giật, thờ ơ trả lời Tiểu Bá Vương: “Tổ chưa nói gì cả!”

”Cậu lừa.” Tiểu Bá Vương chưa kịp nói từ “tổ” thì đã im mất. Cậu ta ngửi thấy một mùi sữa thơm nồng ở bên cạnh, nhìn thấy khuôn mặt đen xì của Ninh Cháp Mặc khiến cậu ta hơi sợ một chút.

Bởi vì Tiểu Đạm Đạm thân nhiên đi vòng qua Ninh Cháp Mặc, đứng bên cạnh Tiểu Bá Vương. Sau đó, cô bé nở nụ cười ngọt ngào, để lộ hai má lúm đồng tiền nhỏ xinh. Cô chỉ tay vào chỗ ngồi bên cạnh Tiểu Bá Vương, “Bạn học! Rất vui được biết bạn, mình có thể ngồi đây không?”

Tiểu Bá Vương không chớp mắt, không thể hiểu nổi tại sao có người lại đi qua Ninh Cháp Mặc, sao lại vứt bỏ gian tà theo chính nghĩa chứ?

Cậu ta vội vàng ngồi xích lại, “Mình tên là Từ Thanh Triệt. Mọi người đều gọi mình là Tiểu Bá Vương! Đương nhiên.”

Tiểu Bá Vương chưa kịp thốt lên từ “Có thể” đã nghe thấy một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, “Không thể!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ai Nói Cậu Quân Tử? (2)

Ngay sau đó, một cánh tay ngăn hai người lại rồi cánh tay Tiểu Đạm Đạm, hơi dùng sức kéo cô ngồi xuống chỗ trống bên cạnh mình. Nhưng về mặt đương sự vẫn rất bình tĩnh.

Ninh Cháp Mặc quay đầu liếc mắt nhìn Tiểu Bá Vương một chút, “Bạn ấy không thể ngồi cạnh cậu!”

Sau đó, cậu quay đầu nhìn về phía cô nhóc đã hoàn hồn kia, lạnh nhạt nói: “Nhóc không thể ngồi cạnh cậu ấy!”

Tuy Tiểu Đạm Đạm thông minh nhưng chỉ số thông minh của cô nhóc cũng không cao đến mức có thể giải thích hành vi kỳ quái của Ninh Cháp Mặc.

Rốt cuộc là có ý gì chứ?

Cô nhăn mặt lại, “Vì sao?”

Ninh Cháp Mặc hơi mím môi, không nói gì mà giúp cô lấy ba lô ở trên vai xuống, treo lên lưng ghế, lại còn lấy cốc nước, giấy ăn, đồ ăn vặt trong túi ra bày lên bàn cô nhóc. Dọn dẹp xong xuôi, cậu mới lạnh lùng nói: “Mẹ nói anh phải chăm sóc nhóc cẩn thận, nhóc ngồi xa, bất tiện!”

Tiểu Đạm Đạm mở to mắt, nhìn dáng vẻ nghiêm trang của Tiểu Cháp Mặc, ngấm lại dường như rất có lý nha.

Cách một người cũng tính là xa sao.

Tiểu Bá Vương tức giận nhưng không dám lên con trước mặt Ninh Cháp Mặc. Nghe thấy lý do của cậu như vậy chỉ dám nhỏ giọng: “Rõ ràng là rất gần mà!”

Ninh Chắp Mặc hơi nhếch mày lên, không thêm để ý lờm Tiểu Bá Vương một cái: “Năm ngày trước lúc ngủ trưa.”

”Đúng là rất xa.!”

Tiểu Bá Vương lâu bầu, mở miệng ngắt lời Ninh Chắp Mặc, lại lặng lẽ nhìn Đạm Đạm đang chỉnh lại váy. Thấy cô không chú ý nghe mới vô ngữ, thả lỏng một

Nếu để người khác biết cậu lớn như vậy rồi vẫn còn tè dầm thì thanh danh một đời của cậu sẽ bị hủy!

Ninh Chắp Mặc lo cho Tiểu Đạm Đạm xong xuôi cũng không để ý đến cô bé nữa.

Cánh tay trắng nõn của cô nhóc lấy hết tất cả chỗ chocolate còn lại ra. Vừa rồi chia cho các bạn mỗi người một cái chỉ còn lại hai cái nhưng có tận ba người nên chia như thế nào bây giờ?

Tiểu Bá Vương, Mặc Mặc, cô nhóc.

Trước đã chia cho Tiểu Bá Vương rồi theo lý thuyết nên giữ lại cho bản thân và Mặc Mặc. Nhưng mà.

Suy nghĩ một lúc, Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu nhìn Ninh Chắp Mặc rồi cười tươi.

”Anh Mặc Mặc!” Cô bé ngọt ngào kêu lên.

Ninh Chắp Mặc ngoái đầu nhìn lại, thấy đôi mắt to tròn, xinh xắn giống như một ao nước. Cô nhóc có hai má lúm đồng tiền nhạt giống như mặt hồ gợn sóng.

Không biết tại sao trái tim cậu đập mạnh.

”Sao thế?” Trên mặt cậu không có biểu tình gì, giọng nói lạnh nhạt như một tiểu đại nhân.

”Anh nói anh sẽ nghe lời mẹ nuôi chăm sóc em vậy tan học anh có đưa em về không?”

Nhìn dáng vẻ của cô, Ninh Chắp Mặc có chút thắc mắc, “Đương nhiên.”

Nghe thấy câu trả lời như vậy, Tiểu Đạm Đạm cảm thấy yên tâm, khoái trá đưa một cái chocolate cho Tiểu Bá Vương, cười đầy thiện ý: “Cho bạn!”

Tiểu Bá Vương sững sờ một chút, thật không ngờ cô lại đưa cho cậu ta, lập tức vui vẻ nhận lấy, liếc mắt vênh vảo với Ninh Chắp Mặc. Cậu ta xé vỏ bỏ vào miệng, động tác rất nhanh dường như sợ Ninh Chắp Mặc đoạt mất của mình.

Ninh Chắp Mặc yên tĩnh nhìn hết thấy, rồi thấy trước mặt cô bé còn lại một cái. Đột nhiên, cậu vươn tay lấy.

Sau đó, trước ánh mắt ngạc nhiên, chậm rãi bóc vỏ.

””

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ai Nói Cậu Là Quạ Tử? (3)

Cô nhóc vẫn đang suy nghĩ xem tìm có gì mà giải thích việc bỏ quên Mặc Mặc lại thấy cậu nhóc đã lấy cái kẹo chocolate ngay trước mặt cô!

Người này sao có thể độc ác như vậy chứ?

”Vì sao anh lại.” Cô nhóc còn chưa nói hết đã ngừng lại.

Bởi vì Ninh Chắp Mặc bóc xong cũng không ăn mà đưa cái chocolate đó tới trước mặt cô, lạnh nhạt nói: “Ăn đi!”

Cậu cũng không để ý đến dáng vẻ sững sờ của cô, nhét luôn chiếc kẹo chocolate kia nhét vào trong tay cô, bổ sung thêm: “Ăn ít một chút! Đêm qua nhóc ăn nhiều rồi, cẩn thận bị đau bụng!”

Dứt lời, cậu cũng không để ý đến cô nhóc nữa mà thân nhiên mở quyển ‘Tư Trì Thông Giám’ chi chít chữ ra đọc.

Tiểu Đạm Đạm cúi đầu, nhìn trên tay là chiếc kẹo chocolate yêu thích lại còn nhân hạt dẻ cô thích nhất nữa. Đột nhiên cô cảm thấy không còn muốn ăn

nữa.

Sau vài giây, cô dùng sức bẻ đôi chiếc kẹo. Tiểu Đạm Đạm lặng lẽ nhìn sang cậu nhóc, thấy một bên mặt cậu cũng rất đẹp trai nha!

Đột nhiên cô nhớ đến câu thành ngữ mới học hôm qua, chọc chọc cánh tay Tiểu Cháp Mặc, hơi do dự nói: “Có phải em lấy tâm tiểu nhân đo bụng đại nhân không?”

Ninh Cháp Mặc bật cười, sửa lại: “Là lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử!”

”Ủm! Em là tiểu nhân, anh là quân tử!”

Tiểu Đạm Đạm gạt đầu, ngoài dự đoán là không phản bác ngoan ngoãn nhận sai. Nhìn hai nửa chocolate trong tay định đưa cho Ninh Cháp Mặc một nửa.

Cậu bỏ sách xuống, búng trán Tiểu Đạm Đạm một chút, cười nói: “Anh là quân tử nhưng nhóc cũng không phải tiểu nhân!”

”Thật sao?”

Tiểu Đạm Đạm vẫn luôn lo lắng bản thân có phải tiểu nhân hay không rốt cuộc cũng vui vẻ. Hai lúm đồng tiền nho nhỏ ẩn hiện bên khóe môi.

Khi cô vẫn đang cười lại nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của cậu nhóc vang đến: “Nhóc không phải tiểu nhân, nhóc là tiểu quỷ Đạm Đạm!”

Nụ cười của Tiểu Đạm Đạm cứng đờ: “.”

Hừ!

Cô hừ mũi một cái, lắc lắc cánh tay mũm mĩm, giờ một nửa miếng chocolate mở bẻ lên, “Vốn dĩ định đưa cho anh một nửa, nhưng anh là quân tử vậy em ăn.”

Còn chưa nói hết, cô bé đã trừng lớn mắt nhìn bàn tay trống trơn của mình, không dám tin: “Anh, anh, anh.”

Ninh Cháp Mặc liếm liếm môi, cười thích chí: “Không thích đồ ngọt lắm nhưng mà. cảm ơn!”

Tiểu Đạm Đạm nhìn thấy động tác của Tiểu Cháp Mặc thất thần một chút rồi sau đó tức điên!

Ai nói cậu ấy là quân tử??

A a a.

Cô bé tức giận gặm nốt nửa miếng chocolate, suy nghĩ lại rốt cuộc bị hớ chocolate, lại còn bị người ta chọc. Tiểu Đạm Đạm cực kỳ đau khổ, ánh mắt ai oán nhìn Tiểu Cháp Mặc. Lúc đó, cậu nhóc đã trở lại đáng vẻ lạnh lùng như trước. Giống như nụ cười tà mị kia chỉ là ảo giác của cô bé mà thôi!

Buổi trưa, lúc giờ cơm tại nhà trẻ, cô giáo sẽ mặc tạp dề cho các bạn nhỏ.

Sau khi buộc lại tạp dề cho Tiểu Đạm Đạm, cô nhóc kéo kéo dây buộc tạp dề, nhìn thấy chỉ có một mình Ninh Cháp Mặc không mặc tạp dề thì lông mày nhíu lại!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Muốn Giống Anh (2)

Tiểu Cháp Mặc nhìn khuôn mặt nhăn nhó và động tác của cô bé, “Sao vậy? Không buộc được sao?”

Cô nhóc hơi mím môi, thấy Tiểu Cháp Mặc hỏi có chút không tự nhiên: “Sao anh không cần mặc tạp dề?”

Nghe thấy vậy, Ninh Cháp Mặc nhận lấy hai hộp cơm trong tay giáo viên, để một hộp trước mặt Tiểu Đạm Đạm, nhíu mày.

”Cũng không phải ai ăn cơm đều làm bẩn quần áo!” Cậu còn bổ sung thêm, “Hơn nữa, quá khó coi!”

Nói trắng ra như vậy khiến người khác không phản bác được.

Cô nhóc cũng cảm thấy tủi thân, tay chỉ vào tạp dề, tay kia cũng kéo tay áo cậu Tiểu Cháp Mặc, chu mỏ “Em cũng không cần tạp dề, trông xấu xí mà

còn khó chịu nữa!”

Bé trai nhìn khuôn mặt vô tội của cô nhóc, hai má hồng nhuận, sáng bóng. Đột nhiên cậu cảm thấy nếu so sánh với những đứa bé khóc lóc ầm ĩ cho dù được giáo viên dỗ dành như thế nào cũng không nín thì Tiểu Đạm Đạm thuận mắt hơn rất nhiều,

Cậu hơi nhếch môi, yên tâm hơn nhiều. Sau đó, vươn người, bàn tay giúp Tiểu Đạm Đạm cời nút thắt. Tiểu Đạm Đạm giơ tay cao, có chút gian nan nhưng dưới sự trợ giúp của Tiểu Cháp Mặc đã cời được tạp dề xuống.

Không còn vướng víu, Tiểu Đạm Đạm vui vẻ hơn rất nhiều, đôi mắt đầy chờ mong nhìn hộp cơm mà Ninh Cháp Mặc để trước mặt.

Canh dưa chuột nấu trứng muối, một miếng thịt bò rán, khoai tây thái sợi xào. Đây đủ dinh dưỡng cho trẻ con.

Không có trứng xào cà chua.

Tiểu Cháp Mặc có chút thất vọng nhưng vẫn chậm rãi bắt đầu ăn.

Ăn được hai miếng, cậu nhìn cô nhóc đối diện thì giật mình. Ăn rất vui vẻ.

Nhưng mà. quả thật cậu đã đánh giá cao khả năng tự lập của cô bé này rồi.

Tiểu Đạm Đạm thuần thục cầm thìa nhét cơm vào miệng, tay áo quét vào chỗ khoai tây xào, mấy hạt cơm dính trên mặt lại còn một chút nước đọng ở cằm

Dưa chuột bị cô bé vứt sang một góc hộp cơm, trứng muối ăn hết, miếng thịt bò cũng bị gặm một miếng nhỏ.

Đây có phải ý mẹ già nói ăn được chính là phúc không?

Tiểu Cháp Mặc hơi nhíu mày, gõ lên hộp cơm của cô nhóc.

Cô nhóc đang ăn uống vui vẻ, ngẩng đầu lên khó hiểu nhìn cậu.

Tiểu Cháp Mặc chỉ tay vào vết bẩn trước ngực, hơi bĩu môi, nói câu lúc đầu cậu đã giải thích với Tiểu Đạm Đạm, chế nhạo: “Cũng không phải ai ăn cơm đều không làm bẩn quần áo.”

Giọng nói cậu nhẹ nhàng, môi nở nụ cười. Tiểu Đạm Đạm sững sốt, theo tầm mắt của Tiểu Cháp Mặc nhìn xuống cổ áo.

Bữa bãi, lộn xộn.

Lại ngẩng đầu lên, đúng lúc cô nhìn thấy nụ cười của cậu nhóc, cô bé sững sờ.

Một lúc lâu, cô hơi mím môi lại. Khóe mắt hồng lên.

Ninh Cháp Mặc không nghĩ tới cô nhóc này lại có phản ứng lớn như vậy. Nhìn đáng vẻ tủi thân của cô bé, cậu cảm thấy không đành lòng.

Trước khi cô nhóc sắp khóc thành tiếng, cậu vội vàng lấy mấy tờ giấy ăn, lau cho cô, hơi nhíu lông mày, ho nhẹ hai tiếng, hơi mất tự nhiên mà an ủi: “Nhóc rất lợi hại mà! So với các bạn nhóc còn bé.”

Đôi mắt ngập nước của Tiểu Đạm Đạm nhìn khuôn mặt xinh xắn của Tiểu Cháp Mặc. Cô im lặng, tội nghiệp nhũn cậu bé.

Ninh Cháp Mặc sợ cô không tin, gật đầu: “Thật mà!”

”Nhưng nếu nhóc khóc thì không lợi hại nữa!”

Vừa an ủi, cậu vừa lau nước mắt cho cô bé!

Cô bé hít hít mũi, đột nhiên mở miệng. Giọng nói khê khàng lại hơi tủi thất khiến động tác của Ninh Cháp Mặc dừng lại, “Em không muốn lợi hại! Em chỉ muốn giống anh thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Muốn Giống Anh (2)

Lúc đó, Tiểu Đạm Đạm mới hai tuổi, cô bé cũng chẳng nghĩ nhiều. Nhưng chính vì câu này đã gắn kết hai người họ.

Từ lúc sinh ra, ba Hứa và mẹ Hứa đều coi cô là giỏi nhất, ở trong mắt người khác cô cũng giỏi nhất. Duy chỉ có một người, đó là Mặc Mặc.

Cậu lớn hơn, cao hơn thậm chí còn thông minh hơn so với cô. Nhưng toàn bộ điều này, Tiểu Đạm Đạm sẽ không thừa nhận cũng không nói ra.

Lúc này, Ninh Cháp Mặc hơi hồ đồ. Cậu có thể cảm nhận được hơi thở mềm mại của cô nhóc ngay bên tai mình. Từ đó chui vào trong đầu, theo máu cuối cùng chạy thẳng đến trái tim. Cậu cảm thấy như được ăn kẹo đường, cũng như một hạt giống đang từ từ mọc rễ, nảy mầm.

”A.”

Tiểu Cháp Mặc xoa xoa khoe mắt Tiểu Đạm Đạm khiến cô bé bị đau mà hô lên thành tiếng. Cậu vội vàng bỏ tay ra, Tiểu Cháp Mặc hơi lo lắng nhìn đôi mắt ửng hồng của Tiểu Đạm Đạm.

Hai bàn tay cậu nhẹ nhàng xoa xoa khuôn mặt cô nhóc, “Không được khóc nè, anh thôi thôi cho em!”

Khoảng cách của hai đứa bé rất gần, Tiểu Đạm Đạm có thể ngửi thấy mùi hương trên người cậu, thoang thoang mùi nắng, rất sạch sẽ, ấm áp.

Lúc nói chuyện, cô còn lơ mơ thấy được lông tơ bên tai Tiểu Cháp Mặc, theo hô hấp của cậu mà mà phát phơ, hết sức đẹp mắt.

”Ừm!”

Cô nhóc ngoan ngoãn nhắm mắt lại, hơi thở ấm áp lướt nhẹ qua hai má hồng hào. Không chịu được ngứa, lúc cô gái nhỏ mở to mắt đã nhìn thấy đôi mắt có chút thâm thúy của Tiểu Cháp Mặc thì nhất thời xuất thần.

Ninh Cháp Mặc quay lại chỗ ngồi nhưng tầm mắt vẫn chú ý đến cô nhóc. Cậu ho nhẹ một tiếng, che giấu vẻ mất tự nhiên của bản thân, “Nhưng trước mắt, em không thể giống như anh được!”

”Vì sao?” Cô nhóc vịn vịn tay, vẫn chú ý tới vấn đề này.

Tiểu Cháp Mặc ném một đồng giấy ăn bẩn vào thùng rác, cầm hộp com. Động tác của cậu chậm rãi, vừa xúc quả trứng muối để vào trong hộp com của cô nhóc vừa nhìn đáng vẻ suy tư của cô, bật cười: “Em có biết viết hai chữ ‘thông minh’ như thế nào không?”

”Không biết!” Tiểu Đạm Đạm suy nghĩ một hồi rồi thành thật lắc đầu.

Đáng vẻ ngoan ngoãn, nghe lời của cô nhóc thực sự khiến Tiểu Cháp Mặc vui vẻ, nụ cười bên môi lớn hơn nữa: “Nhưng mà. anh biết!”

Tiểu Đạm Đạm: “. “

Trêu chọc cô vui vẻ thế sao?

Cô nhóc mở to mắt nhìn nhìn nụ cười nhạt bên môi của cậu nhóc. Đột nhiên, cô giơ tay chọc cậu một cái. Bàn tay nhỏ nhắn, mềm mại dĩ nhiên Tiểu Cháp Mặc không cảm thấy đau.

Ninh Cháp Mặc nhú mày lại, không hiểu ý của Tiểu Đạm Đạm. Lúc này, cô nhóc mới nhẹ nhàng mở miệng: “Anh có biết viết chữ ‘má lúm đồng tiền’ không?”

Tiểu Cháp Mặc không chút suy nghĩ: “Biết!”

Nghe thấy câu trả lời như vậy, Tiểu Đạm Đạm cười vui vẻ: “Cái này không quan trọng. “

Tiểu Cháp Mặc: “. Tại sao?”

Có đôi khi thông minh cũng trở nên hồ đồ.

”Anh có một cái!” Tiểu Đạm Đạm chỉ vào má Tiểu Cháp Mặc rồi lại chỉ vào hai má tròn tròn của mình, cười đáng yêu, “Nhưng mà. em có hai cái!”

Cô nhóc trả lời như thật ngay cả ngữ điệu lên xuống, lập luận cực kỳ sắc sảo.

Dứt lời, cô nhóc bĩu môi, làm mất quý với Tiểu Cháp Mặc, cười khoái trá sau đó tiếp tục ăn com.

Mỗi lần coi đồ ăn thành người nào đó, dường như cô cảm thấy ăn rất ngon nha!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Muốn Giống Anh (3)

Cậu nhóc nhìn cô bé đã cười vui vẻ, khỏe miệng cũng nhếch lên có thể thấy bên phải có má lúm đồng tiền nhật nhật.

Ăn cơm trưa xong, cô nhóc chiếm lấy chỗ ngồi của Ninh Cháp Mặc rồi ríu rít nói chuyện về Tôn Ngộ Không với Tiểu Bá Vương.

Tiểu Cháp Mặc im lặng ngồi cạnh đọc sách, thỉnh thoảng nhìn sang bên một cái.

Suốt cả buổi trưa, cậu chỉ lật được hai trang sách. Tiểu Đạm Đạm nói chuyện với Tiểu Bá Vương cực kỳ vui vẻ. Đến lúc tan học, vẫn là Tiểu Cháp Mặc giúp cô bé thu dọn ba lô. Sau đó, khi thấy cậu lăm lăm đi ra ngoài, cô bé cũng vội vàng đuổi theo.

Phần lớn, các bạn nhỏ đều được ba mẹ đón, cho nên ở trước cửa nhà trẻ có không ít xe đạp. Đầu năm 2000, số lượng xe hơi riêng cũng khá ít cho nên hai đứa bé chỉ liếc mắt một cái đã thấy bảo mẫu đứng bên đường đối diện.

Lúc chuẩn bị sang đường, Tiểu Cháp Mặc hơi mím môi, đột nhiên dừng bước.

Tiểu Đạm Đạm vẫn cúi đầu nhìn bước chân, như đang lạc vào cõi thần tiên cứ bước đi như vậy. không hề để ý nên đụng vào bức tường thịt.

”Đông!”

”Ai ui!”

Cô bị đau, trừng mắt tức giận nhìn khuôn mặt tuấn tú của Tiểu Cháp Mặc. Tiểu Đạm Đạm nhe răng, trợn mắt xoa xoa cái mũi đỏ vì đau mà đỏ hồng lên.

Xin lỗi đi!

Tiểu Cháp Mặc hiểu được nhưng cũng không nói xin lỗi.

Cậu cực kỳ thân nhiên, kéo tay cô bé, để cô đi song song với mình. Sau đó nhẹ nhàng băng quơ nói một câu: “Đi sang đường, phải cẩn thận một chút!”

Ánh mắt Tiểu Đạm Đạm vẫn nhìn chằm chằm cậu, xin lỗi đi!

Tiểu Cháp Mặc vẫn mặc kệ, nói thêm: “Sau này đi học hạn chế nói chuyện với Tiểu Bá Vương thôi!”

”Tại sao?” Tiểu Đạm Đạm không phục.

Ninh Cháp Mặc nhú mày, trịnh trọng nói hai chữ: “Trẻ con!”

”A.“

Vì đã nói muốn giống như Tiểu Cháp Mặc nên Tiểu Đạm Đạm không phản bác chỉ chu mỏ, rầu rĩ đáp một tiếng.

Nhưng không nghĩ lại, tuổi này của cô nhóc chẳng lẽ không phải là trẻ con sao?

Cô lén lút nhìn khuôn mặt cậu nhóc, vẫn lạnh nhạt như cũ. Người này sao lại chẳng thú vị tẹo này nhỉ?

Tiểu Đạm Đạm cũng không chú ý tới, lúc cô không nhìn thì cậu nhóc kia hơi nhếch miệng lên.

Tiểu Cháp Mặc nắm tay Tiểu Đạm Đạm qua đường xong nhưng cũng không thả. Cứ như vậy, hai bàn tay nhỏ nhắn nắm chặt nhau.

Buổi chiều, hai bóng dáng nho nhỏ, một cao, một thấp keo thật dài. Có vài người đi ngang qua, thấy cảnh như vậy thì giờ máy ảnh lên chụp.

Bữa tối được tổ chức tại một nhà hàng đặc sản món Thiểm Bắc cách đại viện không xa.

Ninh Thành Trì và Tần Họa làm chủ trì, tổ chức tiệc ‘đón gió tẩy trần’ cho Tiểu Đạm Đạm.

Lúc nghe thấy từ này, Tiểu Đạm Đạm đang chăm chú gặm bánh hamburger gà của KFC. Lúc ở nhà, cô nhóc làm nũng ba Hứa đòi mua, nói là chúc mừng cô nhóc ngày đầu tiên đến trường.

Đương nhiên, nếu đi nhà trẻ cũng được coi là đi học.

Cô nhóc ngẩng đầu lên, cái miệng nhỏ có dính tương cà chua giống như râu mèo.

Cô bé giật tay áo của Ninh Cháp Mặc đang ngồi cạnh, nhòm nhào hỏi: “Tại sao rửa chanh không dùng nước. Tại sao lại dùng gió chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Anh Là Toan Toan Cô Là Điềm Điềm(*) (1)

(*) toan toan: chua

điềm điềm: ngọt Đón gió tấy chanh? Đón gió tấy trần.....

Nghe thấy việc này, Tiểu Cháp Mặc có chút im lặng, đỡ trán giải thích nói: “ Là trần của bụi trần, không phải là cam trong quả cam.”

”Vậy cũng không quan trọng.....” Cô gái nhỏ tiêu sái khoát tay.

Nhìn đến động tác này của tiểu Đạm Đạm, tiểu Cháp Mặc chợt nhớ tới buổi chiều, vấn đề má lúm đồng tiền kia.

Huyết thái dương của cậu nhảy lên thình thịch.

Quả nhiên, giãy tiếp theo.

”Gió nghịch ngợm như vậy, có thể đón được sao?” Cô gái nhỏ tiếp tục hỏi, chân mày nhíu lại, thực nghiêm túc tự hỏi.

Lần sau chờ đến khi có gió, cô có thể thử một chút.

Tiểu Cháp Mặc: “.....”

Gió lại nghịch ngợm, có thể nghịch ngợm so với người sao?!

Cậu yên lặng oán thầm, còn chưa kịp trả lời, liền nghe thấy cô gái nhỏ tiếp tục lẩm bẩm: “ So với quả chanh, ta thích ăn cam hơn.”

”Tuy rằng quả cam đa phần là chua, nhưng là tôi không thích ăn cam chua, cũng không thích ăn cam ngọt, tôi thích ăn....quả cam chua chua ngọt ngọt.”

Sau khi nói lời nhai xong, cô gái nhỏ đem Hamburg để một bên, múc một muôi thịt dê hầm mà Tần Họa đưa tới, hơi nóng bốc lên, đem mặt của cô gái nhỏ đều trở nên hồng hồng.

Bởi vì có đĩa nhỏ, Tần Họa đặc biệt cho ít cay.

Vị chua qua nước canh nóng, thoáng cái đã làm bùng đầu lưỡi cô gái nhỏ.

Tiểu Đạm Đạm phất chốc dừng lại động tác.

Mấy người lớn vẫn đang không ngừng cười ha ha trên ghẹo hai đứa trẻ nhìn thấy động tác này đều là sùng sột.

”Làm sao vậy? Không ăn được sao?” Tần Họa thân thiết hỏi, “Không thể ăn cũng đừng ăn, đợi chút nữa mẹ nuôi mang con đi ăn cái khác.....”

Cô gái nhỏ mắt to trong veo như nước đào quanh, giống như là nghĩ tới điều gì, sau đó tự mình nhận thức gật gật đầu, “Con cảm thấy Mặc Mặc không nên gọi là Mặc Mặc.....”

Vốn không phải bởi vì thịt dê hầm không thể ăn nha.....

Ba Hứa nhìn toàn bộ quá trình hành động chăm sóc lẫn nhau của Tiểu Cháp Mặc và Tiểu Đạm Đạm, ban đầu trong lòng rất mệt, nghe được con gái này mở miệng ngọt ngào đều là Mặc Mặc, nhất thời đánh đổ cả bình dấm chua, “Vậy nên gọi là gì nha?”

Tầm mắt của mấy người lớn nhảy mắt dừng trên người cô gái nhỏ.

Thuận thế cũng rơi vào trên người Tiểu Cháp Mặc bên cạnh cô gái nhỏ.

Tiểu Cháp Mặc cảm thấy những ánh mắt này có thâm ý khác, tai hơi chút đỏ lên, mạnh mẽ cùng trấn định mức một chén thịt dê hầm trước mặt mình.

Tiểu Đạm Đạm lặng lẽ nhìn bé trai liếc mắt một cái, thế này mới ho nhẹ hai tiếng, ngữ khí giống như tuyên bố chuyện quốc gia đại sự, còn hết sức nghiêm túc.

”Con muốn gọi cậu ấy, Toan Toan!”

Đương sự cuối cùng không chịu nổi những ánh mắt tìm tòi nghiên cứu với áp suất cao, ngẩng đầu lên, nhìn hai má cô gái nhỏ phàn kích hào hứng mà có chút xuất thần.

”Vì sao?” Ninh Cháp Mặc vận chặt lông mày tuấn tú.

Tiểu Đạm Đạm vươn ba ngón tay nhỏ bé mập mạp, vừa nghiêm trang giải thích, vừa dùng bàn tay nhỏ bé khác đem ngón trỏ, ngón giữa, ngón áp út, lần lượt bỏ xuống.

”Bởi vì chanh là chua..... Quả cam cũng chua.....Mà ngay cả thịt dê hàm đều chua.....”

”Cậu không phải gọi là Ninh Cháp Mặc sao.....Cho nên, tôi muốn gọi cậu là Toan Toan!”

Lời nói của cô gái nhỏ nói rất quả quyết, mang theo một chút không được phép nghi ngờ, cô xoay mặt nhìn Tần Họa, cười đến mặt mày cong cong: “Mẹ nuôi con nói đúng không?”

Ninh Cháp Mặc, Ninh từ sao.....

Tần Họa đầu đầy hắc tuyến, thực hoài nghi mình lúc trước có phải hay không ăn nhầm cái gì, rất ra dáng hiểu đạo lý nha!

Híp lại con mắt hồ ly, không chút do dự gật gật đầu.

Sau đó, cô ngẩn suy nghĩ muốn vuốt tóc cô gái nhỏ của con trai, mang theo một chút dụ dỗ nói: “Tiểu Đạm Đạm thật thông minh.....Cho nên Tiểu Đạm Đạm con phải biết rằng, đây là tên do mình con nghĩ ra, cho nên chỉ có thể một mình con được gọi a.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Anh Là Toan Toan Cô Là Điềm Điềm (2)

Nghे lời nói của Tần Họa, cô gái nhỏ cái hiểu cái không gật đầu, nga ô một chút, ăn một miếng lớn thịt dê hàm.

Quả thực là chua.

Sau đó, cô nhìn chằm chằm vào cậu bé, thanh âm giòn giã đem hai chữ kêu lên, “Toan Toan~!”

“.....”

Ninh Cháp Mặc làm bộ dáng giống như không nghe được.

Cô gái nhỏ cũng không nổi giận, tiếp tục kêu, “Toan Toan ~!”

Ninh Cháp Mặc tiếp tục ăn, cũng không ngẩng đầu lên, bên tai còn có chút nóng nóng.

Cô gái nhỏ cong miệng lên, không vui, yếu ớt kêu lên tiếng cuối cùng: “Toan Toan.....”

Ninh Cháp Mặc như cũ không có phản ứng, vẫn cứ ăn đồ ăn.

Tần Họa tức giận thiếu chút nữa đánh trên đầu con mình.

Cô nhìn cô gái nhỏ nghiêng đầu, như có như không múc chút nước canh, mang theo chút thất vọng, an ủi: “Mặc ca cca của con khẳng định trong lòng đã đáp ứng rồi.....Phải không ngừng nỗ lực ha!”

Hứa ba cũng là khoái trá ngoéo khoe mỗi một cái: “Trẻ con buộc phải chấp nhận thói quen, không hợp nhau là rất bình thường, tôi đã nói nhỏ như vậy, đính hôn cho đứa bé rất không khoa học.....”

Hứa ba dưới cái nhìn sắc bén của Hứa mẹ, im bất, rụt rụt cổ.

Ông nhìn hai đứa nhỏ có chút không đúng, trong lòng yên lặng nhảy lên một chút.

Trong nháy mắt này không gian trầm mặc xuống, vẫn không ai nói chuyện tiểu Cháp Mặc lại đột nhiên mở miệng.

”Đặt biệt danh cho người khác là không đúng.”

”A?” Tiểu Đạm Đạm chống lại ánh mắt của anh, cảm thấy không dám nhìn thẳng, lại đặc biệt nhẹ nhàng mở miệng, yếu ớt nói, “Em không phải là đặt biệt danh, em chỉ gọi một mình anh.....”

”Em nên thử đổi vị trí tự hỏi một chút.....Nếu anh đặt cho em một cái biệt danh, hơn nữa chỉ gọi một mình em như thế, em vui lòng sao?”

Thanh âm của anh rất dễ nghe, lời nói nói ra cũng là có quy củ.

Tiểu Đạm Đạm còn chưa tự hỏi một chút, liền nhìn thấy cậu bé học bộ dáng của cô lúc trước, giơ lên ba ngón tay, vừa nói, vừa theo thứ tự thả xuống.

”Anh muốn gọi em là Điềm Điềm”

”Bởi vì Hứa Lưu Sơn là ngọt.....Trứng trần nước sôi là ngọt.....Trứng ốp lếp cũng là ngọt.....Mà ngay cả trứng xào cà chua đều là chua chua ngọt ngọt.”

”Em gọi là Hứa Đạm Đạm nha.....Hứa Đản Đản nha.....Tiểu Quý Đạm đi.....”

Trên mặt cô gái nhỏ vẫn dừng lại ở suy nghĩ đổi vị trí tự hỏi đến tột cùng có ý nghĩa gì, liền nghe thấy Tiểu Cháp Mặc nhẹ giọng kêu lên.

”Điềm Điềm”

Anh gọi thật đúng đắn, còn rất nghiêm túc.

Cô gái nhỏ nhìn cậu bé, cảm thấy má phải của anh hình như lõm xuống một chút, lại tựa hồ không có.

Trong lòng có chút ngứa ngáy, cô có chút xuất thần.

Thần ra một lúc, Tiểu Đạm Đạm không nhận được, lại ma xui quỷ khiến vờn đầu lưỡi phần nộn liếm chút khóe miệng, tiếp tục nhìn chăm chăm Ninh Cháp Mặc.

Nhưng là cô cũng không có đáp lại.

Tiểu Cháp Mặc rõ ràng nhận được kết quả mình muốn, lại có vẻ có chút không vui.

Anh nhấp môi miễn cưỡng cười cười, học ngữ điệu của cô gái nhỏ lúc trước, tiếp tục kêu: “Điềm Điềm ~!”

Cô gái nhỏ thu hồi tầm mắt dừng trên mặt cậu bé, vẫn không có trả lời.

Lúc này, Tiểu Cháp Mặc tự mình thừa nhận cũng gật gật đầu, “Xem đi, Đạm Đạm đã đổi vị trí tự hỏi rõ ràng rồi.....”

Nói xong lời này, Tần Họa lại thấy được đáy mắt con trai có chút mất mát, trong lòng một trận vui mừng, tiểu tử thú này.....

Cô điềm một cái lên ót con trai, cười nói: “Còn thiếu một lần.”

Tiểu Cháp Mặc nghe xong, gật gật đầu, thực có trách nhiệm kêu lên một lần cuối cùng.

”Điềm Điềm ~!”

Vừa dứt lời, thân ảnh nhỏ bé màu hồng của Tiểu Đạm Đạm phút chốc nhoáng lên một cái.

Giây tiếp theo, cánh môi của Tiểu Cháp Mặc bị một trận mềm mại che lại, hơi thở ngọt ngào mạnh mẽ tập kích vào khoang mũi của anh.

Ừn ừn kéo đến.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Anh Là Toan Toan Cô Là Điềm Điềm (3)

Vừa chạm vào, liền tách ra.

Nhẹ như lông hồng

Mặt Tiểu Cháp Mặc lập tức đỏ bừng, giống như tôm mới luộc chín, đỏ lên.

Cô gái nhỏ trái lại sắc mặt tự nhiên, sau khi ngồi lại chỗ ngồi của mình, nhìn xung quanh một vòng vài người lớn như hóa đá, còn thật sự hỏi: “Mọi người vì sao lại cười? Vừa mới nghe chưa chưa nói Hứa Lưu Sơn, con nghĩ đến bánh cherry trong tiệm của họ cảm thấy kích thích mà thôi.....”

Hứa mẹ lại nhìn Tiểu Cháp Mặc khó có được then thùng, hết sức vui mừng, lại nghe con gái giải thích, ghét bỏ nói: “Cảm thấy Mặc Mặc bộ dạng đẹp trai, thích thì cứ việc nói thẳng, ở đâu ra nhiều lý do như vậy.....”

Cho thêm vào nôi, kiên quyết không bồi theo!

Tiểu Đạm Đạm vội vàng phản bác: “Thật sự! Bánh cherry ngọt như vậy! Con muốn thử xem đây có ngọt giống như bánh cherry không.....nhìn qua bộ dạng rất ngon.....”

Dứt lời, cô gái nhỏ đưa tay chỉ chỉ cánh môi của Tiểu Cháp Mặc, nhìn Hứa mẹ càng thêm vô tội.

Mới vừa rồi Hứa ba còn có chút mừng thầm bây giờ hoàn toàn khó chịu, nhìn không được sau khi cười theo, lập tức liền kéo dài khuôn mặt, hỏi: “Vậy con cảm thấy, có ngọt như bánh cherry không?”

Tiểu Đạm Đạm căn bản không có đem tức giận của ba trả lời chuyện này, nghiêng cái đầu nhỏ còn thật sự suy nghĩ trong chốc lát, “Không ngọt như bánh cherry.”

Ngữ điệu của cô gái nhỏ dịu dàng ôn nhu, khi nói ra còn thơm mùi sữa.

Bên môi của Tiểu Cháp Mặc tựa hồ còn lưu lại hương vị của cô gái nhỏ, thơm thơm ngọt ngọt, mang theo một chút mùi thịt dê hầm.

Như là những lời đường mật, như là thuốc mê, như là lập tức đem anh đẩy lên đám mây, có chút phiêu phiêu không thể suy nghĩ.

Nghe nói như thế, lại giống như bị đẩy thật mạnh một phen, sẽ rơi xuống.

Hứa Thời cũng là vừa lòng.

Giấy tiếp theo, giọng nói thanh thúy của cô gái nhỏ tiếp tục vang lên, mặt mày cong cong giống như mặt trăng.

”So với bánh cherry còn ngọt hơn!”

.....

Vợ chồng Hứa gia sau một tuần không thể không quay về thành phố B, Hứa ba vẫn còn có chút rầu rĩ không vui, ở cửa đại viện ôm con gái ngàn cân vạn dặm.

”Mỗi ngày phải nhớ uống sữa, không được phép tưới cây tiên nhân trường của ông ngoại, sức sống có dồi dào đi chăng nữa cũng sẽ bị con giày vò mà chết.....”

”Buổi tối xem tivi đừng xem quá muộn, ngồi xa một chút, đừng nhìn đến mỹ hầu vương đã muốn tiến lên liếm màn hình.....”

”Phải nghe lời, ông ngoại bà ngoại, cha nuôi mẹ nuôi.”

Nói xong lời này, Tiểu Đạm Đạm đang chải đầu cho búp bê Barbie rốt cục ngẩng đầu lên, chép chép miệng, nhìn Hứa Thời có chút bất mãn, “Ba vì sao không cho con nghe lời Toan Toan chứ.....”

Hứa Thời cọ cọ cái mũi nhỏ của Đạm Đạm, hừ nói: “Chỉ bằng mấy ngày nay, con đối với Toan Toan kia nhà con nhiệt tình ngoan ngoãn nghe lời, còn cần ba nói sao?”

Đợi chút.....

Khi nào thì ông đã chấp nhận.....Toan Toan nhà con.

Hứa ba thờ dãi một hơi, có chút thương tâm nói thêm: “Con có nghĩ đến cảm thụ của ba sao? Nếu không phải ba ngăn con, ăn cơm ngủ nghỉ đều sang bên hàng xóm rồi.....Tiểu Quý Đạm, con đừng thật sự lạnh nhạt như vậy với ba được không?”

Cô gái nhỏ rốt cục bện cho búp bê Barbie một cái bím tóc, nghe nói như thế, liếc Hứa ba một cái, nói như lẽ đương nhiên: “Vì sao không được? Ba có vợ của ba, con có Toan Toan của con.....Ba ở đâu mà nhiều lời như thế?”

Học bộ dáng của tiểu đại nhân nói xong, Tiểu Đạm Đạm từ trong lòng Hứa ba giấy xuống, hướng về phía cửa đối diện chạy tới.

Sau khi chạy được mấy bước liền dừng lại, quay lại bên cạnh Hứa Thời, ôm cổ ba hôn hai cái.

”Một cái là của ba, một cái là của mẹ, nhớ kỹ sinh nhật con phải đến thăm con.....”

Độ cong khỏe miệng Hứa Thời còn chưa có câu lên, cô gái nhỏ vui vẻ chạy vào nhà hàng xóm.

”Toan Toan, người còn nói ta hai ngày sẽ không học được, ta một ngày đã hết được cho con bé, còn khá đẹp nữa.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Lần Đầu Tiên Nhân Nhượng (1)

Trong hành vi tâm lý học có hiệu ứng thứ 21, miêu tả con người hình thành thói quen mới hoặc để ý đến một người, đồng thời có thể làm cho vững chắc hơn, hiện tượng này cần ít nhất 21 ngày.

Nhưng là, Toan Toan Điềm Điềm, từ lúc bắt đầu đến việc hình thành thói quen, chỉ dùng không đến 1 tuần.

Mặc dù Tiểu Cháp Mặc chưa từng ở thời điểm Tiểu Đạm Đạm gọi anh, chân chân thật thật đáp ứng một lần, tốt xấu cũng cố gắng gượng.....Chấp nhận.

Tiểu Đạm Đạm đối với cái loại tán thành trong lòng này sinh ra thích thú, cảm thấy khoảng cách của mình và anh, từng bước lại gần.

Mỗi ngày hướng chỗ này chạy, Tiểu Đạm Đạm vào nhà Tàn Họa giống như vào nhà mình vậy.

”Toan Toan, anh xem, em thật sự hết được tóc cho búp bê.....” Tiểu Đạm Đạm chạy chậm lên lầu, chạy đến phòng Tiểu Cháp Mặc, đem búp bê cầm trong tay quơ quơ trước mặt bé trai.

Tiểu Cháp Mặc gấp lại sách đang xem, vừa vận chống lại ánh mắt của cô gái nhỏ, anh mâu quang chột lóc, nhận lấy.

Giấy tiếp theo, mái tóc xiêu xiêu vẹo vẹo của barbie bị tháo ra.

Tiểu Đạm Đạm lập tức mở to mắt, chính mình cực khổ chuẩn bị cho tốt, “Anh làm cái gì vậy?!”

Tiểu Cháp Mặc không nói gì, chỉ là mười ngón tay thon dài trắng nõn linh hoạt xuyên qua những sợi tóc vàng, trái lồi, phải kéo.

Chỉ chốc lát sau, liền tết lại được một bím tóc.

Cách tết mới lạ, nhưng so với bím tóc trước đó đẹp hơn.

Sau đó, đưa trả lại cho Tiểu Đạm Đạm.

Cô gái nhỏ nhìn đến choáng váng, “Anh đều không có xem qua hướng dẫn, làm sao anh biết tết như vậy chứ?”

Tiểu Cháp Mặc khó có được ngoéo khóe môi, “Điềm Điềm.....”

”Dạ?”

”Biết hai chữ chỉ số thông minh viết như thế nào không?”

Tiểu Cháp Mặc xoa chân mày, lúm đồng tiền bên má phải giống như một dòng nước xoáy, lơ đãng nhìn qua, sẽ bị hấp dẫn.

”Biết!” Tiểu Đạm Đạm gật gù đầu, may mắn mình ngày đó về nhà đặc biệt hỏi ông ngoại.

Cô cầm lấy bút bên cạnh bàn học, mở quyển sách mà Tiểu Cháp Mặc vừa xem, vừa viết, vừa nói: “em chẳng những biết viết ‘chỉ số thông minh’, em còn biết viết chữ ‘đầu’! một từ ngữ khí, mới có thể.....”

Nhìn Cháp Mặc chảy ba giọt mồ hôi, còn không có rút xuống, liền thấy cô gái nhỏ hí hóp mắt lại suy nghĩ, chỉ vào kiệt tác của mình, đối với anh cười đến nhộn nhạo.

Trên trang sách, là nét chữ Ninh Cháp Mặc viết cẩn thận, mà ở bên cạnh Ninh Cháp Mặc, là ba chữ to viết xiêu xiêu vẹo vẹo.

Chỉ số thông minh đâu.....

Cô gái nhỏ trời sinh nghịch ngợm, còn ở sau chữ “Đầu” viết một cái dấu chấm hỏi, một cái mặt cười.

Ninh Cháp Mặc, chỉ số thông minh đâu.....QAQ

Ý cười trên mặt cậu bé cứng lại, bên môi độ cong cũng đông lại.

Tiểu Đạm Đạm nhìn đến mặt anh dài ra, đột nhiên có chút chột dạ, “Làm sao vậy, em viết.....Chẳng lẽ không đúng sao?”

Cô quẹt quẹt miệng, vận ngón tay nhỏ bé, ánh mắt né tránh có chút ủy khuất.

Ninh Cháp Mặc mềm lòng, nuốt một ngụm nước bọt, cưỡng chế bản thân.....Không nói gì.

”Không có chuyện gì.....”

Tiểu Đạm Đạm nở nụ cười: “Em đây về sau đều ở cạnh tên anh viết, toan Toan, anh nói được không.....”

Không được!

Ánh mắt cô gái nhỏ thật trong sáng, thời điểm hưng phấn, giống như ánh sao lấp lánh.

Lời cự tuyệt của Ninh Cháp Mặc đến bên miệng, nuốt xuống, “Được.....”

Lúc này Tiểu Cháp Mặc còn không biết, chính bởi vì những lời nói này của anh, thật lâu sau này, trở thành một thói quen không bỏ được.

Có lần nhân nhượng đầu tiên, đôi khi, chính là cả đời.

Cô gái nhỏ ôm búp bê cười đến khoải trá, đang muốn đi nghịch đồ chơi của anh, Tiểu Cháp Mặc đột nhiên giữ lại tay của cô, làm cho cô đứng ở trước mặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Lần Đầu Tiên Nhân Nhượng (2)

Tiểu Cháp Mặc cũng không biết tại sao mình muốn kéo cô gái nhỏ lại.

Anh nhìn vào trong đôi mắt to kia, thấy rất rõ hình bóng của mình.

Ánh mắt do dự nhìn xuống, là đôi môi phần nộn của cô gái nhỏ.

Anh chăm chú nhìn một lúc, hít một hơi thật sâu.

Sau đó, phủ lên.

Bốn cánh môi dán vào nhau.

Hơi thở lưu luyến mà đây, mang theo hương vị ngọt ngào của đứa trẻ.

Chỉ là nhẹ nhàng chạm vào một chút.

Tiểu Đạm Đạm vẫn còn đang thất thần, Tiểu Cháp Mặc lại buông tay cô ra.

Anh ngồi trở lại vị trí của mình, chỉ chỉ sách trước mặt mình, lại chỉ cánh môi mình, còn thật sự giải thích: “Em sau này giúp anh viết tên, vừa rồi là cảm ơn bánh cherry của em.....”

Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu suy nghĩ, sửa lại: “Em không phải giúp anh viết tên, em là giúp anh viết chỉ số thông minh.....”

”Này không quan trọng.....”

Tiểu Cháp Mặc gãi gãi đầu, nhưng không có nói vì sao không quan trọng.

”Vậy có thể lại hôn em cái nữa không?”Chương 19: Lần đầu tiên nhân nhượng (2)

Lực chú ý của Tiểu Đạm Đạm cũng không ở trên mặt, cô vờn đầu lưỡi liếm khóc môi một chút, giống như con mèo con thỏa mãn.

Tiểu Cháp Mặc cầm sách trong tay, hơi hơi run rẩy.

”Không thể,“ mặt anh thực nghiêm túc nói, “Em chỉ giúp anh viết chỉ số thông minh, chuyện nào ra chuyện ấy!”

Bộ dáng chính trực kia.....

Nếu không phải là hiểu rõ con mình, bà sẽ tin!

Ở cửa quan sát hồi lâu Tần Họa thiếu chút nữa đứng không vững.

Tiểu Đạm Đạm “A” một tiếng, ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt tuấn tú của Tiểu Cháp Mặc không rời đi.

”Vậy nếu em giúp anh viết tên thì sao?.....”

”Được.....”

Tiểu Cháp Mặc rũ mắt, má phải có chút trũng xuống.Chương 19: Lần đầu tiên nhân nhượng (2)

Sách, bị gấp lại.

Tiểu Cháp Mặc lần nữa đứng trước mặt Tiểu Đạm Đạm, khoảng cách không đến 20 centimet.

Lòng bàn tay của cậu có chút đỏ mề hời, anh quay đầu nhìn thoáng qua cửa sổ.

Còn ở giữa hè, tiếng ve sầu kêu không ngừng, nhiệt độ không khí cao đến nỗi bên tai cũng nóng dần lên.....tựa hồ có vẻ thực bình thường.

Đương nhiên, nếu anh nói ra mà nói, Tiểu Đạm Đạm khẳng định sẽ chỉ tay vào nơi nào đó trên tường, điều hòa đang tản ra khí lạnh, không lưu tình chút nào mà cười nhạo.

Cậu bé sau khi gật gật đầu đồng ý với nhận thức của mình, tầm mắt anh rời xuống dưới, lại một lần nữa dừng lại trên cánh môi của cô gái nhỏ.

Sau một lúc lâu, dán lên.

Vừa chạm vào liền rời đi.

Tim của anh đập có chút nhanh, thời điểm còn chưa có kịp ngồi trở lại tiếp tục đọc sách, chợt nghe thấy thanh âm mềm mại dịu dàng của cô gái nhỏ truyền đến, “Nếu đã cảm ơn hai lần rồi, vậy thêm cái thứ ba đi.....Hứa Thời nói.....Quá tam ba bận.....Ngô.”Chương 19: Lần đầu tiên nhân nhượng (2)

Lần thứ ba, cậu bé động tác rất nhanh, có chút mạnh.

Thình lình xảy ra, làm cho cô gái nhỏ không nhận được um một tiếng.

Giọng điệu nhỏ bé ảm áp, giống như một phiến lá, đọng lại trong trái tim Tiểu Cháp Mặc, nhẹ nhàng run rẩy.

Tiểu Đạm Đạm đang nỗ lực bình ổn.....

Hai tuổi, bốn tuổi, đúng là thời kỳ đối với mọi chuyện trên thế giới này đều tràn ngập tò mò.

Là Đằm Đằm của Tiểu Cháp Mặc, cũng là Toan Toan của tiểu Đạm Đạm.

Trên trời tại sao có khi màu xanh, có khi màu trắng, còn có khi lại là màu xám?

Chẳng lẽ nó cũng có một cái hộp bút màu giống như của Đằm Đằm và Toan Toan sao.....

Vì sao trời mưa, vì sao nổi gió?

Toan Toan nói, thời điểm Đằm Đằm không khóc không náo là lợi hại nhất, bầu trời sẽ không khóc không náo, cho nên nó nhất định không có lợi hại bằng Đằm Đằm.....

Tại sao ba có vợ, mẹ có chồng, Toan Toan có Đằm Đằm, Đằm Đằm có Toan Toan chứ?

Cùng với một vòng trước com chiều, một vòng sau bây giờ.

So với bánh cherry càng ngọt hơn.....Thực xa lạ thực mới mẻ.....Cánh môi dán vào nhau.

.....

”Khụ khụ.”

Đẩy cửa đi vào, Tàn Họa ho nhẹ hai tiếng, đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Lần Đầu Tiên Nhân Nhượng (3)

Tàn Họa lau tay vào tạp dề, vẫy Tiểu Đạm Đạm đến.

”Đạm Đạm, buổi tối con ngủ đây! Trong nhà không có ai cả!”

”Còn ông bà ngoại ạ?”

Tiểu Đạm Đạm biết sự thật bị ba mẹ vứt bỏ, ôm búp bê Barbie ngoan ngoãn đến trước mặt Tàn Họa.

Tàn Họa nhìn cô bé, vuốt ve gương mặt tròn trịa. “Ồ trường ông bà có đề tài nghiên cứu khoa học quan trọng. Ba mẹ con vừa đi thi họ cũng phải đi luôn, phải hơn một tháng. Trong khi đó, con sẽ ở nhà chúng ta!”

”Vậy làm phiền mẹ nuôi rồi!”

Cô bé ngoan ngoãn nói tiếng cảm ơn, đáng vẻ hiểu chuyện khiến lòng Tàn Họa mềm nhũn.

Tàn Họa hôn một cái lên mặt Tiểu Đạm Đạm, ôm cô bé xuống lầu: “Không phiền toái mẹ nuôi chút nào. Là Toan Toan của con sẽ chăm sóc con nha. lát nữa, mẹ nuôi sẽ giúp con chuyển chút đồ vào phòng Toan Toan! Bây giờ chúng ta xuống lầu ăn cơm!”

Dứt lời, mẹ Ninh quay đầu nhìn con trai: “Mặc Mặc, xuống lầu ăn cơm!”

”Mẹ, trong nhà nhiều phòng trông như vậy. “

Bị xem nhẹ không phải quan trọng nhưng tại sao lại bắt cậu chăm sóc tiểu quý Đạm Đạm này chứ? Cái quái gì thế này?

Tiểu Cháp Mặc đau khổ đi theo xuống lầu.

”Sao nào?” Tàn Họa để Tiểu Đạm Đạm ngồi lên ghế, kiên nhẫn buộc yếm cho cô bé, liếc mắt nhìn con trai mình.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Lần Đầu Tiên Nhân Nhượng (4)

Editor: Nhà Y Đình Tiểu Cháp Mặc xoa trán, nhượng bộ thương lượng, “Nếu không ngủ chung phòng với anh, anh sẽ nói cho em biết!”

Bây giờ, cô nhóc cảm thấy có chút khó xử. Trong lúc suy nghĩ cô nhóc cũng ăn hai miếng trứng muối, một cái đùi gà nướng, ba miếng xào thập cẩm. Trong đó, đĩa xào thập cẩm có hơi mặn nha.

Sau đó, khi thấy ánh mắt gợi ý của Tàn Họa vậy mà Tiểu Đạm Đạm lại gật đầu. “Được!”

Tiểu Cháp Mặc thả lỏng một hơi, bên má phải lại xuất hiện lúm đồng tiền khiến cô nhóc thất thần, thiếu chút nữa là không cần nghe đáp án.

”Em nhìn này! Dưa chuột có màu lục nhưng ở bên trong lại có màu vàng! Còn rau xà lách, cho dù ăn vào vẫn có vị tươi!”

Sau khi nói xong, cậu nhóc còn bổ sung thêm, “Cho nên, nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài. Có thể bên trong sẽ tương phản với bề ngoài.”

Rất có triết lý.

”Vậy anh thích em không?”

Nhà triết học Tiểu Cháp Mặc vừa nói xong thì cô nhóc đột nhiên hỏi. Nghe thấy câu hỏi này, cậu nhóc mới sâu sắc cảm nhận tiến thoái lưỡng nan.

Tại Tiểu Cháp Mặc đỏ ửng lên: “Nếu anh nói không thì sao?”

Tiểu Đạm Đạm cười, khuôn mặt vui vẻ, giọng điệu bắt chước cậu nhóc kia, có nề nếp: “Nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài, anh xem, có khi sự thật và bề ngoài rất tương phản nhau.”

“Ngoài miệng anh nói không, kỳ thật anh thích em!”

Dứt lời, Tiểu Đạm Đạm nhanh nhẹn nhảy xuống ghế, đứng trước mặt Tiểu Cháp Mặc. “Bẹp” một tiếng, hôn một cái lên cổ cậu.

Tiểu Cháp Mặc si ngốc.

Sau khi lấy lại tinh thần, cậu vẫn luôn sạch sẽ vậy mà không lấy giấy lau đi mà xoa đầu cô nhóc, “Còn nếu anh nói thích?”

Tiểu Đạm Đạm cười vui vẻ, đôi mắt cong cong như trăng lưỡi liềm, tiếng nói như tiếng chuông bạc, “Em cũng thích anh!”

Bàn tay để trên đầu cô nhóc hơi khựng lại. Sau đó, nhẹ nhàng bỏ ra.

Chương 21: Lần đầu tiên nhân nhượng (4)

Editor: Nhã Y Đình

Tiểu Cháp Mặc xoa trán, nhượng bộ thương lượng, “Nếu không ngủ chung phòng với anh, anh sẽ nói cho em biết!”

Bây giờ, cô nhóc cảm thấy có chút khó xử. Trong lúc suy nghĩ cô nhóc cũng ăn hai miếng trứng muối, một cái đùi gà nướng, ba miếng xào thập cẩm. Trong đó, đĩa xào thập cẩm có hơi mặn nha.

Sau đó, khi thấy ánh mắt gợi ý của Tần Họa vậy mà Tiểu Đạm Đạm lại gật đầu. “Được!”

Tiểu Cháp Mặc thả lỏng một hơi, bên má phải lại xuất hiện lúm đồng tiền khiến cô nhóc thất thần, thiếu chút nữa là không cần nghe đáp án.

“Em nhìn này! Dưa chuột có màu lục nhưng ở bên trong lại có màu vàng! Còn rau xà lách, cho dù ăn vào vẫn có vị tươi!”

Sau khi nói xong, cậu nhóc còn bổ sung thêm, “Cho nên, nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài. Có thể bên trong sẽ tương phản với bề ngoài.”

Rất có triết lý.

“Vậy anh thích em không?”

Nhà triết học Tiểu Cháp Mặc vừa nói xong thì cô nhóc đột nhiên hỏi. Nghe thấy câu hỏi này, cậu nhóc mới sâu sắc cảm nhận tiến thoái lưỡng nan.

Tại Tiểu Cháp Mặc đỏ ửng lên: “Nếu anh nói không thì sao?”

Tiểu Đạm Đạm cười, khuôn mặt vui vẻ, giọng điệu bắt chước cậu nhóc kia, có nề nếp: “Nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài, anh xem, có khi sự thật và bề ngoài rất tương phản nhau.”

“Ngoài miệng anh nói không, kỳ thật anh thích em!”

Dứt lời, Tiểu Đạm Đạm nhanh nhẹn nhảy xuống ghế, đứng trước mặt Tiểu Cháp Mặc. “Bẹp” một tiếng, hôn một cái lên cổ cậu.

Tiểu Cháp Mặc si ngốc.

Sau khi lấy lại tinh thần, cậu vẫn luôn sạch sẽ vậy mà không lấy giấy lau đi mà xoa đầu cô nhóc, “Còn nếu anh nói thích?”

Tiểu Đạm Đạm cười vui vẻ, đôi mắt cong cong như trăng lưỡi liềm, tiếng nói như tiếng chuông bạc, “Em cũng thích anh!”

Bàn tay để trên đầu cô nhóc hơi khựng lại. Sau đó, nhẹ nhàng bỏ ra.

Tần Họa vừa nghe điện thoại của Ninh Thành Trì trở lại thi thì thấy cảnh như vậy. Trong lòng thấy xúc động, bà không kìm lòng được mà giờ điện thoại lên chụp.

Tần Họa tắm rửa cho cô nhóc sạch sẽ rồi đặt lên giường của Tiểu Cháp Mặc. Lúc đó, cậu nhóc đang tự tắm rửa trong phòng mình.

Khi cậu tắm xong xuôi đã thấy trong chăn gò lên một đống, khuôn mặt cực kỳ bình tĩnh.

Tiểu Cháp Mặc vừa thuận thực lau tóc, vừa đi đến bên giường rồi đột ngột giật chăn ra, giọng có chút không vui. “Không phải nói không ngủ chung một giường nữa sao?”

Cô nhóc đang ngủ mơ màng không thể trả lời cậu. Một giây sau, cậu phản ứng kịp, đắp lại chăn cho cô nhóc, thậm chí còn cẩn thận đắp kỹ lại chăn cho cô bé.

Lúc này, cậu bé mới lấy máy sấy ở trong ngăn kéo, rón rén đi ra ngoài.

Tần Họa đang ở phòng khách chờ điện thoại của trợ lý, thấy con trai mình đang rón rén từ trong phòng đi ra, để điện thoại xuống, “Ninh Cháp Mặc, tới đây một chút!”

Bởi vì Tiểu Cháp Mặc trầm ổn và hiểu chuyện hơn các bạn đồng trang lứa nên phần lớn Tần Họa luôn có dáng vẻ một người mẹ hiền nhưng cũng có lúc mẹ Ninh cũng gọi thẳng tên cậu là “Ninh Cháp Mặc!”

“Mẹ, sao vậy ạ?” Tiểu Cháp Mặc ngoan ngoãn đứng trước mặt Tần Họa.

Tần Họa lại hơi nở nụ cười, ôm con trai, lau tóc hộ cậu, ôn nhu mà thăm thía. “Mẹ biết, Mặc Mặc cũng thích Tiểu Đạm Đạm đúng không?”

Tiểu Cháp Mặc không nói gì.

Tần Họa tiếp tục: “Nhưng vì ba mẹ áp đặt con phải chăm sóc Tiểu Đạm Đạm thật tốt. Cho nên con lại lo sợ Tiểu Đạm Đạm cướp đi tình yêu của ba mẹ cho con sao? Ví dụ như việc cho Tiểu Đạm Đạm vào ngủ ở trong phòng con?”

Tần Họa vừa nghe điện thoại của Ninh Thành Tri trở lại thì thấy cảnh như vậy. Trong lòng thấy xúc động, bà không kìm lòng được mà giờ điện thoại lên chụp.

Tần Họa tắm rửa cho cô nhóc sạch sẽ rồi đặt lên giường của Tiểu Cháp Mặc. Lúc đó, cậu nhóc đang tự tắm rửa trong phòng mình.

Khi cậu tắm xong xuôi đã thấy trong chăn gò lên một đống, khuôn mặt cực kỳ bình tĩnh.

Tiểu Cháp Mặc vừa thuận thực lau tóc, vừa đi đến bên giường rồi đột ngột giật chăn ra, giọng có chút không vui. “Không phải nói không ngủ chung một giường nữa sao?”

Cô nhóc đang ngủ mơ màng không thể trả lời cậu. Một giây sau, cậu phản ứng kịp, đắp lại chăn cho cô nhóc, thậm chí còn cẩn thận đắp kỹ lại chăn cho cô bé.

Lúc này, cậu bé mới lấy máy sấy ở trong ngăn kéo, rón rén đi ra ngoài.

Tần Họa đang ở phòng khách chờ điện thoại của trợ lý, thấy con trai mình đang rón rén từ trong phòng đi ra, để điện thoại xuống, “Ninh Cháp Mặc, tới đây một chút!”

Bởi vì Tiểu Cháp Mặc trầm ổn và hiểu chuyện hơn các bạn đồng trang lứa nên phần lớn Tần Họa luôn có dáng vẻ một người mẹ hiền nhưng cũng có lúc mẹ Ninh cũng gọi thẳng tên cậu là “Ninh Cháp Mặc!”

“Mẹ, sao vậy ạ?” Tiểu Cháp Mặc ngoan ngoãn đứng trước mặt Tần Họa.

Chương 21: Lần đầu tiên nhân nhượng (4)

Editor: Nhã Y Đình

Tiểu Cháp Mặc xoa trán, nhượng bộ thương lượng, “Nếu không ngủ chung phòng với anh, anh sẽ nói cho em biết!”

Bây giờ, cô nhóc cảm thấy có chút khó xử. Trong lúc suy nghĩ cô nhóc cũng ăn hai miếng trứng muối, một cái đùi gà nướng, ba miếng xào thập cẩm. Trong đó, đĩa xào thập cẩm có hơi mặn nha.

Sau đó, khi thấy ánh mắt gợi ý của Tần Họa vậy mà Tiểu Đạm Đạm lại gật đầu. “Được!”

Tiểu Cháp Mặc thả lỏng một hơi, bên má phải lại xuất hiện lúm đồng tiền khiến cô nhóc thất thần, thiếu chút nữa là không cần nghe đáp án.

“Em nhìn này! Dưa chuột có màu lục nhưng ở bên trong lại có màu vàng! Còn rau xà lách, cho dù ăn vào vẫn có vị tươi!”

Sau khi nói xong, cậu nhóc còn bổ sung thêm, “Cho nên, nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài. Có thể bên trong sẽ tương phản với bề ngoài.”

Rất có triết lý.

”Vậy anh thích em không?”

Nhà triết học Tiểu Cháp Mặc vừa nói xong thì cô nhóc đột nhiên hỏi. Nghe thấy câu hỏi này, cậu nhóc mới sâu sắc cảm nhận tiến thoái lưỡng nan.

Tại Tiểu Cháp Mặc đỏ ửng lên: “Nếu anh nói không thì sao?”

Tiểu Đạm Đạm cười, khuôn mặt vui vẻ, giọng điệu bắt chước cậu nhóc kia, có nê nêp: “Nhìn một vấn đề không thể nhìn bề ngoài, anh xem, có khi sự thật và bề ngoài rất tương phản nhau.”

”Ngoài miệng anh nói không, kỳ thật anh thích em!”

Dứt lời, Tiểu Đạm Đạm nhanh nhẹn nhảy xuống ghế, đứng trước mặt Tiểu Cháp Mặc. “Bẹp” một tiếng, hôn một cái lên cổ cậu.

Tiểu Cháp Mặc si ngốc.

Sau khi lấy lại tinh thần, cậu vẫn luôn sạch sẽ vậy mà không lấy giấy lau đi mà xoa đầu cô nhóc, “Còn nếu anh nói thích?”

Tiểu Đạm Đạm cười vui vẻ, đôi mắt cong cong như trăng lưỡi liềm, tiếng nói như tiếng chuông bạc, “Em cũng thích anh!”

Bàn tay để trên đầu cô nhóc hơi khựng lại. Sau đó, nhẹ nhàng bỏ ra.

Tần Họa vừa nghe điện thoại của Ninh Thành Trì trở lại thì thấy cảnh như vậy. Trong lòng thấy xúc động, bà không kìm lòng được mà giờ điện thoại lên chụp.

Tần Họa tắm rửa cho cô nhóc sạch sẽ rồi đặt lên giường của Tiểu Cháp Mặc. Lúc đó, cậu nhóc đang tự tắm rửa trong phòng mình.

Khi cậu tắm xong xuôi đã thấy trong chăn gò lên một đống, khuôn mặt cực kỳ bình tĩnh.

Tiểu Cháp Mặc vừa thuận thực lau tóc, vừa đi đến bên giường rồi đột ngột giật chăn ra, giọng có chút không vui. “Không phải nói không ngủ chung một giường nữa sao?”

Cô nhóc đang ngủ mơ màng không thể trả lời cậu. Một giây sau, cậu phản ứng kịp, đắp lại chăn cho cô nhóc, thậm chí còn cẩn thận đắp kỹ lại chăn cho cô bé.

Lúc này, cậu bé mới lấy máy sấy ở trong ngăn kéo, rón rén đi ra ngoài.

Tần Họa đang ở phòng khách chờ điện thoại của trợ lý, thấy con trai mình đang rón rén từ trong phòng đi ra, để điện thoại xuống, “Ninh Cháp Mặc, tới đây một chút!”

Bởi vì Tiểu Cháp Mặc trầm ổn và hiểu chuyện hơn các bạn đồng trang lứa nên phần lớn Tần Họa luôn có dáng vẻ một người mẹ hiền nhưng cũng có lúc mẹ Ninh cũng gọi thẳng tên cậu là “Ninh Cháp Mặc!”

”Mẹ, sao vậy ạ?” Tiểu Cháp Mặc ngoan ngoãn đứng trước mặt Tần Họa.

Tần Họa lại hơi nở nụ cười, ôm con trai, lau tóc hộ cậu, ôn nhu mà thăm thía. “Mẹ biết, Mặc Mặc cũng thích Tiểu Đạm Đạm đúng không?”

Tiểu Cháp Mặc không nói gì.

Tần Họa tiếp tục: “Nhưng vì ba mẹ áp đặt con phải chăm sóc Tiểu Đạm Đạm thật tốt. Cho nên con lại lo sợ Tiểu Đạm Đạm cướp đi tình yêu của ba mẹ cho con sao? Ví dụ như việc cho Tiểu Đạm Đạm vào ngủ ở trong phòng con?”

Tần Họa lại hơi nở nụ cười, ôm con trai, lau tóc hộ cậu, ôn nhu mà thăm thía. “Mẹ biết, Mặc Mặc cũng thích Tiểu Đạm Đạm đúng không?”

Tiểu Cháp Mặc không nói gì.

Tần Họa tiếp tục: “Nhưng vì ba mẹ áp đặt con phải chăm sóc Tiểu Đạm Đạm thật tốt. Cho nên con lại lo sợ Tiểu Đạm Đạm cướp đi tình yêu của ba mẹ cho con sao? Ví dụ như việc cho Tiểu Đạm Đạm vào ngủ ở trong phòng con?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiệp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Lần Đầu Tiên Nhân Nhượng (5)

Sở dĩ Tần Họa bồn khoăn như vậy cũng có nguyên nhân. Trẻ con ở nhà trẻ cũng đã có suy nghĩ riêng của bản thân, cực kỳ mẫn cảm với những chuyện xảy ra xung quanh.

Con trai của bà cũng chỉ trưởng thành tương đối sớm mà thôi. Tần Họa vừa sấy tóc cho con trai vừa nhẹ nhàng nói: “Mẹ luôn luôn yêu con, giống như chú Hứa và di Hứa yêu Tiểu Đạm Đạm vậy!”

“Nhưng con lại thích Tiểu Đạm Đạm giống như ba thích mẹ vậy! Tiểu Đạm Đạm còn nhỏ, con phải học cách bao dung và chăm sóc em. . . .”

“Con bé là Diễm Diễm của con chỉ là Diễm Diễm của một mình con thôi!”

Dứt lời, Tần Họa nheo nhẹ mũi Tiểu Cháp Mặc một cái: “Mẹ nói có đúng không?”

Tiểu Cháp Mặc cảm thấy không vui. Ánh mắt cậu hơi tối lại, khi nghe thấy mẹ nói vậy thì lắc đầu “Mẹ, không phải thế!”

Chỉ vì thường xuyên tiếp xúc nên khiến mọi người hiểu lầm. Cậu định nói thêm gì đó nhưng lại thôi

Tần Họa và Tiểu Cháp Mặc nói xong chuyện riêng thì cậu nhóc đã hơi buồn ngủ.

Trở lại phòng, thấy cô nhóc nằm trên giường cứ xoay tới xoay lui.

Tiểu Cháp Mặc đi tới.

Dường như cô nhóc cảm thấy hơi nóng, cánh tay, đôi chân mồm mồm đập chần ra liên tục, giọng nói mềm mại lại có chút lười nhác vang lên, “Nước. . . . nước. . . .”

Tiểu Cháp Mặc liếc mắt đã thấy cốc nước của cô nhóc để ở tủ đầu giường. Sau một lát, một cốc nước đầy để trước mặt cô bé. Tiểu Đạm Đạm cầm lấy cốc nước uống ừng ực. Tiểu Cháp Mặc vỗ vỗ lưng cho cô, cô nhóc cũng lấy tay chùi nước đọng bên khóe môi.

Lúc cậu để cốc lại trên tủ, trèo lên giường, hai đứa nhóc cũng đã tỉnh ngủ hơn một chút.

Tiểu Cháp Mặc nằm bên cạnh cô bé, liếc mắt nhìn Tiểu Đạm Đạm một chút.

Đôi mắt Tiểu Đạm Đạm vẫn còn ngái ngủ giống như một con vật nhỏ dễ thương, đôi má trắng nõn, bóng loáng, lông mi dày mà cong vút giống như cánh quạt nhỏ khẽ phe phẩy theo từng nhịp thở của cô.

Tiểu Cháp Mặc cảm thấy xúc động, khóe miệng nở nụ cười yếu ớt, kéo góc chăn cho cô nhóc, “Không phải đã giao hẹn không ngủ cùng phòng với anh sao?”

Không phải lời nói thiện ý gì lại còn có vẻ trêu chọc nhưng cũng không có ý trách cứ.

Đương nhiên, cho dù có ý trách cứ, Tiểu Đạm Đạm cũng không để ý.

“À!” Cô nhóc a một tiếng, ngáp một cái, “Em không ngủ cùng phòng với anh mà ngủ chung giường với anh nha!”

Sau khi nói xong, cô bé xoay người, giống như ôm thú bông, dùng cả tay lẫn chân quấn lấy Tiểu Cháp Mặc, tiến vào mộng đẹp.

Tiểu Cháp Mặc liếc mắt nhìn tay và chân của cô nhóc đang để lên anh, nhớ đến năm ngoái. Khóe miệng cậu giật giật vài cái, định gạt tay chân Tiểu Đạm Đạm xuống nhưng thấy cô nhóc ngủ ngon cũng từ bỏ.

Trừ lúc ngủ, cô nhóc còn ngoan ngoãn một chút còn những lúc khác Tiểu Đạm Đạm giống như mặt trời nhỏ, phát ra ánh sáng và nhiệt lượng rực rỡ, cả ngày sẽ không dùng hết. Ngày nào cũng nghịch ngợm không thôi.

Từ khi cô nhóc đến gia đình Tiểu Cháp Mặc, ngôi nhà luôn nghiêng trang giống như tràn ngập sức sống. Ngay cả ý cười bên môi của cậu nhóc cũng nhiều hơn. . . .

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nguyên Vọng Trong Năm Mới (1)

Editor: Nhã Y Đình

Có người đã nói con người cũng có ảnh hưởng đến nhau. Tiểu Cháp Mặc cũng có ảnh hưởng không nhỏ đến Tiểu Đạm Đạm khiến sinh hoạt của cô nhóc trở nên có quy luật hơn nhiều.

Ban ngày, ở nhà trẻ.

Tiểu Đạm Đạm và Tiểu Bá Vương nói chuyện về Tôn Ngộ Không, Tiểu Cháp Mặc đọc sách. Tiểu Đạm Đạm chơi cùng các bạn nhỏ khác, Tiểu Cháp Mặc đọc sách.

Buổi tối, ở nhà.

Tiểu Đạm Đạm xem ti vi, Tiểu Cháp Mặc đọc sách. Tiểu Đạm Đạm gọi điện cho ba mẹ, Tiểu Cháp Mặc đọc sách. Thành thạo cậu sẽ ngược mắt nhìn xem tiểu quý Đạm Đạm đang làm gì.

Sau đó, hai đứa bé ăn khuya, tắm rửa rồi đi ngủ.

Hai đứa trẻ cùng chơi, cùng ăn nên thời gian trôi qua rất mau. Ông bà Hứa đã tham gia chương trình nghiên cứu khoa học cũng được bốn tháng.

Bây giờ, đang trong thời gian nghỉ tết Nguyên Đán, kênh thiếu nhi thường xuyên chiếu phim hoạt hình Tôn Ngộ Không, khó có dịp Tiểu Cháp Mặc cũng ngồi xem với Tiểu Đạm Đạm.

Một người xem tập ‘Ba lần đánh Bạch Cốt Tinh’ mãi không chán, một người chơi xếp hình.

Khi chiếu phim, đều có những đoạn quảng cáo ngắn nhưng tần suất không ít.

Mỗi lần Tiểu Đạm Đạm thấy quảng cáo thì vôi vàng chạy đi uống nước.

Một lần, hai lần, ba lần. Mà sau khi uống xong, còn nhảy nhảy vài cái mới quay lại chỗ ngồi.

Tiểu Cháp Mặc nhìn bóng dáng nhỏ bé vẫn chạy tới chạy lui thì hơi nhú mày. “”

‘Đệ gánh đồ, ta dắt ngựa. . . .’

Đến bài hát Tây Du Kí vang lên Tiểu Cháp Mặc cũng giữ chặt Tiểu Đạm Đạm định chạy đi uống nước, bình tĩnh hỏi: “Tối nay em đã uống nhiều nước lắm rồi, không nên uống nữa không mất sẽ sung, khó chịu lắm!”

”Ừm!”

Tiểu Đạm Đạm dụi mắt, đáp một tiếng cho qua chuyện.

Tiểu Cháp Mặc nghiêm mặt, giữ lấy hai cánh tay của cô nhóc, lướt mắt nhìn, nghiêm giọng hỏi: “Có việc gì thế?”

Cô nhóc chu mỏ, không nói gì.

Cô gạt tay cậu ra định về phòng ngủ nhưng lại bị giữ chặt lại.””

”Nói chuyện!”

Có lẽ do ánh mắt sắc bén của Tiểu Cháp Mặc khiến Tiểu Đạm Đạm không dám nhìn thẳng, do dự một chút rồi xấu hổ nói hai chữ “Quả táo. . . .”

”Quả táo làm sao?”

Tiểu Cháp Mặc hiểu cô nhóc nói đến táo gì.

Tuần trước, Ninh Thanh Túc đi công tác ở thành phố B. Ba mẹ Hứa có gửi hai giỏ táo rừng về. Táo rừng chua chua ngọt ngọt to chừng nắm tay, vỏ mỏng, nhiều thịt.

Tiểu Đạm Đạm và Tiểu Cháp Mặc đều cực kỳ thích. Thành thạo sẽ ăn một hai quả, thậm chí chẳng cần gọt vỏ chỉ cần rửa sạch là được.

Nhưng mà. . . .

Tiểu Cháp Mặc nhếch mày lên, thắc mắc: “Em uống nhiều nước như vậy thì liên quan gì đến quả táo?”

Hai má Tiểu Đạm Đạm ửng hồng, giọng nói như muỗi kêu: “Sau bữa tối, em ăn liền ba quả. . . .”

”Ừm? Hừ?”

”Nhưng lại quên rửa. . . . “

”Ừm? Hừ?” Đường như Tiểu Cháp Mặc đã lờ mờ đoán ra. . . .

Rốt cuộc Tiểu Đạm Đạm lấy hết can đảm nói nốt. ‘Bình nứt không sợ vỡ’, muốn cười thì cứ cười đi.

”Em nghĩ, uống nhiều nước. . . . rồi nhảy nhảy lên, sẽ rửa được táo trong bụng!”

”Phốc. . . . “

Tiểu Cháp Mặc không hề nể mặt mà cười to. Cậu xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn đang tức giận của cô nhóc, “Em đúng là khi làm xiếc mà. . . . “

Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu suy nghĩ một hồi, hai tay giữ mặt cậu bé, chính đáng nói: “Em vẫn là Mỹ Hầu vương nha! Em không phải khi làm xiếc đâu!”

Dứt lời, cô bé lại mở to mắt, lắc lắc cánh tay Tiểu Cháp Mặc, “Toan Toan, anh nói xem, em và khi làm xiếc thì ai lăm trò hơn?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nguyên Vọng Trong Năm Mới (2)

Editor: Nhà Y Đình

Lần này, Tiểu Cháp Mặc đã được trải nghiệm tự tạo nghiệt không thể sống. Vì để tiểu quý Đạm Đạm biết bản thân nói sai nên tối hôm đó trước khi đi ngủ cũng không nói cô nhóc là Mỹ Hầu Vương.

Vậy nên, cô bé dấy dưa không ngọt, vương mắc không rời. Cuối cùng, cậu cũng đành thỏa hiệp sẽ kể truyện “Sự tích Hằng Nga” cho cô nhóc.

Cô nhóc cũng thỏa mãn, tốt xấu gì thì trong Tây Du Ký cũng có chị Hằng Nga.

”Sau đó, chị Hằng Nga uống hai viên thuốc bất tử rồi bay lên cung trăng, làm bạn cùng Thỏ Ngọc!”

Tiểu Cháp Mặc đặt quyển truyện xuống, quay đầu nhìn cô bé. Vậy mà, cô nhóc vẫn chưa ngủ, rõ ràng mắt đã díp lại không thể mở ra được nhưng vẫn cố chống mắt lên.

Cậu bé hơi vron người, giúp Tiểu Đạm Đạm đắp lại chăn, rồi chỉnh tăng nhiệt độ điều hòa lên sau đó thì thầm bên tai cô nhóc: “Hết truyện, ngủ thôi!”

”Trên thế giới. . . . thật sự có. . . . ừm. . . . thuốc bất tử sao?” Cô nhóc mơ mơ màng màng cố gắng hỏi.

”Không có!” Tiểu Cháp Mặc hơi cong miệng đáp.

Cô bé nhướng mày lên, hừ hai tiếng “Ừm, vậy nếu có thì anh có muốn uống không? Em sẽ không uống đâu! Ở cung trăng không có Mỹ Hầu Vương, không có táo, cũng không có Toan Toan. . . . !”

”Không đâu!” Vẫn chỉ có hai chữ cực kỳ ngắn gọn.

Cậu nhóc vừa dứt lời thì Tiểu Đạm Đạm nhắm mắt đường như thả lỏng, hơi thở vững vàng hơn, nhếch miệng ngủ say.

Hóa ra, cô lo lắng cậu sẽ uống thuốc bất tử.

Tiểu Cháp Mặc chăm chú nhìn cô nhóc nằm bên cạnh, má phớt trắng hồng trong bóng tối dường như phát sáng khiến cho cậu cảm thấy mềm nhũn.

”Anh sẽ không đến cung Trăng. . . . Bởi vì trên cung trăng không có Diễm Diễm thích Mỹ Hầu Vương, không có Diễm Diễm thích táo rùng, không có Diễm Diễm. . . . “

”Ngủ ngon, bánh crepes anh đào!”

Tiểu Cháp Mặc nhẹ nhàng thơm lên má cô nhóc.

Kỳ thi cuối kỳ đối với nhà trẻ là một từ cực kỳ xa vời. Sau khi nghỉ hết học kỳ, đi học thêm ba ngày nữa là đến kỳ nghỉ tết Nguyên Đán.

Cô giáo để trên bục rất nhiều bông hoa nhỏ xinh. Các bạn nhỏ có thể nói nguyện vọng trong năm mới của mình. Sau đó, tùy theo nguyện vọng ít hay nhiều, muốn mấy bông, cô giáo sẽ cho các bạn nhỏ.

Mỗi bông hoa đại diện cho một nguyện vọng.

Đều đang ở tuổi ham chơi nên đại đa số các bạn nhỏ lấy ba hay bốn bông hoa.

Có áo mới, váy mới, búp bê barbie, siêu nhân, được ăn đùi gà KFC, có nhiều tiền lì xì.

Tiền lì xì nhiều hay ít cũng không quá quan trọng. Mấy tệ hay mấy chục tệ đều đã là khoản tiền lớn rồi.

Ước được đi chơi, quần áo đẹp, đồ chơi mới. Nhưng mơ ước giản đơn nhưng thật đẹp biết bao.

Sang năm mới có gì hay nào? Được xem pháo hoa, được mua những thứ bình thường không được mua, xem những chương trình đặc biệt, chơi những trò chơi không hay được chơi!

Tất cả lớp học ầm ĩ không thôi, các bạn nhỏ rôm rả thảo luận về năm mới.

Tiểu Đạm Đạm vẫn luôn nói không ngừng nhưng hôm nay lại cực kỳ im lặng.

Cô bé chống cằm, nhìn các bạn học đi qua đi lại trên bục giảng, ánh mắt không có tiêu cự.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nguyện Vọng Trong Năm Mới (3)

Editor: Hanna

Tiểu bá vương công phu sư tử ngoạm cầm tiếp tám bông, mặt mày hớn hở khi đứng trước mặt cô gái nhỏ, Tiểu Đạm Đạm mới lấy lại tinh thần, đến lượt mình.

Cô hướng Tiểu Bá Vương kéo kéo khoe miệng, vỗ mấy cái vào vạt áo khoác nhần nhần nhúm nhúm, đứng lên/

Khi đứng dậy lao đảo một cái mới đứng vững, bước từng bước nhỏ lên bục giảng cũng có điểm không yên lòng.

Ánh mắt Tiểu Cháp Mặc hơi trầm xuống, bước theo sau lưng đi lên.....

Cái gì gọi là thanh mai trúc mã, làm cho cô giáo trẻ căn bản không có sức chống cự.

Lại thêm Tiểu Đạm Đạm hoạt bát đáng yêu, Tiểu Cháp Mặc trong trời lạnh lùng, đều không như thế nào khóc náo, càng được yêu thích.

Cô giờ bó hoa hồng quơ quơ trước mặt hai bạn nhỏ, cười nói: “Hai bạn nhỏ thật đúng là như hình với bóng, Tiểu Cháp Mặc tới trước, hay là Tiểu Đạm Đạm tới trước đây?”

Tay Tiểu Cháp Mặc rút trong túi quần, nhẹ nhàng nhìn cô gái nhỏ liếc mắt một cái, “bạn ấy tới trước.”

Cô giáo thuận tiện sờ vài cái lên bím tóc hoa lê xinh đẹp của cô gái nhỏ, mang theo vài phần chế nhạo, “Xem tiểu trúc mã của bạn thật thân sĩ.....Chỉ có hai người là không có bản lĩnh, Mỹ Hầu Vương Tiểu Đạm Đạm, cô còn thừa hơn mười tám.....bạn muốn mấy tám nha?”

Tiểu Đạm Đạm mím môi, tầm mắt rơi vào bó hoa hồng, mâu quang hơi hơi lóe lên.

Cô giáo nghĩ cô còn đang tự hỏi, tiếp tục cười: Vừa rồi Tiểu Bá vương thế nhưng cầm tám cái, bạn thì sao? bạn muốn chín cái.....Hay là mười cái?”

Lòng hiếu thắng của trẻ nhỏ thường là rất mạnh, nhất là những nhóm nhỏ đều tương đối xuất sắc ở ba phương diện này.

Cho nên lời nói của thầy cô, với cô gái nhỏ cũng không thể thiếu.

Nhưng là, Tiểu Đạm Đạm nghe được lời nói của cô giáo, cũng không vội lấy, chính là nhìn chằm chằm vào bó hoa hồng thật sự suy nghĩ.

Mặc? Chơi? Đồ ăn? Đồ dùng sao?

Nguyên vọng trong năm mới đến tốt cùng là cái gì chứ.....

Sau một lúc lâu, cô gái nhỏ đưa tay, có chút sợ hãi rút từ trong tay cô giáo một tấm, liền rút tay về.

”Cô giáo, em lấy được rồi.”

Tiểu Cháp Mặc tựa hồ đoán được cái gì, lông mày từ từ nhả lại.....

Cô giáo ngây ngẩn cả người, sau khi kịp phản ứng lại thì có chút không dám tin.

”Bạn chỉ cần một tấm sao.....Nguyên vọng trong năm mới của bạn chỉ có một thôi sao?”

Tiểu Đạm Đạm đem hoa hồng đặt trong lòng bàn tay, thật cẩn thận sờ sờ.

Coi như trân bảo.

”Vâng, “ cô gật đầu thật mạnh, vuốt hoa hồng có thể biến nguyên vọng trở thành sự thật, không có ra sức như thường ngày, tiếng nói dịu dàng mềm mại, “Con chỉ muốn một tấm, con chỉ có một nguyên vọng trong năm mới.”

Cô nói rất nhẹ.

Nhất là khi nói hai chữ “Nguyên vọng”, giống như là đối với đồ sớ vậy, sợ mình nói mạnh một chút, nguyên vọng sẽ rơi vỡ.....

”Vậy có tiện nói cho cô biết là cái gì không?” Cô giáo trẻ yêu thương sờ sờ đầu cô gái nhỏ, hỏi.

Cô gái nhỏ suy nghĩ một chút, chớp chớp đôi mắt to, ngoắc ngoắc tay, ý bảo cô giáo ghé sát lỗ tai lại đây.

Sau đó, cô kiễng mũi chân ở bên tai cô giáo nói nhỏ.

Dứt lời, cô gái nhỏ tựa hồ có chút ngượng ngùng, quay đầu liếc Tiểu Cháp Mặc một cái, cũng không quan tâm anh lấy bao nhiêu bông hồng, chạy nhanh về chỗ ngồi.

Cô nghĩ Tiểu Cháp Mặc không có nghe được, bỏ qua đấy mắt cậu bé chợt lóe lên tia đau lòng.

.....

Tiểu Đạm Đạm có được bông hồng, đã nghĩ là có được một viên thuốc an thần, tuy rằng tươi cười không nhiều như ngày thường, nhưng cũng đã không giống như trước thất hồn lạc phách như vậy.

Thời điểm tan học, Tiểu Cháp Mặc như trước nắm tay cô gái nhỏ đi ra ngoài, hai người đều có tâm sự, cũng một đường trầm mặc.

Lúc đi đến trước xe bảo mẫu của Tần Họa, Tiểu Cháp Mặc không có đi lên, ngược lại đi đến trước mặt lái xe nói một tiếng, “Cháu cùng Diễm Diễm đi một đoạn, mọi người theo phía sau là được ạ.”

Gió đêm mùa đông lạnh thấu xương, tay Tiểu Đạm Đạm mặc dù được Tiểu Cháp Mặc nắm, phần lộ ra ngoài vẫn là có chút lạnh.

Cô gái nhỏ đang lười nhác bước đi, xuất thần.

Đột nhiên_____

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Anh Sẽ Vẫn Ở Đây (1)

Editor: Hanna

Đột nhiên, Tiểu Đạm Đạm trước mắt tối sầm, một cái tay nhỏ bé ấm áp che lại ánh mắt cô.

Cùng lúc đó, một tay khác của Tiểu Cháp Mặc giữ chặt lấy bàn tay nhỏ bé của cô gái nhỏ, thân thể anh hơi hơi hướng về phía trước, đem cô gái nhỏ bảo vệ ở phía sau.

Cô gái nhỏ không biết vì sao.

”Đừng nhúc nhích.”

Hơi thở ấm áp phả vào trong lỗ tai cô gái nhỏ, cánh tay nhỏ lộn xộn lập tức an phận.

Qua vài giây sau, Tiểu Cháp Mặc buông cô gái nhỏ ra, cầm tay, có chút mất tự nhiên giải thích: “Vừa rồi có một con chuột nhỏ chạy qua.....”

”Em lại không sợ, em là Mỹ Hầu Vương còn có thể sợ con chuột nhỏ sao?” Cô gái nhỏ nhú mày, không phục nói.

Bộ dáng hiểu biết nổi lên, làm cho tâm tình cả ngày tỉnh mạch của Tiểu Cháp Mặc cũng vui tươi hẳn lên.

Anh khó có được câu khoe môi, néo hai má của cô gái nhỏ, từng chữ từng chữ lặp lại nói: “Là con chuột nhỏ a.....Chạy, qua, đây,.....”

”Ừ, hừ ~!” Tiểu Đạm Đạm nhún nhún vai, bộ dáng đặc biệt không sao cả, “Mặc dù rất nhỏ, chạy rất nhanh, sẽ lộn xộn, sẽ kêu chi chi, sẽ cần đồ dùng trong nhà, là côn trùng có hại.....Em mới không sợ đâu.....A!”

Âm cuối chữ “Đâu” còn chưa nói xong, trước mắt hai người liền xuất hiện một bóng đen, giống như mũi tên, nhanh chóng xông đến bụi cây nhỏ ở đồng đất ven hàng cây bên đường.

Một tiếng thét chói tai, mạnh mẽ nhảy dựng lên, chân tay rụng rời.

Trong nháy mắt đó, cả người Tiểu Đạm Đạm liền treo trên người Tiểu Cháp Mặc.

Cái đầu nhỏ của cô gắng sức chôn ở trên vai cậu bé, căn bản không dám ngẩng lên.

Ninh Cháp Mặc cũng là bị động tác của cô hù dọa, cơ hồ là theo bản năng, liền nâng cơ thể cùng cái balo sau lưng có chút nặng của Tiểu Đạm Đạm, hai cánh tay bé nhỏ có chút cổ sức.

Đợi cho sau khi con chuột nhỏ hoàn toàn biến mất, Tiểu Cháp Mặc thể này mới thở một hơi nhẹ nhõm.

Tay có chút đau.....

Anh nhú mày, xoay mặt.

”Đi xuống.”

Cô gái nhỏ bắt động.

Tiểu Cháp Mặc liếc mắt nhìn cô gái nhỏ một cái. Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichđọctruyện.com

Ngay bên môi anh, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn kia nhiễm chút màu hồng.

”Đi xuống.”

Anh lập lại một lần nữa.

Cô gái nhỏ vẫn bất động, ngược lại lại cọ cọ trên bả vai của anh.

Tiểu Cháp Mặc nhìn bên tai nhiễm hồng, xem như đã hiểu rồi.

Phút chốc, anh mâu quang vừa chuyển, hơi cúi đầu, ngay tại trên cái cổ trắng nõn của Tiểu Đạm Đạm hôn nhẹ một cái, “Xấu hổ?”

Ân.....Anh chính là đáp lại bánh cherry lúc com chiều ngày nào đó, nụ hôn đó mang theo mùi chân gà cùng thịt kho.

Có qua có lại mà thôi.

Chỉ là, trong giọng nói của anh, đều mang theo vài phần ý cười không thể che dấu được.

”Hừ.” Tiểu Đạm Đạm liếc Tiểu Cháp Mặc bằng ánh mắt khinh bỉ, nhưng không có phủ nhận.

Giây tiếp theo, động tác nhanh nhẹn nhảy xuống.

Tiểu Cháp Mặc tâm tình tốt vượt vượt tóc cô, không có vạch trần.

Hai người đều có tâm sự, nắm tay, không nóng không lạnh hướng nhà đi tới, xe bảo mẫu vẫn giữ vững tốc độ theo ở phía sau.

Một lát sau, Tiểu Đạm Đạm đang đá cục đá liền dừng lại.

Cô chọc chọc cánh tay Tiểu Cháp Mặc, mắt to xoay tròn, “Toan Toan, anh nói, nếu như con chuột kia chạy ra mà nói.....Nó tại sao sẽ chạy ra?

”Con chuột sẽ không chạy ra nha.....” Đối với vấn đề của cô gái nhỏ, Tiểu Cháp Mặc luôn luôn nghiêm túc.

Tiểu Đạm Đạm không nói gì: “Em là nói nếu như, nếu con chuột chạy ra mà nói.....”

Tiểu Cháp Mặc lại suy nghĩ một chút, thử thăm dò trả lời.

”Bởi vì cánh quá dài?” Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

”Nhưng cánh dài không phải sẽ biến thành con dơi sao.....”

”Hay là nói bởi vì Mỹ Hầu Vương Diêm Diêm không muốn thấy nó, tặng cho nó một đôi Phong Hòa Luân ?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Anh Sẽ Vẫn Ở Đây (2)Ở Đây (1)

“Mỹ Hầu Vương cùng Thác Tháp Lý Thiên Vương quan hệ không phải là tốt lắm, làm thế nào có Phong Hòa Luân của Tiểu Na Tra?”

Đạo lý đơn giản như vậy.....

Dứt lời, cô gái nhỏ dùng loại ánh mắt thương hại chỉ số thông minh nhìn Tiểu Cháp Mặc, thở dài một hơi, “Chuột vốn là sẽ uống thuốc!”

Tiểu Cháp Mặc bị cô gái nhỏ dùng loại ánh mắt đó nhìn có chút nội thương, “Uống thuốc như nào?”

”Anh anh anh.....” Tiểu Đạm Đạm mở to mắt, “Không phải hôm qua anh mới nói cho em sao? Thường Nga tỷ tỷ uống thuốc bất tử liền bay lên trời.....Anh gạt em!?”

Tiểu Cháp Mặc dở khóc dở cười: “Đương nhiên.....Không có lừa em.”

Nhìn cô gái nhỏ bộ dáng nghiêm túc, tựa hồ nếu anh dám lừa dối, rất có thể sẽ bày ra tư thế khóc cho anh xem, lời nói đến bên miệng anh lại vẫn hỏi được.

Có được đáp án mình vừa lòng, Tiểu Đạm Đạm thế này mới vừa lòng nở nụ cười, hỏi tiếp, “Vậy nếu rắn phi ra, anh có biết vì sao nó biết phi ra không?”

Biết rõ, Tiểu Cháp Mặc trả lời thật nhanh.

”Bởi vì nó cũng sẽ uống thuốc.”

”Sai!”

Tiểu Đạm Đạm độ cong khóe môi càng lúc càng lớn, “Bởi vì nó sẽ uống phải thuốc của con chuột, có thể chính là con mới vừa chạy qua kia.....”

Tiểu Cháp Mặc: “.....”

tiểu Đạm Đạm liếc cậu bé một cái, bộ dáng không nói gì làm cho cô len lén nhếch miệng.

Sau đó, nghiêm trang hỏi tiếp: “Vậy anh có biết vì sao điều hâu biết bay không?”

Vẫn là những câu hỏi dạng như vậy.....Có ý nghĩa sao?

Tiểu Cháp Mặc nhìn lại với ánh mắt xem thường, rất nhanh trả lời: “Bởi vì nó sẽ ăn rắn bay.”

”Ha ha ha ha!” Tiểu Đạm Đạm lập tức cười to, hai mắt thật to cong như trăng lưỡi liềm.

”Bởi vì điều hâu vốn biết bay.....”

Nhìn Cháp Mặc yên lặng phút chốc, sau khi kịp phản ứng, anh nhìn không được nhéo hai má của cô gái nhỏ, ánh mắt cung chiều, “Tiểu Quỷ Đạm!”

Bị gọi là Tiểu Quỷ Đạm cô gái nhỏ cũng không có tức giận, đặc ý hướng về phía anh làm một cái mặt quỷ, “Anh thật ngốc!”

Lái xe xe bảo mẫu theo sau thiếu chút nữa không nắm chắc tay lái, lái thành đường chữ S.

Đây có lẽ vẫn là ngày đầu tiên Tiểu Quỷ Đạm cười đến vui vẻ như vậy.....

Mâu quang lóe lóe, Tiểu Cháp Mặc nắm thật chặt tay của cô gái nhỏ, nhu hòa nói: “Anh cũng muốn hỏi em ba câu hỏi đi.....Ba mẹ em tại sao lại thích em?”

Cô gái nhỏ thốt lên: “Bởi vì em là con gái của họ”

Tiểu Cháp Mặc gật gật đầu, tiếp tục: “Ba mẹ anh vì sao thích em?”

Cô gái nhỏ như cũ không cần nghĩ ngợi: “Bởi vì em là con gái nuôi của họ.....”

Tiểu Cháp Mặc đồng ý, bắt đầu câu hỏi thứ ba, “Anh đây vì sao thích em?”

Trí nhớ của cô gái nhỏ rất tốt, logic cũng thực rõ ràng, đoán được anh muốn hỏi vấn đề gì, cơ hồ là đồng thời nói ra.

”Bởi vì anh vốn liền thích em!”

”Ừ.....Em thật thông minh!”

Tiểu Cháp Mặc trả lời qua loa, học bộ dáng cô gái nhỏ vừa mới chế nhạo mình, không chút nào keo kiệt lời khen.

Sau khi nói xong, bên tai anh còn có chút nóng, một tay khác dò vào trong balo cầm vật gì đó, có chút do dự.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Cháp Mặc thổ lộ, vào thời điểm sắp đến ngày sinh nhật của Tiểu Quỷ Đạm.

Mặc dù là thông qua miệng của cô gái nhỏ nói ra.

Người được thổ lộ sau khi trả lời giòn giã, lại trầm mặc.

Tiểu Cháp Mặc cho là cô đoán được lòng mình, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, đang lúc muốn đem đồ lấy ra.....

Tiểu Đạm Đạm đang trầm mặc cũng đột nhiên mở miệng, trọng tâm lại không đặt trên mặt cậu bé.

”toan Toan, Hứa Thòi và Ôn tình thật sự thích em sao?”

Thanh âm của cô rất nhẹ, hỏi rất cẩn thận.

Cậu bé ngượng ngùng cùng động tác tay mạnh mẽ đình trệ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Anh Sẽ Vẫn Ở Đây (3)

Tiểu Cháp Mặc nhớ tới cô gái nhỏ không muốn cho mình nghe được nguyện vọng trong năm mới kia, một tiếng sợ hãi kia “em chỉ muốn ba mẹ bên cạnh em, cùng trải qua sinh nhật em, lễ mừng năm mới.”

Tìm anh giống như có bàn tay nắm lấy, dùng sức nhéo vào.....

Lấy lại tinh thần, đứng lúc chống lại đôi mắt trong veo như nước của cô gái nhỏ, giống như một đầm nước.

Thoáng trầm tư, anh nâng khuôn mặt cô gái nhỏ, cùng cô đối diện.

Về mặt rất nghiêm túc, Tiểu Cháp Mặc dịu dàng hỏi: “Tiểu Quỷ Đạm, ở trong mắt em, thích là cái gì? Yêu là cái gì?”

”Em không biết.....” Tiểu Đạm Đạm nghĩ nghĩ, ngơ ngẩn lắc đầu.

Cô rũ mắt, có chút chịu ủy khuất.

”Chính là.....Vì sao các bạn nhỏ khác đều có ba mẹ đưa đón.....Vì sao ba mẹ của các bạn nhỏ khác đều dẫn bọn họ đi chơi vào chủ nhật.....Ba mẹ em chỉ có thể ở trong điện thoại, ở trên màn hình, ở trong tivi.....Em ngay cả ông bà ngoại đều không có.....Em chỉ có Toan Toan.....”

Nói còn chưa xong, giây kế tiếp.

Một cái ôm ấm áp, ùn ùn kéo đến.

Gió lạnh cùng xe cộ rít gào xung quanh tựa hồ cũng bị cách ly bên ngoài, dần dần kéo ra xa.

Chỉ còn lại ở ngay bên tai, tiếng trống ngực của Tiểu Cháp Mặc.

Phù phù, phù phù.

Khiến cho người ta an tâm.

Không biết thế nào, Tiểu Đạm Đạm vốn là hốc mắt đã đỏ liền lập tức đỏ hơn, nước mắt đóng bông không ngừng rơi xuống.

Cô lại cố hết sức cắn môi mình, chính là không cho nước mắt rơi xuống, thân thể nhỏ nhắn ở trong lòng Ninh Cháp Mặc run run.

Tiểu Cháp Mặc năm nay cao lên không ít, cùng cô gái nhỏ cao hơn một cái đầu, hai cánh tay rất nhẹ nhàng có thể ôm chặt cô gái nhỏ.

Anh ôm thật sự nhanh.

Hai đứa trẻ cách nhau lớp quần áo giữ ấm thật dày, áo len, áo lót, áo khoác tựa hồ vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của nhau.

”Tiểu Quý Đạm, không phải như em nghĩ.....”

Anh thì thầm, cánh môi mềm mại nhẹ nhàng ở bên tai cô gái nhỏ hơi hơi cọ cọ.

Ba phần yêu thương, ba phần dịu dàng, còn lại bốn phần là đau lòng.

Anh nói rất nhẹ, từng chữ lại hết sức rõ ràng.

Vô cùng tinh tế, nghe vào trong tai cô gái nhỏ.

Thích và yêu, đôi khi cũng không sai biệt lắm.....Lại cũng không giống như vậy, em nhìn đám mây trên bầu trời đi.”

Nghe thấy lời của Tiểu Cháp Mặc, Tiểu Đạm Đạm rồi rầm ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, theo ngón tay của cậu bé nhìn về phía bầu trời.

Vào đông nên ít mây, thưa thớt một hai đám, tầng tầng lớp lớp mềm mại, lững lờ trên bầu trời.

Ngửa đầu trong tích tắc kia, hai hàng nước mắt rơi xuống hai má Tiểu Đạm Đạm, lạnh lẽo.

Chảy được một nửa, liền bị một cái tay ấm áp nhẹ nhàng lau đi.

”Mây có rất nhiều muôn hình vạn trạng, có lớn, có nhỏ, có hình điện thoại, có hình con ngựa, có hình đu quay, có hình căn nhà.....”

”Thích là đám mây nhỏ, yêu là đám mây lớn, cho nên.....”

Cô bé nước mắt đã ngừng rơi, nhưng vẫn khịt khịt, tiếng được tiếng mất nói tiếp:“ Cho nên thích cùng yêu cũng có rất nhiều hình dạng sao?”

”Ừ.....” Tiểu Cháp Mặc câu môi, một phen kéo lấy bím tóc hoa lê của cô gái nhỏ.

Hôm nay tết có chút lệch, sáng mai sửa lại một chút.

Anh nói tiếp: “ Ba mẹ người khác cho yêu thương, là đu quay, là nhà, ba mẹ em cho yêu thương, là điện thoại, là con ngựa.....Mặc kệ là hình dạng gì, đều là yêu thương như nhau.....”

Tiểu Đạm Đạm nghe được cái hiểu cái không, đầu nhỏ ở trước ngực Tiểu Cháp Mặc cọ cọ.

”Vậy còn anh? Tình yêu của Toan Toan là gì? Tết bánh quai chèo? Bánh cherry?.....”

Cậu bé khóe miệng cười yếu ớt, trắng thanh gió mát, “Đều không phải.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Anh Sẽ Vẫn Ở Đây (4)

“Vậy tình yêu của Toan Toan đến tột cùng là cái gì?”

Tiểu Đạm Đạm vô cùng hiếu kỳ.

Trên lông mi còn vẫn còn vương vài giọt nước mắt trong suốt, theo hơi thở của cô gái nhỏ, chớp chớp rớt xuống.

Cậu bé câu môi, đưa tay cọ cọ cái mũi hồng hồng của cô gái nhỏ, đáy mắt là cung chiều sủng nịch mà chính bản thân cũng chưa từng phát hiện.

“Nếu có thể, anh càng muốn làm một thân cây của em”

“Bởi vì, mây sẽ bay đi, cây luôn luôn ở đó.”

“Anh sẽ vẫn ở đây.....”

Nét ngây thơ trên mặt Tiểu Cháp Mặc vẫn chưa hoàn toàn mất đi, tỉnh tỉnh mê mê nói đến đây, khuôn mặt nhỏ nhắn tuấn tú tràn đầy nghiêm túc.

Mang theo nồng đậm cảm giác nghi lễ.

Dứt lời, anh đem bàn tay nhỏ bé của cô gái nhỏ giơ lên trước người, bình tĩnh mở ra bàn tay nhỏ bé của cô.

Sau đó, một hồi trống làm cho tinh thần hăng hái thêm, đem vật ở trong túi lấy áo ra, thật cẩn thận để vào trong tay cô gái nhỏ.

Một hoa hồng nhỏ.

“Nguyên vọng trong năm mới của anh chỉ có một cái, chính là ở bên cạnh Diễm Diễm, cùng em trải qua ba tuổi, bốn tuổi, năm tuổi.....Rất nhiều rất nhiều lần sinh nhật, năm nay, năm sau, năm sau nữa.....Rất nhiều rất nhiều năm.....”

“Bông hồng nhỏ là quà sinh nhật cho em”

Nói xong lời cuối cùng, trên mặt Tiểu Cháp Mặc đã muốn đỏ bừng.

Anh trừng mắt nhìn, rất nhanh đem tay của cô gái nhỏ khép lại, giọng điệu ra vẻ lạnh nhạt.

“Cát kỹ.”

Tiểu Đạm Đạm nắm tờ giấy có chút nếp nhăn, nhìn chăm chăm cánh môi của cậu bé, hơi thở ấm áp.

Cô cảm giác tựa hồ có cái gì đó.....Chui và trong lỗ mũi của mình, muốn hít xì một cái, lại không hít ra được.

Trái tim đập dồn dập.

Mãi cho đến thật lâu sau này, cô mới chính thức hiểu được ý nghĩa của câu nói kia, Ninh Cháp Mặc đã khắc sau vào xương tủy.

Yêu có muôn hình vạn trạng, anh sẽ vẫn ở đây.

.....

Ngày 11 tháng 11 đồng ý với Tiểu Cháp Mặc, sinh nhật của Tiểu Đạm Đạm vào ngày 11 tháng 11.

Sinh nhật ngày hôm nay, cô gái nhỏ dậy thật sớm, khó có được tự mình động thủ thay áo khoác đỏ mà mình thích nhất, váy mùa đông màu đen, tất cùng giày da nhỏ, trên đầu còn đội thêm cái mũ nỉ cùng màu, vô cùng vui vẻ.

Lúc ăn điểm tâm, thậm chí đều không cần Tiểu Cháp Mặc giám sát, ngồi trên ghế, vui vẻ đem đưa cái chân nhỏ liền đem sữa uống hết.

Lúc đi trên đường, còn cầm điện thoại di động của Tần Họa gọi điện cho Hứa ba, bộ dáng rất có tinh thần.

“Hứa Thời, ba nói gì, trước buổi trưa mới tới được ha! Nhất định phải đến ha!”

“Quả buổi sáng sẽ đem đến sao? A, tùy tiện mua là được rồi, con cái gì đều thích.”

“Dạ hừ.....Càng đất càng thể hiện thành ý của ba và Ôn Tĩnh thôi.....”

”Com trưa con sẽ không chờ hai người, ba mẹ nhanh một chút ha! Bằng không cũng chỉ có thể rửa bát!”

.....

Sau khi nói chuyện điện thoại xong, tâm tình cô gái nhỏ vô cùng tốt, hướng về phía ba người cười đến mặt mày cong cong.

”Cha nuôi, mẹ nuôi, Toan Toan, ba mẹ con sắp về đến rồi!”

”Ba mẹ con lập tức về đến đây rồi!”

”Ba mẹ con rút cuộc về đến đây rồi!”

Tiểu Đạm Đạm liên tục nói ba lần, giọng trẻ con mang theo bộ dạng có chút đắc ý, đem mấy người chọc đến nổi cười ha ha.

Ninh Thành Trì lấy tây trang chuẩn bị đi làm, lúc đi ngang qua chỗ ngồi của cô gái nhỏ, đưa tay đem cái mũ nỉ của cô nghịch ngợm thay đổi sang hướng khác, chế nhạo nói: “Con vui vẻ như vậy chẳng lẽ không phải là vì sinh nhật sao?”

Cô gái nhỏ sững sờ chớp mắt một cái, sau khi kịp phản ứng, chớp chớp hai mắt to, hậu tri hậu giác, “A, đúng ạ, hẳn là bởi vì sinh nhật nên vui vẻ.”

Thời gian buổi sáng, Tiểu Cháp Mặc cùng Tiểu Đạm Đạm làm ổ trên sofa xem Mỹ Hào Vương.

Người chuyển đồ ra ra vào vào, hộp lớn hộp nhỏ quà tặng chất đầy như núi ở phòng khách, cô gái nhỏ lại không có chút hứng thú nào.

Lúc tiếng chuông 11 giờ vang lên, là sau khi cô gái nhỏ xem đồng hồ lần thứ N.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Muốn Trở Thành Anh Hùng Vì Em (1)

“Không thì em bóc quà trước nha?”

Tiểu Cháp Mặc giúp cô bé chỉnh lại mũ sinh nhật, an ủi: “Chú Hứa và dì Ôn đã nói sáng sau khi xong việc sẽ đến đây. Mẹ nuôi đã đến sân bay đón họ rồi, em không cần lo lắng!”

”Khi nào bọn họ thích đến thì đến, em không cần!” Tiểu Đạm Đạm phản bác lại.

Dứt lời, cô bé cũng cảm thấy giọng điệu mình có vấn đề, làm mặt quỷ với cậu nhóc rồi nhảy xuống ghế sofa, giọng nói vẫn làm cổ vui vẻ, “Toan Toan, cùng em đi bóc quà nha!”

”Nghĩ một đằng nói một nẻo. “

Tiểu Cháp Mặc chú ý đến bóng dáng nhảy nhót kia, thờ dãi rồi đi theo sau.

——

Dù gì Hứa gia cũng có điều kiện, ngoại trừ việc không thể ở bên cạnh chăm sóc con gái, thì Hứa Thòi và Ôn Tình dường như hái cả sao xuống cho con gái.

Những hộp quà tặng rực rỡ sắc màu, đủ loại kiểu dáng. nhưng không thể khiến cô nhóc vui vẻ. Bóc được hai hộp quà xong thì ném hết sang một bên.

Còn không thú vị bằng bông hoa mà Toan Toan tặng!

Tiểu Cháp Mặc vẫn yên lặng quan sát biểu tình của cô nhóc. Thấy vậy, kéo tay cô bé, nhẹ giọng thăm dò, “Hay là gọi điện cho ba mẹ em đi?”

”Đợi lát nữa đi ạ! Em xem hết Tôn Ngộ Không đã! Hôm nay anh rảnh rồi mà quan tâm bọn họ sao?”

Cô nhóc đáp, hơi tránh tay Tiểu Cháp Mặc, trở về ghế sofa! Sắc mặt rất tự nhiên.

Tự nhiên đến mức. cậu nhóc lặng lẽ đổi ti vi sang kênh khác mà cô bé cũng không phát hiện.

Thời gian trôi hôm nay dường như còn chậm hơn mọi ngày!

Tiểu Đạm Đạm cảm thấy giống như cả thế kỉ trôi qua, cô bé vẫn đứng lổ tai chú ý mới nghe thấy tiếng vịn tay nắm cửa “Cạch cạch!”

Dường như ngay lúc cửa sắp được mở ra, cô nhóc đang đứng dậy, chạy vội đến cửa, ngay cả dép cũng quên đi.

Tần Hòa đang thay dép trước cửa, trên tay cầm một chiếc bánh ngọt ba tầng rất lớn.

Bà vừa đứng vững đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn bỏ nhào qua, vội vàng duỗi tay giữ chặt.

”Mẹ nuôi về rồi! Sao bây giờ bỏ mẹ mới “

Chữ “Đến” kia còn chưa kịp nói ra, cô nhóc thấy đằng sau lưng Tần Hòa không có ai, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức cứng đờ.

Tiểu Đạm Đạm mở to mắt, dần dần mất đi tiêu cự. Cô bé sững sờ, đứng im tại chỗ. Tiểu Đạm Đạm thấy mông lung, không biết phải làm sao.

Tần Hòa ra hiệu Tiểu Cháp Mặc qua cầm bánh ngọt rồi bà ngồi xỏm xuống đối diện với cô bé, giọng nói cực kỳ áy náy, “Công ty ba mẹ con có việc gấp nhưng hai người họ đảm bảo chắc chắn trong hôm nay sẽ đến! Bây giờ, mẹ và Toan Toan sẽ ăn cơm rồi ăn bánh ngọt cùng con, có được không?”

Giọng nói của Tần Hòa rất nhẹ nhàng. Bà vừa dứt lời, hốc mắt cô bé đã ửng hồng.

Ninh Cháp Mặc đứng một bên thấy Tiểu Đạm Đạm thất thần thì đôi mắt hơi lóe lên. Dừng một chút, tay cậu để lên bả vai cô bé. Cậu đang định mở miệng nói gì nhưng Tiểu Đạm Đạm lại cười. Vẫn là nụ cười tươi tắn đó, giống như ánh mặt trời ấm áp trong tiết trời đông.

Tay trái cô bé dặt Tiểu Cháp Mặc, tay phải nắm Tần Hòa, giòn giã nói: “Mẹ nuôi và Toan Toan đi tổ chức sinh nhật với con! Con muốn ăn thật nhiều, thôi nén, ước, rồi thôi thật nhiều thật nhiều bánh ngọt nữa!”

Nói xong, cô bé phát hiện bản thân nói sai, sửa lại: “Con muốn thôi thật nhiều nén, ước, rồi ăn thật nhiều bánh ngọt!”

Cô bé không hề khóc, ngoan ngoãn nghe lời như ngày thường.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Muốn Trở Thành Anh Hùng Vì Em (2)

“Vứt hết! Vứt hết tất cả đi! Không cần, không cần cái gì hết!”

Tiểu Đạm Đạm đứng bên cạnh hộp quà tặng giá trị, không ngừng ném hộp quà ra ngoài. Cánh tay vung lên không biết bao nhiêu lần, lần nào cũng dùng toàn bộ sức lực. Cô không biết đã ném là quà tặng hay là tức giận.

Cửa mở rộng, ánh trắng sáng chói.

Dưới ánh đèn vàng ấm, quả cầu thủy tinh bị đập vỡ, dây duy băng đứt đoạn, hộp quà vứt lung tung trên mặt cỏ, cực kỳ bừa bãi.

”Ba mẹ không đến! Họ đúng là kẻ lừa đảo! Không phải, bọn họ không cần em nữa! Vậy thì em cũng không cần họ! Em không cần ba mẹ nữa!”

Tiểu Đạm Đạm cũng không biết bản thân ném đi bao nhiêu cho đến khi không còn sức lực mới xoay người, bỏ nhào vào lòng Tiểu Cháp Mặc đứng bên cạnh, khóc nức lên.

”Vì sao? Vì sao bọn họ lại nói dối em? Nói không đến được nhưng lại ở trong ti vi?”

”Em ghét nhìn thấy bọn họ trên ti vi!”

”Em ghét. Hu hu. Em ghét ba mẹ!”

Cô nhóc nói không thành lời, vừa ném đồ, vừa khóc lên.

Cô nhóc cho rằng mình khóc không ra nước mắt nhưng Tiểu Cháp Mặc có thể cảm nhận được trước ngực áo cậu lại ướt một mảng lớn.

Cậu mím môi, nâng tay lên rồi cẩn thận vỗ lưng cô bé. Sau khi Tiểu Đạm Đạm bình tĩnh lại mới vừa ôm cô bé lên ngồi ở ghế sofa.

Suốt quá trình đều yên lặng.

Tám giờ tối, trên ti vi vẫn đang chiếu tin tức, người dẫn chương trình phát âm đúng chuẩn, nụ cười xinh đẹp, dịu dàng.

”Trong hiện tượng bong bóng kinh tế lần này, đối với ngành công nghệ thông tin có thể nói là một khủng hoảng nghiêm trọng. Đặc biệt là công ty Tencent vẫn đang phải đối mặt với các khó khăn về tài chính. Hiện tại họ vẫn phải bán giảm giá các phần mềm ICQ cho cục viễn thông Thẩm Quyển, mạng Ku6 cũng bị tổn thất nặng nề.”

”Điều đáng nói ở đây là, ngay giữa giai đoạn khủng hoảng thì ông Hứa Thời và bà Ôn Tinh đã lèo lái tập đoàn Kỳ Hạ rất tốt. Với tác phong quyết đoán và ánh mắt tinh tường, hai người họ đã dẫn dắt phần lớn các dự án quan trọng đều được ổn định. Từ thung lũng Silicon đến ngành công nghệ thông tin toàn cầu đã dần ổn định lại. Hai người họ đã đóng góp rất nhiều!”

”Ông Hứa Thời, xin hỏi ông một câu, khi nhận được những lời khen ngợi như vậy ông muốn nói điều gì nhất?”

Trên màn ảnh xuất hiện dáng vẻ mệt mỏi của Hứa Thời, nghe được câu hỏi như vậy, ông nhún mày, “Điều tôi muốn nói nhất là hi vọng mọi người kết thúc phỏng vấn sớm một chút. Tôi còn phải về với nhà con gái!”

Có hàng tỉ người xem sao lại nói thẳng như thế chứ?

Người dẫn chương trình bối rối nhưng cũng thông cảm: “Ông có thể chia sẻ cho mọi người được biết bé nhà ông đã bao nhiêu tuổi? Cô bé có thể thông cảm cho công việc của hai người không?”

”Hôm nay là sinh nhật ba tuổi của con gái chúng tôi. Khi biết chúng tôi bận rộn như thế, chúng tôi chẳng tha con bé sẽ không thông cảm mà giận dữ nói: ‘Ông Hứa Thời, bà Ôn Tinh, tôi không cần ông bà! Không bao giờ buồn, chỉ vui vẻ mà thôi!’”

Ôn Tinh cũng không kiềm chế được mà ghen ngào, không nói hết câu: “Tiểu Đạm Đạm, sinh nhật vui vẻ!”

Tại sao không phải họ Hứa nha? Người dẫn chương trình sững sờ một chút nhưng cũng phản ứng lại rất nhanh, “Chúc bạn nhỏ Hứa Tiểu Đạm Đạm sinh nhật vui vẻ!”

Hứa Tiểu Đạm Đạm

Ngồi trước màn hình ti vi, cô nhóc đã nín khóc, mỉm cười.

Trong đôi mắt cô nhóc vẫn còn vương nước mắt, cọ vào ngực Tiểu Cháp Mặc, ngây thơ yêu cầu: “Toan Toan, anh nói chúc Hứa Tiểu Diễm Diễm sinh nhật vui vẻ đi!”

Cậu nhóc nhìn hai má lúm của Tiểu Đạm Đạm, xoa đầu cô bé, hơi nhếch miệng, ánh mắt dịu dàng: “Chúc Diễm Diễm nhà ta sinh nhật vui vẻ!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Trở Thành Anh Hùng Vì Em (3)

Tiểu Đạm Đạm vụng về xoay người, vẫn mặc áo lông, ngồi lên đùi cậu bé, cánh tay mũm mĩm ôm lấy cổ cậu.

Nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, cô nhóc phản bác: “Anh là Toan Toan của em, em chỉ là Diễm Diễm của em! Tất cả đều là của em!”

Lúc nói đến đây, ánh mắt cô bé sáng long lanh, khoe mắt vẫn còn lệ, khuôn mặt nhỏ nhắn vì khóc nhiều mà đỏ bừng giống như những trái táo rừng mà ba Hứa gửi đến, sáng bóng.

Tiểu Cháp Mặc không kiềm chế được mà cúi đầu, hôn nhẹ một cái lên môi Tiểu Đạm Đạm.

”Ừm Điều của em tất! Diễm Diễm là em, Toan Toan cũng của em ngay cả bánh crepes anh đào cũng là của em!”

Cậu nhóc hơi nâng tay lên để người Tiểu Đạm Đạm dựa vào mình gần hơn. Hơi thở hai người quện làm một mảng theo hương thơm của trẻ nhỏ nhưng vẫn lưu luyến không thôi.

Cô nhóc ngước mặt, ngơ ngác nhìn cậu bé.

Cô không hiểu ánh sáng chợt lóe lên trong mắt Tiểu Cháp Mặc là có ý gì.

Cô biết rõ bánh crepes anh đào ăn rất ngon, ăn thì ăn thôi nhưng tại sao lần nào tim cũng đập nhanh vậy nhỉ?

Cuộc phỏng vấn trên ti vi vẫn còn tiếp tục.

Người dẫn chương trình tiếp tục hỏi: “Vậy ông Hứa Thời có muốn nói gì với bảo bối không?”

Hứa Thời đang lau nước mắt cho Ôn Tĩnh, tay vẫn cầm máy tờ giấy ăn, nhận mic.

Đây là người đàn ông trong lúc nguy hiểm có thể xoay chuyển tình thế khiến internet rung chuyển nhưng trong màn hình ti vi lại cực kỳ dịu dàng, nói: “Mỹ Hầu Vương Tiểu Đạm Đạm, chúc con sinh nhật vui vẻ. Ngày nào cũng vui vẻ! Ôn Tĩnh và Hứa Thời của con đang nỗ lực làm một đám mây bảy màu cho con. Sau này, con có thể dùng nó để đi tìm người mình yêu, anh hùng của con.”

Hứa Thời nói xong, nghĩ đến điều gì đó. Ông hơi nhú mồm một chút, trao đổi với Ôn Tĩnh, bị bà trừng mắt không tình nguyện bổ sung thêm: “Hoặc chờ người đó trở thành anh hùng của con!”

Tiểu Đạm Đạm nâng cằm lên, nghịch ngợm quần bò của cậu nhóc, ngây thơ hỏi: “Em nghĩ, Tề thiên đại thánh chính là anh hùng nha. Em đã là anh hùng thì tại sao phải bắt em đi tìm anh hùng khác làm gì?”

Nói xong, cô nhóc cũng bị vấn đề này khiến bản thân choáng váng. Mãi đến trước khi ngủ cũng không suy nghĩ cẩn thận.

Cuối cùng, cô cũng chỉ đơn giản nghĩ, ngay cả Toan Toan cũng trầm mặc trước vấn đề này chắc chắn nó rất khó rồi!

Khoảng mười một giờ hơn, cửa phòng ngủ bị đẩy ra. Hai người một môi đứng trước giường Tiểu Cháp Mặc. Tiếng bước chân nhẹ nhàng, giống như bắt ngờ xuất hiện bên giường cậu.

Tiểu Cháp Mặc bị đánh thức nhưng vẫn không mở mắt.

Trong đêm tối, các giác quan trở nên nhạy bén hơn bao giờ hết.

Sau đó giọng nói hai người run run: “Sinh nhật vui vẻ!”. Rồi chân được vén lên, cô nhóc được bế lên.

Cửa được đóng lại “cạch cạch”. Không gian yên tĩnh lại, cậu xoa xoa vị trí ở bên cạnh một lúc. Hơi ấm của cô nhóc ở bên cạnh vẫn còn sót lại.

Tiểu Cháp Mặc mở mắt, xoay người rời giường, ngồi vào bàn học.

Cậu tìm một quyển sổ đã viết được một nửa.

Cậu xoay xoay bút máy trong tay, hơi suy nghĩ một chút rồi viết.

Em muốn trở thành anh hùng, tôi sẽ cứu vớt thế giới này cho em

Tôi muốn trở thành người yêu duy nhất của em

Chữ “Yêu” quá phức tạp, nên cậu đành viết phiên âm

Ngày 11 tháng 1 năm 2001.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Vậy Mà Không Theo Kịp Trào Lưu (1)

Editor: Nhã Y Đình

Sau tết, thời gian trôi rất nhanh. Ba Hứa và mẹ Hứa vẫn bận rộn như cũ. Nhưng những lần đến thăm Tiểu Đạm Đạm cũng tăng lên không ít.

Từ tháng 9 đến tháng 4 năm sau, ông bà ngoại Hứa vẫn phải tham gia một hạng mục nghiên cứu khoa học chừng nửa năm.

Tiểu Đạm Đạm vẫn như vậy, khỏe mạnh lớn lên.

Nhưng năm cô bé ba tuổi, có một việc xảy ra khiến không ai có thể quên.

Lúc ở nhà Tiểu Cháp Mặc, cô nhóc lại muốn ở cùng Hứa Thời và Ôn Tinh. Lúc ở nhà, cạnh ba mẹ thì cô nhóc lại muốn ở bên cạnh Tiểu Cháp Mặc.

Những thứ không đạt được thì luôn luôn là điều nhức nhối nhất!

Khi sinh nhật lần thứ năm của cô nhóc, Tiểu Cháp Mặc tặng cô một chiếc bánh ngọt xấu xí, một con thỏ bằng vải bé bằng lòng bàn tay, một con rối gỗ, rốt cuộc cô nhóc cũng hiểu ra.

Đứng trên ghế, cô tự hào tuyên bố với tất cả mọi người, “Bây giờ con đã hiểu những suy nghĩ trước đây của con là không đúng!”

Hứa Thời cảm động, tay cầm đầu cũng run lên. Chỉ thiếu nước quý gối với Tiểu Đạm Đạm. Ông cười xoa đầu con gái, khen: “Như vậy mới đúng! Khi ở cạnh ba mẹ con nhớ Toan Toan, khi ở cùng Toan Toan, thì lại nhớ ba mẹ. Vậy nên chia đều thời gian như vậy sẽ vui vẻ mà!”

Nghe xong, cô nhóc cắn ngón tay, lắc đầu, phản bác: “Ồ bên cạnh Toan Toan, con vẫn nhớ Toan Toan, ở bên cạnh ba và bà Ôn Tinh con cũng nhớ Toan Toan! Vậy thì cứ ở bên cạnh Toan Toan thì con mới vui vẻ nha!”

Cô nhóc nói từ ‘vui vẻ’ kia cực kỳ giống giọng điệu của Hứa Thời, nói xong còn cười ngọt ngào với ông nữa.

Lúc đó, Hứa Thời tức giận đến mức không thở được: “. “. Còn có thể vui vẻ ở bên cạnh thằng nhóc đó à? Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Nhưng Tần Họa vui vẻ, đặt tay lên vai con trai đang vui đầu ăn cơm, nhìn cô bé, cười hiền hòa: “Tiểu Đạm Đạm trở thành con gái của mẹ nuôi có được không?”

Tiểu Đạm Đạm chưa trả lời, mãi mê gặm đùi vịt nướng, không ngẩng đầu lên, “Không phải con là con gái nuôi của hai người sao?”

Tần Họa nheo đôi mắt hồ ly, đồ dành: “Bỏ chữ ‘nuôi’ đi con. “

Tiểu Đạm Đạm ngoan ngoãn nói một tiếng, “A. “ một tiếng. Ngây thơ nhưng vẫn cực kỳ cứng chặc nói: “Nếu mẹ nuôi muốn buôn bán con thì mẹ nuôi đàm phán với mẹ con...”

Tần Họa: “. “

Hứa Thời: “. “Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Ôn Tinh bị nhắc đến, liếc mắt nhìn Tiểu Đạm Đạm một cái, làm ra vẻ ghét bỏ nói: “Ôn Tinh của con nghèo đến mức đi bán con gái của mình sao?”

Tiểu Đạm Đạm khó khăn cắn một miếng thịt, liếc mắt nhìn Ôn Tinh một cái, suy nghĩ một lát rồi nói: “Tiền của mẹ đều của ông Hứa Thời và ‘Tiểu Bạch Kiểm’ kiếm được. Mẹ chỉ có nghĩa vụ nuôi con đến 18 tuổi. Nếu bây giờ có tiền như vậy, có thể bán trước. “

“Lại là ‘Tiểu Bạch Kiểm’ ? Con học từ này ở đâu hả?” Đột nhiên Ôn Tinh cất cao giọng hỏi, tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Đạm Đạm

Ôn Tinh quát to khiến mức cô nhóc giật mình, sững sờ há miệng, thiếu chút nữa miếng đùi vịt đã rơi xuống đất nhưng cô bé đã nhanh tay giữ lại.

Cô nhóc không dám nhìn thẳng vào ba mẹ nhưng cũng không sợ, khẽ vươn tay chỉ bà ngoại vừa đọc sách vừa ăn ngồi bên cạnh, đùn đẩy trách nhiệm: “Hôm trước bà đi gặp anh cả, chị dâu gì đó, đã nói vậy mà. “

Bỗng nhiên bị trúng đạn, bà ngoại Hứa cảm thấy cực kỳ vô tội.

Dưới ánh mắt áp bức của con gái và con rể, bà xoa xoa tay, cười nói: “Mẹ chỉ dẫn con bé vào trường cao đẳng tìm chút tự liệu thực tế thôi. Các ý tưởng thường xuất hiện ở đời sống mà. Tiểu Đạm Đạm chỉ xem phim hoạt hình cũng không tốt, cho con bé đi ra ngoài cũng không có vấn đề gì.”

Cô nhóc nhú mày, nhìn về phía trước: “Bánh ngọt rau củ? Bà ngoại! Vậy mà bà không cho con ăn thử!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Vậy Mà Không Theo Kịp Trào Lưu (2)

Editor: Nhã Y Đình

Sao lại có thể liên tưởng đến đồ ăn chứ?

Mọi người ngồi trên bàn ăn đều xuất hiện vạch đen. Cô nhóc vẫn không để ý, chớp chớp đôi mắt to, làm bầm. “Con nghĩ rằng chỉ có Hamburger mới có

rau nha! Từ lúc nào bánh ngọt cũng hiện đại như vậy? Xem ra, hôm nào rảnh phải đến tiệm bánh ngọt xem thử mới được!”

“Muốn ăn đồ ngọt thì cứ việc nói thẳng, anh sẽ dẫn em đi mà!” Ninh Cháp Mặc yên lặng oán thầm

Quả nhiên, một giây sau.

Cô nhóc làm như phát hiện một điều cực kỳ tuyệt vời, nâng cao giọng nói: “Toan Toan, vậy mà em lại không theo kịp xu hướng mỹ thực thế giới. Mai em muốn anh đi cùng với em đến tiệm bánh ngọt! Phải theo kịp thời đại!”

Cậu nhóc cười thầm nhưng khuôn mặt vẫn không để lộ điều gì, dáng vẻ lạnh nhạt, “Được!”

Tiểu Đạm Đạm thấy Ninh Cháp Mặc đã đồng ý mới le lưỡi với cậu một cái sau đó không để ý điều gì, hăng hái chiến đấu với chiếc đùi vịt trên tay.

Chiếc đùi chỉ còn mỗi xương, phía đầu còn chút thịt nhưng cô nhóc cố thể nào cũng không cắn được đành mút vài cái rồi từ bỏ. Cô bé nhẹ nhàng để chiếc xương lên bàn rồi xoay mặt nhìn Tiểu Cháp Mặc, chu mỏ lên.

Cậu nhóc buông đĩa xuống, biết điều lấy mấy tờ giấy ăn, thuận thực lau cho Tiểu Đạm Đạm. Tiểu Cháp Mặc hơi mím môi, liếc mắt nhìn cô nhóc.

Có lẽ do khoảng thời gian này được ở bên cạnh Hứa Thời và Ôn Tĩnh, được ăn thả phanh nên tiểu quý Đạm Đạm có vẻ tròn lên. Hai má phúng phính, mồm mẫm, cực kỳ đáng yêu.

Tiểu Cháp Mặc không nhận được mà trêu chọc cô: Trước khi theo kịp xu hướng mỹ thực thế giới, em đã theo kịp xu hướng mập mập của thế giới rồi!

Tiểu quý Đạm Đạm ngửa mặt, méo miệng “. . . .”

Toan Toan còn có thể khoái trá trêu chọc cô sao? Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Thấy dáng vẻ tủi thân của cô nhóc, tâm trạng Tiểu Cháp Mặc cực kỳ tốt.

“Cháu không cần thì chú nuôi!” Hứa Thời buồn bã không thôi. Chắc chắn ông phải phân cao thấp với tên nhóc thối đã bắt cóc con gái mình.

“Con dám ghét bỏ Diễm Diễm của con sao?” Đường như Tần Họa cũng thốt ra đồng thời, “Hai đứa vẫn là trẻ. . . .”

“Me, chúng con vẫn là trẻ con!”

Chữ “hôn” cuối cùng kia của Tần Họa chưa kịp nói ra đã bị Tiểu Cháp Mặc lên tiếng cắt ngang.

Cậu cũng biết còn nhỏ. . . . Không thể không nói, thái độ này của Tiểu Cháp Mặc thật sự đã thành công lấy lòng Hứa Thời.

Ông liếc mắt nhìn người muốn lên sàn diễn kia, trêu chọc: “Tần Họa, cô cũng nên bắt chước con trai đi! Nên hiểu chuyện hơn một chút!”

Ôn Tĩnh nhéo cánh tay của ba Hứa. Tiểu Cháp Mặc nghe vậy nhưng không hề chen miệng, đôi mắt hơi lóe lên. Cậu lấy tờ giấy khác định lau tay cho cô nhóc. Nhưng Tiểu Đạm Đạm lại chớp chớp mắt, trong mắt giảo hoạt, cánh tay hơi nhấc lên, lau hết vào tay áo của Tiểu Cháp Mặc.

Trên chiếc áo da cổ lông màu đen xuất hiện một dấu tay bóng mờ cực kỳ bắt mắt. Mấy người lớn đều sợ, Tiểu Cháp Mặc cực kỳ thích sạch sẽ nha. . . .

“Tiểu quý Đạm Đạm này, sao con lại có thể nghịch như vậy!” Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Ôn Tĩnh vội vàng lên tiếng giảng hòa. Nhưng bà còn chưa nói hết đã thấy cậu nhóc véo nhẹ mũi con gái, cười dung túng “Ngoan nào!”

Trò đùa dai của mình được thực hiện nên cô nhóc cười “Ha ha” ra tiếng, khuôn mặt cũng vui vẻ.

Sau đó, cô bé cũng ngoan ngoãn cầm thìa ăn cơm. Tiểu Cháp Mặc vẫn lấy giấy ăn như cũ, cẩn thận lau tay cho Tiểu Đạm Đạm rồi mới tiếp tục ăn cơm. Cậu cũng không bận tâm trên áo mình có vết bẩn.

Hứa Thời nhìn thấy cảnh này thì giật mình. Bỗng nhiên ông cảm thấy thật ra trẻ con cũng rất người lớn. Ít nhất, Tiểu Cháp Mặc là vậy.

Bởi vì học cùng lớp với tiểu quý Đạm Đạm nên khi học lớp một, Tiểu Đạm Đạm mới năm tuổi, còn Tiểu Cháp Mặc đã bảy tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Cô Dựa Vào Cái Gì (1)

Editor: Hanna

Trong những bạn cùng trang lứa, không chỉ có thân thể phát triển, Tiểu Cháp Mặc toàn thân tản ra một loại khí chất cao ngạo mà bất cần, giống như núi xa, cũng có thể là ánh trăng mờ lung.

Học sinh năm nhất tiểu học đối với tất cả mọi thứ ở môi trường mới đều tràn ngập tò mò, nhìn ngang liếc dọc, tự nhiên cũng bị cái loại xuất chúng này chặt chẽ thu hút.

Bọn họ rụt rè muốn tới gần, chào hỏi tự giới thiệu, lại phát hiện không thể tiếp xúc được.

Huống chi, bên cạnh anh còn có một cô gái nhỏ rất đáng yêu, cùng mặc một bộ trang phục tình nhân giống nhau.

Một thân màu đen váy liền áo không tay đến đầu gối, cùng với một đôi giày da màu đen, làm nổi bật lên cánh tay nhỏ trắng như tuyết lộ ra bên ngoài, ngũ quan xinh xắn, giống như một búp bê tinh xảo.

Quan trọng hơn là, quan hệ của hai người, nhìn qua thật thân mật.....

Dắt theo cô gái nhỏ vào lớp học, ngồi xuống chỗ ngồi đã sắp xếp từ trước, ánh mắt tìm tòi liên bản tới không ngừng.

Trong lòng cô gái nhỏ ôm túi sách nhỏ, có chút không được tự nhiên kéo kéo băng đô trên đầu, hai cái tai thỏ thật to rất sống động.

Cô chọc một chút cánh tay Ninh Cháp Mặc, nháy đôi mắt to, còn thật sự hỏi: “Chẳng lẽ em hôm nay rất đáng yêu sao? Vì sao các bạn học nhìn em suốt vậy.....”

Nghe nói như vậy, Tiểu Cháp Mặc động tác đang cầm khăn giấy lau bàn cho cô gái nhỏ dừng một chút, khóe môi hung hăng run rẩy hai cái.

Thời điểm xoay mặt nhìn cô gái nhỏ, anh cũng là nghiêm túc gật gật đầu.

”Ấn.....”

”Đó cũng là bím tóc Toan Toan tết càng ngày càng đẹp!”

Cô gái nhỏ nghe được đáp án, tươi cười rạng rỡ, theo thói quen liền lại gần, muốn lấy bánh cherry của cô.....

Lại bị một cái trắng muốt chặn lại!

Đồng thời cũng ngăn lại bên tai ửng đỏ của Tiểu Cháp Mặc, chỉ nghe thấy tiếng nói dễ nhẹ nhàng.

Tiểu học không giống với nhà trẻ, không thể tùy tiện như vậy.....”

”Em không phải tùy tiện a, em mỗi một lần đều rất nghiêm túc a.....”

Cô gái nhỏ nhướn mày lên phản bác.

Cô thật sự mỗi lần đều rất nghiêm túc muốn bánh cherry của mình đấy thôi!

Sau khi nói xong, tiện thể ở trên cổ tay của anh cắn một cái, lưu lại một hàng dấu răng ướt nhẹp, tỏ vẻ ảm ức.

Cô nhe răng trợn mắt hướng về phía Tiểu Cháp Mặc làm cái mặt quỷ, nhưng cũng không có tiếp tục.

Tiểu Cháp Mặc biết trong lòng cô không thoải mái, ngoác ngoác khóe môi, cúi người đi qua, nói một tiếng trấn an.

”Ngoan ~!”

Hơi thở ấm áp chui vào trong tai, vẻ mặt khó chịu của cô gái nhỏ lập tức.....Ngưng lại.

một bộ bộ dáng biết nghe lời, làm cho Ninh Cháp Mặc hoàn toàn không có sức chống cự, trong lòng mềm mại.

Cậu bé sau khi lau qua bàn học của mình, bắt đầu giúp cô gái nhỏ sửa sang lại túi sách.

Động tác này đã làm ba năm rồi.

Trong túi sách như trước là đồ ăn vặt.

Đủ loại chocolate và kẹo.

Anh động tác thuần thục chia làm hai phần, màu sắc rực rỡ, bày ở trước mặt cô gái nhỏ.

Một phần là mùi vị cô thích ăn, một phần khác là cô gái nhỏ muốn chia cho các bạn học chung quanh.

Cái loại đối nhân xử thế này, Hứa Thời và Ôn Tĩnh từ nhỏ đã dạy thật sự triệt để.

Hai người ngồi ở vị trí chính giữa thứ ba, bốn phía đều phải chú ý đến.

Phía trước và hai bên giao lưu rất bình thường, các học sinh khác khách khí mà hữu hảo, mang theo sự ngưỡng nung của lần đầu tiên gặp mặt nhận được ân tình của người khác.

Lúc phát đến phía sau, trên mặt cô gái nhỏ như trước là ý cười chân thành, “Xin chào, tôi gọi là Hứa Đạm Đạm, rất hân hạnh được biết bạn, xin chiếu cố nhiều hơn.”

Nói xong, đem chocolate đưa tới.

Phía sau chỉ ngồi một cô bé, toàn bộ quá trình đều không chuyển mắt nhìn chăm chăm vào Ninh Cháp Mặc.

Sau khi nghe xong Tiểu Đạm Đạm giới thiệu, cô không có đưa tay nhận lấy.

Dừng lại một giây sau, ngược lại chỉ vào cậu bé, cô bé kia ngửa cằm ngạo khí mui phần, “Tôi chỉ muốn anh cho tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cô Dựa Vào Cái Gì (2)

Editor: Hanna

Lời nói rất trắng trợn, trong mắt không che dấu chút nào yêu thích.

Lúc cô bé kia nói chuyện, Tiểu Cháp Mặc đang lau cốc nước cho Tiểu Đạm Đạm.

Nghe đến lời nói như vậy, anh ngay cả mí mắt đều không có nâng lên một chút, tiếp tục chậm rãi lau.

Tiểu Đạm Đạm sững sốt chớp mắt một cái, lấy lại tinh thần.

Cô khẽ mím môi không nói gì, từ từ giương mắt lên, mang theo tư thái vô cùng dịu dàng, liếc cô gái nhỏ một cái.

Khuôn mặt rất thâm thúy, xinh đẹp, có chút hương vị hỗn huyết.

Một lát sau, cô dừng lại ánh mắt, lập tức quay đầu nhìn thân thể nhỏ nhắn.

Sau khi ngồi xuống, cô nghiêng đầu suy nghĩ một chút.

Giây tiếp theo, tay nhỏ vung lên, một đường vòng cung xinh đẹp xẹt qua không trung, miếng chocolate kia không có chệch tẹo nào bay vào thùng rác.

”Đồng.”

Vỗ vỗ tay, cô gái nhỏ giống như không có việc gì, nâng cằm có chút rồi rầm.

”Buổi trưa ăn cái gì nha.....Chúng ta phải về nhà sao?”

Theo tình trạng Tần Họa ở địa vị cao nhất, xe bảo mẫu như con chó nhỏ theo đuôi đã mất đi ý nghĩa được đưa đón.

”Nếu em đặc biệt muốn ăn vặt bên ngoài, chúng ta sẽ không trở về” Tiểu Cháp Mặc đề nghị.

Tiểu Đạm Đạm nghe xong, lập tức mặt mày hớn hờ.

Lúc cô tung tăng định nói gì đó, Ninh Cháp Mặc lại đột nhiên đưa tay,捏 một cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn núc ních thịt của cô, nghiêm túc bổ sung: “Không được ăn gà chiên!”

Nụ cười cứng lại, chuyển sang lời kéo, cả khuôn mặt là cái vẻ ủy khuất.

Tiểu Quỷ Dạm tiện tay cầm cây bút, trên hộp bút để trên bàn của Tiểu Cháp Mặc vẽ cái mặt xấu, biểu đạt mãnh liệt sự không vui của mình.

”Em muốn ăn KFC! Em muốn ăn gà rán Dicos! Em muốn ăn MacDonald!”

”Em muốn ăn cánh gà cay! Em muốn ăn da gà chiên giòn! Em muốn ăn gà ma thuật!”

Thanh âm không tính quá lớn, giọng điệu nhịp nhàng, rất có bộ dáng bày ra tư thế nếu anh không theo thì sẽ khóc cho xem.

Kỳ thật, Tiểu Cháp Mặc cảm giác cô gái nhỏ hôm nay có điều gì đó không đúng, lại không nghĩ ra được vì sao, cũng không hề truy đuổi đến cùng.

Anh khẽ hừ một tiếng, vẫn dậm phong khinh.

”Vậy em nghĩ lại là được rồi.....”

Tiểu Dạm Dạm trả lại một cái xem thường, thốt ra: “Không được!”

Tiểu Cháp Mặc cười khế, cạo cạo cái chóp mũi nhỏ của cô, thái độ ôn hòa, cùng với sự nóng nảy của cô gái nhỏ hình thành sự đối lập.

”Hoặc là anh mang em đi, em uống cháo, xem anh ăn.....”

Tiểu Dạm Dạm “.....”

Không phải chỉ là cảm mạo thôi sao, ăn thức ăn nhẹ sao.....

Có đến mức phải tàn nhẫn như vậy sao.....

Trong lòng oán giận, cô gái nhỏ quyết quyết cái miệng nhỏ nhắn sắp treo thành cái ằm nước, nhưng cũng không có cách nào phản kháng, chỉ có thể rầu rĩ không vui trút giận vào cái hộp bút.

Lúc đem hộp bút trở thành người nào đó, cô cảm thấy mình chính là một thiên tài hội họa!

Tiểu Cháp Mặc bắt đầu đi đỡ trán, lấy cục gôm bắt đầu xóa.

Hai người cứ như vậy một người vẽ một người xóa.

Một người lại vẽ, một người lại xóa.

Lặp đi lặp lại.

Đem Trình Hiểu Nguyệt phía sau bỏ qua triệt triệt để để.

Từ lúc cô ta nói chỉ cần Tiểu Cháp Mặc đưa chocolate cho, đã bị hai người bỏ qua triệt triệt để để.

Đều là trong nhà đem biến thành tiểu công chúa Trình Hiểu Nguyệt luôn luôn không coi ai ra gì, lúc nào thì bị mặc kệ như vậy.

Cô ta thấy toàn bộ quá trình cô gái nhỏ ném chocolate, cùng cậu bé thần sắc tự nhiên thảo luận bữa trưa, cười đùa náo loạn, cả khuôn mặt nhỏ nhắn hết trắng rồi tím, tím lại xanh, xanh lại trắng.

Tiểu Dạm Dạm phía trước vừa vẽ vòng tròn, vừa đếm số.

Năm mươi, bốn mươi chín.....Mười, chín, tám, bảy.....

Cuối cùng, Trình Hiểu Nguyệt không nhịn được nữa, đưa tay chọc sau lưng của Tiểu Dạm Dạm.

Hai, một.

Cơ hồ là đồng thời, Tiểu Quỷ Dạm đọc xong các số.

Mâu quang của cô lóe lên, trên mặt cũng là bất động thanh sắc, sau khi tiêu sái về một đường lượn sóng, xoay người sang chỗ khác.

”Xin hỏi có chuyện gì không?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Cô Dựa Vào Cái Gì (3)

Editor: Hanna

Tiểu Đạm Đạm vẫn như trước là khách khách khí khí, nhưng cũng đã không có ý cười.

Cô gái nhỏ năm tuổi, mơ hồ hiện ra vẻ không kiêu ngạo không siểm nịnh từ trong xương tủy, làm cho không người nào có thể soi mói.

Trình Hiểu Nguyệt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp trước mắt, đột nhiên có chút ghen lời.

Cô ta hít một hơi sâu, không được tự nhiên hỏi: “Cô dựa vào cái gì đem chocolate ném đi?”

Ném đi cũng không cho cô ta.....

Nghe nói như thế, Tiểu Đạm Đạm giống như là nghe một truyện cười, hai mắt thật to cong như trăng lưỡi liềm, hỏi lại: “Lấy ra từ trong ba lô của tôi.....Tặng đi cũng từ trên tay tôi.....Chính là của tôi.....”

”Chocolate của mình, dựa vào cái gì không thể ném đi?”

Đạo lý đơn giản như vậy, chị gái này đặc biệt đến để làm trò cười sao?

Cuộc sống tiểu học quả nhiên thực là muôn màu muôn vẻ.....QAQ

Tiểu Quý Đạm bộ dáng nói đầu ra đấy, thành công đem Trình Hiểu Nguyệt hù dọa, chỉ vào Tiểu Cháp Mặc, cãi lại có vẻ yếu đuối vô lực: “Tôi rõ ràng nhìn thấy ba lô là anh ta xách nha.....Lúc anh ta cùng cô tiến vào, đeo một cái xách một cái.....”

Cảnh tượng trở lại như lúc trước, xác thực là như thế.

Tiểu Quý Đạm sừng sốt chớp mắt một cái, vừa cảm khái cô ta quan sát thật tỉ mỉ, vừa không nói gì.

”Bởi vì tôi lười.....Anh ấy giúp tôi xách.....”

Không có bất kỳ yếu tố khoe khoang nào, giống như là đang nói một chuyện vô cùng bình thường.

Trong mắt Trình Hiểu Nguyệt xẹt qua một tia không che dấu chút nào hâm mộ, tầm mắt lại rơi vào trên người tiểu Cháp Mặc.

Cậu bé dáng người cao ngất, mặt nghiêng trong trẻo, như là một bức tranh.

Đột nhiên, cô ta đưa tay mình về phía Tiểu Đạm Đạm.

”Tôi có thể một lần nữa quen bạn không? Vừa rồi tôi làm có chút.....Không thỏa đáng.”

Hai chữ cuối cùng nói ra, có vẻ đặc biệt khó khăn.

Loại chuyện xin lỗi này, Trình Hiểu Nguyệt chưa từng làm qua, cũng làm không được.

Hướng chi, cô ta cảm thấy mình cũng không có sai.

Cô ta chỉ là đánh giá thấp cô gái nhỏ mà thôi.

Tiểu Quý Đạm không nói lời nào, chẳng qua là mím môi, đại khái đang suy nghĩ.

Qua một hồi lâu, ngay tại thời điểm Trình Hiểu Nguyệt nghĩ cô sẽ không đồng ý, Tiểu Đạm Đạm vươn tay của mình ra, lễ độ mà xa cách, nhẹ nhàng nắm một chút cái tay trước mặt kia.

Ngón tay so với ngón tay mình dài hơn một chút, gầy một chút.

Rất đẹp, khớp xương rõ ràng là cái mà mình thích.

Tiểu Đạm Đạm rũ mắt, sau đó giương mắt lên, ngữ khí lạnh nhạt.

”Tôi vừa mới giới thiệu qua bản thân, tới lượt bạn.”

”Tôi tên là Trình Hiểu Nguyệt, 'Trình' là 'Trình' trong Trình Giáo Kim, 'Hiểu' là 'Hiểu' trong 'xuân miên bất giác hiểu', 'Nguyệt' là 'nguyệt' trong 'đầu

giường ánh trăng sáng'"

"Tôi trước kia gọi là Trình Ngũ Liễu, ba họ Trình, mẹ họ Ngũ, bởi vì Ngũ Liễu là tên hiệu của 'thái cực Đông Ly hạ' Đào Uyên Minh, cho nên liền sửa lại....."

Bé gái nói rất chậm, ngữ điệu âm áp mềm mại mà uyển chuyển.

Làm một màn tự giới thiệu, câu thơ cùng danh nhân đều đủ hết.

Mặc dù là đang nói chuyện với Tiểu Đạm Đạm, ánh mắt cô ta lại như có như không dừng lại trên người Tiểu Cháp Mặc, như là đang nói cho Tiểu Cháp Mặc nghe.

Nhìn đến nỗi tiểu Quý Đạm nhưong mây, lại làm bộ như không có nhìn thấy.

Giây tiếp theo, cô ngậy thơ mắt to chớp chớp, hỏi: "ba mẹ bạn trước kia vì sao lại đặt tên 'liễu' chứ?"

Rất nhiều người đều đã từng hỏi câu này, Trình Hiểu Nguyệt trả lời tự nhiên.

"Bởi vì sức sống của cây liễu rất mạnh mẽ, ba mẹ hi vọng tôi khỏe mạnh lớn lên."

Tiểu Quý Đạm "A" một tiếng, càng thêm tò mò.

"Nếu ba mẹ bạn hi vọng bạn khỏe mạnh lớn lên, vì sao không trực tiếp gọi là Trình Tiên Nhân Cầu hoặc là Trình Tiên Nhân Trường chứ? Lớn lên thành Tiên Nhân Cầu! Lớn lên thành Tiên Nhân Trường! Trực tiếp lại rõ ràng....."

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đứng Bên Cạnh Anh 1

Dừng một chút, Tiểu Quý Đạm bổ sung nói: "Nếu cảm thấy gọi bốn chữ như vậy rất kỳ lạ mà nói, cũng có thể gọi Trình Tiên Nhân thôi....."

Nói xong, cô gái nhỏ tựa hồ ý thức được mình đã phát hiện ra một chuyện trọng đại, kéo kéo tay áo Tiểu Cháp Mặc, hết sức hưng phấn đòi khen ngợi.

"Có cảm thấy em thật thông minh hay không....."

Khóe miệng Tiểu Cháp Mặc chứa ý cười, liếc mắt nhìn hai má nổi lên thấn sắc của cô gái nhỏ, nhẹ nhàng nhìn qua.

Không cần nói cho anh biết là em không biết, trong từ địa phương của vùng Tây Nam, Tiên Nhân là có ý chỉ người.....

Cô gái nhỏ bình tĩnh nhìn lại.

Cô ta không biết là được.....

Rất không khéo là, ba mẹ Trình Hiểu Nguyệt là người Tứ Xuyên.

Không mang theo chút từ ngữ thô tục mắng chửi nào, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ta giống như cái Palette(*).

(*) Palette: bảng màu

Nếu như Balala Little Magic Fairy (Balala các nàng tiên) sớm phổ biến hai năm, Trình Hiểu Nguyệt đoán chừng sẽ trở thành Gunara chúa tể bóng tối rồi, đọc một câu thần chú "Da Sora", dùng hỏa diễm đem lưng của Tiểu Quý Đạm đều đốt thành một cái hố.

Balala Little Magic Fairy cũng không có phổ biến sớm, Trình Hiểu Nguyệt cũng không có thật sự đem Tiểu Quý Đạm đốt thành cái hố.

Sau một lúc lâu, cô ta ngược lại thu lại thấn sắc, trừng mắt nhìn, trong sự hiếu kỳ mang theo chút hâm mộ.

"Hai người có quan hệ gì nha?"

Tiểu Cháp Mặc tay đang xóa chữ run lên, khóe mắt dư quang nhìn trên người người nào đó.

người nào đó lại bị hỏi lại.....

Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu suy nghĩ trong chốc lát, mới giờ giờ lên cái cảm nhỏ.

”Không thể trả lời!”

Bốn chữ đơn giản, tiếng nói thanh thúy, nghe đến mặt mày cậu bé dần dần nhu hòa.

Trình Hiểu Nguyệt bị ghen, lập tức khinh thường phiết phiết khóe môi.

”Hừ, không phải là có chút quen biết sao.....Có cái gì mà thần bí _____”

Cô ta còn chưa nói xong thần từ cuối cùng, liền ngậy ngậy cả người.

Trình Hiểu Nguyệt nhìn chăm chăm khuôn mặt tuấn tú của Tiểu Cháp Mặc đột nhiên xoay qua, có chút trở nên thất thần.

Lúc này, lại nghe đến thanh âm của cậu bé, thần nhiên như gió, từ từ lọt vào tai, nghe vào liền mát lạnh.

”Vấn đề thứ nhất, đừng nói một chút đồ ăn vặt, một ba lô, cái gì của tôi cũng có thể là của Tiểu Quý Đạm, chỉ cần cô ấy muốn.”

”Vấn đề thứ hai, có thể là hàng xóm, có thể là người thân, có thể là bạn học, quan hệ giữa tôi và cô ấy đều có thể được thành lập, bất luận là loại nào, chỉ cần cô ấy muốn.”

”Cho nên, cô về sau không cần rồi rắm mấy cái vấn đề này.”

Toàn bộ quá trình đều vân đạm phong khinh, khôn có một chút biểu tình dư thừa nào.

Sau khi nói xong, căn bản không có nhìn phản ứng Trình Hiểu Nguyệt, lập tức xoay người.

Anh néo néo cái mũi của Tiểu Quý Đạm, cười khê: “Nhìn cái gì mà nhìn? Bị vẻ đẹp trai của anh hấp dẫn sao?”

Ngoại trừ đối với cô gái nhỏ, Ninh Cháp Mặc xem như là một người sợ phiền toái.

Có thể viết chữ tuyệt sẽ không vẽ tranh, có thể nói chuyện tuyệt không viết chữ.

Anh tích chữ như vàng, hôm nay thế nhưng đối với một cô bé xa lạ lại nói nhiều như vậy!

Tất cả đều là về mình.....

Mỗi lần nghe đến như vậy đều có chút mặc danh kỳ diệu.....Có chút tỉnh tỉnh mê mê.....Có chút cái hiểu cái không, cô gái nhỏ cảm thấy giống như ăn bánh cherry vậy, trái tim bé nhỏ đập thành thịch thịch thịch, như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực vậy.

Tiểu Đạm Đạm vô ý thức gật gật đầu.

Trong lúc ngơ ngơ ngẩn ngẩn, cô lại thấy trước mắt mình xuất hiện một mảnh trắng muốt, lúc ẩn lúc hiện, nhìn không được căn một cái.

”Ngao ô.”

Tiểu Cháp Mặc liếc mắt nhìn dấu vết trên cổ tay.....Dấu răng, cười bất đắc dĩ.

Nghĩ một chút, anh đặt bút viết hai chữ lên vở, đưa tới trước mặt cô gái nhỏ, “Biết hai chữ này đọc như thế nào không?”

Cô gái nhỏ lại gần vừa nhìn, rất đơn giản.

Dùng ngón tay nhỏ bé mập mập chỉ vào, cô nghiêm túc đọc ra.

”Uông Uông!”

Độ cong khóe môi của Tiểu Cháp Mặc càng lớn, néo một chút cái tai thỏ trên đầu cô, “Ủ.....Thực ngoan ~!”

Tiểu Quý Đạm nhú nhú mày, tựa hồ có chỗ nào đó là lạ.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Đứng Bên Cạnh Anh 2

Hậu quả của việc cắn quá nhiều vết ở cổ tay, chính là.....

Buổi tối lúc ngủ, Tiểu Quỷ Đạm cảm giác có cái gì đó màu trắng ở trước mặt mình, đang lay động lập lờ.

Cô gái nhỏ khó có được một lần nhất gan, sau khi nghe xong câu chuyện xưa, ôm Ôn Tinh không buông tay, không thể không ngủ cùng.

Một đêm mộng寐.....

Hôm sau lúc ăn sáng, Ôn Tinh khoan thai đến chậm.

Tiểu Quỷ Đạm liếc mẹ mình một cái, nhìn đôi mắt to đen kia càng nổi bật.

Cô nhấp một ngụm sữa, còn lén lút to nhỏ, tràn đầy ghét bỏ: “Đều là nữ, ôm ngủ mà thôi, có đến mức không thể chạm vào sao.....Nhìn cái ánh mắt kia, sung giống như quả hạch đào rồi.....”

Nói xong, nghĩ tới điều gì, Tiểu Quỷ Đạm hướng ngoài cửa hô một câu, giọng thanh thúy.

”Toan Toan, đồ uống hôm nay liền mang sữa đậu hạch đào đi!”

Qua vài giây, cửa đối diện truyền đến thanh âm trong trẻo nhàn nhạt nam tính còn hơi chút trẻ con.

”Hào.....”

Ôn Tinh không nói gì, đưa tay liền thưởng cho con gái mình một cái cốc đầu, đập vào trên trán, lực đạo không nặng, mang theo chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, “Con không biết tự lực cánh sinh sao?”

Tiểu Quỷ Đạm đưa tay sờ ột của mình, cũng không ngẩng đầu lên, bắt đầu bóc trứng gà, “Con có khả năng ăn lê.....”

Dùng một chút, cô nghiêm túc bổ sung.

Đương nhiên, vẫn là Toan Toan gọt vỏ cho con.....”

Hứa Thời đi Thụy Điển công tác gần một tháng, gần đây phát hiện Ôn Tinh luôn luôn cảm thán, trên đời này như thế nào chỗ nào cũng đều là con chó ăn ải đây!

Mà ngay cả Tiểu Quỷ Đạm cũng vậy.....

Bà lúc này dùng giọng mũi hừ lạnh một cái, âm dương quái khí trào phúng: “Suốt ngày chính là Toan Toan nhà con Toan Toan nhà con! Con đây là mơ ước Toan Toan nhà con bao lâu rồi? Còn muốn.....Chắc chắn ~! Nếu không phải con thì thậm cả đêm bạch trâm kê (món ăn chế biến từ gà) cùng cánh gà, mẹ có đến nỗi ngủ không ngon sao?”

Tiểu Quỷ Đạm bước vào năm nhất tiểu học, trên mọi phương diện đều có chút tiến bộ.

Ngay cả lòng đỏ trứng cũng chỉ bị quét một vòng bên môi, không có dính vào quần áo.

Nghe được lời của Hứa mẹ, không biết thế nào, trong đầu Tiểu Quỷ Đạm lại hiện ra một đoạn cổ tay trắng muốt kia.....Bạch trâm kê cùng cánh gà.

Mí mắt cô nháy lên, tay nhỏ bé không có cầm chắc, cắn lòng đỏ từ trong lòng trắng trứng lặn ra, rơi trên quần áo.

Sau đó lẩn lờ lốc lốc, rơi xuống sàn nhà.

.....

Tiểu Chấp Mặc chờ cô gái nhỏ thay một cái váy khác, mới cất bước đi ra.

Mặc dù Ôn Tinh lái xe đưa đến cửa trường học, hai bạn nhỏ vẫn là vào sau tiếng chuông, cùng nhau trải qua lần đầu tiên trong đời đi học muộn.

Vào ngày 2 tháng 9, trải qua lễ khai giảng, cùng với nghi thức tuyên thệ gia nhập vào đội thiếu niên, dưới sự chăm chú của các loại nghiên cứu tìm tòi của các bạn học, Tiểu Chấp Mặc nắm tay Tiểu Đạm Đạm, tương đối tự nhiên đứng sau cùng hàng ngũ.

Cô gái nhỏ đối với thầy hiệu trưởng bụng phê trên đài kia không có hứng thú, đối với cái giọng quan cách gì mà “Bước vào tiểu học, chào đón một giai đoạn mới của đời người” lại càng không có hứng thú, Ninh Chấp Mặc nhưng vẫn cảm giác được ngón tay nhỏ bé kia ở bên dưới cọ cọ, vô cùng rõ ràng.

Thoáng nghiêng mặt, quả nhiên liền nhìn thấy cô gái nhỏ đang không ngừng đi cà nhắc, muốn nhìn cái gì đó.....

Tiểu Cháp Mặc theo tầm mắt của cô, liếc mắt một cái liền nhìn đến bên cạnh đài xếp một chồng khăn quàng đỏ.

Tiểu Đạm Đạm so với mọi người nhỏ hơn ít nhất là một tuổi, chiều cao vẫn là có chút chênh lệch.

Mặc kệ cố gắng như thế nào, phía trước đều là đầu người đông nghìn nghịt.

Tâm tình tốt lúc sáng lại đã không còn tăm hơi.....

Tiểu Quỷ Đạm có chsts mắt mát, miết cái miệng nhỏ nhắn định buông tha.

Lúc đang muốn nói hai câu oán trách, bên tai truyền đến thanh âm quen thuộc, lãnh lãnh đạm đạm.

”Giẫm lên chân anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Đứng Bên Cạnh Anh (3)

Lên lớp hai, số lượng học sinh cũng ít hơn lớp một, cho nên mấy bạn nhỏ giúp nhau đeo khăn quàng đỏ.

Ninh Cháp Mặc đứng trước mặt Tiểu Đạm Đạm, cô nhóc đang nhìn chăm chú đôi giày thể thao màu trắng đục kia mà ngẩn người. Ở bên cạnh giày có ký hiệu của Nike, giống như khuôn mặt cười, cười nhạo cô vừa rồi bị cậu giam vào trong lòng sao?

Thoáng chốc, hai má lại đỏ ửng như máu.

”Giẫm lên chân anh, có đau không?” Rốt cuộc, cô nhóc không nhìn được mà hỏi. Cô bé xoắn xuýt chân váy, tránh tầm mắt của Tiểu Cháp Mặc, hơi xấu hổ.

Giáo viên đứng trên bục chỉ làm một lần vậy mà Tiểu Cháp Mặc học được rất nhanh, động tác lưu loát thật khiến cho Tiểu Đạm Đạm. Thình thoảng, ngón tay vô tình chạm phải da cô nhóc, cảm nhận được sự ấm áp đó cũng khiến cậu loạn nhịp.

Nghe thấy giọng nói mềm mại của cô bé, cậu hơn cúi đầu, liếc thấy hai má ửng đỏ của cô, khoe miệng đầy ý cười, “Đau!”

”A?” Tiểu Đạm Đạm chỉ hỏi vậy thôi nhưng không ngờ anh lại trả lời như vậy, “Thế thì làm sao bây giờ? Liệu bị gãy thì sao? Có cần em đưa anh đi bệnh viện không?”

Giọng nói cô gấp gáp không che giấu sự lo lắng một chút nào. Cậu nhóc đều thấy rõ những điều này. Đôi mắt to tròn đầy lo lắng cho cậu, sáng như một vũng nước khiến trái tim Tiểu Cháp Mặc run lên.

Nhưng rất nhanh, cậu nhóc đã trở về dáng vẻ như cũ, dằng hoàng trả lời: “Chắc không đến mức bị gãy! Nhưng cũng không cần em đưa đi bệnh viện!”

Thấy Tiểu Đạm Đạm thả lỏng thì cậu đã nhéo nhẹ cái mũi của cô, hơi cười một chút, nói tiếp: “Chỉ cần em ngoan ngoãn, đừng ăn nhiều nữa, bớt mập đi một chút.”

Tiểu Đạm Đạm: “.”

Dám chê cô béo sao? Mới vào năm học được một ngày mà đã trệu chọc cô rồi!

Cô nhóc tức giận, hừ mũi một cái, nâng cằm lên xoay mặt đi!

Không ngờ thái độ của người nào đó thật rõ ràng như vậy! Tiểu Cháp Mặc nhìn đáng vẻ không được tự nhiên của cô nhóc mới cười lên một tiếng, hai tay nhanh nhẹn thắt xong khăn quàng đỏ cho cô. “Đã thắt cho em xong rồi đó đến lượt em thắt cho anh!”

Tiểu Đạm Đạm cho dù không thích nhưng vẫn cầm lấy khăn đỏ trong tay cậu nhóc. Cậu cả nhắc đến gần cô hơn.

Tiểu Đạm Đạm hơi kiểng chân, cùng tiếng “Đề anh cúi xuống” rồi thấy Tiểu Cháp Mặc khom lưng.

Tiểu Đạm Đạm vẫn luôn tự tin vào bản thân nhưng càng về sau càng cảm thấy không làm được, khăn quàng đỏ thắt mãi cũng không xong. Cô nhóc mãi vẫn không thắt được nút đẹp như Tiểu Cháp Mặc, thử đi thử lại nhiều lần cũng chỉ còn cách làm như buộc dây giày. Nhưng mà dây giày của cô cũng là nhờ Toan Toan thắt cho nha.

Tiểu Đạm Đạm gần như đã sử dụng hết toàn bộ kiên nhẫn rồi, cô bé ngước mắt nhìn lên, xin giúp đỡ ‘Giúp em đi mà!’

Mà Tiểu Cháp Mặc luôn nhường nhịn cô lại không hề có động tác gì, ánh mắt lạnh nhạt, ‘Tiếp tục làm đi!’

Tiểu Đạm Đạm méo miệng, giờ tay dám nhẹ vào ngực Tiểu Cháp Mặc một cái, chuẩn bị nghịch ngợm khăn quàng đỏ một chút.

Một giây sau, hai bàn tay ấm áp phủ lên trên, cầm bàn tay mềm mại, nhỏ nhắn của cô, hướng dẫn từng bước.

Trong buổi sớm, cô đứng cạnh, cùng anh tuyên thệ lời hứa thuở thiếu niên. Khuôn mặt vui vẻ, khăn quàng đỏ tung bay trong gió.

Lúc cúi đầu, tầm mắt Tiểu Đạm Đạm nhìn thấy cổ tay của Tiểu Cháp Mặc nhớ đến món đùi gà luộc. . . .

Cô thật sự rất muốn cứ đứng ở bên cạnh anh như vậy.

Tiểu Đạm Đạm lúc năm tuổi đã có bí mật của riêng mình. Cô không nói cho bất cứ ai. . . .

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Mời Phụ Huynh Em Đến Trường (1)

Tần Họa vẫn nói với Tiểu Đạm Đạm, ‘Toan Toan là do cô nghĩ ra nên chỉ có một mình cô được gọi mà thôi.

Một lần vô tình, Trình Hiểu Nguyệt nghe thấy cô gọi Ninh Cháp Mặc là ‘Toan Toan’ nên cũng gọi bắt chước gọi ‘Toan Toan’ theo nhưng Tiểu Cháp Mặc không để ý đến nên Trình Hiểu Nguyệt cũng từ bỏ.

Nhưng mà Tiểu Đạm Đạm vẫn rất khó chịu. Sau đó, ở tại trường học cô đều gọi ‘anh Mặc Mặc’ hoặc ‘Mặc Mặc’.

Điều này mang đến hậu quả, ngoại trừ tất cả các bạn học đều nghĩ hai người họ là anh em ruột nhưng ngay cả các giáo viên cũng đầy cảm xúc.

Đều do ba mẹ sinh ra, hít một bầu không khí, tại sao Tiểu Cháp Mặc có thể chăm chú nghe giảng ở trên lớp. Sau khi lên lớp còn làm bài tập. Hết giờ còn biết dọn dẹp vệ sinh.

Mà cô nhóc đi học giống như đi chơi vậy! Sau giờ học còn để Tiểu Cháp Mặc làm bài tập. Tan học còn để Tiểu Cháp Mặc dọn vệ sinh giúp cô bé. Nhưng cô nhóc này cũng chẳng biết điều.

Có đôi lúc, cô nhóc đọc truyện, đôi khi lại viết chữ vẽ tranh. Có đôi khi nhầm chán mà ăn vặt, cũng không chịu chăm chú nghe giảng.

Gọi cô đứng dậy trả lời câu hỏi cũng chẳng ăn thua. Dù sao bên cạnh cô có Ninh Cháp Mặc nhảy 3 lớp học.

Nếu so sánh, các giáo viên chẳng tha nghĩ rằng Trình Hiểu Nguyệt và Ninh Cháp Mặc là anh em.

Giáo viên chủ nhiệm đã nghe thấy giáo viên dạy toán phê bình nhiều lần. Rốt cuộc, một tuần sau, cô mới gọi Tiểu Đạm Đạm đến văn phòng.

Thầy giáo chủ nhiệm mới hơn hai mươi tuổi, đôi mắt với cô bé có khuôn mặt xinh đẹp, tròn trịa đặc biệt là đôi mắt to tròn vô tội, thầy chỉ còn cách uống mấy ngụm nước điều chỉnh cảm xúc nhưng cũng không nghiêm mặt được.

Lúc này, Tiểu Đạm Đạm vẫn đứng ngoan ngoãn trước làm việc, thản nhiên nói: “Thầy giáo, thầy đừng khản trương, con sẽ không ăn thịt thầy!”

”Phốc!”

Thầy Triệu không nhịn được mà phun hết nước trong miệng ra.

Thấy lấy mấy tờ giấy ăn, vội vàng lau bàn, phản bác: “Thầy không khản trương!”

Giải thích có vẻ hơi miễn cưỡng.

Tiểu Đạm Đạm: “A” một tiếng, “Vậy vì sao thầy uống nhiều nước như vậy làm gì?”

“ ”

”Điều đó không quan trọng!” Thầy Triệu xoa trán, thông minh chuyển đề tài, “Hứa Đạm Đạm, con có thích đọc sách không?”

Tiểu Đạm Đạm không cần nghĩ ngợi nhiều, gật đầu: “Thích ạ!”

Hơi dừng một chút, cô xòe bàn tay ra đếm, “Con thích nhất là ‘Tây Du ký’ sau đó là ‘Thủy Hử’, ‘Ngìn Lẻ Một Đêm’, ‘Truyện cổ Grim’, ‘Hoàng Tử Bé’”

Cô nhóc còn chưa kể hết, thầy Triệu đã xua tay, ngắt lời: “Ý thầy nói là sách giáo khoa. . . . Con thích học ngữ văn hay số học?”

Chẳng lẽ chỉ có ngữ văn hay số học mới được gọi là sách sao?

Tiểu Đạm Đạm nghiêng đầu nghĩ một lúc, hơi nhếch cằm lên, thẳng thắn trả lời: “Con thích cả sách ngữ văn lẫn số học của Mặc Mặc. Bởi vì trên đó có tên và chỉ số IQ của anh đều do con viết!”

Thầy Triệu nghẹn lời. Thầy thở dài một hơi, cố gắng ổn định lại cảm xúc, dằn dặt, “Con có biết tại sao lại đi học tiểu học không?”

Cô nhóc ngây thơ nghiêm túc nói: “Bởi vì Mặc Mặc muốn học tiểu học cho nên con cũng cần lên tiểu học!”

Cô nhóc làm ra vẻ rất đương nhiên vì đây là một vấn đề rất đơn giản!

Cái này còn không phải là cố tình gây sự sao?

Trong phút chốc, sắc mặt thầy Triệu trầm xuống, giọng nói cũng nghiêm túc hơn.

“Vậy con thấy đi học tiểu học là làm gì? Là để con đi học không cần lắng nghe lời thầy cô giảng? Và thản nhiên ăn quà vặt trong lớp sao?”

Nói xong, thầy giáo vỗ mạnh lên bàn một cái. Sức mạnh đàn ông rất lớn, bàn làm việc vang lên tiếng ‘Ong ong’ khiến cả cốc nước lắc lư theo.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mời Phụ Huynh Em Đến Trường (2)

Rõ ràng, Tiểu Đạm Đạm bị âm lượng của thầy giáo mà sắc mặt cứng ngắc, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng chốc trở nên trắng.

Hai bàn tay nhỏ siết chặt thành nắm đấm, ngực phập phồng lên xuống. Dần dần, hốc mắt cô bé cũng đỏ.

Cô nhóc lại mím môi, cắn chặt lại, cả người nhỏ bé run rẩy không thôi nhưng quật cường không để nước mắt rơi xuống, thậm chí không phát ra tiếng động gì.

Toan Toan đã nói, không khóc không quấy mới giỏi nhất. Mặc kệ Toan Toan có ở bên cạnh hay không, phải để bọn họ thấy cô cực kỳ giỏi.

Thầy Triệu im lặng quan sát biểu hiện của cô nhóc, vẫn thắc mắc tại sao cô bé lại bướng bỉnh nhưng vậy.

Sau một lúc lâu, thầy cũng mềm lòng, định nói thêm gì đó. Nhưng lúc này, cô nhóc lại mở miệng, giọng nói đều đều như thường nhưng tiếng phát ra hơi nghẹn ngào.

“Con lên tiểu học là muốn ở cùng Mặc Mặc. Đi học chăm chỉ nghe giảng cũng vì muốn thi đỗ, thi đỗ cũng chỉ vì muốn ở bên cạnh Mặc Mặc mà thôi! Dù sao cũng đi cửa sau rồi, con chắc chắn lên cấp hai cũng học chung với Mặc Mặc vậy thì chăm chú nghe giảng hay không có quan trọng gì chứ?”

Tiểu Đạm Đạm nói nhanh, mang theo sức sống khiến thầy Triệu tức giận: “Em! Em. Làm cái gì cũng đều vì Mặc Mặc! Vậy tại sao em không chết vì nó đi hả? Đi cửa sau sao? Em mới bao nhiêu tuổi mà biết đi cửa sau hả? Lại còn nói không muốn học tốt? Vậy chẳng khác nào là đầu gỗ chỉ biết đọc mấy thứ sách linh tinh!”

Thầy Triệu càng nói càng kích động, tầm mắt quét qua bàn làm việc, tiện tay cuộn bản giáo án.

Thầy nhìn khuôn mặt trắng nõn của cô nhóc, hít sâu một hơi, cố kiềm chế lại. “Nói cho thầy biết, con có thích đọc sách hay không? Sách văn học hay toán?”

Tiểu Đạm Đạm chẳng có chút nào sợ hãi, đôi mắt long lanh nhìn chăm chăm vào thầy Triệu, kiên quyết lắc đầu. “Không thích!”

Dứt lời, cô bé còn lập luận thêm: “Thứ nhất, con còn nhỏ nếu không ăn linh tinh, đi qua đường chú ý an toàn thì sẽ không có chuyện chết. Thầy ơi, có phải thầy xem quá nhiều phim bi kịch gia đình rồi ạ?”

“Thứ hai, năm nay con mới năm tuổi. Lúc bốn tuổi con đã nghe thấy từ ‘đi cửa sau’ rồi ạ! Con cũng không phải muốn học kém hay đọc sách linh tinh gì cả! Chẳng qua con không muốn nghe giảng! Vì quá nhàm chán mà!”

Tiếng nói trong veo, lãnh lót vang vọng trong phòng làm việc.

”Đổi với con, để trường có hai điểm tốt, thứ nhất là được ở bên cạnh Mặc Mặc, thứ hai là vui về!”

Bão tố lại nổi lên.

Có một vật thể lạ bay xẹt qua đập vào trán Tiểu Đạm Đạm.

Cô nhóc hoảng sợ lui về sau hai bước. Không đứng vững mà ngã ngồi dưới đất.

Cùng lúc đó, quyển sách rơi xuống đất, ở ngay bên cạnh Tiểu Đạm Đạm.

Ngồi vắn.

Bìa sách hơi quăn, để lộ hàng chữ ‘ Nhà xuất bản giáo dục Nhân Dân’ còn chính giữa có tên tổng biên ‘Hứa Bạch’.

Trên trán cảm thấy đau rát, Tiểu Đạm Đạm sững sờ nhìn tên bà ngoại ở trên đó. Cô bé cũng chẳng thèm suy nghĩ kỹ càng, đã thuộc lâu mấy bài văn trong đó rồi vậy còn bắt cô chăm chú nghe giảng làm gì.

Cho nên vì Toan Toan phải ngồi ngẩn người, thẳng lưng mới không sao hả?

”Ba mẹ em dạy em cái gì thế hả? Cả nhà em đều không có văn hóa hả?”

Thầy Triệu nghiêng răng nghiêng lợi, cất cao giọng: “Đi ra ngoài! Ngày mai mời phụ huynh em đến gặp tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Mời Phụ Huynh Em Đến Trường (3)

Tiểu Đạm Đạm khó khăn đứng lên, đúng lúc đó cô giáo dạy Số học đi vào.

Cô giáo cũng đã lớn tuổi, dịu dàng đỡ cô bé lên. Tiểu Đạm Đạm ngoan ngoãn, “Em chào cô ạ!” sau đó không nói thêm gì đi ra ngoài.

Cô giáo Số Học đẩy mắt kính, nhìn dáng vẻ lão đạo của cô bé, cho rằng cô nhóc không nghiêm túc, cảm thán: “Ngoại trừ việc đi học không thích nghe giảng thì đúng là một cô bé đáng yêu, có tri thức, hiểu lễ nghĩa. “

Quay đầu thấy thầy Triệu đang đỏ mặt tức giận, bà hỏi: “Thầy Triệu, cậu thầy không khỏe chỗ nào sao? Hay lại cãi nhau với bạn gái?”

Thầy Triệu uống một ngụm nước không nói gì.

Cô giáo dạy Số học tiếp tục khuyên: “Bây giờ cậu còn trẻ, vẫn còn sung mãn. Cảm thấy không có vấn đề gì, nhưng nếu phá thai thì có ảnh hưởng rất lớn tới sức khỏe bạn gái cậu đó. Không có tiền, không có nhà đều phải giữ lại đứa con! Mọi thứ từ từ rồi sẽ có!”

Giọng nói trầm ấm vang đến bên tai Tiểu Đạm Đạm. Cô bé nhanh nhẹn rảo bước chân về lớp học.

Ninh Cháp Mặc chỉ ra ngoài mua chai nước. Khi trở lại thấy cô nhóc ngồi trên ghế, tay giữ trán, không nói câu nào.

Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp hơi tái nhợt, râu rĩ không vui.

”Sao vậy? Để anh xem nào? Trán làm sao thế này?” Cậu vội vàng để đồ uống xuống, đi qua gỡ tay cô bé xuống.

Cô nhóc mím môi, không nói gì, lại hơi dùng sức không để anh gỡ tay ra.

”Sao thế?”

Tiểu Cháp Mặc sợ làm cô nhóc bị thương, hơi buông tay ra, khuôn mặt tối lại.

Cô nhóc chớp chớp mắt, lảng sang chuyện khác, nhẹ nhàng nói: “Cho em một chai nước!”

Hừ nhẹ một tiếng, Tiểu Cháp Mặc kéo hai chai nước về gần cậu, giọng nói hiềm khi nghiêm túc như vậy, “Em không nói em bị làm sao, không bỏ tay che trán xuống, anh.”

”Anh làm sao hả? Anh nói thử xem nào? Em không sao cả! Em chẳng có chuyện gì hết! Muốn hỏi cái gì chứ? Tại sao ai cũng bắt nạt em? Tại sao ai cũng hung dữ với em? Em làm sai cái gì chứ? Hu hu.”

Cô bé mạnh mẽ gào lên, nước mắt cũng trào ra khiến cho tất cả lời muốn nói của Tiểu Cháp Mặc cũng mắc kẹt trong cổ họng như mắc xương cá.

”Điềm Điềm!”

Tầm mắt cậu thấy khuôn mặt khóc nức nở của cô nhóc rồi nhìn thấy vết đỏ trên trán. Cậu nhẹ nhàng dịch người lại gần, đưa tay xoa, “Đau không?”

”Đau! Đau! Đau!”

Cô nhóc nói tậm ba lần liền. Sau đó, cô bé nhào vào lòng Ninh Cháp Mặc, không có kị điều gì mà khóc to thành tiếng.

”Tại sao giờ anh mới đến?...Em rất khổ nha. Bọn họ đều cười, đều hỏi em. Em. Hu hu. Em không biết trả lời như thế nào cả!”

”Em rất đau nha!...Đầu đau.”

Cậu nhóc cảm thấy trước ngực ướt một mảng, cảm giác lạnh lạnh thấm vào da thịt khiến cậu run rẩy.

Đôi mắt cậu dần tối lại, nhẹ nhàng vỗ lên lưng Tiểu Đạm Đạm, cẩn thận từng cái.

Chờ cô nhóc cảm thấy tốt hơn, mới chậm rãi mở miệng, giọng điệu nhẹ nhàng, giống như sợ cô vỡ mắt.

”Ai bắt nạt em? Nói cho anh biết đi. Ngoan!~”

Nghỉ giữa giờ hiềm khi yên tĩnh như vậy. Trong đầu Tiểu Đạm Đạm bỗng nhiên thoáng qua một điều. Cô nhóc ngập ngừng, nuốt lời muốn nói xuống, ghé vào bên tai Tiểu Cháp Mặc, “Về nhà em sẽ kể cho anh!”

Lúc này, ở đằng sau vang lên giọng nói lạnh lạnh, bắt chước giọng điệu của thầy triệu, chế nhạo: “Nó xấu hổ đấy! Mình biết! Mình thấy thầy Triệu lấy vớ ném vào đầu nó! Bởi vì Hàn Dục đi học không nghe giảng mà lại ngồi ăn quà vặt! Nói bố mẹ nó không có văn hóa, không biết giáo dục con!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiệp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Em Mời Phụ Huynh Đến Trường (4)

Bầu không khí đột nhiên giảm xuống, nụ cười bên môi Trình Hiếu Nguyệt cứng lại.

Đôi mắt Ninh Cháp Mặc sắc bén lướt nhìn, khí thế của cậu nhóc bảy tuổi thật sự khiến người khác sợ hãi. Phòng học đang ồn ào trở nên yên tĩnh lại, các bạn nhỏ cũng chỉ dám nhìn nhau không nói gì.

Tiểu Đạm Đạm nhìn xung quang, thấy những bạn đã nhận chocolate của cô rồi nói cảm ơn, bây giờ họ rất quan tâm hỏi han cô: “Hứa Đạm Đạm, bạn bị thầy Triệu mắng sao?”, “Hứa Đạm Đạm, bạn bị thầy Triệu đánh sao?”.

Tiểu Đạm Đạm chỉ lắc đầu. Hơi hít mũi, lau sạch nước mắt xong, cô cảm thấy đầu óc choáng váng, quay cuồng. Tiết sau là tiết mỹ thuật, cô bé cũng không tập trung về như mọi lần.

Mấy hôm nay trường học đang chuẩn bị kỷ niệm ngày thành lập trường nên học sinh chỉ học buổi sáng.

Đồng hồ chậm rãi di chuyển đến vị trí 12 giờ. Ninh Cháp Mặc vẫn thu dọn ba lô của cả hai, đứng ở bên cạnh chờ.

Tiểu Đạm Đạm chậm rãi chuẩn bị đứng lên thì trước mắt bỗng tối sầm lại.

Trần nhà màu trắng, có mùi thuốc khử trùng thoang thoang, lại còn chiếc giường lạ.

Tiểu Đạm Đạm mở to mắt, hơi dịch mộng, khó chịu hừ hừ hai tiếng.

Ôn Tĩnh ôm con gái khá lâu, cả người hơi nhức mỏi, trong đầu vẫn vang vọng lời nói của bác sĩ, “Tâm trạng không ổn định thêm cả chấn động não nhé!”.

May mà không bị làm sao!

Bà xoa xoa trán cô nhóc, động tác dịu dàng.

”Có phải con mắc bệnh nan y không? Mọi người đừng dọa con. “

Cô bé thấy đáng vẻ dịu dàng của Ôn Tinh dọa sợ. Sau đó, cô bé bắt đầu khuyên mẹ, đôi mắt to tròn, đầy sức sống: “Con vẫn còn nhỏ lại là con một! Cho nên mẹ và đồng chí Hứa Thời bằng mọi cách phải chữa khỏi bệnh cho con! Nếu tiếc tiền vậy thì cứ ghi sổ, lớn lên con sẽ trả lại cho hai người! Mọi người có thể lấy lãi suất, nếu con không trả nổi thì con và Toan Toan sẽ cùng nhau trả!”

Đôi mắt luôn trong veo, lạnh lùng của cậu nhóc vậy mà đầy ý cười, gật gật đầu.

Ngay cả Ôn Tinh và Hứa Thời đã biết Tiểu Đạm Đạm là một tiểu quý nhưng đầu đầy vạch đen.

Tần Họa đang ngồi gọt hoa quả ở bên cạnh thiếu chút nữa gọt vào tay.

”Tiểu Đạm Đạm, con có muốn theo mẹ nuôi đi đóng phim không! Con sẽ trở thành ngôi sao nhí, tương lai rộng mở nha!”

”Tại sao cô cứ thích dụ dỗ con gái tôi vậy nhỉ?” Hứa Thời ức chế, vút túi quà tặng sang một bên, “Tôi còn chưa tính sổ với cô chuyện cô ngầm để yên chuyện Tiểu Cháp Mặc và Tiểu Đạm Đạm !”

Ông nghiêng răng nghiêng lợi, không thể nói ba chữ “chuyện yêu đương”, xoay mặt trừng mắt nhìn Tiểu Đạm Đạm

”Còn con, Tiểu Đạm Đạm! Lúc nào cũng Toan Toan, tại sao lại quan tâm đến người ngoài vậy hả? Ba đi công tác, một muốn chết đi được còn nhớ mua quả cho con! Con lại đền đáp ba bằng cách ngắt đi vậy hả!”

Đáng vẻ của Hứa Thời lúc đó rất đáng thương, tay sờ tim, không hề còn đáng vẻ lo lắng và nghiêm túc như vừa rồi.

”Đền đáp sao? Hứa Thời dùng từ sai rồi!” Bà ngoại Hứa nghiêm túc phê bình con rể. Sau đó dịu dàng nói với Tiểu Đạm Đạm, “Nghe nói, con bị mời ba mẹ đến hả? Mau nói cho ông bà nghe xem là chuyện gì nào? Ông bà vội vàng trở lại để xem chuyện gì xảy ra đó!”

Tiểu Đạm Đạm cọ cọ trong lòng bà ngoại, ngoan ngoãn kể lại tất cả khiến tất cả mọi người trong phòng bệnh đều nhẩn mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Độc Nhất Vô Nhị Tiểu Tiểu Điều 1

Tiểu Quý Đạm ngữ khí thay đổi tự nhiên, bắt chước trông rất sống động, giữa mình và thầy giáo Triệu không có hồ cắt.

Giống như một tiểu tinh linh, còn mặc quần áo bệnh nhân.

Mọi người bị chọc cho vui vẻ, sau khi cười xong cũng là một trận trầm mặc.

Trao đổi ánh mắt.....

Ôn Tinh mở miệng trước, có chút yêu thương, vuốt vuốt đầu con gái.

”Tiểu Đạm Đạm có biết ngoài ý nghĩa 'vét mực nhạt', mẹ gọi con 'Đạm Đạm' còn có ý nghĩa khác không?”

Cô gái nhỏ còn thật sự suy nghĩ, lắc lắc đầu.

Ôn Tinh cười khê, nhớ lại chuyện cũ, vô cùng cảm khái: “Mẹ trước kia tính cách tranh cường đoạt thắng, cái gì cũng đều phải tốt nhất, không chịu thua.....Trải qua hơn nửa đời, đến tận khi gặp được ba con, mới không màng danh lợi, mẹ hi vọng con sống thật đơn giản.”

”Hứa Thời cùng Mặc Mặc đều có thể cho con cuộc sống hạnh phúc, con chỉ cần làm Tiểu Quý Đạm của con.”

”Đạm đạm nhiên, thi thi nhiên, an an nhiên, luôn vô tâm vô phế, vĩnh viễn không phải lo sợ.....”

Ý là, Mặc Mặc bắt buộc phải có trách nhiệm kiếm tiền? Cô thì tiêu tiền?

Ôn Tinh thả chậm tốc độ nói chuyện: “Con nói với thầy giáo Triệu đều không có sai, con nghĩ cũng không có sai.....Nhưng là Tiểu Quý Đạm, con cũng có chỗ không đúng.”

Cô gái nhỏ nhưng là bắt được trọng điểm phía sau, miết miết miệng.

Ôn Tĩnh không đành lòng, ánh mắt nhìn chăm chú, bắt đầu thôi thúc.

”Con hỏi một chút Toan Toan nhà con, con không đứng chỗ nào.....”

Cô gái nhỏ len lén giương mắt, nhìn một chút bé trai đứng thẳng tắp bên cạnh Tần Họa, cúi xuống đầu nhỏ.

Qua vài giây sau, lại nhìn liếc mắt một cái.

Cuối cùng, xoắn xoắn ngón tay nhỏ bé ngượng ngùng mở miệng, nói ra lại là.....

”Toan Toan, em muốn ăn táo.”

Vẫn chú ý đến động tác của Tiểu Đạm Đạm Ninh Cháp Mặc sớm đã đoán được, chứa chút ý cười, anh cầm lấy hai quả táo mà Tần Họa vừa gọt xong, rất nghe lời đi đến bên cạnh giường bệnh, chìa tay đưa tới bên miệng cô gái nhỏ.

Ngay lúc Tiểu Quý Đạm há miệng cắn xuống, đột nhiên thu tay về.

Cô gái nhỏ chớp mắt một cái, chu miệng lên biểu đạt sự bất mãn của mình.

Độ cong khóe môi của Tiểu Cháp Mặc càng lúc càng lớn, lại đưa tới.

Lần này thời gian dừng lại lâu hơn một chút, làm cho cô gái nhỏ thành công.....

Liếm một chút.

Có trò chuyện sao?

Tiểu Quý Đạm nhìn lại với ánh mắt xem thường.

Lúm đồng tiền bên má phải của Tiểu Cháp Mặc càng ngày càng rõ rệt, lại đem quả táo đưa đến bên miệng cô gái nhỏ.

Lặp đi lặp lại.....

Trong vòng năm phút, Tiểu Quý Đạm như trước thành công ăn xong quả táo, đáng vẻ ôm lấy cánh tay Tiểu Cháp Mặc, giống như con gấu túi ôm cây, ngửa đầu cắn xong.

Nếu cô biết mẹ mình giờ di động lên nhanh chóng chụp lại, cô nhất định sẽ không vì một quả táo mà hy sinh hình tượng của mình.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là cô có hình tượng.....

Công chúa Bạch Tuyết ăn xong quả táo của Hoàng Hậu phải chết đi, Tiểu Quý Đạm ăn xong quả táo của Tiểu Cháp Mặc lại miễn huyệt sống lại.

Lúc xuất viện đã là chạng vạng, ráng chiều như là ngọn lửa, phía tây sang phía đông, làm cho bầu trời có chút đỏ rực, ánh vàng rực rỡ mềm mại trong chốc lát tầng tầng lớp lớp, trong chốc lát đỏ rực, trong chốc lát nửa vàng nửa tím.

Giống như một bức tranh thủy mặc trừu tượng, trong bức tranh là những đám mây lớn nhỏ, tràn đầy yêu thích.

Cô gái nhỏ không chịu ngồi xe, nắm tay Ninh Cháp Mặc đi tuốt đường trước.

Chỗ này nhìn đến khe hở xen kẽ, chỗ kia sờ sờ lá của lùm cây nhỏ, ngẫu nhiên còn có tiếng gọi về nhà của bướm bướm.

Lúc chờ đèn đỏ, cô trốn ở trước người Tiểu Cháp Mặc, lặng lẽ nhìn phía sau một chút, cùng vài mấy người lớn còn có một khoảng cách.

Thờ dài nhẹ nhõm một hơi, cô mâu quang chột lóe, ngừng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cùng Tiểu Cháp Mặc đối diện, tính thử mở miệng.

”Anh cảm thấy em đi học không nên không nghe giảng, vẫn là.....” Cô dừng một chút, nói ra có chút gian nan, “Không nên cùng anh cùng một chỗ.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Độc Nhất Vô Nhị Tiểu Tiểu Điều 2

Thanh âm của cô gái nhỏ không nắm chắc, mang theo chút mất mát, giống như một con gió nhẹ, kích thích tận nơi sâu nhất trong lòng Tiểu Cháp Mặc.

Anh thoáng rũ mắt, liền nhìn vào trong mắt Tiểu Quý Đạm.

Trong ánh mắt không chút gọn sóng, hình ảnh của mình hết sức rõ ràng.

“Tiểu Quý Đạm có biết.....Anh vì sao muốn làm một thân cây không?”

Lông mi dài nhỏ run rẩy, cô gái nhỏ bắt lấy tay của anh, như có như không néo cái khớp xương rõ ràng kia, “Bởi vì anh muốn luôn luôn ở đó?”

Cô nhớ rõ, hai năm trước, anh có nói qua.

“Đúng, nhưng cũng không đúng hoàn toàn.....” Tiểu Cháp Mặc gật gật đầu, lại phủ nhận, ngược lại hỏi: “Em cảm thấy cây là nhà của ai?”

Cô gái nhỏ phản ứng rất nhanh: “Con sâu róm?”

Tiểu Cháp Mặc toát mồ hôi: “Còn có đâu?”

Cô gái nhỏ tiếp tục đoán: “Ve sầu?”

Tiểu Cháp Mặc khước miệng co rút: “Chủ yếu là cái gì?”

“Đơn giản như vậy.....” Cô gái nhỏ bĩu môi, một cái vẻ mặt anh thực không có ý mới mẻ gì, lười biếng trả lời: “Con chim nhỏ a!”

“Ừ.....” Bé trai sắc mặt nhu hòa, giọng nói hơi tính trẻ con như là một ly rượu nho đậm đà.

Thậm chí không cần uống, Tiểu Quý Đạm vừa nghe, liền say.

“Điêm Điêm, em không phải lá cây, không phải cây ở đâu, em ở đó.....”

“Em là một con chim nhỏ, có thể bay rất cao, có thể trời Nam biển Bắc, bầu trời rộng lớn như vậy.....”

“Em ở đâu, cây liền ở chỗ đó.....”

“Cây ở đâu, nhà ngay tại đó.....”

Mỗi lời nói của anh đều rất chậm, rất nghiêm túc, mang theo chút trang trọng.

Cùng với vẻ mặt ngày đó tham gia đội thiếu niên đọc lời thề, giống nhau như đúc.

Tựa hồ lại giống như mọi ngày, cùng rất nhiều khi, ra vẻ nghiêm trang.

Tiểu Quý Đạm nghe được tỉnh tỉnh mê mê.....Bất tri bất giác, tai lại nóng lên.

Cô đổ lỗi vì nhiệt độ ngày hè đốt người cùng với việc mới vừa rồi nhảy trên đường.

Làn da phấn nộn như gôm sứ, phản xạ ánh sáng mờ lung, cùng thái dương hồng hào tôn lên nhau, có vẻ hoạt bát mà sinh động.

Tiểu Cháp Mặc chăm chú nhìn hồi lâu, cuối cùng không nhịn được, hơi cúi người.

Cánh môi dán lên trong nháy mắt, hai người đều giống như là giẫm trên bông.

Bánh cherry đầu tiên của tiểu học.....

Anh dùng lại vài giây.

“Em không phải là vật phụ thuộc vào Mặc Mặc, em là độc nhất vô nhị Tiểu Quý Đạm.”

Ánh tà dương rực rỡ phía sau, tựa hồ cũng không có chiếu lên vàng trán bé trai, làm cho kinh tâm động phách.

Thân mật đụng vào cánh môi.

Mùa hè này, nhảy mất này.

Thức tỉnh cảm giác của Tiểu Đạm Đạm.

.....
Ông ngoại Hứa và bà ngoại Hứa cả đời làm giáo sư đại học, không có một lần bị gọi phụ huynh, lần này bị gọi phụ huynh coi như là.....Gián tiếp toàn vẹn.

Ngày hôm sau lúc chạy tới trường tiểu học của Tiểu Quỷ Đạm, hai chuyên gia giáo dục cấp cung điện, giống như là vào khu vườn rực rỡ.

Nhìn ngang ngó dọc không nói, mặt mày không giấu được cái vẻ hưng phấn kia, làm cho Tiểu Quỷ Đạm cùng Tiểu Cháp Mặc không khỏi đỡ trán.

Có thể làm bộ như không biết sao?! QAQ

Hai đứa trẻ lên lớp, ông ngoại Hứa và bà ngoại Hứa ở trong sân trường đi dạo một hồi, sau khi cảm thán vài lần hoa hoa cỏ cỏ đều thật thú vị, mới không hện mà cùng nhớ tới chính sự.

Muốn lên lầu thì ông ngoại Hứa đứng trước cửa thủy tinh, vuốt tóc mấy lần.

”Tiểu Bạch Bạch, tôi đây một tháng không cắt, có dài hay không a, còn đẹp trai sao.....”

”Dài quá lại lộ ra khuôn mặt phẳng cùng thâm mỹ, còn muốn dựa vào kiểu tóc biến thành người đẹp?” Bà ngoại Hứa không nhịn được ghét bỏ, tính nôn nóng kéo ông ngoại Hứa đi vào bên trong, “Ban ngày ban mặt vẫn nằm mơ à.....Đi mau, sắp đến thời gian hẹn thầy giáo rồi!”

Miết miết miệng, ông ngoại Hứa bị lôi kéo như cũ không nhịn được nhìn vào trong cửa thủy tinh phía sau, hình tượng a!

Một hai bạn học sinh sắp muộn học đi qua, ông còn làm mặt quý, dọa cho con nhà người ta nhảy dựng.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tha Thứ Là Nhận Lại Quý Trọng 1

Editor: Hanna

”Xin hỏi thầy giáo Triệu có ở đây không?”

Ba tiếng gõ cửa tiêu chuẩn, người đàn ông trẻ tuổi ngẩng đầu lên.

Hai ông bà, nhìn qua khoảng ngoài năm mươi, mặc áo tình nhân T- shirt, quần âu cùng màu.

Rất thời trang, cũng rất đặc biệt.

Chân mày của anh nhăn lại mấy cái không thể nhận ra, “Hai vị là.....Phụ huynh của Hứa Đạm Đạm?”

”Vâng”, bà ngoại Hứa liền lôi kéo ông ngoại Hứa đi vào, “Chúng tôi được mời phụ huynh đến đây, nghe thầy giáo Triệu dạy bảo.”

Bà cắn từ dùng chữ hà khắc.

Thầy giáo Triệu buông bút trong tay xuống, “Hai vị có biết vì sao tôi vì sao mời các vị đến đây không?”

”Bởi vì Tiểu Quỷ Đạm trên lớp không nghe giảng.”

Bà ngoại Hứa dùng là câu khẳng định, trả lời đúng trọng tâm làm cho thầy giáo Triệu ghen một chút.

Kêu con mình là du côn các kè?

Quả thật là có nhiều phụ huynh sẽ có những đứa nhỏ như vậy.....

”Cũng không hoàn toàn như vậy, còn có vấn đề về thái độ của bạn học Hứa Đạm Đạm, đi học không phải vì học bài để lấy điểm cao, tư tưởng như vậy có đúng không?”

”Không đúng.....”

”Bạn học Hứa Đạm Đạm mới học năm nhất, mà đã biết chọn cái dễ mới học, sau này còn thế nào?”

”Thật nghiêm trọng.....”

Ý thức được tựa hồ nói trái với lòng mình, hai ông bà ánh mắt xin lỗi.

Thầy giáo Triệu thanh thanh cổ họng, một bộ dáng khoan dung, điệu bộ đần độn uống một hớp nước.

”Nhân sinh quan sữ từ từ hình thành, nhưng là không nghe giảng, không tôn trọng giáo viên, chính là vấn đề ở phụ huynh.”

Bà ngoại Hứa rất đồng ý, ngữ khí có lỗi lại chân thành.

”Người trong nhà bình thường đều rất bận, Tiểu Quý Đạm không hiểu chuyện làm cho thầy giáo thêm phiền lòng, tôi cùng ông nhà không có thời gian dạy dỗ đứa nhỏ thật tốt, quả thật là rất xin lỗi.....”

Bà liên tục nói ra sự áy náy, ông ngoại Hứa nói một tiếng “Làm phiền” liền đi ra ngoài.

Qua vài giây sau, dẫn Tiểu Quý Đạm đi vào.

Cục u trên trán Tiểu Đạm Đạm vẫn còn không có tan, thầy giáo Triệu vừa nhìn, mí mắt nhảy lên vài cái.

Cô gái nhỏ cũng không có mang tâm lý thù địch cùng phản nghịch, tầm mắt dừng trên người thầy giáo Triệu trong chốc lát, nghĩ đến ngày hôm qua sau khi Toan Toan nói như vậy, nhìn thẳng vào ánh mắt thầy giáo, đứng thẳng tắp.

”Thầy giáo Triệu, em biết đi học không chú ý nghe giảng là biểu hiện không tôn trọng thầy giáo, là em không đúng, sau này em sẽ cố gắng sửa chữa.”

Cô gái nhỏ năm tuổi, thanh âm trong trẻo, thái độ thành khẩn.

Hơn nữa lúc trước phụ huynh cũng biết lắng nghe.

Thầy giáo Triệu cũng xấu hổ nói thêm gì nữa, khoát tay, “Thầy chờ mong biểu hiện của em, vậy hôm nay đến đây thôi.”

Sau khi dừng một lúc, mấy người nhưng cũng không có rời đi.

”Còn có một vấn đề,“ ông ngoại Hứa lên tiếng, liếc cái trán màu đỏ của cháu ngoại mình, “Thầy giáo Triệu chỉ sợ là cũng phải xin lỗi Tiểu Quý Đạm chứ.....Chấn động não nhẹ.”

ông nói nhẹ nhàng bằng quơ.

Nghe được mấy danh từ y học kia thì sắc mặt thầy giáo Triệu cứng lại trong chớp mắt, nghiêm túc nói: “Hứa Đạm Đạm cũng cảm thấy bản thân không đúng, tôi đây là giúp các vị dạy dỗ đứa bé, đây là trách nhiệm của tôi!”

”Tôi biết gia đình các vị như vậy, mọi người bận kiếm tiền, đưa đứa trẻ cho cha mẹ, người già lại không có trình độ văn hóa gì.....” Ánh mắt của hắn ta nhìn quần áo trên người hai ông bà một lượt, bắn khoả, “Cho nên chủ yếu vẫn dựa vào sự dạy dỗ của giáo viên.....”

Lúc chống lại ánh mắt vô tội không sợ hãi của cô gái nhỏ thì thầy giáo Triệu nghẹn cổ, có chút mất tự nhiên, “Có thể lần này xuống tay có chút nặng.....”

”Là có chút nặng, hay là không nên xuống tay?” Ông ngoại Hứa hỏi lại, thu lại thần sắc, “Thầy giáo Triệu chỉ ra sai lầm của Tiểu Quý Đạm, chúng tôi đều rất cảm ơn, nhưng là giáo dục, trước dạy người sau dạy học, lấy người làm gốc _____”

”Đến tột cùng các vị là thầy giáo hay tôi là thầy giáo?” Thầy giáo Triệu vỗ bàn đứng lên, “Không biết giáo dục lại tự cho mình là đúng!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tha Thứ Là Nhận Lại Quý Trọng 2

Editor: Hanna

Tốc độ nói chuyện của thầy giáo Triệu rất nhanh, âm lượng rất cao, cảm xúc kích động đến nổi nước miếng bắn lên mặt hai ông bà.

Đời này chưa từng có ai nói họ “Người không biết giáo dục” như vậy, thầy giáo Triệu là người đầu tiên.

Thật mới mẻ, cảm giác cũng thật xa lạ.

Ông ngoại Hứa cười khẽ, đem Tiểu Quý Đạm phía sau kéo một chút, thoáng bảo vệ.

Sắc mặt bà ngoại Hứa cũng trầm xuống, mặt mày lãnh đạm.

Cô gái nhỏ nháy đôi mắt thật to, nhìn thầy giáo Triệu khuôn mặt đỏ bừng, kéo kéo tay áo ông ngoại, mềm mại dịu dàng lên tiếng: “Con muốn về lớp học.....”

“Đi thôi.” Ông ngoại Hứa cho cô gái nhỏ một vẻ mặt an tâm.

Lúc Tiểu Đạm Đạm đi đến cửa lớp học, Tiểu Cháp Mặc từ chỗ khác hành lang đi tới.

Cô gái nhỏ nhảy qua, ôm lấy cánh tay của anh, chu miệng không vui: “Anh giữa tiết này đã đi toilet, vậy tiết sau ai đi cùng em đây?”

Thói quen ở nhà trẻ đến bây giờ vẫn còn chưa sửa được, cô gái nhỏ đi toilet vẫn muốn có bạn đi cùng.

Tuy rằng Ninh Cháp Mặc không thêm để ý đến ánh mắt của người khác, nhưng chờ ở cửa toilet nữ, lúc bị rất nhiều ánh mắt chung quanh nhìn chằm chằm, chung quy vẫn là không thoải mái.....

Nhưng là anh luôn luôn không có biện pháp với cô, thì phải làm thế nào đây?

Tiểu Cháp Mặc bật cười, cạo cạo cái mũi của cô gái nhỏ, “Anh là đi gọi điện thoại cho cha nuôi em, tiết sau vẫn đi cùng em”

“Vâng.” Tiểu Quý Đạm vui vẻ, cười đến mặt mày cong cong.

Bà còn phải đến nói chuyện với giáo viên toán lúc tan học nữa.

.....

“Thầy giáo Triệu bảng điền xong chưa vậy, trợ lý hiệu trưởng lập tức đến thu!”

“Anh không biết danh tiếng của hai vị lão tiên sinh này, mỗi lần tọa đàm, chỉ cần vừa xuất hiện tên của Hứa Bạch và Ôn Viễn Sơn, số người so với cúm gia cầm còn khăn trương hơn.....”

Cô giáo mới dạy xong lớp toán đi đến, đi đến trước vị trí của mình, để sách giáo khoa xuống, lấy khăn lau lau bụi phấn.

Sau đó, đến chỗ cửa ra vào rót một ly nước ấm.

Lúc quay về chỗ ngồi, đứng ở trước mặt hai ông bà vẫn đứng bất động. Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Hơi nước lượn lờ ngăn cách có chút mờ mờ.

Cô nhú nhú mày, kỳ quái hỏi: “Tượng sáp không phải là nói trước ngày kỷ niệm thành lập trường một ngày mới có thể mang đến sao? Như thế nào hôm nay đã đưa tới.....Không để ở phòng trưng bày danh nhân, như thế nào chuyển đến văn phòng đây?”

“Tượng sáp gì?” Thầy giáo Triệu thần kinh căng thẳng, trong đầu như có cái gì đó chợt lóe rồi biến mất.

Anh ta nuốt một ngụm nước bọt.

“Hứa Bạch cùng Ôn Viễn Sơn nha.....” Cô giáo toán học bĩu môi, thật cẩn thận đụng một chút vào lọn tóc của bà ngoại Hứa, chặc chặc khen ngợi, “Thật không hổ là trường học chi nhiều tiền! Anh đừng có nói, làm được thật là, giống như thật.....”

Một bên ông ngoại Hứa đột nhiên quay đầu, hướng về phía cô giáo toán học thề lưỡi.

Cô giáo toán học tay bưng cốc run lên, đột nhiên dừng lại, đồng tử co rụt, kêu lên.

“Là người thật?!”

Giây tiếp theo, cái cốc rơi xuống đất.

“Đông!”

Kim loại nặng nề va chạm sàn gạch men, phát ra một tiếng giòn vang.

Lăn lông lốc lông lốc.

Nước trà nóng bỏng hắt ra, chỗ nào cũng đều là lá trà vấy ra.

Hai ông bà động tác cùng nhìn thoáng qua hướng đó, nhìn chăm chăm vào thầy giáo Triệu giống như bị sét đánh không kịp phản ứng.

Bà ngoại Hứa chậm rãi nhặt lên cái cốc bên chân mình, đưa trả lại cho cô giáo toán học, không nóng không lạnh mở miệng: “Thời tiết tuy nóng, điều hòa vẫn bật, mọi người như thế nào tâm tình đều kích động như vậy.....”

”Các vị học thật giống với vẻ bình tĩnh của Hứa lão và Ôn lão!”

Phía sau, cửa mở. Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Thanh âm của hiệu trưởng truyền đến.

Đoàn lãnh đạo trường đi vào văn phòng, ở giữa là một người đàn ông, trắng thanh gió mát, bốn phía rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Tha Thứ Là Nhận Lại Quý Trọng 3

Editor: Hanna

”Chú Ôn, di Hứa.” Ninh Thành Trì đi đến trước mặt ông ngoại Hứa và bà ngoại Hứa, cung kính gọi hai người, “Cùng chủ nhiệm lớp nói xong rồi sao? Đợi lát nữa cháu đưa hai người về nhà.”

Dứt lời, quay đầu nói với hiệu trưởng: “Mấy ngày nữa các vị kỷ niệm ngày thành lập trường, không phải còn đặc biệt mời hai vị tiền bối đến tọa đàm sao? Hiện tại nhân dịp cơ hội này, các giáo viên trẻ có thể học hỏi nhiều hơn.....”

Thầy giáo Triệu từ khi Ninh Thành Trì bước vào liền trở nên tái mét.

Trách không được anh ta cảm thấy khuôn mặt tuần tú của Tiểu Cháp Mặc có chút quen thuộc!

Bây giờ biết.....Cũng không phải cùng một khuôn mẫu với Ninh thị trưởng trên tivi!

Miệng anh ta ngập ngừng hai cái, có chút ngốc, theo đó cũng ăn nói khép nép.

”Văn bối quả thật có chỗ không đúng.....”

”Đừng, chúng tôi tự cho là đúng không biết giáo dục sẽ chịu không nổi đâu!” Bà ngoại Hứa cười đến điểm đậm, nhẹ nhàng băng quơ nhìn thoáng qua thầy giáo trẻ, khoát tay.

”Già rồi, không còn dùng được, nghiên cứu trông người hơn nửa đời người, lại không theo kịp bước tiến của thầy giáo trẻ.....”

”Tôi chỉ biết lấy người làm gốc, như thế nào cũng không thể đối với học trò động thủ, tôi chỉ biết đánh người phải xin lỗi, thiên kinh địa nghĩa, mà ngay cả cháu gái ngoại nghịch ngợm của tôi đi học không chăm chú, cũng biết nói xin lỗi!”

”Quý thầy giáo để cho tôi cùng ông nhà thật mở rộng tầm mắt! Tọa đàm ngày kỷ niệm thành lập trường chúng ta còn đang cân nhắc đi? Như vậy xem ra, cũng không cần.....”

”Trong này có phải có hiểu lầm gì hay không? Hứa lão không nên tức giận, tức giận sẽ không tốt cho thân thể, một thầy giáo trẻ, đi đến cơ sở rèn luyện một chút cũng đúng.....”

Hiệu trưởng vội vàng lên tiếng khuyên nhủ.

So sánh với việc hai vị lão tiền sinh đến tọa đàm, chính là mười thầy giáo Triệu cũng không tiếc, cứ việc hiệu trưởng ngay cả chân tướng đều chưa có đụng đến.

Cơ sở là phòng đầu tư xây dựng bất động sản, chính là treo tên trường học, đãi ngộ mặc dù tạm được, nhưng có ảnh hưởng rất lớn đối với sự phát triển của trường lại.

Thầy giáo Triệu làm sao có thể cho phép vận mệnh của mình, bẽ tắc như thế.

Về mặt anh ta ngừng một chút, phần khởi lên tiếng: “Tôi thấy hai vị lão tiền sinh cũng có chút không thích hợp đi! Tôi là dạy bảo bạn học Hứa Đạm Đạm, dùng phương thức trừng phạt thân thể, bây giờ bạn học Hứa Đạm Đạm đã biết mình sai rồi, các vị còn muốn tôi xin lỗi, thiên kinh địa nghĩa, tôi có chỗ

nào sai?!”

Thầy giáo Triệu nói xong, toàn bộ văn phòng đều trầm mặc.

Thiên kinh địa nghĩa.....

Anh ta như thế nào có thể nói thiên kinh địa nghĩa? Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : [thích đọc truyện.com](http://thichdoctruyen.com)

Hiệu trưởng nhìn trái nhìn phải, ha ha cười, xấu hổ không thôi.

Lúc này, Ninh Thành Tri đứng ngoài quan sát thân nhiên ngẩng đầu, tiếng nói nhẹ nhàng: “Có thể cách chức tại đây là cách giải quyết duy nhất.”

Một câu, sống chết đã định.

Thầy giáo Triệu suy nghĩ trống rỗng trong nháy mắt, mãnh liệt hoảng loạn.

”Vậy nếu tôi bây giờ muốn xin lỗi bạn học Hứa Đạm Đạm thì sao?”

Anh ta nuốt một ngụm nước bọt, cảm thấy đại nhân vật này không giận mà uy, làm cho mình có chút không thờ nổi.

Ông ngoại Hứa và bà ngoại Hứa thật là người không dễ nói chuyện, sau khi lặp đi lặp lại nhiều lần bị đụng vào điểm mấu chốt, chỉ cảm thấy lời nói của thầy giáo Triệu thật buồn cười.

”Chúng tôi tự nhận không phải là kẻ ác.....Chỉ là thầy giáo Triệu, anh dựa vào lương tâm của mình mà nói, nghe giảng trong mắt anh, so sánh với, có xứng với hai chữ giáo dục hay không?!”

Ông ngoại Hứa hừ lạnh một tiếng, nói tiếp: “Cũng là anh cảm thấy Tiểu Quỷ Đạm nhà tôi là người dễ dàng nói chuyện như vậy sao?”

.....

Thầy giáo Triệu như thế nào cũng không có nghĩ thông, một cô gái nhỏ năm tuổi, làm sao có thể biết nhiều như vậy.

Lúc đưa lên đơn từ chức, mang theo bạn gái bước trên con đường vùng núi xa xôi, trong đầu anh ta cũng có thể nhớ lại rõ ràng cảnh tượng ngày đó, cô gái nhỏ chạy vào văn phòng, ở trước mặt mọi người không có chút sợ hãi nào.

Mất to linh động mà thông suốt, có thể gạt rửa hết thứ tâm thường.

”Thầy giáo cũng phải mua nhà mua xe nuôi đứa nhỏ, con nguyện ý tha thứ cho thầy.....Từ Hải nói, tha thứ là nhận lại quý trọng.” Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : [thích đọc truyện.com](http://thichdoctruyen.com)

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Lặng Lẽ Nói (1)

Thầy giáo Triệu rời khỏi đối Tiểu Quỷ Đạm cũng không có tạo thành ảnh hưởng lớn chẳng qua hiểu rõ ràng một chuyện.

Giáo viên không phải thánh nhân, giáo viên cũng sẽ ăn cơm đi ngủ, giáo viên cũng có hi nộ ái ố.

Thậm chí gặp phải giáo viên đi toilet cũng ngoan ngoãn chào hỏi, coi như không thấy gì.

Nhưng mà ngày hôm sau tại cuộc thi cuối kỳ, sau khi cầm bài kiểm tra nhìn điểm xong, vẻ mặt cô bé liền giống như gặp quỷ.

Mãi cho đến khi lên xe tư tưởng còn không tập trung.

Tiểu Cháp Mặc nhéo cái mũi cô vài cái cũng không phản ứng.

Cuối cùng một lần dừng lại hơi lâu một chút, làm cho cô thiếu chút nữa thở không nổi, lúc này mới hoàn hồn, trừng mắt to bắt mắt nói: “Đau, anh làm cái gì vậy?”

Liếc mắt nhìn cô một cái, thu tay lại hơi hơi dùng lực, liền ôm cô ở trong ngực, Ninh Cháp Mặc nhú mày, “Thái độ thi rớt chuẩn bị nhờ vả người khác chính là như thế này sao?”

” Anh! Anh! Anh làm sao mà biết...”

Tiểu Quý Đạm kinh ngạc nói đều đã nói không rõ ràng, xoay người một cái ghé vào trên đùi Tiểu Cháp Mặc, hướng tới cầm bạch ngọc của anh “Oa hu” một tiếng, uy hiếp nói: “ Ai nói cho anh?”

Đã qua hơn nửa mùa đông, Tiểu Quý Đạm bị hai ông bà Hứa gia nuôi trắng trẻo mập mạp, hai đùi chàng trai nhỏ đều đã ôm không nổi rồi.

Nâng lên trên vài cái mới đứng vững.

Anh khẽ cười một tiếng: “Chỉ số thông minh không cao, nghĩ cái gì đều viết tất cả ở trên mặt...”

Tiểu Đạm Đạm quát: “Vậy anh đừng ôm a!”

”Vậy anh buông tay nha?”

Tiểu Cháp Mặc liền làm bộ muốn buông tay ra.

Thả một nửa lại thu hồi lại.

Phía sau lưng một trận trống không, làm cô bé sợ tới mức.... Vội vàng ôm cổ của anh, cả người đều đã dán trên người anh, ngoài miệng còn thách thức người khác.

” Anh thả đi! Anh thả đi! Anh ngược lại tiếp tục đi!”

Vừa nói xong còn hướng trong lòng người nào đó cọ xát.

Ngửa cằm nhỏ đắc ý mueri phần.

Ninh Cháp Mặc cắn ngược lại một ngụm chóp mũi của cô, cười thờ dài, “ Em nha...”

Một ngụm kia như là lông vũ, chạm vào mũi của Tiểu Đạm Đạm.

Giương mắt, vừa lúc chống lại khóe môi chàng trai nhỏ.

Cô nuốt một ngụm nước bọt.

” Ninh Uông Uông, anh giúp hay không?”

” Không giúp!” Mặt Tiểu Cháp Mặc nghiêm túc, nghiêm trang nói, “Ninh Uông Uông không giúp Hứa Uông Uông thù dai...”

Khóe miệng cô gái nhỏ kéo xuống, không vui.

Tâm cứng rắn lại mềm mại xuống, Tiểu Cháp Mặc ôm lấy khóe môi bổ sung thêm: “Nếu như em bị ông ngoại Hứa đánh cho quá thảm, khóc làm anh ngủ không yên, anh sẽ suy xét một chút. . .”

Tiểu Quý Đạm tròn mắt một cái.

...

Sau khi cơm tối, Tàn Họa chuẩn bị đóng cửa, lại bị con trai ngăn cản.

” Mở ra đi.”

” Lạnh như thế, mẹ muốn lên lầu..”

” Vâng, chờ con xem một lúc....”

Tàn Họa nheo mắt hồ ly lại, tiến đến trước người con trai, cười đến không có ý tốt: “ Chờ đi cứu vớt Diễm Diễm nhà con sao?”

” Không phải...” Tiểu Cháp Mặc nhàn nhạt phủ định, ý cười dần dần tăng lên, “Biết cô ấy cực kỳ thảm con mới có thể yên tâm”

Miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo...

Tàn Họa hừ một tiếng thản nhiên lên lầu.

Chờ đến thời điểm tám giờ, rốt cục đối diện truyền đến tiếng trẻ con nghẹn ngào khóc kinh thiên động địa.

Anh làm bộ như đi cửa tưới hoa, xuyên qua cửa sổ sát đất, quả nhiên thấy rất rõ ràng Tiểu Quý Đạm ngồi ở trước bàn sách ném bút.

” Trượt toán học thật sự không phải cháu cố ý, là ông ngoại ra đề khó khăn... Cái quý gì áp dụng đề thôi! Con khi đi vườn trái cây bẻ cây ngô... Một ngày bẻ một cái, ba ngày bẻ bao nhiêu...”

Ông ngoại Hứa hướng về phía tay cô gái nhỏ vỗ một cái không nặng không nhẹ, nghiêm mặt nói: “Cái này gọi là rất khó sao? Cháu viết cái số không gì?”

” Tại sao không phải số không...” Tiểu Quý Đạm không đau cũng oa oa kêu hai tiếng, tội nghiệp nói: “Bẻ cây ngô cần phải đi vườn ngô bẻ, bên trong vườn trái cây tất cả đều là hoa quả... Chỗ nào có cây ngô a!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Lặng Lẽ Nói (2)

“Nói sao!” Ông ngoại Hứa nhủu mi, mười phần trung khí nói: “Tiểu tử đối diện kia không thích ăn đồ ngọt, tại sao trong tủ lạnh vĩnh viễn có bánh ngọt a... Chủ nhân trong vườn trái cây vì thích con khí, ở vườn trái cây trồng một mảnh cây ngô thì sao?”

Bộ dáng nghiêm trang hù Tiểu Quý Đạm sững sốt.

Suy nghĩ một hồi lâu, cô gái nhỏ mới hồi phục lại tinh thần.

Cô ý vị thâm trường nhìn ông ngoại Hứa một cái, giận dữ nói: “Bà ngoại gần đây thay đổi xem phim tình yêu lãng mạn sao?”

Ông ngoại Hứa ghen: “....”

Một giây sau, cô gái nhỏ cong khóe miệng, ánh mắt thương hại bộ dáng đạo lý cực kỳ đơn giản ông cũng đều không hiểu.

” Cũng không phải tất cả chủ nhân vườn trái cây đều thích con khí nha!”

” Cũng không phải tất cả con khí đều thích ăn cây ngô nha!”

” Cũng không phải tất cả Tiểu Quý Đạm thích ăn đồ ngọt đều có Ninh Uông Uông chuẩn bị bánh ngọt cho cô a!”

Người thi ngữ văn thi một trăm phần trăm chính là không giống nhau, lựa từ đặt câu đều mang sắp xếp.

Chẳng lẽ đạo của ông cùn rồi hả?

Gỗ mục không thể đeo còn chưa tính, ngay cả cọc gỗ đều bắt động rồi...

Hay là nói, bộ dáng cọc gỗ này quá khác lạ?

Nâng trán, ông ngoại Hứa hít một hơi thật sâu, buông tha đấu tranh.

” Đề tiếp theo.... Tiểu Hứa có mười đồng tiền, có thể mua bốn hộp yogurt uống, Tiểu Mặc có năm đồng tiền... Vì sao anh chỉ có thể uống một hộp?”

Ông ngoại Hứa trừng mắt nhìn cô gái nhỏ một cái: “Cháu không thể để cho anh ta hai hộp hay sao?”

Nói xong hướng tới tay nhỏ lại là không nặng không nhẹ đánh một chút.

Cô gái nhỏ “Oa oa” kêu thảm thiết, hít hít cái mũi, nức nở ghen ngào nói: “Bởi vì anh muốn chia một hộp cho tiểu Hứa a... Oa oa!... Tiểu huynh đệ Thanh triều kia không phải nói có phúc cùng hưởng sao.... Oa oa!”

Tiểu Cháp Mặc dưng thẳng tai nghe, tay bụng ẩm nước tưới hoa run lên, cuối cùng vẫn buông xuống đi qua gõ gõ cửa sổ sát đất.

Một già một trẻ ngẩng đầu, Tiểu Quý Đạm ngoan ngoãn đứng lên, vành mắt đỏ lau nước mũi đến mở cửa sổ, liếc mắt nhìn chàng trai nhỏ một cái, thời điểm mắt buông xuống có chút xấu hổ.

” Em quấy rầy đến anh ngủ sao?... Anh đi làm cho Ôn Viễn Sơn lát nữa xuống tay nhẹ một chút, em sẽ nói nhỏ thôi, cố gắng không ảnh hưởng anh...”

Tiểu Cháp Mặc nương ngọn đèn ban công nhìn xuống, lông mi cô gái nhỏ run nhẹ, như là cánh bướm bướm trong hoa viên.

”Được...” Khóe miệng anh chứa ý cười, lướt qua tiểu cô nương liền đi vào, đứng ở trước mặt ông ngoại Hứa, nói: “ Ông ngoại Ôn, lát nữa cháu cho Tiểu Quý Đạm bài thi... Đừng chọc tức thân thể người.”

Có tri thức hiểu lễ nghĩa, tiến lùi có độ.

Ông ngoại Hứa xưa nay liền thích Tiểu Cháp Mặc, “Uh`m” một tiếng, ngắm cô gái nhỏ lại vẫn đứng ở nơi đó, nói rất lớn: “Được, cháu mang qua đi, có cháu xem ông còn yên tâm chút... Mấy ngày nay cũng đừng đưa tới đây, ông còn muốn sống tới trăm năm a!”

Dừng một chút lại bổ sung thêm “ Ông ngoại Ôn tin tưởng cháu!”

Dứt lời, xoa xoa huyết thái dương trở về phòng cùng bà ngoại Hứa xem 《 Tình Thâm Thâm Vũ Mông Mông 》.

Hiện tại, ông không chỉ có phải nghiên cứu một chút xác suất Thư Hoàn và Như Bình cuối cùng cùng một chỗ, còn cần nghiên cứu một chút xác suất chủ nhân vườn trái cây thích một con khi nhỏ..

Đương nhiên, nếu biết sau khi Tiểu Quỷ Đạm qua đó liền không kiêng nể gì xem Mỹ Hầu Vương, ngày hôm sau còn quần Ninh Cháp Mặc đi trung tâm đường phố, ông ngoại Hứa có thể đầm ngực giậm chân biểu đạt tâm tình nhờ không đứng người.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Lặng Lẽ Nói (3)

Cửa hàng Lâm Lập lớn lớn nhỏ nhỏ, giăng đèn kết hoa, cây bên đường cũng treo hàng loạt đèn lồng đỏ thắm, có vẻ hết sức vui mừng.

Học sinh hầu như đều đã nghỉ, người đến người đi nhón nha nhón nháo.

Tay trái Tiểu Quỷ Đạm cầm một chuỗi kẹo đường, tay phải cầm một cái bong bóng Tôn Ngộ Không bay cao trong không trung, di chuyển theo gió.

Cô nhìn đồ uống khuyến mãi cùng chắn bóng thám long màu sắc rực rỡ nơi này một cái, sờ sờ bàn tay to gấu mèo phát truyền đơn nơi đó, cô không thường ra ngoài, đối với cái gì cũng cảm thấy mới mẻ lại hiếu kỳ....

Nhắm mắt theo đuôi Tiểu Cháp Mặc ở bên cạnh, tay cô gái nhỏ nắm chặt bong bóng, trên tay kia nắm một tờ giấy ăn, thường thường lau kẹo rơi ở trước ngực trên quần áo màu trắng.

Đa số người nhao nhao tránh đường ghé mắt cũng hiểu ngầm hai đứa trẻ diện mạo tinh xảo phối hợp mặc màu vàng và màu trắng chính là bạn bè, thậm chí có người lấy điện thoại di động chụp ảnh.

Thời điểm năm 04 Microblogging không có lưu hành hình đại diện, nếu không có lẽ làm cho cha mẹ hai nhà lo âu lũy thừa bay lên.

Lúc sau cắn kẹo đường xong, cô gái nhỏ đứng ở trước thùng rác nhìn chăm chăm hai cái dấu hiệu.

Có đồ bỏ đi có thể thu về và đồ bỏ đi không thể thu về.

Cô suy tư chốc lát, nhưc đầu lại xoắn xuýt không biết làm thế nào.

Tiếp theo dương lên khuôn mặt nhỏ nhắn, đưa cho Tiểu Cháp Mặc một cái ánh mắt hỏi.

Ném bên kia?

Trầm ngâm chốc lát Tiểu Cháp Mặc cũng có chút không xác định, “Vậy thì thu về đi? Cây gỗ hình như có thể tái sinh...”

Anh vừa dứt lời, cô gái nhỏ ném đi, liền ném cây gậy vào chỗ không thể thu về.

Ninh Cháp Mặc bật cười, vượt cái mũi nhỏ của cô một cái, nhíu mày hỏi: “ Em muốn xem Mỹ Hầu Vương liền cho em xem, em muốn ra ngoài chơi anh liền cùng em chơi, tại sao em lại vẫn bắt mãi với anh? Muốn làm ngược lại? Uh`m?”

Đây em không...

Nghe nói như thế, cô gái nhỏ liếc mắt nhìn anh một cái, thật sự phản bác nói: “ Em không có làm ngược lại...”

” Uh`m hừ?” Tiểu Cháp Mặc ý bảo cô tiếp tục.

Dù sao Tiểu Quỷ Đạm có rất nhiều bản lĩnh, đen cũng nói thành trắng!

Tầm mắt cô gái nhỏ lại tập trung ở trên người vệ sinh đang nhặt gì đó ở chỗ không xa dưới ánh huỳnh quang, mắt thật to trong suốt thấy đáy.

” Em chỉ là vừa đột nhiên nghĩ tới... Có thể thu về, những chú di này có phải sẽ đưa tay ở bên trong tìm hay không, cây gổ có một đầu nhọn hoắt, ngộ nhờ làm bị thương bọn họ thì làm sao bây giờ?”

Giờn giã, trong tiếng nói còn mang theo nồng đậm như trẻ con.

Tiểu Cháp Mặc nhất thời im bật, có chút xuất thần.

Cúi đầu liên đối với khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp kia, sạch sẽ lại thuần túy.

Tiểu Quý Đạm bị gió lạnh thổi qua, đại khái là có chút lạnh, má hiện ra hai luồng ửng đỏ, như là cách tang hoa trên cao nguyên.

Má phải có má lúm đồng tiền hơi hơi lõm vào, anh để tay ở dưới mũ ấm áo lông cô gái nhỏ một lát, sau đó duỗi ra.

Lúc này Tiểu Cháp Mặc có dũng khí, anh đặc biệt nghĩ muốn khen ngợi cô gái nhỏ một chút.

Tiếp theo cũng làm như vậy rồi.

” Tiểu Quý Đạm thực thiện lương!”

Từng trận tình cảm ấm áp truyền đến, khí tức ấm áp quen thuộc.

Cô gái nhỏ thoải mái mà nhếch miệng cười cười với anh, “Ninh Ưông Ưông thích Tiểu Quý Đạm thiện lương không?”

Vì sao đột nhiên vấn đề này... Mắt Tiểu Cháp Mặc thâm thúy, xoa xoa đầu cô gái nhỏ, ôn nhu hỏi ngược lại: “ Em nói xem?”

” Em không biết...”

Không thích liền không thích, thừa nước đục thả câu làm gì...

Cô gái nhỏ bĩu môi, hướng anh làm một cái mặt quỷ, linh khí hiện ra như thật.

Quay người lại, cô liền sôi nổi dẫn đầu đi về phía trước.

Đi chưa được mấy bước liền bị một bóng dáng cao lớn ngăn cản.

Sắc mặt Tiểu Cháp Mặc tối sầm lại, vội vàng bước nhanh đi lên...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Lặng Lẽ Nói (4)

Editor: Quỳnh Nguyễn

” Cô gái nhỏ đáng yêu như vậy, người nào cũng sẽ thích.”

Một giọng nam lướt nhẹ.

Tiểu Đạm Đạm nghe tiếng ngẩng đầu sững sờ chớp mắt một cái.

Cô hướng về sau tóm lấy lưng tung vài cái tiến lên cầm tay Tiểu Cháp Mặc.

Một người đàn ông tuổi còn trẻ.

Nói đúng ra là một người đàn ông trẻ tuổi nghèo túng.

Nhìn qua hơn hai mươi tuổi, một bộ quần áo dính dầu mỡ nước lan tràn bên ngoài áo sơ mi màu xám, tùy tiện mặc cái áo bành tô xanh thẫm quân đội bên ngoài, đầu gối quần bò bị mài trắng bệch.

Anh ta không có mặc quần mùa thu, mơ hồ có thể thấy được làn da phần chân bầm tím đông lạnh.

Râu mép kéo dài, đại khái là không có gột rửa quá nhiều, đỉnh đầu ỏ gà cùng hai cái vành mắt đen dày đặc, bộ dáng chán nản.

” Xin hỏi anh là?”

Cô gái nhỏ lễ phép thu hồi tầm mắt, vẫn cười cười với kẻ lang thang như cũ, khách khách khí khí lên tiếng hỏi.

” Tôi biết em ” người đàn ông kia không có trả lời trực tiếp ngược lại cười khẽ một tiếng, phượng mâu hẹp dài thâm thúy nhếch lên, chân mày dường như mang theo vài phần gian ác mê hoặc lòng người, ngược lại lại chỉ Tiểu Cháp Mặc bên cạnh một chút, “ Tôi cũng biết rõ cậu.”

Một người nam nhân như vậy, một cái ba lô trên người sạch sẽ, một đôi mắt làm cho người ta kinh diễm mà lại có vẻ không hề tốt.

” Sau đó thì sao?”

Tiểu Cháp Mặc thân nhiên, hơi cảnh giác, che chở cô gái nhỏ phía sau, cho cô một cái ánh mắt yên tâm.

Người đàn ông không nói gì mà gỡ cái ba lô phía sau mình xuống, đặt ở trước người.

Động tác chậm rãi.

Sau đó từ bên trong cầm ra một cái bài ghi chép được giữ gìn tốt đẹp.

Thời điểm mở ra trang bìa, hai đứa con nít cùng lúc thấy được hai chữ phiêu dật thật to, Mộc Dịch.

Người đàn ông lật đến chính giữa bài ghi chép, lấy ra một phong thư kẹp ở bên trong.

Tiếp theo, thật cẩn thận cầm phong thư lên, từ bên trong rút ra một tấm hình.

Anh ta buông mắt xuống nhìn thoáng qua hai đứa bé ung dung trấn định, đáy mắt mỉm cười, vừa chuyển ánh mắt liền đưa ảnh chụp tới trước người Tiểu Cháp Mặc.

” Giúp tôi.”

Hai chữ cực kỳ ngắn gọn.

” Không giúp!”

Tiểu Quý Đạm lên tiếng, vẫn hai chữ cực kỳ ngắn gọn.

Cô lấy tay kéo bong bóng Mỹ Hầu Vương bay xa trở về, đứng thẳng thân thể nhỏ, một bộ cực kỳ có khí thế, “ Vì sao anh để cho chúng ta giúp anh, lại chỉ cho anh ấy xem ảnh chụp, không cho tôi xem?”

Cô gái nhỏ bĩu môi ra vẻ tức giận, cô cho rằng mình đặc biệt lạnh lùng, kì thực....

Ngọt ngào ngây thơ không hề có lực sát thương.

Người đàn ông “Phốc xuy” cười thành tiếng, nhin không được đưa tay muốn sờ sờ đầu của cô, bỗng nhiên tay ở giữa không trung đột nhiên dừng lại.

Anh ta ngượng ngùng thu trở về, ôn hòa hỏi ngược lại: “Vậy em cảm thấy giữa em và cậu ta, là em hay cậu ta quyết định?”

Không biết vì sao, dù rằng người đàn ông này xuất hiện cũng rất quý dị, nhưng mà Tiểu Quý Đạm cảm thấy anh ta không hề nguy hiểm.

Thêm cặp mắt phượng trong suốt kia, làm cho cô sinh ra một phần tín nhiệm.

Mà Tiểu Cháp Mặc xuất thần nhìn ảnh chụp, nghe nói như thế nhúu mày lại.

Vấn đề này... Dường như quan hệ đến địa vị gia đình sau này đi..

Dường như nghĩ tới cái gì, cô gái nhỏ nghiêng mặt qua, chăm chú nhìn Tiểu Cháp Mặc, đường cong khuôn mặt đã trở mã rất tao nhã.

Mắt to chớp chớp, cô kiễng chân lên, người đàn ông hiểu ý phải ngồi xổm xuống.

Cô gái nhỏ tiến đến bên tai người đàn ông, lặng lẽ nói xong còn tín nhiệm vỗ vỗ bả vai người đàn ông.

Tiểu Cháp Mặc chú ý tới hai người, mày tuấn tú nhúu lại thành chữ xuyên (川 - chữ này nà), đưa tay kéo cô gái nhỏ đến bên cạnh mình.

Sau đó tầm mắt của anh lại một lần nữa rơi vào trên tấm hình kia.

Về mặt dịu dàng một chút, chàng trai nhỏ lạnh nhạt lên tiếng: “ Anh muốn muốn chúng ta giúp anh như thế nào?”

Chương 54: Lặng Lẽ Nói (5)

Ở trong đám đông, Tiểu Quỷ Đạm rốt cục thấy được tấm hình kia, khớp xương tay Ninh Cháp Mặc rõ ràng trắng nõn như ngọc.

Một tấm hình rất đơn giản lại như là mở ra bối cảnh trống không, làm cho ồn ào trong trời đất mất đi màu sắc.

Hiện tại là giữa trưa, bầu trời xanh.

Ảnh chụp là hoàng hôn.

Hào quang nhuộm rừng tầng tầng lớp lớp đường phố, cánh chim nhỏ xẹt qua bầu trời không để lại dấu vết, phía dưới hình ảnh ảm áp có hai bóng dáng nho nhỏ.

Một cao một thấp tay nắm tay.

Giống như bây giờ, cũng giống như cái đường kia vĩnh viễn đi không tới tận cùng...

Ảnh chụp trắng trong thuần khiết không có bất kỳ cái trang sức dư thừa gì, rơi vào trong mắt cô gái nhỏ sinh ra vui mừng.

”Đây là chúng ta ngày đầu tiên đi nhà trẻ sao?”

Thật lâu sau Tiểu Đạm Đạm mới lấy lại tinh thần, trong giọng nói che dấu không được hưng phấn.

Tiểu Cháp Mặc tiến vào trong mắt to trong suốt linh động Tiểu Đạm Đạm, làm cho tâm anh hơi hơi dập dờn.

”Uh’m...”

Bốn mắt nhìn nhau, như trẻ con chưa trưởng thành, tình cảm tràn đầy.

”Khụ Khụ...” Người đàn ông đứng ở bên cạnh đặt quả đấm ở trên môi ho nhẹ, xuy một tiếng: “Nhỏ như vậy đã như vậy --”

”Anh muốn chúng ta giúp anh như thế nào?”

Tiểu Cháp Mặc quay đầu, đột nhiên lên tiếng ngắt lời anh ta, lặp lại vấn đề vừa rồi một lần.

Giọng nói trong veo mà lạnh lùng, một loại khí chất kiêu ngạo phát ra.

Người đàn ông âm thầm cảm thán, về mặt ngưng trệ một giây lập tức cũng nghiêm túc nói: “Tấm hình bán cho các cậu, năm trăm khối.”

Thời điểm khoai tây chiên Nhất Nguyên một bịch năm trăm khối, năm trăm khối ý nghĩa là gì...

Tiếng nói vừa ngừng, lo lắng hai đứa bé không chịu đồng ý, anh ta lại bổ sung thêm: “Tôi đã suốt cả hai ngày không com, các cậu coi như giúp tôi.”

”Hơn nữa, nhìn thấu các người hẳn là cũng không phải đứa trẻ gia đình bình thường đi...”

”Anh cần phải về nhà, cho nên năm trăm khối này chỉ đủ duy trì sinh hoạt hai tháng cơ bản của anh...” Tiểu Cháp Mặc không có trả lời vấn đề của anh ta, ngược lại trật tự phân tích rõ ràng, tiếp theo lại hỏi: “Sau đó anh lại tiếp tục chụp ảnh? Không có tiền, lại tiếp tục đột nhiên lao tới tìm kiếm giúp đỡ như vậy làm sợ người có liên quan?”

Tuy là câu hỏi, ngữ khí cũng rất khẳng định.

Người đàn ông theo bản năng muốn phản bác, môi ngập ngừng hai lần, lại phát hiện vô lực phản bác.

Cực kỳ độc ác nhưng nói trúng tim đen.

Tiểu Quỷ Đạm bên cạnh thấy thế chỉ cho là Tiểu Cháp Mặc không muốn trả thù lao.

Cô linh hoạt nghiêng người một cái, trực tiếp liền duỗi tay vào trong túi áo chàng trai nhỏ, rút ra bóp da nhí đồng của anh.

Về hình Hải miên bảo bảo, là quà sinh nhật mình đưa cho anh a!

Hừ! Ninh Uông Uông tuyệt không thiện lương!

”Chú đừng sợ, anh ấy không chịu cho chú, cháu cho chú là được!”

Vừa nói, cô gái nhỏ vừa mở ví tiền ra.

Một trăm, hai trăm, sau khi rút mấy tấm... Đơn giản lấy ra toàn bộ, nhét vào trong tay người đàn ông.

”Này!”

Tiếp theo cô gái nhỏ vút bóp da trở về trong túi áo Tiểu Cháp Mặc.

Toàn bộ quá trình, động tác hoàn hảo, kỹ thuật hoàn hảo, khí phách hoàn hảo.

Tiểu Cháp Mặc nhẹ nhàng nhìn thoáng qua người đàn ông tròn mắt há hốc mồm, đưa tay lấy bài ghi chép của anh ta, rút ra bút bi trên bọc ngoài bài ghi chép, tùy tiện lật chuyển một tờ, soạn soạn viết xuống một loạt chữ.

Sau đó chuyển bài ghi chép trở về, khuôn mặt tuấn tú sóng nước chẳng xao: “Tiểu Quý Đạm đưa tiền bạc cho chú, đầy đủ một tấm vé máy bay, chú cầm tờ giấy này đi khách sạn Ánh Thị Thành tìm Tần Họa.”

Tiểu Cháp Mặc dơ tay, tầm mắt người đàn ông nhìn theo.

Phía trên màn hình LED to lớn ở quảng trường đang quảng cáo diễn viên muôn vàn đáng vẻ, mặt mày quang hoa giống như chàng trai nhỏ....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Chân Ai To, Ai Lên Trước 1

Hốc mắt dâng lên sương mù, người đàn ông xoay người, mở hai tay ra.

Anh ta đột nhiên rất muốn ôm hai đứa trẻ này một chút, ý thức của mình làm cái gì, động tác ngượng ngùng dừng lại giữa không trung.

Lúc này, cô gái nhỏ lại bước từng bước nhỏ từ từ lại đây, đi theo phía sau là Tiểu Cháp Mặc trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Sau đó, cùng nhau đi cà nhắc.

Ôm lễ độ mà ấm áp.

Tiểu Quý Đạm cười mặt mày cong cong, con người trong suốt chứa ánh sáng tinh tế, như ánh mặt trời, lập tức chiếu sáng thế giới của Mộc Dịch.

Anh ta thụ sủng nhược kinh, vội vàng từ trong túi lấy ra một gói giấy ăn mới, dùng miệng xé ra, đưa tới trước mặt hai đứa trẻ, thật ngượng ngùng nở nụ cười: “Này, tự mình lấy ra lau đi, quần áo chú rất bẩn.....”

Tiểu Quý Đạm nhìn chăm chăm vào ánh mắt anh ta, dừng lại vài giây, nghiêm túc lắc đầu: “Ôn Tình nói, người có ánh mắt sạch sẽ sẽ không bẩn, chú, chú không bẩn.....”

Anh không bẩn sao?

Mộc Dịch có chút hoảng hốt, có chút xuất thần.

Tiểu Quý Đạm và Tiểu Cháp Mặc đã tiếp tục đi tiếp, quả bóng Mỹ Hầu Vương kia nhanh chóng chìm vào trong biển người.

Nếu không phải trên laptop vẫn còn hàng chữ kia, Mộc Dịch thậm chí sẽ cho rằng, cuộc gặp gỡ bất ngờ này, là một giấc mộng vô cùng kinh điển.

.....

Cô gái nhỏ ôm cánh tay người nào đó, cười hi hi lấy lòng: “Ninh Uông Uông, thật xin lỗi, em hiểu lầm anh.....”

Đưa tay cọ cọ một chút cái mũi của cô, Tiểu Cháp Mặc bất đắc dĩ lại dung túng: “Em nha, như thế nào lại không tin tưởng anh chứ ~? Uh ~?”

Tiếng hừ cuối cùng kia vào trong tai cô gái nhỏ, tê tê dại dại.

Bên tai Tiểu Quỷ Đạm nóng lên, gương ngừng: “Cùng lắm thì lát nữa mời anh ăn kem ly.”

Nói được thật trịnh trọng.

Tiểu Cháp Mặc liếc cô một cái, rất không khách khí vạch trần: “Khẳng định không phải là chính em muốn ăn đấy chứ?”

Tiểu Đạm Đạm nuốt một ngụm nước bọt, phản bác: “Em là muốn mời anh, sau đó mua một tặng một, tiện thể ăn một cái.....Ông nội nhân dân tệ không phải đã nói tiết kiệm là quang vinh lãng phí là xấu hổ hay sao?”

Đúng như dự liệu, Tiểu Cháp Mặc nhú mày, kúm đồng tiền trên má phải như có như không.

”Em xác định trên người em có tiền sao?”

Tiểu Đạm Đạm khoát tay áo, từ chối cho ý kiến, đương nhiên: “Trên người anh có tiền là được.”

Tiểu Cháp Mặc không nhịn được, đưa tay nhẹ nhàng đập một cái vào ót cô, nhắc nhở cô nàng: “Vừa mới thấy cái chú đẹp trai kia, em không phải đã đem tất cả tiền của anh cho nhà người ta rồi sao, còn nói anh không có lương tâm đấy?”

Cái giọng điệu này, rất kỳ quái.....

Cô gái nhỏ rụt cổ, run rẩy cả người nổi da gà, mãnh liệt cảm thấy Ninh Uông Uông lúc này, Thật giống như conUông Uông.

Nhưng cô gái nhỏ cơ trí sẽ không nói ra.

”Vừa rồi anh mua cho em bóng bay, không phải còn 5 đồng tiền lẻ sao? Hôm nay ngày 18, Dicos mua một tặng một, 5 đồng là đủ rồi!”

Sau khi phân tích xong, Tiểu Quỷ Đạm ý thức được mình trù tính rất giỏi, hướng người nào đó nháy mắt ra hiệu muốn khen ngợi.

Tiểu Cháp Mặc quyết đoán coi thường: “Chúng ta không phải ngồi xe về nhà sao?”

Hỏi xong anh liền hối hận, đầu óc anh như thế nào đây, lại phản đối cái người chỉ hi vọng ăn vặt này.

Quả nhiên_____

”Ăn rồi nói sau, anh thật dong dài!”

Tiểu Quỷ Đạm ghét bỏ nói.

Giây tiếp theo, quả quyết kéo anh vào một quán mùi gà chiên bay bốn phía.

Đa số mọi người đều cho rằng những món ăn mỹ vị này là những đồ ăn không tốt cho sức khỏe, mà đặc quyền ngày nghỉ cùng lễ mừng năm mới, tạo thành việc bây giờ người ngồi kín hết chỗ rồi.

Có khoảng 10 người xếp hàng gọi cơm, hàng ngũ chậm rãi tiến về phía trước, mỗi người đều dẫn theo đứa bé, trên tay đều bung đĩa thức ăn đầy.

Cô gái nhỏ hưng hăng hít vài hơi, cầm 5 đồng trong tay, không ngừng tự mình mặc niệm: “Mình chỉ có thể mua kem ly.....Mình chỉ có thể mua kem ly.....”

”Ninh Cháp Mặc, Hứa Đạm Đạm, hai người cũng tới nhà hàng dành cho gia đình này sao?”

Một cái âm thanh trẻ con vang lên bên cạnh hai người, có chút quen thuộc.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Chân Ai To, Ai Lên Trước 2

Editor: Hanna

Tiểu Quỷ Đạm quay đầu lại, liền thấy trong hàng ngũ bên cạnh, một thân ảnh màu hồng.

Là ngồi trước bàn bọn họ, một cô bé lịch sự, tên là Tần Như Ca.

Cô ấy hôm nay, một thân áo khoác dài mới tinh, trên đầu cài hai đóa hoa nhỏ tóc xoắn giả, đứng bên cạnh ba mẹ, nhìn qua vừa trang nhã vừa đáng yêu.

Cô gái nhỏ với cô nàng không tính là quen biết, nhưng cũng lưu lại ấn tượng.

Dù sao cũng là một người thấy Ninh Uông Uông là sẽ sáng mắt lên.

Hôm nay dưới tình huống gấp mặt này, Tiểu Quỷ Đạm cảm thấy có chút xấu hổ.

Cô bấu môi với Tiểu Cháp Mặc, ý bảo anh trả lời.

Ai ngờ, bé trai sau khi nhận được ánh mắt của cô, ôn hòa cười cười, lại chỉ đưa tay xoa xoa mũi trên đầu cô.

Giây tiếp theo, ngược lại thu lại về mặt, thế này mới hướng về phía Tần Như Ca thoáng gật đầu.

”Không phải.”

Hai chữ, lễ phép mà xa cách.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tần Như Ca nổi lên một chút xấu hổ, ngượng ngừng cười ha ha, không biết nói tiếp như thế nào.

So với không có tiền, Tiểu Đạm Đạm đột nhiên cảm thấy, mang theo một Ninh Uông Uông không thân thiện như vậy ra ngoài, làm cho người ta lại càng không thể không biết xấu hổ.....

QAQ

Cô lén lén đến thịt bên hông của Tiểu Cháp Mặc,捏 một cái, tuy rằng cách lớp áo khoác thật dày, căn bản không có lực sát thương.

Tiếp theo, ôn hòa giải thích với Tần Như Ca: “Chúng tôi lúc trước là dự định thử một chút, nhưng là tôi không cẩn thận đem tiền tiêu hết rồi, cũng chỉ có thể mua một ly kem.....”

Cô gái nhỏ căn bản không thèm để ý đến ánh mắt của người khác, thẳng thắn nói ra sự thật.

”Vậy muốn tôi tìm ba mẹ mượn chút tiền cho hai người không?”

Tần Như Ca lại lặng lẽ liếc mắt một cái Tiểu Cháp Mặc vân đạm phong khinh, do dự mở miệng, mang theo chút dò xét.

Nếu như có thể đủ tiền cho bạn học Ninh Cháp Mặc vay, này có thể so với hôm nay cô đến Dicos ăn càng làm cho người ta vui vẻ!

Mới vừa rồi không có chịu đau cũng hợp với việc Ninh Cháp Mặc nhăn mày, sau khi nghe nói như vậy, lộ ra khuôn mặt nhỏ tuổi tú căng lên.

Anh hiểu rất rõ cô gái nhỏ.....

Toan Toan đúng là đáng giá, giá thức ăn rất cao.

Tiểu Cháp Mặc quyết định vẫn là giả dựa một chút, tay để phía dưới, nhẹ nhàng捏捏 cái tay nhỏ bé.

Da thịt Tiểu Quỷ Đạm rất tốt, mập mạp, cơ hồ nắm không đến xương.

Quả nhiên, cô gái nhỏ không quan tâm cô ta, nhìn ánh mắt Tần Như Ca rõ ràng sáng lên.

Tiểu Cháp Mặc thở dài, có thể trực tiếp chạy lấy người sao?

Nhưng là.....

Sau khi cô gái nhỏ chớp chớp con ngươi sáng ngời, lại tối sầm xuống, khôn khéo cự tuyệt: “Không cần, chúng tôi cũng chỉ là ra ngoài chơi, không cần làm phiền chú đi.”

Dứt lời, còn hướng tới hai người lớn bên cạnh Tần Như Ca ngọt ngào cười cười.

Tầm mắt Tần Như Ca dừng ở trên bàn tay gầy gao nắm chặt cùng một chỗ của hai bạn nhỏ, thậm chí Ninh Cháp Mặc còn hơi nghiêng người, thay Tiểu Đạm Đạm ngăn trở những người đi đường, đề phòng cô bị đụng vào.....

Ánh mắt của cô ta âm thầm xuống.

Mãi cho đến khi tìm được chỗ gần cửa sổ ngồi xuống, bụng hai ly kem mà Tiểu Cháp Mặc vẫn bị cảm giác thụ sủng nhược kinh vây quanh.

Khóe miệng chứa ý cười càng sáng lạn, anh liên tục cảm khái: “Thật không ngờ, có một ngày, em thế nhưng có thể ở giữ anh cùng đồ ăn, lại từ bỏ đồ ăn! Xem ra bánh ngọt nhỏ nhà ta cũng không phải là con Tiểu Hầu Tử thôi.....”

Cô gái nhỏ đến gần tay Tiểu Cháp Mặc, vươn đầu lưỡi phẩn nộn liếm một chút siro dâu tây bên trên ly kem, cảm giác lạnh lẽo kích thích đầu lưỡi, hình cung phản xạ dài hơn bình thường một chút nói: “Bánh ngọt nhỏ nhà anh không phải đều là em ăn sao? Chỗ nào đến lượt Tiểu Hầu Tử?”

Sau khi kịp phản ứng, cô gái nhỏ thở hắt hắt đem ly kem thứ hai ăn tiếp, càng liếm không còn một chút nào nước siro dâu tây, thế này mới giải quyết ly kem đầu tiên để trước mặt Tiểu Cháp Mặc.

Sau đó, làm một cái mặt quỷ, diều võ dương oai.

Cô ăn đầu, anh ăn đáy, ăn ý mà tự nhiên.

Tần Như Ca ở bên cạnh như là bị đui mù, thìa trong tay rơi xuống đất.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Ai Chân To, Ai Lên Trước 3

Editor: Hanna

Hai ly kem khẳng định không thể so với cả thùng được, chờ Tiểu Cháp Mặc và Tiểu Quý Đạm lau khô miệng, lại đợi cô sửa sang lại quần áo đứng dậy, Tần Như Ca vẫn còn đang ăn.

Lúc Tiểu Quý Đạm đi qua bàn của bạn học, đang lúc cân nhắc xem có nên chào cô ta đi trước hay không, Tần Như Ca lại lên tiếng trước “Hứa Đạm Đạm”

Trong phòng hệ thống suối bật hơi cao, mặt của hai cô bé đều đỏ bừng.

Tần Như Ca lôi kéo tay của Tiểu Quý Đạm, không do dự đem con rối treo ở trên cổ mình lấy xuống, đưa cho Tiểu Quý Đạm, ~trong giọng nói mang theo chút ngượng ngùng: “Năm nay là năm con khi, đây là Tôn Ngộ Không mất 80 đồng mới có thể gấp được đó, chẳng phải bạn vẫn thích Mỹ Hầu Vương sao? Tặng cho bạn.....”

Dứt lời, cô ta lo lắng Tiểu Đạm Đạm không cần, trực tiếp nhét vào trong lòng cô.

”Này.....”

Mắt Tiểu Đạm Đạm sáng rực lên, cầm trong tay con thú bông, không nói cũng biết là thích rồi, lại có chút do dự.

Cô ngẩng đầu liếc mắt nhìn Ninh Cháp Mặc một cái, thấy cậu bé không có nhũ mảy, sau một lúc trầm mặc, khóe môi mỉm cười nhận lấy.

”Cảm ơn bạn!”

Tần Như Ca cười, “Bạn không chê là tốt rồi!”

”Tôi sẽ không ghét bỏ, chỉ cần là Mỹ Hầu Vương, tôi cũng sẽ không ghét bỏ!”

Cô gái nhỏ trả lời đương nhiên, bộ dáng nghiêm túc, khiến cho ba mẹ Tần Như Ca đều nở nụ cười.

Chẳng lẽ không phải nói không chê quà của Tần Như Ca sao?

Cô gái nhỏ này thật là thú vị!

Biết mình nói hớ, cô gái nhỏ đem con Mỹ Hầu Vương túm đến bên người.

Đã qua nửa ngày rồi, thế nhưng cũng không có bay hơi hay bị thủng.

Tiểu Quý Đạm nhìn qua, tựa hồ có chút không nỡ, lại như trước lôi xuống, đem sợi dây ở trên cổ tay mình gỡ xuống, đưa đến trước mặt Tần Như Ca.

”Này, đáp lễ.”

”Không cần.....” Tần Như Ca liên tục xua tay, trên khuôn mặt nhỏ nhắn sáng lên.

Quả bóng này đặc biệt ở chỗ, trên đỉnh đầu Tề Thiên Đại Thánh có hai cái lông, thật dài lúc lắc, thần khí hiện ra như thật.

Tiểu Quỷ Đạm đoán được tâm tư Tàn Như Ca.

Nghĩ muốn, lại lo lắng đoạt nhân sở yêu (đoạt cái mà người khác yêu thích).

Quả thật, ở cái tuổi còn không biết truy đuổi thần tượng, Tiểu Quỷ Đạm yêu thương Tề Thiên Đại Thánh gần như cổ chấp.

Cô cười cười, học bộ dáng Tàn Như Ca lúc trước, đem quả bóng nhét vào trong tay đối phương, “Bạn nhận lấy đi, chúng ta sẽ là bạn.”

Tiếng nói vừa dứt, Tàn Như Ca còn chưa kịp nói gì, Tiểu Quỷ Đạm đã muốn lôi cánh tay của Ninh Cháp Mặc đi ra ngoài, đi tới cửa, còn nghiêng đầu sang chỗ khác hướng cô làm cái mặt quý, “Bạn đừng trả lại cho tôi ha, tôi muốn đi chỗ khác chơi, mang theo bóng bay không tiện.”

Tiểu Cháp Mặc nhìn toàn bộ quá trình cô cùng Tàn Như Ca từ giả bộ đến nhiệt tình, lúc giúp cô đẩy cửa, cuối cùng không nhịn được, nhú mày: “Mỹ Hầu Vương quan trọng, hay là anh quan trọng?”

”Anh.....” Cô gái nhỏ thốt ra.

Ninh Cháp Mặc sắc mặt lúc này mới tốt một chút.

Giấy tiếp theo, thanh âm mềm mại của Tiểu Đạm Đạm lại vang lên, tràn đầy trêu tức.

”Đương nhiên không có quan trọng bằng Mỹ Hầu Vương.....”

Ninh Cháp Mặc hung hăng xách cái mũ của cô một chút, nâng mắt nhớ tới cô gái nhỏ nói hoạt động cho Tàn Như Ca lúc này, khuôn mặt tuấn tú không khỏi đỏ lên, nhẹ giọng hỏi: “Em định đi đâu chơi sao?”

”Đương nhiên!”

Cô gái nhỏ khẳng định, theo tầm mắt anh nhìn qua.

Trên tấm biển treo những quả bóng màu sắc rực rỡ, viết mấy chữ to.

Trình độ nhận biết chữ của Tiểu Cháp Mặc đã có thể hoàn toàn kiểm soát.

Tay nhỏ bé núc ních thịt của cô chỉ về phía xa, đọc từng chữ một: “Cuộc thi hôn môi?”

Sau khi đọc xong, Tiểu Quỷ Đạm nuốt một ngụm nước bọt, có chút mộng.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chân Ai To, Ai Lên Trước 4

Tiểu Cháp Mặc liếc nhìn Tiểu Quỷ Đạm đang ngờ ngác sững sờ một cái, thu lại vẻ mặt, đặc biệt nghiêm túc hỏi: “Biết cái gì gọi là hôn môi không?”

Trên tấm áp phích tuyên truyền, người đàn ông cao lớn anh tuấn hơi cúi người, người con gái nhỏ bé ngọt ngào hơi kiễ lên.

Mặt nghiêng tả rất thật hai cánh môi dán vào nhau, chỗ trống phía trước lại có thêm mấy đôi nam nữ ôm nhau làm nền, bộ dáng đắc ý.

Cô gái nhỏ thu hồi tầm mắt, gật gật đầu.

Nhìn thẳng vào con người thâm thúy của Tiểu Cháp Mặc, như là một cái lốc xoáy.

Cô bất ngờ sinh ra vài phản khiếp đảm, vội vàng lắc đầu.

Nhưng lại cảm thấy hiểu rõ, gật gật đầu.

Sau khi lặp đi lặp lại, hai đầu lông mà rồi rầm thành một đoàn.

Ninh Cháp Mặc thờ dài một hơi, khẽ mân môi mỏng, kéo cô gái nhỏ đến gần, chỉ vào phần thuyết minh phía dưới tấm biển, nhú mày: “Và lại, yêu cầu dự thi là người yêu.....”

Bỗng chốc, anh tiến đến beentai cô, nhẹ giọng nói: “Chúng ta là người yêu sao? ~”

Âm cuối đề thấp, mang theo một chút cười khẽ, hơi thở ấm áp giống như lông vũ, treu chọc đáy lòng cô gái nhỏ, làm cho cô cả người đều run rẩy.

Tiểu Quỷ Đạm nuốt một ngụm nước bọt, trong đầu hiện ra những việc anh không thích trước kia, có chút ngậm thẹn nói.

”Chúng ta là Toan Toan Điềm Điềm, là bạn bè, là bạn học, không phải người yêu.....”

Một chuỗi thân phận, cô nói thật nghiêm túc, một chút cũng không chú ý đến vẻ mặt đang nhu hòa của cậu bé càng ngày càng trở nên âm trầm, đến mấy chữ cuối cùng thì hoàn toàn biến mất không nghe thấy.

Ninh Cháp Mặc đứng ra kéo giãn khoảng cách giữa hai người, tay cầm mũi của cô gái nhỏ, sau khi khôi phục vẻ mặt vân đạm phong khinh, anh hừ ra một chữ.

”Ừ.”

Không có cảm xúc gì, nhìn không ra vui giận.

Tiểu Quỷ Đạm một đôi mắt sáng lấp lánh, kéo kéo tay áo anh, cũng chỉ cho anh xem: “Em chỉ nghĩ xem tham gia cuộc thi kia có thể lấy quà cho cả nhà.....Không phải người yêu coi như xong.”

Giọng nói lạnh lạnh, vui mừng lại rõ ràng pha chút mất mát.

“.....”

Tiểu Cháp Mặc tràn đầy nhu tình lúc đầu hóa thành hư vô, bắt đắc dĩ ôm trán: “Một anh vừa mới ở bên trong, còn tưởng rằng em cái tà quy chính, lập tức rời khỏi con đường ăn vật này! Hừ ~!”

”Còn cái tà quy chính.....Dùng từ sai rồi!” Sau khi Tiểu Quỷ Đạm bắt chước ngữ điệu phê bình của bà ngoại Hứa, lời lẽ chính nghĩa phản bác: “Em đây gọi loại gà chiến không có chất phụ gia.....Nhà hàng ăn uống bình thường!”

Mặt không đỏ tím không đập, vì độ dày da mặt của Tiểu Quỷ Đạm đáng khen ngợi.

Tiểu Cháp Mặc khoe miệng hung hăng co rút hai cái, thuận tay đem mũi không nặng không nhẹ chụp lên đầu cô, “Có thể thấy được.....”

Cô gái nhỏ không thoái mái đem mũi lấy xuống, giả dựa hỏi: “Vì sao?”

”Tất chân ngươi ta đi đều lộ về nhỏ, em đang lúc chiến đấu cao nhất.....”

Tầm mắt nhẹ nhàng nhìn băng quơ, dừng ở tất chân màu vàng nhạt của cô gái nhỏ, núc ních thịt, độ cong rõ ràng, cũng không khoa trương.

Rõ ràng đang đà phát triển.....

Người nào đó cố tình nói nhẹ, đầu ra đấy.

Nếu không phải khoe miệng anh chứa ý cười, Tiểu Quỷ Đạm thậm chí cho là mình nghe lầm.

A a!

Cô ôm trái tim tổn thương, hít sâu.

Vài giây sau, hùng dũng oai vệ đứng thẳng thân thể nhỏ bé, làm bộ sẽ đánh anh, khí thế mui phần dâng trào bỏ mũi.

Lực đạo quyền cước đang lúc dư quang khoe mắt nhìn đến độ cong liền giảm đi, giống như bông nện ở trên ngực Tiểu Cháp Mặc, hai đứa bé không hện mà cùng một động tác.

Quá mưa ăn ý hậu quả chính là.....

Cánh môi dán vào nhau, không có khe hở.

Ngay cả khi về mặt tròng lớn ánh mắt đều giống nhau.

Bánh cherry vị dâu tây.

Cho dù chỉ dừng lại không đến chớp mắt, cũng bị camera quay đến chụp được.

Ngay sau đó, thanh âm phụ nữ máy móc truyền tới thông báo.

”Cặp đôi số 520, dự thi thành công!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Ai Chân To, Ai Lên Trước 5

Editor: Hanna

Ôn Tình có tật xấu là thích tùy tiện để một ít tiền lẻ trong quần áo của Tiểu Quý Đạm, rốt cuộc đến hôm nay mới sửa thành thói quen tốt.

Thần xui quỷ khiến Tiểu Quý Đạm lại tham gia cuộc thi, trong tay cầm mũ đột nhiên mấy chục đồng tiền rơi ra từ trong mũ, quyết định muốn làm đại gia một phen.

Vì thế.....

Lộ ra góc nhỏ trên bàn, bày ra hai ly chỉ động vào không đến một phần ba, Quý Đạm nào đó cùng Uông Uông nào đó mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Anh lại ăn một chút.....

Cô gái nhỏ vuốt cái bụng tròn vo, sau khi ăn uống thỏa mãn tâm tình không thể không tốt lên, ánh mắt dịu dàng mềm mại nhìn qua.

Không dám khen tặng danh hiệu kẻ sành ăn.....

Tiểu Cháp Mặc chưa ý cười, mặt nghiêng nhìn ra ngoài cửa sổ một chút, thời gian không còn sớm nữa.

Tiểu Quý Đạm suy nghĩ chợt lóe lên, xúc động với cơ trí của mình: “Chúng ta có thể đóng gói mang về, mang về cho Meo Meo nhà tiểu Phách Vương!”

Tiểu Cháp Mặc sau một lúc trầm mặc, chậm rãi nở nụ cười: “Ừ được.”

Nhà Tiểu Phách Vương trước khi lên tiểu học đã ra nước ngoài.

Bởi vì ba cậu ta từng bị Tiểu Quý Đạm lý giải thành vấn đề mẫn cảm là “hai con rùa đen”

Vẫn cười đùa cùng náo loạn không nhìn thấy cô người hầu nhỏ, cô gái nhỏ buồn bực không vui giằng co với Tiểu Cháp Mặc một trận, mới khôi phục lại.

Meo Meo là con mèo Scotland mà Tiểu Phách Vương nuôi, lúc chủ đi rồi vẫn bệnh không ngừng, cô gái nhỏ muốn nhận nuôi cũng lực bất tòng tâm, cũng chỉ có thể để nó ở cửa hàng thú cưng.

Mặc dù Tiểu Cháp Mặc mỗi tuần đều cùng cô đi xem, nhưng cũng ngảm hiểu không có đề cập đến Tiểu Phách Vương.

Bởi vì, đó là lần biệt ly đầu tiên trong cuộc đời của Tiểu Quý Đạm

Cách hơn nửa vòng trái đất, cũng xem như từ nay về sau bất vô âm tín.

Tò nhe lại viết nhặt.

Cửa hàng thú cưng ở bên cạnh đại viện, cách một cái hoa viên.

.....

Màn đêm mùa đông vốn là buông xuống rất nhanh, đội hai đứa trẻ chơi với Meo Meo một trận, lúc giải quyết xong đồ ăn ra đến ngoài cửa hàng thú cưng thì trời đã tối đen.

Từng dãy từng dãy đèn đường sáng lên, đèn đuốc sáng trưng, đem cảnh vật hai bên đường trở nên mờ mông lung.

Ghế dài, hàng cây thẳng tắp, anh cùng cô.

Trong lòng bàn tay truyền đến ấm áp của nhau, chậm chậm đá hòn đá nhỏ giẫm lên con kiến nhỏ, trong lòng Tiểu Đạm Đạm, khó có được lúc trầm tĩnh.

Muốn nói cái gì đó, lại không biết mở miệng như thế nào.

Cô sợ tối, lúc qua đường chỗ dưới bóng tàng cây thì anh liền đem cô kéo vào trong lòng, dùng động tác quen thuộc nói cho cô biết.

Có anh ở đây, không phải sợ.

Cô gái nhỏ mâu quang hơi hơi lóe lên, rốt cục hỏi ra, thanh âm nhẹ nhàng, có chút không rõ.

”Toan Toan, anh cũng sẽ có một ngày rời đi giống như Tiểu Phách Vương sao?”

Cước bộ dừng một chút, Tiểu Cháp Mặc buông lỏng cánh tay đang xách gà chiên ra.

Túi liền rơi trong nháy mắt, anh đem cô ôm vào lòng.

Tư thế trước sau như một, mặt của cô áp vào ngực trái của anh.

Đó là nơi cách trái tim anh gần nhất.

Thình thịch, thình thịch.

Không biết sao, cô gái nhỏ đột nhiên cảm thấy cái mũi có chút khó chịu, tiếng nói thản nhiên từ trên đỉnh đầu truyền đến.

Theo gió đêm, bay vào trong tai, cũng bay vào trong lòng cô.

”Ít nhất, anh sẽ cố gắng hết khả năng của mình.”

”Thật sao.”

Như trước là đôi mắt thật to kia, sạch sẽ không chút gợn sóng, phản chiếu hình bóng của anh, cũng hiện rõ sự yếu ớt của cô.

Cô đang sợ, sợ có một ngày mất đi anh.

Tiểu Phách Vương là bạn bè, có thể chữa khỏi.

Anh là Toan Toan, cô thậm chí chỉ nghĩ đến thôi cũng không dám tưởng tượng.

Tiểu Cháp Mặc cứ như vậy lẳng lặng nhìn, nhìn ánh sáng kia chợt sáng lại tắt, giống như ngôi sao.

Cuối cùng, còn không có nhìn được.

Anh thật cẩn thận nâng mặt của cô, tư thái quý trọng.

Giây tiếp theo, mềm mại đánh úp.

Khác với vừa mới chạm vào liền tách ra như trước, cũng tựa hồ là muốn hôn giống như khi tham gia thi hôn thật, môi mỏng của anh che kín môi dưới của cô gái nhỏ bắt đầu hơi hơi dùng sức.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Ai Chân To, Ai Lên Trước 6

Cánh môi cô gái nhỏ hơi khô, nhưng rất mềm mại, lúc Tiểu Cháp Mặc nhẹ nhàng phác họa cánh môi xinh đẹp, lông mi nhỏ dài giống như cái bàn chải, đan xen cùng lông mi của cô.

Lúc cao lúc thấp.

Gió đêm có chút lạnh, mặt Tiểu Đạm Đạm lại nóng như thiêu đốt.

Cô không biết đáp lại như thế nào, chỉ đến khi trên mặt anh khẽ nhếch nụ cười, không tự chủ được liếm liếm khóe miệng.....

Ánh mắt Tiểu Cháp Mặc tối sầm lại, ngược lại nhẹ nhàng cắn vành tai tinh tế trắng nõn của cô.

Hơi thở vắn vít, dịu dàng lưu luyến.

”Điêm Điêm, em vĩnh viễn không cần biết sợ.....”

Cô gái nhỏ trong lòng ngoan ngoãn khéo léo, gật gật đầu.

Có chút ngây thơ, cái hiểu cái không.....

.....

”Gào khóc!”

”Ngao ô!”

Hình ảnh yên bình này lại bị tiếng động thỉnh thoảng xảy ra đánh vỡ.

Khóe mắt Tiểu Cháp Mặc đảo qua, lập tức thấp giọng ở bên taicoo quát khẽ: “Đừng nhúc nhích!”

Ngay sau đó, một cái tay ấm áp chụp lên mắt cô.

Ở trong bóng tối, Tiểu Đạm Đạm rõ ràng nghe được tiếng răng nanh va vào nhau, “Tê lạp” rất nhỏ, sợ đến nổi trên tay nổi hết da gà.

Bên chân thậm chí cũng truyền đến nguồn nhiệt, khi xa khi gần, thậm chí thỉnh thoảng còn sẽ cọ đến tất chân của cô.....

Cô không dám thở mạnh, nín thở tập trung.

Chờ nguồn nhiệt kia cách xa một chút, trên tay phút chốc truyền đến một lực kéo, cô trong lúc hoảng thần đó bị tóm lấy, đã muốn chạy về phía trước vài bước.

”Vừa mới có hai con chó nhỏ vật lộn, giành gà chiên.....Đừng quay đầu nhìn!”

Tiểu Cháp Mặc vừa dứt lời, cô gái nhỏ ăn ý cũng đã quay đầu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên trắng xanh, cô gái nhỏ có vẻ khiếp sợ mà luống cuống: “Toan Toan.....Con đó.....Con đó.....”

Cô đưa tay, độ tay đầu ngón tay cùng với tiếng nói giống nhau, không giấu được sự run rẩy.

Hình ảnh sắc thái mà lại tàn bạo.

Miệng túi gà chiên hoàn toàn bị xé ra, mép giấy đều đã bị xé nát, cánh gà đều rơi đầy đất, có lỉnh lỉnh, có bị cắn một hai miếng.

Mà bên cạnh, một con chó to màu vàng hung thần ác sát đang dẫm nát một cái đầu nhỏ, chân trước càng không ngừng đào bụng con chó kia, trên không bay từng mảnh từng mảnh lông da cùng sắc thịt màu đỏ.

Con chó nhỏ dường như sức cùng lực kiệt, tứ chi giấy dựa càng ngày càng nhỏ, liều chết che chở một cái chân gà, cũng vô lực buông rơi.....

Lăn lông lốc lông lốc, lăn vài cái.

cuối cùng, dừng trước mặt cô gái nhỏ, không đến một thước.

Con chó to kia kêu rên một tiếng, ngẩng đầu lên, ánh mắt âm lãnh đảo qua người hai đứa bé, rơi vào trên chân gà trước mặt.

Nó không có đi tha, ngược lại là cúi đầu, ngậm cái đuôi của con chó nhỏ kia, vết dao dày đặc trên mặt, mắt thấy sẽ dùng sức xé xuống ____

Tiểu Quý Đạm không biết mình lấy dũng khí từ đâu, lại đem cục đá ném qua bên kia, cô dùng ánh mắt kiên định, không hề sợ hãi.

Có chút kinh ngạc, Tiểu Cháp Mặc nghiêng mặt, tầm mắt nháy mắt nhu hòa.

Tiểu Đạm Đạm lúc này, giống như là nữ anh hùng khoác chiến bào xuất chinh thời cổ đại, trang sức màu đỏ bay lên trên da ngựa bọc thây nơi sa trường.

Dù sao khí lực không lớn, hòn đá nhỏ sau khi vẽ một đường vòng cung, rơi xuống bên chân con chó to.

Nức nở một tiếng, lông cả người nó dựng thẳng lên, sợ sệt một lát, nâng chân bụng con chó nhỏ bị tra tấn ra.

Con chó nhỏ kia gian nan đứng lên, run run rẩy rẩy kéo thân mình nặng nề dịch chuyển không đến một thước, mặt đất xuất hiện loang lổ vết máu.

Cùng lúc đó, con chó to kẹp chặt cái đuôi, cùng hai đứa bé đứng đối mặt, ánh mắt đỏ ngầu, miệng rộng khẽ kêu, răng trắng ánh lên.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Ai Chân To, Ai Lên Trước 7

Editor: Hanna

Người thành phố A thích dùng từ mệnh danh “Lý”, lên đem biệt thự cách đó không xa gọi là “Vinh hoa lý”, đồng thời tập trung nhiều nhân vật quyền thế, người đi qua đường cũng rất ít.

Không nói đến bây giờ là buổi tối, ngoại trừ trong rừng cây tiếng gió cùng tiếng côn trùng ngẫu nhiên kêu vang, cả ngã tư đường yên tĩnh không bóng người.

Cô gái nhỏ hút hút cái mũi, lặng lẽ giương mắt nhìn Tiểu Cháp Mặc một chút, nắm lấy tay anh có chút gấp gáp.

Ninh Cháp Mặc cảm nhận được cô gái nhỏ có chút khẩn trương, thăm thò ra một hơi, nhẹ nói: “Đừng sợ, cùng lắm là cắn một cái trên đùi thôi.”

Con mắt to xinh đẹp chớp chớp, cô gái nhỏ nhìn cái cảm đường nét hoàn mỹ của cậu bé, bộ dáng nghiêm túc: “Vây đợi lát nữa em kêu một, hai, ba, anh sẽ lui người lại, em xoay người bắt đầu chạy?”

Cậu bé thái dương hung hăng co rút hai cái, nghiêng mắt liếc liếc cô gái nhỏ một cái, tầm mắt chậm rãi nhìn từ bắp đùi nhỏ mập mập lên đến cánh tay nhỏ bụ bẫm.

Trong trong tron bóng, hết sức động lòng người.....Lại ngon miệng.

Khẽ nhú mày, anh nghiêm túc thu lại vẻ mặt: “Ai chân to? Ai lên trước?”

Đáp án rõ ràng như vậy, nhất định phải dùng câu hỏi đến để sỉ nhục người ta sao?

Tiểu Quý Đạm quệt miệng, hơi hơi ngồi xồm người xuống, đem cánh tay của mình đặt song song với chân của cậu bé để so sánh.

Chân dài to cùng cánh tay nhỏ bụ bẫm.....

Cô gái nhỏ gật gật đầu, tự mình cảm thấy hài lòng: “Anh xem đi, không sai biệt lắm, nhưng mà chân của anh có to hơn một chút nha.....”

Tiểu Cháp Mặc khoe miệng chưa ý cười, cúi đầu nhìn thẳng vào tròng mắt tối đen của cô gái nhỏ, lúc đang muốn nói gì đó, cô gái nhỏ đứng dậy.

Biên độ đứng dậy tương đối lớn, chó dừ ánh mắt sáng ngời, sau lưng giảm mạnh phát lực.

Con người đỏ ngầu tập trung vào bả vai cô gái nhỏ!

Thời gian phản ứng chỉ trong nháy mắt.

Trong lúc điện quang hỏa thạch, cậu bé phút chốc cuốn một cái, cả người liền chắn phía trước Tiểu Quý Đạm.....

Giống như lúc nghi thức kéo cờ hôm sau ngày khai giảng, cô giẫm phải chân của anh, đem cô cả người giam cầm ở trong ngực của mình.

Tư thái bảo hộ, không chê vào đâu được.

”Anh chân to.....Ừ.....”

Tiểu Quý Đạm chỉ cảm thấy trước mắt mình phút chốc tối sầm lại, hoài bão quen thuộc đánh úp lại, âm thanh giống như viển sơn kia ở trong không gian yên tĩnh phá lệ rõ ràng.

Âm cuối sau kia, anh kêu rên.

Rất nhỏ mà áp lực.

Cô gái nhỏ có chút mong lung, chỉ cảm thấy trong lòng mình có cái gì đó bùng lên, ánh sáng chột lóe.

Chó dừ bắt lấy phía sau lưng cậu bé, sau khi đánh sâu vào lù ra sau một bước, áo khoác bị cào xé, nhưng lông vịt bay tán loạn, như trời đổ tuyết.

”Toan Toan, anh bị thương sao?”

Dừng lại một giây Tiểu Quý Đạm vội vàng nhìn ra phía sau của cô, thò đầu ra, chó dừ tấn công lần thứ hai.

Không đến một giây, lại một lần nữa xoay tròn.

Thời điểm chân chạm đất, vừa vặn dẫm nát trên đồng chân gà kia.

”Kéo ra.”

Trước khi Tiểu Quỷ Đạm còn không có hỏi đến, Tiểu Cháp Mặc cũng đã trả lời “Không có việc gì.”

Hai đứa bé thối lui đến bên cạnh con chó nhỏ.

Vật nhỏ suy yếu nghiêng đầu nhìn hai người ôm nhau cùng một chỗ, ánh sáng trong mắt giống như bảo thạch.

Lúc này đây, chó dữ bỏ nhào trên không.

Chân trước một chút một chút bới trên mặt đất, tiếng kêu rõ ràng sau khi bị chọc giận, giống như sấm rền cuộn cuộn mà đến.

Tiểu Cháp Mặc mâu quang tối xuống, dưới chân cảm nhận sâu sắc giống như bị châm.

Ngữ tốc của anh khó có được nhanh: “Đợi lát nữa lại nhào lại đây, em bỏ chạy quay về đại viện gọi người, không cần quay đầu không phải sợ, hiểu không?”

Cô gái nhỏ cắn đôi môi tái nhợt, liều mạng lắc đầu.

Thở dài một hơi, Tiểu Cháp Mặc cười nhẹ một tiếng, tầm mắt nhu hòa, trấn an nói: “Em không phải đều nói sao..... Anh chân to.....Ngoan ~!”

”Em chân to! Em chân to! Con chó dữ kia không cần cần Toan Toan, đến cắn tôi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Chiến Tranh Lạnh 1

Tiểu Quỷ Đạm bất ngờ dùng sức khiến cho Tiểu Cháp Mặc hoảng sợ.

Mà sau khi cô nói xong, giống như có sức mạnh vô hình, đưa anh đẩy qua một bên.

Tiếp theo, xoay người nhặt lên cái chân gà kia, mạnh mẽ đập về phía con chó dữ.

Không hề báo trước.

Lúc Tiểu Cháp Mặc nhìn con chó dữ cụp đuôi, thờ hồn hển, từng bước một đi về phía cô.

Duỗi ra chân trước giống như một màn quay chậm.

Sau lưng anh sợ đến nỗi toát mồ hôi lạnh.....

Lần đầu tiên sinh ra một loại cảm giác, gọi là sợ hãi!

Không chút suy nghĩ, Tiểu Cháp Mặc mạnh mẽ đem cô gái nhỏ túm về phía sau.

Cơ hồ là cùng lúc.

Một màu xanh ô liu xuất hiện trong tầm mắt của Toan Toan Điềm Điềm, thân hình cao lớn mà thẳng tắp.

Chân vừa đưa ra, giống như điện giật.

Một cước sắc bén, tiêu sái dứt khoát.

Hung thần ác sát bị đá văng ra, “Ngao ô” kêu hai tiếng thảm thiết, tùy tiện nhặt vài miếng gà, ngậm trong miệng, chán nản rời đi.

”Hai bạn nhỏ chạy về nhà nhanh lên, sắp chín giờ rồi, người trong nhà sẽ lo lắng!”

Như một con gió, thân ảnh màu xanh ô liu kia biến mất dưới đèn đường, quang ảnh lay động trên mặt đất.

.....

Thời điểm Tiểu Cháp Mặc cùng cô gái nhỏ bước vào cửa nhà mình thì “cạch” tiếng đóng cửa vang lên.

Không hện mà cùng vang lên.

Cùng với Churchill phát biểu diễn thuyết có dấu hiệu giống nhau, lần đầu tiên chiến tranh lạnh tuyên bố bắt đầu.

Cái trước là Mỹ Nga, cái sau là Toan Điềm.

Tiểu Quý Đạm tựa vào cánh cửa, hít sâu vài hơi, mới đi vào bên trong.

Ngồi trong phòng ăn Hứa Thời vừa xuống máy bay, trên mặt đang cảm động vợ mình hiền lành làm trứng ốp lếp, nhìn thấy bóng dáng không nóng không lạnh của cô gái nhỏ, chiếc đĩa bên miệng liền dừng lại.

”Tiểu Quý Đạm? Con không phải ở nhà tên xú tiểu tử hàng xóm kia sao? Tại sao trở về? Ngoan ngoãn ~ mau tới đây, ăn trứng gà!”

Lúc Hứa Thời đem cô gái nhỏ ôm ở trên đùi, cổ tay hưng hăng run lên một cái, không khỏi cảm thán, tình yêu quả nhiên làm cho người ta dễ chịu, cân nặng của con gái mình, chỉ sợ có chút.....

Trọng điểm của cô gái nhỏ trước sau như một rơi vào cái cuối cùng, đối với đồ ăn không có sức miễn dịch cô khó có được lắc đầu, vụng về cầm chiếc đĩa đem trứng gà uy đến bên miệng Hứa Thời.

”Ba ba ăn đi, con không có khẩu vị!”

”Khụ khụ!”

Bị sắc nước miếng của mình, Hứa Thời chật vật không chịu được, liền uống vài ngụm nước, thế này mới nheo nheo mắt béo của Tiểu Quý Đạm: “Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?”

Cư nhiên gọi mình là ba ba.....

Làm cha làm được phần này như Hứa Thời, cũng đủ.....Thành công!

Cô gái nhỏ mâu quang tối sầm xuống, mắt to xinh đẹp cũng có vẻ có chút âm đạm.

Cô nhích cái miệng nhỏ điều chỉnh tư thế ngồi, ngữ khí ôn nhu mềm mại, mang theo chút không vui.

”Buổi tối cùng Toan Toan trên đường trở về, gặp hai con chó đánh nhau, sau được một chú giải phóng quân giúp bọn con đuổi con chó to đi, cứu con chó nhỏ.....”

Ôn Tình từ nhà tắm đắp nóng khăn mặt, giúp cô gái nhỏ lau mặt.

Mới vừa từ bên ngoài về, khuôn mặt nhỏ nhắn bị gió thổi đỏ bừng.

Cô gái nhỏ thuận tay liền ôm cổ mẹ, tiếp tục buồn bực nói: “Sau lại, con rất kích động nhiều lần nói chú mặc quân phục màu xanh ô liu kia rất đẹp trai, Toan Toan đều không để ý đến con.....”

Ôn Tình khước miệng co rút, nếu bà nói người đàn ông khác đẹp trai, Hứa Thời phỏng chừng.....

Khụ khụ, còn nhỏ không nên.

”Lại sau đó, con còn nói con chó nhỏ kia thật đáng thương, chúng ta thu dưỡng nó.....Toan Toan trực tiếp kéo con đi về, còn nói con chó nhỏ kia có bệnh, con không thể tới gần.....”

Tiểu Quý Đạm trong đầu nhớ lại hình ảnh kia____

Lúc mình cẩn thận mỗi bước đi, ánh mắt của con chó nhỏ kia thấp giọng nức nở, như là có thể nói, như là cầu xin.

Cô thấy lo lắng, thậm chí đều năn nỉ anh.

Nhưng Toan Toan lúc đó, căn bản bất vi sở động.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Chiến Tranh Lạnh 2

Editor: Hanna Kỳ thật, cô nghĩ.

Một nguyên nhân quan trọng nhất, cô cũng không có nói cho Ôn Tinh.

Lúc đi dưới đèn đường cô từng lặng yên ngẩng đầu, quan sát ánh mắt của anh.

Tuần tú mà cao ngạo, như là tuyết trên Thiên Sơn không bao giờ thay đổi.

Ninh Chấp Mặc như vậy, không phải là Toan Toan của cô.....

Cúi đầu nhìn chăm chú vào bộ dáng thất thần của cô gái nhỏ, Ôn Tinh nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

Hứa Thời sau một lúc trầm mặc, vuốt vuốt tóc cô gái nhỏ, thấp giọng an ủi: “Bằng không ba ba mang con đi tìm con chó nhỏ kia, nếu nó còn ở đó, chúng ta sẽ đưa nó đến bệnh viện thú y, như thế nào?”

Vừa dứt lời, cô gái nhỏ giương lên khuôn mặt nhỏ nhắn, một đôi mắt to xinh đẹp nhìn chăm chăm Hứa Thời.

Giây tiếp theo, dùng cả tay chân ôm lấy tay của ông, quyết cái miệng nhỏ nhắn: “Hứa Thời không được nuốt lời! Ai nuốt lời người đó làm con chó nhỏ!”

”Tiểu tử thái độ diện kia không phải vẫn gọi con là Hứa Uông Uông sao?”

Hứa ba khẽ cười một tiếng.

Cô gái nhỏ bị cha mình lừa gạt tình cảm, khuôn mặt nhỏ nhắn lôi kéo: “Con là Uông Uông, ba chẳng lẽ sẽ không là Uông Uông sao?”

“.....”

Hứa Thời tự đào hố chôn mình, đánh ha ha, ngại ngừng buông thả xuống đứng dậy.

”Đi.”

Cô gái nhỏ lập tức tươi cười rạng rỡ, lúc mở cửa xe, dư quang nhìn vào biệt thự tối đen bên cách vách, động tác của cô cũng chhìr cứng lại một chút.

.....

May mà bên ngoài đại viện cách cửa hàng thú cưng chỉ một con con đường, nếu không dựa vào năng lực nhận thức đường của Tiểu Dạm Dạm, cha con hai người ngay cả người và xe cũng mất khá nhiều thời gian.

Một cưới đập ga, qua ba khúc cua, không đến 5 phút.

Một đồng hỗn độn.

Gà chiên, vẫn còn.

Con chó nhỏ, không có.

”Oa oa.....Oa ô.....Uông Uông...Ở đâu? Ở đâu?”

Giọt sương ngưng kết trên bụi cỏ bên đường bị dấu chân nhỏ đập rơi, gió đêm bị sự lo lắng ở nơi này bay vùn vụt nơi đó tìm kiếm khiến cô gái nhỏ sợ tới mức không dám tiến lên.

Đèn đường chiếu ánh ngược bóng dáng một lớn một nhỏ, ước chừng mười phút, mới trở về trạng thái tĩnh lặng.

”Không có.....Tiểu Cầu Cầu không thấy! Thật sự không thấy!”

”Toan Toan thật xấu! Anh là đại phôi đàn! Anh anh anh.....”

Hứa Thời đem cô gái nhỏ ôm trên khuỷu tay, vừa đau lòng, vừa uy hiếp.

”Con còn khóc ba liền quay lại phát cho người nào đó xem?!”

Quyết miệng, Tiểu Quý Đạm trừng mắt liếc ông một cái, lại không có lên tiếng.

Hứa Thời đỡ trán, có chút bất đắc dĩ.

Ngoài miệng nói không thích xử tiểu tử cách vách, trong lòng ông cũng sáng như gương.

Chỉ có cùng Ninh Chấp Mặc ra khỏi cửa, ông cùng Ôn Tĩnh mới không cần lo lắng an toàn cùng thói xấu của Tiểu Quý Đạm.

Chỉ có cùng Ninh Chấp Mặc cùng vào tiểu học, ông cùng Ôn Tĩnh mới không cần lo lắng cô gái nhỏ có thể hay không bị bắt nạt, mà ngay cả lần trước thầy giáo Triệu kia, lực uy hiếp chân chính cuối cùng, cũng là cậu bé đưa Ninh Thành Trì đến.

Tiểu Chấp Mặc nói không cho thu dưỡng, kia khẳng định là đối với cô gái nhỏ không tốt.

Có như vậy một loại hoảng hốt, Hứa Thời cảm thấy mình làm cha mẹ thật là.....

Có chút thất bại.

Lúc hai cha mẹ không có cùng nguyên nhân lại cùng nhau chuẩn bị dẹp đường hồi phủ, một chiếc xe bảo mẫu thường sử dụng từ xa chiếu đèn lại đây, từ đối diện đường bên kia chạy nhanh qua.

Chỗ ngồi ghé lái là Tần Họa.

Cô gái nhỏ xấu tính hừ nhẹ một tiếng, tầm mắt sau khi tránh đi ánh đèn, rơi vào tầm biển cửa hàng thú cưng, khuôn mặt nhỏ nhắn sáng ngời.

”Hứa Thời chúng ta qua bên kia! Nói không chừng có người hảo tâm đem con chó nhỏ đưa đi! Cũng không phải ai cũng giống như Toan Toan, không có trái tim đồng cảm! Không có trái tim cảm thông! Là lạnh nhạt đại phối đàn!”

Trước khi về nhà cũng không có để ý chính mình, không phải trùng thối thì là cái gì?!

Tiểu Quý Đạm đã tới biệt thự nhiều lần, lúc ngựa quen đường cũ đi vào, hai nhân viên mới làm việc xong từ trong phòng đi ra.

”Thái tử gia Ninh gia kia thật xinh đẹp! Người vừa mới thấy bộ dáng hần ôm con chó nhỏ đến không? Ánh mắt kia, thật dịu dàng.....”

”Nếu ta trẻ hai mươi tuổi, tuyệt đối bị mê hoặc.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Chiến Tranh Lạnh 3

Cô gái nhỏ dưới chân bước vài bước.

Cuộc đối thoại của hai người tiếp tục truyền đến, trong giọng nói là sự hâm mộ không hề che giấu chút nào.

”Người hiện tại cũng bị mê hoặc không được à! Nhưng mà người ta có một tiểu thanh mai trong vịnh hoa, nghe nói là vị kia nhà Hứa gia đâu.....”

”Ta biết! Không phải lần đầu tiên còn cùng nhau đến đây nhìn Meo Meo sao? Cùng nhau lớn lên cảm tình cũng thật bình thường.....Tựa như giống với Tiểu Phách Vương”

”Như thế nào mà giống nhau?!”

Một nhân viên cửa hàng trong đó cười nhạo một tiếng, dùng một loại ánh mắt người không biết nội tình, thực thương hại nhìn đồng nghiệp của mình, rù rì nói.

”Con Meo Meo kia căn bản là mèo Scotland của Tiểu Phách Vương, là vị thái tử gia sợ tiểu thanh mai biết con Tiểu Phách Vương kia đột tử mà khổ sở, cố ý tìm con khác thay thế.....”

Nghĩ một chút, cô tiếp tục bổ sung nói.

”Nghe ông chủ nói, vẫn là mất rất nhiều công sức đặc biệt tìm đến con giống như vậy, cũng lừa dối cô gái nhỏ kia hơn nửa năm.....Người cảm thấy tình cảm này cùng tình cảm với Tiểu Phách Vương bạn bè như vậy giống nhau sao?”

Một nhân viên khác nghe được sùng sốt một chút, sau khi lấy lại tinh thần, không ngừng thờ dãi.

”Nhỏ như vậy mà hiểu chuyện như vậy, nhỏ như vậy liền như vậy.....Hình mẫu tổng tài lạnh lùng bá đạo, thật là ngược cầu! Sắp đến năm mới rồi, hai đứa bé vẫn thế sao? !”

”Cát!” Người phụ nữ tung tin bắt đầu khinh thường, “Người cho là cái này gọi là ngược cầu? Vừa rồi Tần Họa cùng con trai nói cái gì, người nghe thấy không?”

Nhân viên cửa hàng vẫn nghe vỗ ngực mình một phen, ừ, trái tim vẫn còn.

Cô nuốt một ngụm nước bọt: “Ta vừa vặn đi tìm cho chó.....Mau nói một chút, nghe xem cách giáo dục con cái của diễn viên cùng tôi có khác gì không!”

Một cái vỗ bắt ngờ vào ót của cô, vị tung tin kia nhìn lại với ánh mắt xem thường.

”Cái gì dục nhi bí tịch nha! Là thái tử gia nói với mẹ, cô gái nhỏ muốn thu dưỡng con chó nhỏ, bị hấn cự tuyệt, bởi vì con chó này nhìn qua bộ dáng chính là sinh bệnh..... Vừa rồi người không phải cũng nhìn thấy, quả thực chỉ có thời gian vài ngày, gan đều bị cắn rụng một mảng, như thế nào sống được lâu đây?”

Lặng lặng lắng nghe, Tiểu Quý Đạm đứng ngoài cửa bị rèm cửa ngăn trở, kiễng chân nhỏ nghiêng đầu hướng bên trong nhìn.

Một loạt giường nằm ngay tại đại sảnh, hiện tại là đêm khuya, chỉ có con chó nhỏ vừa cứu kia nằm ở giường nhỏ ngoài cùng.

Chân trước chằm hai cây kim, chất lỏng bán trong suốt đang từng giọt từng giọt rớt xuống.

Đầu, thân mình, đuôi, tất cả đều quấn đầy băng vải, một vòng lại một vòng.

Bao gồm bụng, giống như là mặc thật dày quần áo du hành vũ trụ, có chút buồn cười, làm cho buồn cười đến đau lòng người.

Nó nhắm mắt lại, cả người tựa hồ cũng có chút bất an run rẩy.....

Lúc ấy ta đang băng bó, có chút thất thần, chợt nghe Tần Họa hỏi thái tử gia, vì sao không nói nguyên nhân cho cô gái nhỏ, cùng nhau đưa đến đây, cùng nhau bên cạnh con chó nhỏ lúc nó qua đời.....”

”Thái tử gia trên mặt thần sắc đề không có một chút buồn lòng, trả lời vân đạm phong khinh.”

”Tôi bây giờ vẫn còn có ấn tượng sâu sắc, cậu bé bảy tám tuổi, như thế nào hiểu được nhiều như vậy!”

Cô có ý thất cái nút, kết quả thiếu chút nữa không bị ánh mắt như dao của đồng nghiệp giết chết, thế này mới học ngữ điệu của Tiểu Cháp Mặc nói ra.

Nhưng là, thanh âm cao ngạo của hắn, rất quen thuộc rất quen thuộc, không ai có thể bắt chước được.

Mặc dù như vậy, nội dung trong lời nói như trước không sai chút nào lọt vào trong tai cô gái nhỏ.

”Nếu con chó nhỏ thật sự chết, Tiểu Quý Đạm không chừng sẽ khóc thành cái dạng gì đâu, cùng với như vậy, còn không bằng khiến cho em ấy cảm thấy con là một người lạnh nhạt, con chó nhỏ được người lạnh nhạt thu dưỡng, khỏe mạnh mà sống.....”

”Mẹ, người cũng không phải không biết, mỗi lần đều là như vậy.....”

Tiếp theo là một tiếng thở dài, bất đắc dĩ như thường ngày.

”Cô ấy rơi nước mắt, con càng đau lòng.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiếu 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Chiến Tranh Lạnh 4

Thấy con gái vẫn đứng ở cửa không đi vào, Hứa Thời đỗ xe xong đi tới, đúng lúc nghe thấy đoạn mà người phụ nữ bắt chước, lập tức không nhịn được chua xót.

”Tiểu tử thú kia, tuổi còn trẻ như thế nào mà nói chuyện già dặn như vậy.....Nó có biết cái gì là đau sao? Chậc chậc!”

Cô gái nhỏ mắt to có thần, con người lúc sáng lúc tối, giống như sao trên trời.

Cô gái nhỏ ngoan ngoãn lắng nghe, bắt lấy cánh tay của ba mình, nắm ngón tay cùng dùng sức ở trên mu bàn tay nhéo nhéo một cái.

Độ cong vẫn còn lớn.

Sau đó, giương mắt liếc bộ dáng nhe răng trợn mắt của Hứa Thời, cô hừ nhẹ một tiếng.

”Cái này gọi là đau, hiểu không?”

Ngừ khi cái từ cuối cùng, nói lại ba lần.

Giọng nói lạnh lạnh mang theo sự chân thật rõ ràng.

Giống, giống, cự kỳ giống cái tiểu tử hàng xóm.....

Hứa Thời hít vào một hơi, lộ ra khuôn mặt tuần tú nháy mắt như cái băng màu, ngũ vị tạp trần.

Quả thật là.....Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng sao?!

Không có tảng đá nào có thể diễn tả được sự ngổn ngang trong lòng Hứa Thời, ông chỉ có thể cẩn thận ôm bí thương trong lòng mà dẹp đường hồi phủ.

Kỳ quái là, Tiểu Đạm Đạm sau khi trào phúng xong, liền không nói gì nữa.

Thậm chí, đều không có nhắc lại chuyện con chó cùng Toan Toan.

Lúc tắm gội không có nghịch vệt con, sau khi đến trên giường cũng không có quấn lấy Ôn Tinh đòi kể chuyện.

Chinh ngọn đèn nhỏ xuống, chui vào trong chăn, một mình một người, im lặng liền ngủ.

Hứa ba không yên tâm, nửa đêm vào nhìn hai lần.

Cô gái nhỏ ngủ không an ổn, mông mông lung lung còn nói mớ.

Lúc dịch góc chăn cho cô, ông còn mơ hồ nghe được mấy từ mẩu chốt.

”Toan Toan.....Meo Meo.....Trứng thối.....Kẻ lừa đảo.....Không để ý liền không để ý.....”

Ngày nghỉ gì đêm mơ đấy, quả thật là ban ngày không nghĩ đến, buổi tối ngay cả nằm mơ cũng sẽ không có!

Lúc này, ông đặc biệt muốn xoa xoa khuôn mặt hồng hào khi ngủ của cô gái nhỏ.

Bàn tay đến giữa không trung, lại biến thành một cái hôn, hôn lên trán.

Bất đắc dĩ cười cười, đóng cửa đi ra ngoài, che đi một phòng ánh trắng.

.....

Gần đến cuối năm, ngày trôi qua nhanh chóng.

Các hộ gia đình đem lạp xường treo nửa tháng mang vào tủ lạnh, chợ rau giá cả đã bắt đầu tăng lên với hình thức chạy nước rút cuối cùng, dán chữ phúc, câu đối xuân rực rỡ kéo dài, trong nhà thanh âm của trẻ con và các cô gái cắn hạt durabóc đậu phụng hình thành nên bản hòa tấu đếm ngược thời gian.

Người ở các nơi trên thế giới bắt đầu bay về tổ quốc, người khắp nơi trên cả nước chạy về quê.

Tiểu Quý Đạm liên tục ba năm đón năm mới nhà ông ngoại, năm thứ tư chọn quay về nhà ông nội ở thành phố B.

Lúc đi, không có chào hỏi Toan Toan.

Kỳ thật, bắt đầu từ “Sự kiện Cầu Cầu” đêm đó, Tiểu Cháp Mặc cùng Tiểu Đạm Đạm lần đầu tiên lâm vào cảnh khốn cùng.

Đặt mình trong đó, ai cũng không thoát ra.

Hai đứa trẻ đều có nhà, làm tổ ở nhà, một người đọc sách một người xem tivi.

Cách khoảng cách mấy mét, muốn không tiếp xúc, nói khó cũng không khó.

Thỉnh thoảng Ninh Thành Trì lúc tan tầm đúng lúc gặp Hứa Thời thì hai người đàn ông ở bên cửa tán gẫu vấn đề thời sự chú ý gần đây, thì sẽ dừng lại một hai phút như vậy, nếu Ninh Cháp Mặc đúng lúc cũng ở phòng khách, thân thể hơi hơi nghiêng, liền có thể nhìn thấy sườn mặt của nhau.

Nhưng mà, hai người liền ăn ý bảo trì động tác nhìn thẳng phía trước.

Ngâm hiểu, không để ý đến nhau.

Bảo trì tư thái, bảo trì im lặng.

Thời điểm Tần Họa cùng Ôn Tĩnh làm bộ như lơ đãng hỏi “Hai người các con làm sao vậy”, câu trả lời của hai người đều là “Không có gì ạ”

Nói thật, cô gái nhỏ thật sự không biết mình đang phiền não cái gì.

Thiệt nhiều thiệt nhiều thứ, len lén nhìn bóng lưng anh lên lầu, lúc ăn cơm thì nhìn bóng in trên rèm cửa, bộ dáng đọc sách ở ban công thư phòng..... Cô đều rất muốn tiến lên, ôm cổ anh làm nũng, thăm oán trách cái trận chiến tranh lạnh không hề có nguyên nhân này.

Nhưng mà những cái xúc động này, lý trí khắc chế ở trước mặt anh, đều tan thành mây khói.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Trọng Nam Nhưng Không Xem Nhẹ Tiểu Quỷ Đạm 1

Sau khi ông nội Hứa từ chức, đã về quê nhận thầu một mảnh núi.

Đồng thời dưỡng lão, rất có ánh mắt buồn bán nên đã mở một nông trường sinh thái.

Suối nước nóng, câu cá, dê nướng cả con, bè trôi.....lộ trình cao cấp, có đầy đủ mọi thứ.

Cô gái nhỏ cùng ông nội không thân thiết, từ sau khi hiểu chuyện đây cũng là lần đầu tiên tới nơi này.

Nghe thấy tiếng chim hót tiếng côn trùng kêu ở khe núi, hít thở bầu không khí nông thôn trong lành mát mẻ, mấy người mệt mỏi vì bôn ba trên đường thoáng cái trở thành hư không.

Đủ loại cây nông nghiệp đan xen ngang dọc, nhìn giống như bức tranh thủy mặc xinh đẹp.

Tiểu Đạm Đạm nhìn thấy cái mới mẻ nhìn không được, tâm tình ừ dột nhiều ngày cũng theo một vùng xanh biếc bên cạnh tốt lên.

“Oa nga! Ruộng rau họ này thật xanh tốt, nếu không phải hình dung đối tượng không đúng, cũng có thể dùng 'Đón thiên liên diệp vô tận bích' để miêu tả đâu.....”

“Đây là cọng hoa tôi non.”

Ông nội Hứa dẫn đầu phía trước quay đầu, theo tay của cô gái nhỏ nhìn lại, sau khi trả lời xong xuy mấy tiếng: “Mấy tuổi rồi, ngay cả cái này cũng không phân biệt rõ ràng được, quả thật là dốt ghê gớm!”

Nhìn sắc mặt con mình có chút trầm xuống, ngượng ngùng không lên tiếng, tiếp tục đi về phía trước.

Tiểu Đạm Đạm cũng không tức giận, dất ba mẹ, hướng lão nhân gia nghe rằng trợn mắt làm một cái mặt quỷ xinh đẹp, tiếp tục thực khoái rá nhìn xung quanh.

Lại đi tiếp trong chốc lát.....

“Oa nga! Cọng hoa tôi non này thật xanh tốt! Xanh mượt một mảng lớn như này, làm cho tâm tình người xem thật sung sướng!”

Giọng nói còn hơi sữa mềm mại, thanh âm so với trước đó rõ ràng to hơn.

Nói cho ông nội Hứa nghe, mang theo chút cố tình phát cáu.

Ông nội Hứa đi phía trước cước bộ dừng một chút, khoe miệng không nhìn được co rút mấy lần, lúc quay mặt đi, lại là vẻ khinh thường.

“Đây là hành tây...”

“.....”

Biểu tình trên mặt cô gái nhỏ cứng lại, hút hút cái mũi, xịt ra một chút, trong ngượng ngùng mang theo chút cười khẽ.

Ông nội Hứa trong lòng mềm nhũn, nói ra lại là: “Cô gái nhỏ chính là phiền phức, cái gì cũng không biết! Nếu như là con trai mà nói, khẳng định đã sớm đem cái đơn giản như vậy phân biệt được rồi, hương khói Hứa gia ta ____”

”Cha!”

Hứa Thôi bước chân đình trệ, thần sắc cũng thu lại về lãnh đạm, trực tiếp lên tiếng cắt ngang.

”Ngài lại nói, con lập tức đưa Ôn Tĩnh và Tiểu Quý Đạm trở về, mắt không thấy tâm không phiền, miễn chọc tức đến lão nhân gia ngài!”

”Anh đây là có ý gì? Anh đi liền đi đi! Hứa gia ta cũng không thiếu nghịch tử như anh!”

Ông nội Hứa mạnh mẽ vang dội hơn nửa đời người, không chịu được nhất chính là ngỗ nghịch, lúc này liền rống lên, trung khí mười phần, “Dù sao anh cũng đủ lông đủ cánh rồi, bao nhiêu năm không trở về cũng không có chuyện gì! Tôi cũng không cần anh trông nom, tôi chết liền trực tiếp lấy hết tiền ra, cùng tôi đây thiếu là xong!”

Nói đến lúc kích động, ông nội Hứa tay run rẩy chỉ lên không thể khống chế, lộ ra nét mặt già nua cũng đỏ bừng lên, mấy nếp nhăn trên trán hằn sâu đến nỗi kinh tâm động phách.

Lúc trẻ bận sự nghiệp, vợ kiệt sức mà chết, sau khi gài đi quan tâm hương khói, không tiếp nhận cháu gái.

Hứa Thôi hừ lạnh một tiếng, vừa định phản bác gì đó, trên lưng liền bị nhéo.

Ông chịu đau, chống lại ánh mắt ám chỉ của Ôn Tĩnh, mâu quang lóe lóe, ngượng ngùng đem lời nói nuốt xuống, xoa đầu cô gái nhỏ, thờ dài một hơi.

Nếu không phải lão gia tử bị ung thư phổi giai đoạn cuối, ông làm sao có thể làm cho Tiểu Quý Đạm bị ức hiếp.

Mấy người đều đứng tại chỗ, không khí cứng ngắc.....

Cô gái nhỏ tựa hồ không có nhận thấy được gió thổi mây vần, đôi mắt to xinh đẹp nhìn beennayf, lại xoay qua chỗ khác nhìn cái kia, đột nhiên lên tiếng.

”Ông nội.”

Lão nhân gia sau lưng cứng đờ, đôi mắt già nua hiện lên tia đục ngầu.

Còn không có đợi cho ông kịp phản ứng, tiếng nói giòn tan của cô gái nhỏ lại truyền đến, giống như tiếng chuông bạc.

”Vừa nãy chúng ta cùng đi ngang quảng cáo trên tấm đá xanh, phóng hỏa đốt rừng, đoạn tử tuyệt tôn.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Trọng Nam Nhưng Không Xem Nhẹ Tiểu Quý Đạm 2

Editor: Hanna

Ông nội Hứa hoảng hốt, cả người đều run lên một cái, quay đầu lại vừa vặn chống lại đôi mắt trong suốt của cô gái nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp đẽ xinh xắn mập mạp của trẻ con.

”Ông nội, cho dù trọng nam khinh nữ, ông cũng không cần thiết phải nguyên rủa con cùng Hứa Thôi a, ông ấy tốt xấu gì cũng là con ruột của ông nha ~!”

Giọng điệu chần chừ có chút âm dương quái khí, vẻ mặt cùng hành động bộc phát của cô gái nhỏ đúng là ủy khuất lại khôì hài.

Ông nội Hứa không thể làm mặt lạnh được, “Phốc xuy” cười lên.

Lại cảm thấy ngượng ngùng, ho nhẹ hai tiếng.

”Ai nói cho con biết là ta trọng nam khinh nữ? Là con trai ruột của ta sao ~?”

Ông bắt chước giọng điệu của cô gái nhỏ hỏi ra tiếng, đuôi lông mày còn không ngừng cong cong.

Hứa Thôi mặt giống như gặp quỷ, cứng lại.

Cô gái nhỏ lắc đầu: “Trên mặt ông viết rất rõ ràng, còn cần người khác nói cho con biết sao? Con là con gái, nhưng con cũng không phải đàn độn.....”

Lời nói nghiêm trang.

Ông nội Hứa bỗng chốc bị nghẹn, nhìn cô gái nhỏ, bộ dáng thẳng thắn lại không quan tâm.

Nhất thời mất đi ngôn ngữ.

Lời nói của cô gái nhỏ lại nhiều hơn, tiếp tục vẻ mặt nghiêm túc: “Con chỉ có một người ông nội, cho nên trở về thăm ông, ông chỉ có Hứa Thời là con trai, một cháu gái là con, ông có biết yêu thương hay không?”

Dừng lại một chút, cô bé tổng kết: “Toan Toan nói, không chỉ có phụ nữ sẽ khẩu thị tâm phi.....”

Lão nhân gia bị những lời nói như bà cụ non của cô gái nhỏ hù dọa, nói không cảm động là giả.....

Chỉ là, còn chưa kịp hỏi Toan Toan là ai, cũng chưa kịp nói tiếp, lại thấy Tiểu Đạm Đạm rất đồng ý với ý kiến của mình gật gù đầu.

”Nếu ông trước đó có tư tưởng trọng nam khinh nữ, sau khi nhìn thấy con, cảm thấy con người gấp người thích hoa gấp hoa nở, cảm thấy con là tuyệt nhất vô địch thế giới.....Mà nói, con sẽ làm bộ như không biết ông từng âm thầm ghét bỏ qua Bảo Bảo.....”

Dứt lời, còn câu khoe môi hướng ông nội Hứa chớp chớp mắt, tặng ánh mắt qua.

Lão nhân, ta có phải hay không là một siêu manh siêu đáng yêu.....

Ông nội Hứa khoe miệng hung hăng co rút hai cái, không đáp lại.

Ánh mắt nhẹ nhàng lướt qua Hứa Thời cùng Ôn Tinh, ông mất tự nhiên nói: “Đi mau, cơm trưa làm xong rồi sẽ nguội mất.”

.....

Cơm trưa thực phong phú, người một nhà có chút mệt ăn cũng không được bao nhiêu.

Sau khi ăn xong Ôn Tinh và Hứa Thời sắp xếp phòng, Tiểu Đạm Đạm chạy xuống dưới lầu, cầm trên tay Ipadmini 1 mới phát hành mấy ngày trước.

Thân ảnh nhỏ nhắn màu trắng, càng chạy càng xa, bước chân chậm rãi, ngã trái ngã phải ở trên đường nhỏ cách 30cm đến đồng ruộng, nghiêm nhiên làm tô điểm thêm cho sự tốt đẹp của sức sống.

”Các người bình thường cứ mặc kệ nó như vậy sao?”

Ông nội Hứa đứng trước cửa sổ, ánh mắt tập trung bên ngoài, thoáng thâm trầm.

”Nó có Toan Toan, cậu bé của Ninh gia kia chăm sóc, chúng con đều rất yên tâm.....

Ông nội Hứa trầm ngâm: “Lúc này mới mấy tuổi? Mà đã yêu đương?”

Ôn Tinh khẽ cười một tiếng: “Cũng không tính là yêu đương, liên tình tình mê mê chăm sóc, tóm lại là có bạn chơi cùng.....Không phải vấn đề mấy tuổi.”

Hứa lão gia đồng ý gật đầu, hòa ái nói: “Cái này cũng đúng, yêu đương vẫn là chờ khi lớn lên lại bàn, hai mươi mấy tuổi cũng không muộn.....”

”Ách.....” Ôn Tinh nghẹn lời, nuốt một ngụm nước bọt, thật cẩn thận nói: “Ý của con là, trước khi sinh ra.....”

Ông nội Hứa: “.....”

Cảm thấy sau khi mấy người nhà này đến, hiệu quả dùng thuốc trợ tim đều có chút nhanh! QAQ

Nếu lại để cho Tiểu Quý Đạm biết được cái ý nghĩ của lão nhân gia, nhất định sẽ đòi khen thưởng.

Mua thuốc trợ tim, cũng là công hiến cho sự tăng trưởng kinh tế quốc gia!

Nhưng mà Tiểu Quý Đạm bây giờ, ngồi xổm xuống luống rau hẹ mà lúc sáng đi qua.....Trước cọng hoa tỏi non, mê mẩn dừng ở màn hình.

Người duy nhất trong danh sách QQ, Toan Toan nhà Diễm Diễm, 1/1 online.

Cô gái nhỏ hít sâu, lấy một tiếng trống làm cho tinh thần hăng hái đưa tay ra, khi sắp chạm vào cái biểu tượng sáng lên kia.....

Dừng lại.

Chương 68: Xoay Người Lại 1

Giống như là rất nhiều rất nhiều lần, dư quang có thể thoáng nhìn thấy thân ảnh của anh trong nháy mắt, có xúc động muốn đi hòa giải mạnh mẽ.

Tiểu Quý Đạm lại một lần nữa do dự.

Mười ba ngày năm giờ không để ý tới, cô xem hai bản Lục Tiểu Linh Đồng Tây Du Ký và phim hoạt hình.....Ăn chín túi khoai, bắt đầu là vị chanh và rong biển.....Tự làm xong hai bài tập nghỉ đông, ngủ văn và số học.....

Từ thành phố A đến thành phố B, từ phồn hoa đến sơn trang sinh thái.

Cô vẫn cảm thấy, mình ở trong hoàn cảnh không có anh, cũng có thể sống được muôn màu muôn vẻ.

Nhưng mà, hôm nay cũng chỉ nhắc tới hai chữ “Toan Toan”, vẫn là lơ đãng ở trước mặt ông nội Hứa, Tiểu Quý Đạm đã cảm thấy rất khổ sở.....

Nhưng nói thì nói thế, ngay cả gà chiên giòn, vịt quay Bắc Kinh, thịt hầm, canh cà chua trứng, đầu cá kho tiêu một loạt thức ăn ngon đều không có gọi được hứng thú thêm ăn nào.

Cô nhìn phong cảnh xa xa, núi non trập trùng.

Xoay mặt lại liếc rau hẹ bên cạnh.....Cộng hoa tỏi non, xanh um tươi tốt.

Lúc một lần nữa nhìn xuống trạng thái hoạt động mới, cái đầu có chữ ký bên cạnh đã thay đổi, từ thứ Hai đến thứ Tư sữa hạch đào đậu phộng, dinh dưỡng thứ Năm thứ Sáu có chút sai lệch, đổi thành hai chữ.

Chờ anh.

Tiểu Đạm Đạm thất thần trượt tay một cái, nhấn vào khung hội thoại.

Cô kinh hãi, cuống quýt muốn thoát ra, lại trượt tay, nhấn vào hiển thị tần số trò chuyện.

Trái tim nhỏ đập thình thịch, cô đâm lao phải theo lao, thói quen thấp thỏm lại đếm số.

Mười, chín, tám,.....Hai, một.

Nháy mắt thần sắc âm đạm, cô đang chuẩn bị thoát ra, màn hình lại đột nhiên nhảy ra biểu thị nhắc nhở.

Giây tiếp theo, một đạo tiếng nói quen thuộc mà âm áp truyền vào tai.

Cách không biết xa bao nhiêu, như trước như là một cái lông vũ, chọc ở trong lòng cô gái nhỏ.

Lần này không phải ngứa, mà là chua xót.

Tiểu Đạm Đạm nghĩ, Ninh Chấp Mặc buổi trưa đại khái ăn miến cay hoặc là cà tím đi, có dấm chua.

”Điềm Điềm, ăn ~?”

”Em chỉ là muốn nói với anh, hôm nay em nhìn thấy rau hẹ nha! Anh nhất định chưa có nhìn thấy, ở chỗ này! Em chỉ cho anh!”

Cô gái nhỏ cơ hồ là lúc anh nói câu cuối kia, bùm ra một chuỗi dài, một chút cũng không ngừng nghỉ.

Tiếp theo, đem khuôn mặt cứng ngắc đối mặt với ruộng màu xanh biếc kia.

Có sự bối rối không thể nhìn rõ.

Trong sản phẩm điện tử truyền ra tiếng cười khế, làm như bắt đắc dĩ: “Điềm Điềm, đó là cộng hoa tỏi non.....”

Cô gái nhỏ nhớ lại vài giây,

”Khụ khụ, em mới vừa rồi chính là kiểm tra anh mà thôi.....”

”Ừ.....”

Bên kia màn hình cậu bé ngoéo khóe môi một cái, cũng không có vạch trần.

Cô gái nhỏ giờ camera tiếp tục đi về phía trước, đi tới ruộng thứ hai, kiều ngạo nói: “Xem đi, cọng hoa tôi non, kỳ thật là em biết.....”

”Điềm Điềm, đó là hành.....”

Tiếng cười của Tần Họa truyền đến.

“.....Em thật sự biết mà, thật sự!”

Tiểu Đạm Đạm nổi giận, khoe khoang bắt thành khá nản lòng, giải thích mình cũng cảm thấy vô lực yếu ớt.

”Ừ.....Anh biết, em vừa mới khẳng định hỏi qua ông nội Hứa.”

Trong giọng nói nhẹ nhàng như thế nào cũng không giấu được ý cười, lại đồng ý.

Tiểu Quý Đạm khó có thể tin, “Chúng ta khi nào thì ăn ý như vậy? Hay là anh nhìn mặt em liền biết em đã trải qua cái gì sao?”

”Ách,“ Tiểu Cháp Mặc dừng một chút, cân nhắc nói: “Anh là thấy em lúc này không trả lời liền đoán ra thôi.”

Đối phương vẫn mở camera, Tiểu Quý Đạm nhìn hoàn cảnh có chút quen thuộc cùng khuôn mặt tuần lã, tất cả ủy khuất đều lộ ra.

”Ông nội nói em ngu dốt.....Anh không phải là cũng ghét bỏ em ngu dốt, mới lâu như vậy không để ý tới em, giấu lại anh ở nhà ăn ngon mặc đẹp đón năm mới, em ở chỗ này đón gió lạnh còn lạc đường, số ta thật là khổ.....”

”Em sẽ không lạc đường.”

Tiếng nói gần hơn, tầm mắt Tiểu Đạm Đạm dừng lại ở cảnh vật bên đối phương.....Mộng.

Tiếng nói trong trẻo lại truyền ra, kèm theo gió rừng vi vu.

”Xoay người lại.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Xoay Người Lại 2

Tiểu Đạm Đạm sau lưng cứng đờ, màn hình theo đó run lên. Cô không quay đầu lại, chính là cứ như thế nói tiếp.

”Sáng nay lúc em cùng ba mẹ đi, nhìn sang bên phòng vẫn thấy chưa bật đèn, anh không phải là vẫn còn đang thoải mái ngủ nướng đấy chứ, Toan Toan gần đây anh đều rất lười, cũng không có ra ngoài.....”

Tiểu Cháp Mặc khóe miệng chứa ý cười, giọng nói nhẹ nhàng như tơ, từ trong thiết bị điện tử truyền đến, cũng giống như theo gió lạnh đầu xuân truyền đến bên tai.

”Điềm Điềm, xoay người lại.....”

Dứt lời, camera bên kia đột nhiên đảo góc quay.

Trong màn hình xuất hiện một mảng xanh mướt, làm nền cho một thân ảnh màu trắng mềm mại.

Tầm mắt của cô gái nhỏ nhìn vào.....Hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, đứng ngưng trệ ở đó.

Một giây, hai giây.

Giày tuyết nhỏ nhỏ chuyển động, thân thể nhỏ bé mập mạp theo động tác chân hướng về phía sau, có chút thật cẩn thận.....

Núi non trập trùng, khí trời tầng tầng sương mù, màu xanh nhạt mờ lung cùng những cành cây khô.

nồng đậm cảm giác không chân thật, làm cho người ta giật mình giống như mình đứng trong tiền cảnh.

Mà trung tâm bức tranh sơn thủy rộng lớn ấy, là một điểm nhỏ màu trắng.

Sau khi dần dần đến gần hơn, liền nhìn thấy đứng cùng với cô gái nhỏ là một thân áo khoác đen, quần bò giày da nhỏ đơn giản, hai tay đút hờ trong túi quần.

Anh cứ như vậy đứng đó, giống như nước chảy mây trôi.

về mặt kính ngạc trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hoàn toàn dừng lại ở hình ảnh này.

Giây tiếp theo.

Một đạo đường cung xinh đẹp xẹt qua không trung, sau một tiếng “Oành”, Ipodmini màu trắng rơi trên đất.

Cô gái nhỏ nhìn cũng không nhìn liền nhanh chọn một đường, vội vàng chạy đi.

Bối rối, khản trương, tiếng nói của cô phút chốc ảm ách hơi chút khóc nức nở.

”Ôn Tình Ôn Tình, mẹ mau xuống dưới! Con muốn ăn cơm thật ngon! Con sẽ không bao giờ lấy có nữa.....”

”Gà chiên giòn, vịt quay Bắc Kinh, thịt hầm, canh cà chua trứng, đầu cá kho tiêu con đều muốn ăn!”

”Gà chiên giòn phải chiên da giòn vàng óng ánh.....Vịt quay Bắc Kinh phải là của Toàn Tụ Đức.....Thịt hầm phải tám phần nạc, đầu cá kho tiêu phải cho nhiều hạt tiêu, canh cà chua trứng không có yêu cầu.....Con tất cả đều muốn ăn! Con đói bụng!”

Giọng nói thanh thúy, quanh quẩn ở vùng nông thôn trống trải, đặc biệt rõ ràng.

Nghĩ đến xảy ra chuyện lớn gì, Ôn Tình vội vàng vàng từ trên lầu đuối tới cửa thì vừa vặn đem cô gái nhỏ nghiêng ngả lao đảo đón vào trong lòng.

Hai người đàn ông theo sau cũng kgoong khỏi lo lắng, Hứa Thòi một bên phân phó đem món ăn lần nữa bùng lên, một bên lau mồ hôi trên trán của cô gái nhỏ, ông nội Hứa còn ân cần đưa một chén nước.

Đương nhiên, cô gái nhỏ đang bình ôn lại vẫn chưa chú ý đến chi tiết này.

Tiểu Quý Đạm chán ghét tập luyện, khó có được kinh tâm động phách như vậy chạy liền một trăm mét.

Chờ cô khôi phục lại, một bàn đồ ăn đã làm xong.

Sắc hương vị đủ cả, không khôi lại động miệng.

Vì thế, hai giờ chiều, cco gái nhỏ dưới con mắt của những người vây xem, vui vẻ mở miệng ăn cơm.....

Chỗ này cũng gấp, chỗ kia cũng mức, cơm đều ăn một chén lớn.....

Ôn Tình bị dọa đến vội vàng chặn đũa, ra vẻ kinh sợ.

”Con ra ngoài đánh máu gà sao? Sức chiến đấu mạnh như vậy? Lại ăn nữa liền căng bụng!”

Tiểu Đạm Đạm sờ cái bụng tròn vo, vừa lòng đánh một cái nắc, duỗi chân duỗi tay, thế này mới miễn cưỡng giải thích.

”Buổi trưa không ăn được, vừa mới ra ngoài đi dạo, còn tưởng rằng nhìn thấy Toàn Toàn.....Cái này đói bụng đến nỗi xuất hiện ảo giác, con còn không nhanh đi bồi bổ, không muốn lại lần nữa vào bệnh viện đâu.....”

”Phốc!”

Ôn Tình nhin không được, lời kéo cánh tay nhỏ của con gái, khó có được yêu thương: “Lần trước lưu lại bóng ma cho con đến vậy sao.....”

Đó là không có khả năng.....

Tiểu Đạm Đạm nhìn lại, tỏ vẻ xem thường.

Cô gầy gầy một chút trong lòng bàn tay mẹ, mạnh mẽ ý thức được một điều.

”Ipodmini của con đâu?”

Lúc này , ở cửa xuất hiện đoàn người, một âm thanh quen thuộc mang ý cười vang lên.

”Ồ đây.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Bức Thư Tình Đầu Tiên 1

Ninh gia là đại gia tộc, ngày lễ ngày tết tụ tập rất nhiều người, chừng hai ba mươi người.

Tiểu Quý Đạm ánh mắt từ trái qua phải liếc một vòng, một chút quen mặt một chút không quen.

Cô cũng không luống cuống, lúc này nhanh nhẹn trượt từ trên ghế xuống, đứng ở bên cạnh Ôn Tĩnh, chủ động bắt chuyện.

”Chào mọi người! Con là Tiểu Đạm Đạm.”

Khôn khéo thông minh khiến không ít người yêu thương.

Tiếp theo, cô đem tầm mắt rơi trên mấy người đứng giữa, khóe môi cong lên thật lớn.

”Cha nuôi, mẹ nuôi, ông nội Ninh hảo!”

Ninh lão gia vẫn muốn có một cô cháu gái, nhưng là không được như ý nguyện.

Gia thế tốt người cũng hiểu biết lẫn nhau, ông lúc trước gặp qua Tiểu Quý Đạm mấy lần, một lần so với một lần xuất sắc, tự nhiên hào phóng khắc sâu vào trong lòng ông.

Chỉ có rất ít người biết, cô bé là người bảo thủ khó được một lần thỏa hiệp, chấp nhận làm con dâu nuôi từ bé của con trai.

Bên này, lão tướng quân điểm điểm quả trọng, đối cô gái nhỏ tề mi lộng nhãn, trên trán mấy nếp nhăn thật sâu cũng không che dấu được sự ranh mãnh của ông.

”Như thế nào không chào Toan Toan nhà cháu nha? Người ta còn giúp cháu nhặt đồ.....”

Nói đến đây, lại xem nhẹ người nào đó liền có vẻ càng cố ý.

Tiểu Đạm Đạm chớp chớp mắt, đến gần đưa tay ra, lập tức lấy đi pod trong tay cậu bé.

Bùn đất tựa hồ đã được lâu qua, màn hình không bị vỡ.

Kiểm tra qua một chút, cô hơi hơi rũ mắt nói: “Cám ơn anh.....”

Tiếng nói nhỏ như muỗi kêu, không chút nào để tâm.

Sau khi miễn cưỡng xong, liền chuẩn bị bước chân nhỏ trở lại bên người Ôn Tĩnh.

Trong nháy mắt xoay người, tay lại bị nắm lấy.

”Không có nghe thấy.”

Khớp xương rõ ràng trắng nõn như ngọc, là bạch trâm kê quần quanh trong giấc mơ của cô đã lâu.....nhìn lên phía trên, cậu bé như trước vẫn đậm phong khinh lộ ra khuôn mặt tuấn tú, không có ...chút nào buông lỏng.

Nuốt nước miếng một cái, Tiểu Quý Đạm âm thầm dùng sức muốn gãy khỏi trói buộc của anh, cũng là phí công.....

Một tháng không để ý tới cô, người xấu!

Chính mình rõ ràng cũng muốn đến còn không nói cho cô, người xấu!

Khiến cho cô ăn không ngon, hiện tại cũng ăn không ngon, người xấu!

Kết luận quan trọng cô gái nhỏ oán thầm ba lần, vừa định nói cảm ơn ứng phó cho xong chuyện một lát nữa, bên cạnh truyền đến tiếng trêu chọc phá vỡ sự trầm mặc.

”A, Tiểu Quý Đạm không vui nha?”

”Điêm Điêm đâu chỉ không vui, đây là muốn trở mặt a.....Xú tiểu tử mặt than còn không chạy nhanh đỡ dành! Cô dâu nhỏ nào loạn mâu thuẫn với thần mãha ha!”

Ninh Cháp Mặc ở hàng cháu nhỏ tuổi nhất, đứng hàng thứ ba.

Trước tiên phải nói đến đại đường ca Ninh thiếu, tiếp theo là nhị đường ca Ninh Dự.

Ninh thiếu ngoài hai mươi, tự mình mang theo một số chương trình viết thành một cái trang web, cùng Ôn Tình Hứa Thời có không ít hợp tác, thỉnh thoảng còn có thể đi đón hai đứa bé tan học, bộ dáng thanh niên tài tuấn làm cho mọi bọn họ chiêm được nhiều thiện cảm.

Mà Ninh Dự cùng là ca ca, ở trước mặt Tiểu Cháp Mặc cùng Tiểu Quý Đạm một chút uy tín cũng không có.

Ý vào gia thế lớn không chú tâm học tập, lôi kéo quan hệ miễn cưỡng vào được trường trung học trọng điểm lẫn lộn hai năm, hút thuốc uống rượu chơi trò chơi.....Hai vợ chồng lão nhị Ninh gia đau đầu không chịu được, lại không nỡ đánh chửi, biện pháp duy nhất chính là lấy kinh tế ra để áp chế.

Nhưng mà, mỗi lần vừa cắt sinh hoạt phí, hần liền đói bụng đến nỗi gầy nhom như cây hồng bì chạy đến nhà chú tư.

Sau một tuần, mặt mày bóng loáng đoán chừng là Tần Họa cho tiền, gọi thẳng hai đứa bé ngược đãi chó, sau đó rời đi.

Toan Toan Điêm Điêm đối với sự ghét bỏ của hần ăn ý vô cùng.

Lần này cũng giống vậy____

”Ai cùng Điêm Điêm nào loạn mâu thuẫn?!”

”Ai là cô dâu nhỏ của Toan Toan?!”

Hình thức giống nhau, nội dung bất đồng, không hẹn mà đồng thanh.

Lúc nói xong, cô gái nhỏ tầm mắt kinh ngạc vừa vặn bắt gặp đôi mắt thâm thúy của Tiểu Cháp Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Bức Thư Tình Đầu Tiên 2

Tiểu Cháp Mặc chà cổ tay bé nhỏ trắng nõn hơi hơi nhéo nhéo, khoe miệng dần dần chứa ý cười, mang theo một tia bất đắc dĩ.

”Điêm Điêm, ngoan ~!”

Chóp hai mắt thật to, cô gái nhỏ chỉ cảm thấy lúm đồng tiền bên má phải của anh hơi lõm xuống, giống như một cái lốc xoáy.

Thật sâu hấp dẫn, không ngừng tới gần.

”Ấn.....”

Lúc rũ mắt xuống lòng mi dài run rẩy, cô ngoan ngoãn đáp nhẹ một tiếng.

Cậu bé sắc mặt càng thêm nhu hòa, ngược lại nắm tay cô, kiên nhẫn nói:”Cùng em ra ngoài một chút? Cho tiêu thực.....Còn tưởng rằng là ảo giác đâu ~!”

Tiếng ngân trên gheo cuối cùng còn vọng lại, tràn ngập trong lòng của Tiểu Quý Đạm.

Nhiều ánh mắt nhìn như vậy, tiểu tức phụ giống như tùy ý để cậu bé nắm đi ra ngoài.

Lưu lại Ninh gia một đoàn người bộ dạng dò xét, chặc chặc không ngừng.

Đi tới cửa thì Tiểu Đạm Đạm đột nhiên dừng bước.

Cô tặng cho Tiểu Cháp Mặc một ánh mắt, xoay người từ từ chạy tới trước mặt Ninh Dự đang chếp miệng.

Cùng người nào đó không có sai biệt nhẹ nhàng băng qua, đem một đầu tóc vàng, áo da quần da kiệt ngạo bất tuân nhị đường ca đánh giá một lượt, phiêu phiêu, nhìn đến nổi Ninh Dự nổi một trận da gà.

”Làm sao vậy.....”

Trên mặt gào hoạt chợt lóe rồi biến mất, tiện đà bất động thần sắc, cô gái nhỏ chỉ chỉ áo da của hắn, có một cái phù hiệu gì đó trên cánh tay áo bên phải, cô còn thật sự hỏi: “Đây là cái gì?”

”Cái đuôi lập tức vênh lên trời, Ninh Dự đắc ý nói: “Tên của Hồ Ca, chính là Hồ Ca đang chụp ảnh kiểm hiệp, em biết không?”

Đối với soái ca luôn luôn khắc sâu ấn tượng, Tiểu Đạm Đạm trong lòng hiểu rõ.

Ánh mắt vừa chuyển, cô thiên chân vô tà nói: “Như vậy cánh tay bên phải kêu Hồ Ca, vậy anh biết cánh tay bên trái gọi là gì sao?”

Ninh Dự lờ mờ: “.....”

Khẽ cười một tiếng, cô gái nhỏ có chút khinh thường.

”Tiểu Oa vẫn là Hoắc Kiến Hoa? Vậy đầu của anh biết gọi là gì sao? Tô Hữu Bằng vẫn là Ngô Kỳ Long?”

Mọi người thấp giọng nghị luận trong giây lát im bật, Ninh gia lão nhị nhìn chăm chăm cô gái nhỏ mắt lấp lánh như sao.

Lúc này Tiểu Quý Đạm, hai tay xoa eo nhỏ, chiếc cằm nhỏ béo ú của trẻ con héch lên cao, vô cùng giống phong thái nữ vương, khí thế vô cùng.

Ôn Tinh đang cảm khái, con gái của mình khi nào thì cũng nhân khuôn nhân dạng như vậy, chợt nghe thấy giọng thanh thúy của cô gái nhỏ tức giận trách cứ truyền đến.

”Suốt ngày không lo học hành chỉ biết đuổi theo mình tinh, bạn gái đều tìm không được, anh có biết cái gì gọi là cô dâu nhỏ sao? Anh có biết cái gì gọi là náo loạn mâu thuẫn sao?”

Cứ việc cô gái nhỏ chính mình cũng không biết, nhưng lúc cô nói ra có chút lo lắng, hơn nữa vô cùng lo lắng.

”Phốc xì!”

Hiện trường cười thành một mảnh, mà ngay cả hai vị lão gia bình thường nói năng thận trọng đều ha ha cười không ngừng.

Mà đương sự bị trúng đạn đã hoàn toàn mông muội.....

Tiểu Đạm Đạm vừa lòng nhìn chăm chăm Ninh Dự đang ngồi xổm, ngậy ra như phồng.

Vỗ vỗ bờ vai của hắn, cô bộ dáng thực khoan dung: “Đứng lên đi, nói như thế nào cũng là ca ca của Toan Toan, em sẽ không so đo mấy cái vấn đề vớ vẩn.....”

Dừng một chút, cô giống như vô ý nhắc tới: “Nghe nói anh ở bên ngoài thuê một phòng ở? Toan Toan còn lấy tiền mừng tuổi cho anh giao tiền thuê nhà? Bên trái là lò mổ, bên phải là vườn bách thú?”

Cảm nhận được ánh mắt giết người của cha mẹ nhà mình, Ninh Dự đã không có ý định đứng dậy.

Nếu giả bộ bất tỉnh mà nói, tỷ lệ Tiểu Quý Đạm cùng bọn họ bỏ qua cho mình sẽ nhiều hơn.....QAQ

Nhưng mà hắn còn chưa kịp tìm được góc độ, thanh âm non nớt tự nhiên của Tiểu Quý Đạm lại tiếp tục.

”Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, bên trái lò mổ vô tâm vô phế, bên phải vườn bách thú lang tâm cẩu phế.....Em cảm thấy anh vẫn là nghe lời chú hai thím hai, sớm một chút dọn về phòng ngủ chuyên tâm học bài, chờ anh bị áp lực cấp ba tra tấn thành mặt than, xem anh nói Toan Toan nhà em mặt than như thế nào.....Hừ!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Bức Thư Tình Đầu Tiên 3

Đường nhỏ ở nông thôn chỉ có thể một người đi được.

Tiểu Cháp Mặc nhường cho Tiểu Quỷ Đạm đi phía trước, anh ở phía sau lấy tay hơi nâng bả vai của cô, làm cho cô không có mệt mỏi như vậy.

Trong lòng hai người đều có chút không yên, không nóng không lạnh chạy chậm ra phía xa.

Một mảnh ngũ sắc đột nhiên đập vào tầm mắt.

Trái dâu màu tím, quả táo màu xanh, quả mâm xôi màu lam, dâu tây màu đỏ..... Từng chùm từng chùm, từng bó từng bó, từng cây từng cây, ở trong sách, trên mặt đất, trên cái gác người công nhân dựng lên, quả thực vừa to vừa phong phú, bao phủ trong ánh đèn của cái lầu công nhân, tản mát ra sự rực rỡ mê người.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Đạm Đạm sáng ngời, tầm mắt dừng ở nơi có vết mực, liền không rời mắt.

Ba giây sau, quả quyết.

”Chúng ta đi đến chỗ đó!”

”Chỉ cho phép nghỉ ngơi, không được phép ăn.....”

Tiểu Cháp Mặc còn chưa nói xong, cô gái nhỏ túm lấy tay của anh, dưới chân đi như bay.

Lúc chạy đến cửa, theo tần suất hơi thở phập phồng của cô gái nhỏ, khiến cho thái dương của Tiểu Cháp Mặc run rẩy.

Đúng là được mở rộng tầm mắt, anh thực hoài nghi mình lại có thể nhìn được cái biểu tình lưu loát của cô ấy, sẽ nhọc lòng mà chết.

Toan Toan quả thật đáng quý, mỹ thực giá cao.

Dù sao đây là chữ kí QQ của Diễm Diễm nhà Toan Toan.....

Quả nhiên_____

Công nhân đang bắt sâu cho dâu tây đã phát hiện ra hai đứa bé xinh đẹp.

Cô ấy gỡ cái mặt nạ bảo hộ trên mặt xuống, hòa ái hỏi: “Bạn nhỏ là muốn đến hái hoa quả sao? Cần người giám hộ đi cùng nha.”

”Vâng.....” Tầm mắt của Tiểu Đạm Đạm lại dừng trên quả dâu tây nhỏ đỏ sẫm, giống như gà mỏ thóc liên tục gặt đầu.

”Cháu có người giám hộ đi cùng, cháu muốn hái dâu tây.”

Người phụ nữ nửa đứng dậy, nhìn về phía sau bọn trẻ, nghi hoặc nói: “Ta không thấy người lớn a?”

”Ồ đây, anh ấy chính là người giám hộ của cháu!”

Tiểu Đạm Đạm kéo tay áo của Tiểu Cháp Mặc, đem Toan Toan không hề phòng bị đưa đến trước mặt mình, cười đến ngọt ngào.

”Đây vừa nhìn cũng là một bạn nhỏ, làm sao có thể là người giám hộ của cháu.....”

Người công nhân có chút do dự.

Tiểu Đạm Đạm không nhìn sắc mặt khó coi của người nào đó, nhúc nhích, thực nghiêm túc tự hỏi.

”Cháu cùng anh ấy ở cùng một chỗ, bình thường anh ấy mặc quần áo cho cháu chải đầu cho cháu cùng cháu đến trường, cho cháu tiền tiêu, phụ trách sự an toàn của cháu, giám sát cháu bảo hộ cháu, chẳng lẽ không phải là người giám hộ của cháu sao?”

Xuất khẩu thành thơ cũng không có một cái dấu ngắt câu, người phụ nữ gián dị kia bị Tiểu Đạm Đạm hù cho sững sờ, bắt đầu do dự.

”Đây.....”

Cách thành công chỉ kém một bước, Tiểu Quỷ Đạm không lên trước cũng không rời đi, mà là đứng tại chỗ.

Không để ý đến biểu tình ôm trán không nói gì của Tiểu Cháp Mặc, chính là ôm cánh tay của anh, bộ dáng ngoan ngoãn.

Mắt to chớp lại chớp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đáng yêu lộ ra một bộ vẻ mặt tội nghiệp, nhưng cũng không hề cùng người phụ nữ nói chuyện, chính là lăm bằm lăm bằm.

”Vì sao cháu rõ ràng có người giám hộ cũng không thể hái dâu tây đây?”

”Chẳng lẽ người giám hộ không phải bộ dáng như cháu tưởng tượng sao? Ba mẹ của cháu cũng đang ở trong son trang, bọn họ sẽ nhớ trả tiền.....Nếu chưa trả tiền mà nói, cháu đem Toan Toan gán nợ ở đây cũng được_____”

Lời nói còn chưa nói xong, một ánh mắt nóng rực liền từ trên đầu truyền đến, cơ hồ có thể đốt não của cô thành cái động.....Tiểu Đạm Đạm cố gắng xem nhẹ, tiếp tục nói làm nhảm:

”Này dâu tây thật sự thật đáng yêu, từng quả từng quả thật to, em chưa từng nhìn thấy quả dâu tây nào như vậy.....”

”Nếu em hôm nay không hái được dâu tây, em khẳng định cả ngày đều không vui.....”

Dư quang khỏe mắt nhìn đến người phụ nữ sau lưng cứng lại một chút, Tiểu Quý Đạm điều chỉnh hô hấp, dùng ngữ khí mềm mại yếu ớt lại tràn đầy thất vọng bắt đầu đánh tan phòng tuyến cuối cùng của cô ấy.

”Cháu có thể trả tiền, có người giám hộ, vì sao đi không cho cháu hái dâu tây, có phải hay không cháu bộ dạng quá khó coi,“ cô giơ lên khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn anh, quyết miệng, “Toan Toan, em thật sự rất khó coi vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Bức Thư Tình Đầu Tiên 4

Tiểu Đạm Đạm gen tốt, cho dù hiện tại thịt núc ních, cũng thấy rõ được vẻ xinh đẹp, Hơn nữa hai cái má lúm đồng tiền nhỏ, lại càng khiến cho ai cũng đều phải khen một câu xinh đẹp.

”Ân hừ.”

Tiểu Cháp Mặc phát ra một cái giọng mũi, khẽ mím môi nghiêng sườn mặt sang bên cạnh, không để lại thần sắc liên lộ bên tai ửng đỏ.

Cô gái nhỏ trong lòng nghĩ chuyện gì đó, cũng không quá để ý, chính là buông cánh tay của anh ra, rũ mắt nghịch ngón tay, quanh thân đều bao phủ một bầu không khí cô đơn.

Một phụ nữ nông thôn hiền lành, làm sao có thể là đối thủ cuat Tiểu Quý Đạm tinh quái.

Không chịu được sự thất vọng của cô gái nhỏ, cô ấy vội vàng hô : “Các cháu lại đây hái đi, đi nhìn các cháu, dâu tây tính vào tiền của dì, cho các cháu!”

Tiểu Quý Đạm trở mặt còn nhanh hơn lật sách, giây tiếp theo liền nhảy dựng lên, vui vẻ nói một tiếng cảm ơn, nhận trang bị cô đưa tới.

Tiểu Cháp Mặc biết nghe lời phải sạch cái gói đồ duy nhất, đưa tay che phía trên của cô gái nhỏ, buộc xong cái tạp dề nhỏ cho cô gái nhỏ, thậm chí ngay cả mũ đều là anh đội trên đầu cho cô, cuối cùng chỉnh hướng, đem vành nón kéo dài về phía sau.

Trách một tiếng tròng mắt, cậu bé chưa ý cười lập tức liền sửa lại.

Công nhân trồng dâu tây kia sớm đx trộn mắt há mồm.

Cậu bé cả quá trình, động tác lưu loát thành thực, tao nhã tự mình mang vào, không giống như là chỉ làm qua một hai lần.....

Rất cực nhọc không được, cô mở miệng nói lời thăm thía.

”Đây là em gái của cháu đi? Dì biết hiện tại thật nhiều gia đình đối với đứa nhỏ đều cưng chiều không chịu được, nhưng là cháu làm anh trai không tất yếu thật sự áo đến đưa tay như vậy đi.....Sau này sẽ làm hư cô bé, bé gái vẫn không thể quá nũng nịu, muốn tự chủ tự cố gắng.

Đuôi lông mày nhíu mấy cái không thể nhìn ra, Tiểu Cháp Mặc đem cái rô nhỏ đưa đến tay của cô gái nhỏ, trả lời lễ phép: “Chúng cháu không phải là anh em.”

”Vậy các cháu là cái gì?” Người phụ nữ đó theo bản năng hỏi lại.

Tiểu Quý Đạm đã sắp đi vào khu vực dâu tây, nghe đến vấn đề như thế, trong đầu đột nhiên nhớ đến lời nói lúc trước của Ninh Dự, lúc này không cần nghĩ ngợi.

”Chúng cháu là vợ chồng nhỏ.....”

Cậu bé khỏe môi không tiếng động mỉm cười, không thể nghi ngờ là cam chịu.

Công nhân trồng dâu tây ôm trái tim yếu ớt nhìn hai đứa trẻ một trước một sau ở khu vực dâu tây, nhanh nhẹn mà hài hòa.

Cô gái nhỏ tựa hồ tỉnh tỉnh vui đùa, không cần cậu bé hỗ trợ, cậu bé liền nhắm mắt theo đuôi theo phía sau, dầm dầy tây mà cô bé không cần thận làm rơi nhặt vào sọt, thỉnh thoảng dùng khăn ướt giúp cô bé lau mồ hôi.

Ảnh mặt trời rất đẹp, phong cảnh rất tốt, có anh bên cạnh.

Bất tri bất giác, cô gái nhỏ động lực mười phần đã hái được hơn nửa sọt.

Tiểu Cháp Mặc thấy thế, giữ tay của cô lại, nhắc nhở nói: “Em có thể ăn được bao nhiêu liền hái bấy nhiêu, ném thử là đủ rồi, không cần lãng phí.”

Tiểu Quý Đạm cúi đầu liếc “Trọng tài” của cái giỏ một cái, bỏ tay của anh ra: “Ai nha, còn sớm.”

”Thật sự đã rất nhiều rồi.....”

”Ai nha, còn sớm.....”

Sau khi lặp lại nhiều lần đối thoại như vậy, trong ánh mắt đau lòng của công nhân trồng dâu tây, cô gái nhỏ rốt cục dừng lại, đi đến trước mặt dì, cười đến mặt mày cong cong: “Đội lát nữa ba cháu sẽ gọi người đến trả tiền, cảm ơn ý tốt của dì.”

.....

Trên đường trở về, cô gái nhỏ đem rô dâu tây ôm vào trong ngực, Tiểu Cháp Mặc lo lắng cô bé mệt nên giúp, cứ nhiên đều bị từ chối.

Đội đến một cái lương đình, Tiểu Quý Đạm dừng bước lại, nói muốn nghỉ ngơi.

Tiểu Cháp Mặc lập tức cầm giấy trải ra chỗ cô bé ngồi, cô gái nhỏ còn nói muốn chụp ảnh, đề cho anh đi lấy máy chụp ảnh.

Như thế nào có thể ép buộc như vậy.....

Tiểu Cháp Mặc ôm trán nhưng cũng bất đắc dĩ, sau khi dặn cô bé ở nguyên tại chỗ không được đi lung tung, xoay người chạy về viện chính.

Lo lắng cô gái nhỏ đợi lâu, bước chân bước có chút nhanh.

Chờ anh thở hồng hển trở lại lương đình, nhìn cảnh tượng trước mắt.....Cả người hoàn toàn sững sờ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Bức Thư Tình Đầu Tiên 5

Rõ không, tất cả dâu tây đều đặt trên tờ giấy.

Xếp thành hai hình trái tim, xiêu xiêu vẹo vẹo.

Một cái tạo thành từ dâu tây màu đỏ, một cái tạo thành từ dâu tây màu xanh.

Theo số lượng rất dễ dàng phát hiện, nguyên nhân có màu xanh kia, là dâu tây đã vào bụng của Tiểu Quý Đạm.

Cô gái nhỏ hái được một đóa hoa Sơn Trà, đang cúi đầu nghịch cánh hoa.

Sau khi nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc liền ngẩng đầu, con người xinh đẹp sáng long lanh, đi qua bộ dáng nhỏ tranh công.

”Toan Toan, anh xem! Đây là hai hình trái tim em xếp, một cái là trái tim của anh, một cái là trái tim của em.....”

”Kỳ thật em đã suy nghĩ cẩn thận, tuy rằng không biết lúc trước vì sao anh không để ý tới em, nhưng mà em cũng có chỗ không đúng, em tựa hồ là hiểu lầm anh, nghĩ anh không thương con chó nhỏ, nghĩ anh không tốt.....”

”Trên phim truyền hình, trong Tình Thâm Thâm Vũ Mông Mông kia, lúc Đỗ Phi trả ơn, không phải đều nói là lấy thân báo đáp sao.....”

”Em đây là lấy trái tim để hứa đâu! Màu xanh kia đại biểu cho thời thơ ấu, màu đỏ đại biểu cho lúc trưởng thành.....”

Cô gái nhỏ năm sáu tuổi đang trong thời gian bất chước, đi theo bà ngoại Hứa xem không ít tác phẩm Quỳnh Dao.

Tuy rằng đối với thế non hèn biển còn ở trạng thái cái hiểu cái không, nhưng ngữ khí nghiêm túc, cho dù mang theo chút trẻ con, ở trong rừng tràn đầy

hoa Sơn Trà, cô gái nhỏ thật kinh diễm.

Kinh diễm đến bất khả tư nghị.

Nhưng là, theo những lời nói dạt dào của cô bé, sắc mặt cậu bé lại từng chút từng chút trầm xuống.

Không có cảm động, không có trả lời.

Anh phút chốc đem Tiểu Quỷ Đạm kéo vào trong lòng ngực của mình, dùng sức vỗ một chút sau lưng của cô.

”Nhỏ ra, toàn bộ đồ ăn đều nhỏ ra cho anh!”

Giọng nói nghiêm nghị mà lạnh lẽo, tuyệt không có chút thương hương tiếc ngọc, sợ tới mức cô gái nhỏ cả người đều run run, “Cái gì.....Nhỏ ra cái gì.....Em cũng chỉ ăn dâu tây.....”

”Chính là dâu tây!”

Vân đạm phong khinh trên mặt Tiểu Cháp Mặc sớm đã bị xé nát, ngữ tốc rất nhanh, “Lúc chúng ta đi đi đang diệt sâu, em cho là lấy cái gì để diệt sâu? !”

Cô gái nhỏ chớp đôi mắt to, “Sữa chua? Sữa chua uống ngon như vậy, con sâu uống sữa chua thì sẽ không ăn hoa quả.....”

”Thuốc trừ sâu!”

.....

Hai bạn nhỏ đi rồi mà quay lại, sắc mặt cô gái nhỏ có chút tái nhợt.

Lúc từ xa lại gần, còn thường thường nghiêng sườn mặt nhỏ nhắn sang một bên nôn khan.

Công nhân trông dâu tây vội vàng buông dụng cụ trong tay xuống, nghênh đón, “Làm sao vậy, là có đồ gì rơi ở đây sao?”

”Cô ấy không rửa liền ăn dâu tây, di người có phun thuốc gì không?”

Tiểu Cháp Mặc nhéo nhéo mi tâm, thời điểm căng khăn trang, tiếng nói cũng lớn, mang theo run rẩy.

Từ trước đến giờ không để lộ cảm xúc ra ngoài, hiện ra sự sợ hãi của anh.....

Công nhân trông dâu tây nghe xong liền biết đại khái, hòa ái cười cười, cho một chút an tâm.

”Các cháu hái vùng đó còn chưa có tiêu độc, cùng lắm là có chút vi trùng, không có thuốc trừ sâu.....”

Trên đường trở về như trước đi qua một cái lương đình, cô gái nhỏ vẫn mặt lạnh trầm mặc, bước chân nhỏ đột nhiên vọt đi vào, giống như phát tiết đem dâu tây giẫm lên.

Lúc đi ra cô rất có khí thế trừng mắt nhìn Tiểu Cháp Mặc, hừ lạnh một tiếng, khoanh tay nhỏ tiếp tục đi về phía trước.....

Trong lòng Tiểu Cháp Mặc biết mình chưa lộn lành thành lộn què phá hủy ý tốt của cô, nhắm mắt theo đuôi đi ở phía sau.

”Điềm Điềm, em còn nhỏ, về sau không cần dễ dàng như vậy liền nói lấy thân báo đáp lấy trái tim ra hứa như vậy.....Đương nhiên, đối với anh thì có thể, anh là Toàn Toàn của em.”

”Kỳ thật anh cũng không muốn cùng em chiến tranh lạnh, chính là có nguyên nhân bất đắc dĩ.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Bức Thư Tình Đầu Tiên 6

Editor: Hanna

Tiểu Cháp Mặc rất ít khi nào nói nhiều như vậy.

Giống như là giải thích, lại giống như là lấy lòng, sự dè dặt trong mắt không dễ phát hiện ra.

Tiểu Đạm Đạm nghe xong, cước bộ đột nhiên dừng lại, cậu bé cũng khẩn trương theo, có chút chờ mong.

Nhưng mà, cô cũng không có đáp lại, chỉ là dừng lại không đến hai giây, liền tiếp tục bước bước chân nhỏ đi về phía trước.

Nếu là trong ngày thường đi hơn hai bước liền nũng nịu kêu một với người nào đó, hôm nay lại giống như gắn động cơ, mỗi chân chấm đất chống về phía sau, đôi giày cao su nhỏ liền vẽ ra một vòng cung.

Đi tới chỗ rau họ cọng hoa tôi non, đi qua hành, đi qua rừng cây nhỏ xanh um tươi tốt, cũng đi qua hồ cá nước xanh trong vắt.

Một đường trăm dặm không nói, một đường cách nhau một bước.

Cách viện chính không đến một trăm thước.....

Trên mặt hiện lên ảo não cùng bất đắc dĩ, tầm mắt của Tiểu Cháp Mặc tập trung vào thân ảnh nhỏ nhắn trên cầu thang.

Cuối cùng vẫn là không nhìn được, anh nổi lên dững khì, chuẩn bị giải thích lần nữa.

Tiểu Đạm Đạm lại đột nhiên dừng lại.

Không có chú ý đến quán tính của Tiểu Cháp Mặc lại tiến lên một bước, hai người từ cách nhau hai bậc thang liền biến thành cách nhau một bậc.

Hơn hai mươi cm độ cao, cô gái nhỏ miễn cưỡng mới đứng bằng cùng người nào đó.

Hai người áo khoác thật dày dán tại cùng nhau, mặt mày của anh chôn trong mái tóc màu đen của cô.

Hít hà hương thơm, thỉnh thoảng vài sợi tóc ngắn rơi ở trên má, kéo theo thần kinh cả người, ngứa ngáy khó nhịn.

Hơi thở đang lúc lộ ra hương vị quen thuộc, làm cho anh tâm thần nhộn nhạo.

Trong nháy mắt hoảng thần này, Tiểu Quý Đạm xoay người.

Hành động bất ngờ xảy ra khiến cho thân thể Tiểu Cháp Mặc theo bản năng lùi về sau, sau khi đứng vững lần nữa, vừa vặn đối mặt với cô.

Đối mặt.

Mặt mày, chớp mũi, cánh môi.....

Khoảng cách rất gần.

Gần đến nỗi chỉ cần một người trong đó, hơi động một chút, liền chắc chắn đụng vào đối phương.

Hai đứa bé cùng nuốt nước miếng.

Tiểu Cháp Mặc nhú chân mày, trầm ngâm.

“Vừa nãy anh nói chuyện với em, em tựa hồ không có nghe, đầu tây rất tốt, tuy rằng rất xấu.....Mặc dù anh cũng không có cố ý không để ý tới em, nhưng nếu em muốn nghe nguyên nhân lúc trước anh không ra khỏi cửa mà nói.....”

Lúm đồng tiền hiện rõ bên má phải, khóe miệng của anh có chút cong cong “Anh sẽ không nói cho em biết.”

Trong lòng mắt trong trẻo hiện ra khuôn mặt tuần tú, nghe thấy lời nói như vậy, cái miệng nhỏ nhắn chẹp một cái.

Cô hừ nhẹ một tiếng, quay đầu đi.

“Tiểu Quý Đạm nói chuyện? Ân ~?”

Anh đưa tay, nhéo hai má phầng hồng của cô một phen.

Bóng loáng nhẵn nhụi, trắng như trứng gà bóc, nghịch ngợm từ trong tay vẽ ra một đường.

Thở dài một hơi, Tiểu Cháp Mặc thu lại vẻ mặt, đứng đắn mà khó có được chút áy náy.

“Anh biết không nên đập hư cây đầu tây của em cùng với.....Ừm, lấy trái tim ra hứa.”

“Như vậy, em muốn như thế nào mới có thể vui vẻ? Muốn Barbie số lượng hạn chế?”

Cô gái nhỏ lắc đầu.

”Muốn bộ váy mới?”

Vẫn là lắc đầu.

”Hay là muốn anh phối hợp với em dùng bút bi vẽ tranh lên cổ tay anh?”

Lúc nói ra điều kiện cuối cùng này, thái dương của anh hung hăng co rút hai cái, trong đầu đột nhiên hiện ra bốn chữ.....

Xả thân vì nghĩa.

Ai ngờ, cô gái nhỏ thế nhưng vẫn lắc đầu, nửa giây sau, ngược lại đột nhiên mở ra hai tay, ngựa quen đường cũ ôm lấy cổ anh.

Hơi cúi mắt, chớp mũi hai người chạm nhau, hơi thở ấm áp quấn quanh.

Về mặt Tiểu Đạm Đạm trịnh trọng, ngay cả ngữ điệu đều không hề bận tâm.

”Em muốn Toan Toan, em muốn ôm ôm, em muốn bánh cherry.....”

”Ngô.....”

Giấy tiếp theo, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp phút chốc phóng đại.

Mềm mại dán lên.

Đáy lòng cũng mềm mại.

Bầu trời thật xanh, mây trắng đang bay, trong miệng cô gái nhỏ lúc này, nhàn nhạt vị dâu tây.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Bức Thư Tình Đầu Tiên 7

Editor: Hanna

Mặt của cô ở trên, của anh ở dưới.

Tư thế này có chút áp bách, trong hoàn cảnh sơn thủy mênh mông, giữa hai đứa trẻ, có một loại hài hòa không nói rõ được.

Nếu cô là chim, anh liền là cây.

Nếu cô cần tổ, anh sẽ cho cành cây, nếu cô cần tổ cao, anh sẽ dâng lên đầu cành.

Hoàn toàn chiều theo ý muốn, giống như hiện tại.

Cơ thể của Tiểu Cháp Mặc không thể không hướng về sau, cô gái nhỏ nhưng lại không phát hiện chút nào.

Hai đứa bé chính là lẳng lẳng, lẳng lẳng dán cánh môi.

Ai cũng không có tiến tới, cũng không biết tiến hành bước tiếp theo như thế nào.

Rõ ràng gió núi rất lạnh, mặt của bọn họ nhưng lại dần dần nóng lên, toàn thân đều từ từ nóng lên.

Ai cũng chưa nói buông ra, ai cũng không buông ra trước.

Động tác giống như bị đình trệ, nhìn từ xa giống như điêu khắc.

Đột nhiên.

”Khụ.....Khụ khụ.....”

Ông bắt quá chơi mạt chược có chút may mắn thôi, có gì sai sao?

Ông bắt quá cũng chỉ là làm cho Ôn Tinh tự mình ra ngoài hít thở không khí uống ngụm trà thôi, có gì sai sao?

Hứa Thòi không biết mình đã tạo ra cái nghiệt gì, liếc mắt một cái liền thấy như vậy.....Như vậy.....Một màn.

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là cái sự thật ở trên mặt Tiểu Quỷ Đạm.

Ngụm nước chuẩn bị phun lên mặt Tiểu Cháp Mặc, cứ như vậy mắc ở cổ Hứa Thòi.

Chật vật ho khù khụ Hứa ba không chịu được liền xoay người vào nhà thu trùngthị, không có chú ý tới trên cầu thang lúc này, thân ảnh nhỏ bé chân kinh nhoáng lên một cái, lập tức bị một bàn tay kéo lại.

Tác dụng lực qua lại, hai đứa trẻ cũng chưa thể đứng vững, một đoàn lăn lông lốc ngã nhào xuống.

Tầm bậc thang.

.....

Bổ cục bên trong náo nhiệt, lúc Hứa Thòi đỏ bừng nghiêm mặt lau nước trà, không nhìn được thờ dài.

Cuộc huyết chiến trước hồ của Tần Họa cuối cùng kết thúc, nhìn thông gia tương lai không ngừng thờ ngắn than dài, lễ độ quan tâm: “Hứa Tổng thấy cái gì, mà thờ dài thông hận như vậy.....”

“Ai, thôi đời bạc bẽo.....” Hứa Thòi lắc đầu, sửa sang lại áo một chút, cảm khái không thôi, “Thanh niên bây giờ đói khát như vậy sao? Trước mặt bàn dân thiên hạ liền thân mật! Miệng đối miệng! Còn duy trì cái gì?!”

Ông càng nói càng kích động, cắn răng nghiêng lợi, chén trà làm từ gốm sứ ma sát trên bàn trà đá hoa cương kêu bang bang.

Tần Họa khẽ cười một tiếng, trêu chọc nói: “Tình yêu trẻ con thôi, có thể hiểu, trước bàn dân thiên hạ quả thật có chút không tốt.....Có thể khiến cho Hứa tổng đều nổi giận như vậy.....”

Bà hướng về phía Ninh Thiếu cùng Ôn Tinh còn đang huyết chiến nháy mắt, bốn cọt nói: “Khụ khụ, Ôn Tinh về sau có thể cùng Hứa tổng giải thích một chút.....”

“Ha ha, trên bản tin không phải còn thường xuyên phát video cái gì mà trong rạp phim các đôi tình nhân nhiệt tình khó nhìn sao? Thanh niên bây giờ chính là như vậy, mười tám mười chín tuổi nhiệt tình như lửa.....” Ninh lão gia cùng con dâu thứ hai cũng hòa theo.

“Chính là, “Ninh Dự bóc một quả cam, chia một nửa cho mẹ mình, lấy lòng nói: “Còn cái gì mà nữ sinh đêm khuya tịch mịch kết bạn, thiếu phụ mười tám tuổi chơi dã chiến, xe chấn.....Tôi liền thích uống rượu hút thuốc chơi trò chơi, cùng với mấy cái đó không có dính đến, tôi không phải thực vĩ đại sao?!”

Dứt lời, còn còn quăng cái mái tóc dài trước trán, nhìn mẹ mình với ánh mắt quyến rũ, lại bị trừng lại vô tình.

“Còn ra thể thống gì!” Một hơi thua năm con ếch đỏ thắm Ninh lão gia cũng gia nhập trận chiến công kích.

Những người đáng tin đều nói, trong lúc nhất thời, cả phòng sôi trào hẳn lên, các loại chỉ trích.

Cách một lúc, Hứa lão gia vẫn muốn chen lời vào rút cuộc thành công, ông trầm ngâm.

“Son trang trong lúc đón năm mới không có người ngoài, hiện tại không có ở đây.....”Hẳn là chỉ có Tiểu Đạm Đạm cùng tiểu tử Ninh gia.”

Mọi người không lên tiếng.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng kêu cứu.

Rất nhỏ, quen thuộc, kinh hoàng, mọi người kinh hãi!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Bức Thư Tình Đầu Tiên 8

Editor: Hanna

Mùa đông mặc nhiều, lúc lặn xuống cầu thang Tiểu Cháp Mặc đem đầu cô gái nhỏ ôm thật chặt, không để cho cô bị thương một chút nào.

Sau khi giúp cô đứng vững, anh cũng không có chú ý đá vụn dưới chân, sảy chân té ngã.

Vết thương cũ vừa lành lại thêm vết thương mới, cậu bé không thể nhúc nhích sợ tới mức Tiểu Quỷ Đạm kêu cứu mạng.....

Âm thanh đứt quãng.

Toàn bộ người bên trong đều đi ra, nhìn trên đất không có máu, đều hơi yên tâm một chút.

Không biết có gãy xương hay không nên không thể di chuyển, bác sĩ đi theo Ninh gia làm kiểm tra ngay tại chỗ.

Tiểu Đạm Đạm cúi mặt đứng bên cạnh, nhẹ nhàng mở miệng giải thích.

“Vừa rồi chúng cháu đi hái dâu tây trở về.....Anh ấy vẫn đi theo sau cháu.....Lúc lên lầu.....Cháu.....”

Hai ngón tay nhỏ bé mập mạp vẫn xoắn lại, ở trước mặt mọi người, run rẩy bất an.

Tần Họa không nhịn được, phút chốc đem cô gái nhỏ bay lên không ôm ở khuỷu tay, ngữ khí thật dịu dàng.

“Chúng ta cũng biết, ba người đều nhìn thấy,“ bà hung hăng trừng mắt liếc con mình, bất mãn nói, “Điềm Điềm lớn hay con lớn? Con có ý tốt như vậy đột nhiên lại nổi thú tính sao? May mắn bị thương là con không phải Điềm Điềm.....Hừ!”

Tiểu Cháp Mặc thái dương hung hăng co rút, bị bác sĩ ấn đến xương hít vào một hơi khí lạnh.

Tiếp theo, cũng là lạnh nhạt gật đầu.

“Vâng.”

Một người giáo huấn khiến người nghe thoải mái, một người cư nhiên nguyện ý gánh chịu.....

Xác nhận con gái không có việc gì, Hứa Thời bất động thanh sắc quan sát quá trình, trong lòng ấn tượng với Tần Họa cùng Tiểu Cháp Mặc lại tăng thêm vài phần.

Độ hào cảm đang tăng lên.....Tần Họa mang theo âm thanh treu chọc mềm mại đáng yêu truyền đến.

“Mẹ đề nghị các con lần sau vẫn là trở về phòng chơi đùa đi, khóa kỹ cửa phòng lên giường đắp chăn.....Ân, ở bên ngoài có người quấy rầy lại nguy hiểm, rất bất tiện.”

Sau khi thật sự nói xong, tầm mắt của Tần Họa nhẹ nhàng quét một vòng mọi người đang hóa đá, mới vừa rồi đối với thú tính còn có chút chống cự, đã đến giáo dục đến chặn gỏi mà mất đi năng lực tự hỏi.

Bà nhủ mảy câu môi: “Mọi người nghĩ đi đâu vậy, tôi là nói chơi xếp hình cùng hai nhân viên chơi mà thôi.....”

“.....”

Cô gái nhỏ nghe thấy sừng sốt, nhìn chăm chăm vào mặt hại nước hại dân của mẹ nuôi, gật đầu thật mạnh.

Trịnh trọng.

Tần Họa bị chọc vui: “Trẻ con thôi, muốn chơi, Tiểu Quỷ Đạm thích nào loạn như thế nào thì nào loạn như thế, Hứa Thời không cần lo lắng, có vấn đề gì tìm mẹ nuôi và Ôn Tĩnh.....”

Âm chỉ rõ ràng, đương sự lại không biết.

Cô liếc liếc mắt một cái Tiểu Cháp Mặc được bác sĩ đỡ đứng lên đi thử, cuối cùng nhớ ra.

“Dù sao lúc trước cũng không cần thận bị trật, nghi ngại hồi phục nửa tháng, lần này lại bị trật mà nói, tính cái gì, hẳn là đã thích ứng rồi.”

Không che dấu chút nào vui sướng khi người gặp họa, đây là mẹ sao.....

Bất đồng với sự xấu hổ của người khác, trọng điểm của Tiểu Quỷ Đạm khó có được dừng ở lúc trước, môi ngập ngừng hai cái, hỏi lại: “Lúc trước thực nghiêm trọng sao?”

Tần Họa xuy một tiếng: “Có cái gì mà nghiêm trọng chứ, đều nói thương gân động cốt một trăm ngày, vết thương của con trai chính là chiến công thôi.....”

Che miệng cười hai tiếng, bà nhớ ra cái gì đó, tiến đến bên tai Tiểu Quỷ Đạm nhẹ nhàng nói.

”Con không biết, lúc nó bó thạch cao, xấu không chịu được, muốn tìm con lại muốn chú ý hình tượng, đến nỗi rất khó chịu! Ngày hôm qua hủy chuyến đi, con vừa chuẩn bị đến thành phố B, tiểu tử thú kia nói hết lời, dám làm cho người Ninh gia lớn như vậy! Lúc thời sửa lại mục đích đến son trang sinh thái này.....”

”Người khác nghĩ nó có ý tưởng độc đáo, Tiểu Quý Đạm mẹ cho con biết a, nó chính là sĩ diện trong lòng nhớ lại không chịu nói, con nhất định phải ép buộc nó một chút, nó mới có thể_____”

Tần Hòa còn chưa nói xong, trên tay đột nhiên trốn không.

”Toan Toan anh đau sao? Em đến dắt anh!”

Cô gái nhỏ bay nhanh chạy đến bên người Tiểu Cháp Mặc, nâng cánh tay của anh, mở to hai mắt nhìn đường.

Mỗi một bước đều thật cẩn thận.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Bức Thư Tình Đầu Tiên 9

Hơn mười ngày không đề ý kia, đã tạo thành ảnh hưởng sâu sắc đối với hai người.

Bây giờ, lại bị Tần Hòa nhẹ nhàng nói ra, dùng giọng điệu trêu đùa.

Tiểu Cháp Mặc có chút ngượng ngùng, cảm thấy hình tượng anh mình thần võ của mình trước mặt Diễm Diễm đã sụp đổ.

Mặc dù cô gái nhỏ khó được một lần.....Tựa hồ là lần đầu tiên, đối với anh ngoan ngoãn phục tùng.

Ba mươi tết, sắp đến 0 giờ.

Người hai nhà như trước vẫn đang khí thế ngất trời, hai đứa bé làm ổ trên ghế sofa xem Gala Tết.

Ở thời đại bây giờ những từ này còn rất mới lạ, rõ ràng cô Nghê Bình và chú Chu Quân là nam thần nữ thần trong lòng các bạn nhỏ.

Bộ rùa và sâu róm chính là thú cưng.....

Đầu cô gái nhỏ gối lên đùi người nào đó, thỉnh thoảng ném đồ ăn vào trong miệng, nhai giòn tan.

Cô hít mắt lại suy nghĩ, nằm thật thoải mái, giống như con mèo lười.

Đột nhiên, cổ tay trắng nõn lọt vào trong tầm mắt, khớp xương rõ ràng ngón trỏ và ngón giữa kẹp lấy gối Vượng Vượng Nho Nhỏ của cô, ngữ khí lãnh đạm truyền từ trên đỉnh đầu.

”Không được ăn.”

”Vi.....”

Cô gái nhỏ từ “Sao” còn không có nói xong, dư quang nhìn thấy mắt cá chân cầu người nào đó còn rệu rệu, ngoan ngoãn chuyển thành một chữ.

”Được.....”

”Đi lấy cho anh hai cốc sữa chua.”

Ngay cả câu cầu khiến cũng không có chữ “Xin”, Tiểu Quý Đạm quyết quyết miệng không vui.....

Nhưng lại nhìn thấy chân người nào đó bị thương.

”Được.....”

”Không cần lạnh, muốn nhiệt độ thường.”

”Được.....”

Bình thường anh nói chữ này với cô nhiều nhất, bây giờ đổi thành cô nói cho anh nghe.

Cô gái nhỏ có chút không kiên nhẫn, nhưng vẫn lúc Tiểu Cháp Mặc kiên nhẫn xé lớp giấy bạc mỏng trên chai sữa chua, sau đó đưa cho cô trước, lại thật vui vẻ.

Làm bộ như lơ đãng nhìn thấy khỏe môi cô gái nhỏ chứa ý cười, cậu bé đáy lòng nhu hòa một chút.

Anh nghĩ, cô hẳn là vẫn đều để ý đến mình.

Vì anh vui vẻ, vì anh đau lòng.

Vì anh tùy hứng, cũng vì anh thỏa hiệp.

Lúc trước dưỡng thương, Tiểu Cháp Mặc đã xem xong “Hồng Lâu Mộng”, chứng kiến sự đa dạng của tình yêu, sinh sinh tử tử sầu triền miên.

Bây giờ dưỡng thương, anh học được cách sai sử Tiểu Quý Đạm như hiện tại, bất ngờ hiện ra tràn ngập nhu tình.

Trong lòng giống như còn chưa có biểu hiện ra mặt, khỏe môi cô gái nhỏ ý cười càng ngày càng lớn.....

Trong con ngươi của Tiểu Cháp Mặc phản chiếu khuôn mặt nghiêng nghiêng của cô, lúm đồng tiền má phải cũng bắt đầu lõm xuống.....

Giây tiếp theo, Tiểu Quý Đạm kích động vỗ một phát vào đùi của anh, từ trên sofa trực tiếp đứng lên, vừa học Lục Tiểu Linh Đồng mua gậy Như Ý trên tivi, vừa nha nha kêu lên.

”Trời ạ! Vì sao Mỹ Hầu Vương vẫn đẹp trai như vậy! Xem ta bảy mươi hai lần!”

”Yêu quái đến chỗ nào! Ăn một gậy của lão Tôn ta!”

“.....”

Khoa chân múa tay, có hình có dạng.

Không che dấu chút nào sự kích động.

Từ đầu đến cuối cũng chưa từng liếc mắt nhìn Tiểu Cháp Mặc một cái, cho dù là dư quang.

Đợi đến khi cô gái nhỏ theo TV kêu xong “Lão Tôn ta đến đây”, mạnh liệt rút hai cốc sữa chua, ngồi trở lại bên cạnh anh nhẹ thờ gấp nghỉ ngơi thì anh liền rút ra khăn tay, bắt đầu cẩn thận giúp cô lau mồ hôi trên trán.

Vài lụa lạnh lẽo mềm mại, lướt nhẹ qua khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, thỉnh thoảng chạm vào đầu ngón tay của anh, mang theo sự kích thích vào thần kinh cảm giác.

Trong đôi mắt thật to sáng long lanh còn chưa tối lại, Tiểu Cháp Mặc bỗng nhiên có chút không vui, kiềm chế không được hỏi ra.

”Em thật sự thích Tề Thiên Đại Thánh? Thật sự muốn trở thành anh hùng cái thế sao?”

Có chuyện liên quan đến Mỹ Hầu Vương, cô gái nhỏ vẫn đều dụng tâm đối đãi.

Giống như hiện tại, cô nghiêng đầu suy tư một hồi lâu, khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng đỏ ửng.

Sau đó, chậm rãi tiêu tán, giao hoạt chợt lóe rồi biến mất.

Má lúm đồng tiền hăm sâu, Tiểu Quý Đạm cười thiên chân vô tà, hỏi lại.

”Vậy anh là thật thích Diêm Diêm, muốn trở thành anh hùng cái thế của Diêm Diêm sao?”

Kim phút đã qua số tám, kim giờ thong thả nhích tới mười hai, kim giây không biết mỗi một, giống như càng chạy càng nhanh.....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Bức Thư Tình Đầu Tiên 10

“Nếu sau này em chăm chỉ rèn luyện.....Học tập nghỉ ngơi điều độ.....Ít ăn những đồ không tốt cho sức khỏe ít kén ăn.....Lúc xem Tivi không cần xem quá gần.....Chơi đùa phải biết tiết chế.....Học được cách khom lưng gội đầu mà không phá ngửa đầu gội đầu.....Lúc đi đường phải cẩn thận chú ý dưới chân.....Ăn cay không cần nói chuyện miễn cho lại bị sặc.....” Tiểu Cháp Mặc lại kiểm tra một lần, xác nhận đại khái giống như không có đồ vào, thế này mới trầm ngâm nói: “Anh đây chính là thích Đằm Đằm.....”

Theo mỗi một khuyết điểm mà anh kể ra, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô gái nhỏ lại u ám đi một phần, kể ra hai cái, liền u ám đi bốn phần.

Chờ cho anh kể ra hết, kết luận rõ ràng đã không còn quan trọng như vậy nữa.

Cả người đều ủ rũ xuống, Tiểu Quý Đạm hít một hơi thật sâu.

Không thể tin được, nhưng lại cảm thấy rất có đạo lý rất có căn cứ xác thực.

Cô thật cẩn thận giặt một chút tay áo của cậu bé, nhẹ giọng hỏi: “Em có như vậy.....Nhiều như vậy.....Không có khuyết điểm nhỏ đáng yêu lại thông minh sao?”

Nếu không phải đối diện với đôi mắt nhỏ tội nghiệp của cô, bên tai truyền đến ngữ khí cũng là ảm đạm, Tiểu Cháp Mặc đều phải hoài nghi có phải hay không mình nói thành ưu điểm.

Tuy rằng ngoài khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không thể soi mói, cô gái nhỏ tựa hồ.....

Ưu điểm mắt thường không thể nhận ra.

Hừ một tiếng bằng giọng mũi, anh nhéo nhéo khuôn mặt tròn tròn mập mạp của Tiểu Quý Đạm một phen, vươn đầu lưỡi về phía cô.

Luận cứ đầy đủ, trình bày và phân tích đều có vẻ không quan trọng như vậy.

“Chuông báo vào lớp vang lên thì cách phòng học không đến hai mươi mét cũng không muốn chạy, cùng em đến muộn bao nhiêu lần không quan trọng, đây đều có thể đổ mồ hôi.....Chính em nói xem, nhiều người nhìn chòng chọc vào em như vậy sẽ dùng bao nhiêu cái khăn tay đây?”

“.....”

“Thức đêm đọc truyện tranh hôm sau uể oải, sức đề kháng giảm xuống cảm mạo không thoát mái, anh bị em lây bệnh bao nhiêu lần rồi?”

“.....”

“Đồ ăn vặt có thể làm no bụng sao, tất cả đều là dầu mỡ.....”

“.....”

“TV phóng xạ lớn như vậy hại mắt không biết sao?”

“.....”

“Anh cảm thấy mình lại vụng trộm chạy đến nhà em giúp em tắm rửa.....Sẽ bị Hứa thúc thúc lôi ra ngoài đánh.”

Trên bàn mặt chروع truyền đến tiếng đàn ông quát lớn.

“Xú tiểu tử nguoi còn giúp Quý Đạm nhà ta tắm rửa? !”

Ôn Tĩnh kéo kéo cánh tay Hứa Thời một phen, ghét bỏ nói: “Anh nghe lầm, bọn chúng đang nói mới trước đây..... Hai con bài cũng chưa nhìn đến nha! Anh thật ngốc a!”

Hứa Thời: “Ai nha, vừa mới thất thần! Tứ vạn! Bính!”

Hai đứa trẻ: “.....”

“Sau khi nhớ lại những chuyện ngu xuẩn của mình.....Em cảm thấy là đáng yêu lại thông minh?”

Anh từ từ nở nụ cười.

Chế nhạo trắng trợn!

Tiểu Quý Đạm làm như nghe không hiểu nhìn không thấy, con nguoi như trước trong suốt sáng trong: “Chẳng lẽ anh không cảm thấy như vậy sao?”

Tiểu Cháp Mặc đỡ trán: “.....”

Lúc này, cô gái nhỏ đột nhiên thu lại thần sắc, nghiêm túc đứng lên, giọng điệu của tiểu đại nhân.

”Ôn Tinh dạy em muốn từ đầu đến cuối, cái từ này có nghĩa là, bắt đầu là một nét ngang, kết thúc vẫn là một nét ngang.”

”Anh xem, tuy rằng anh bó thạch cao quá xấu.....Ha ha!” Cười đến rất kiêu ngạo, Tiểu Quý Đạm cũng tự thấy ngượng ngùng trừng mắt về phía người nào đó, “Nhưng là anh vẫn là anh hùng cái thế của em.....Tuy rằng anh hùng cái thế không biết đến sự đáng yêu thông minh không một chút tỳ vết nào của em, để cho em cảm thấy rất buồn.....”

Dứt lời, cô còn thật sự chu miệng, khó nén khỏi sự thất vọng.

”Ừ, đáng yêu thông minh, Điềm Điềm chính là đáng yêu thông minh~ !”

Anh bắt đầu đi thỏa hiệp khi mà lúc đồng tiền trũng xuống.

Mặt mày hớn hờ, cô gái nhỏ đem đề tài tự nhiên quay lại.

”Cho nên anh thích Điềm Điềm?”

”Em đoán.....”

Lúc đang nói, tiếng chuông 0 giờ vang lên.

Tiểu Quý Đạm tầm mắt tập trung vào chiếc đồng hồ, bên tai là âm thanh lễ nhạc cùng với từng đại sứ quán gửi điện chúc mừng đến nhân dân cả nước.

Cô nghĩ, có thể là tiểu học không có Toan Toan cho Tiểu Hoa Hồng thần kì, cho nên nguyện vọng năm mới của cô không có thực hiện.....

Giây tiếp theo, cô vẫn như cũ ôm cổ Tiểu Cháp Mặc, mặt mày cong cong, tiếng nói thanh thúy quanh quẩn bên tai.

” Khiến cho Điềm Điềm đoán có thích hay không anh hùng cái thế của Tiểu Quý Đạm của Điềm Điềm, năm mới vui vẻ!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Bức Thư Tình Đầu Tiên 11

Editor: Hanna

Ngay sau ngày tiết Nguyên tiêu, liền khai giảng.

Học kì mới tình cảnh mới, một nội dung quan trọng đó là trao giải.

Ba học sinh giỏi, thành viên đội thiếu niên xuất sắc cùng với thứ tự giải thưởng của các vở kịch.....Các bạn học xung quanh đều tò mò về thực chò mong.

Chủ nhiệm lớp mới đổi là một cô giáo có tuổi rồi, so với cô giáo Toán học lớn tuổi hơn rất nhiều, tóc quần giống như mì tôm, mặc áo khoác dài, mặt mũi hiền lành lại không mất đi vẻ nghiêm túc.

Lúc cô bước vào, chính là ho nhẹ hai tiếng, liền bình ổn toàn bộ phòng học đang khí thế sôi trào.

”Chào mọi người, cô tên là Vương Quyên, mọi người có thể gọi cô là cô giáo Vương.....”

”Trải qua một học kỳ đối với việc thích ứng với hoạt động ở tiểu học, các học sinh đều giành được thành tích rất tốt, sau đây những bạn nào được gọi tên xin mời lên trên bục nhận thưởng, những bạn nào không được gọi tên xin hãy vỗ tay, tiếp tục cố gắng!”

Uống một ngụm nước, cô đeo kính lão lên, mắt giống như tròn trắng quét một vòng các bạn nhỏ đang ngồi nghiêm chỉnh một vòng phía dưới, liền rơi vào cô gái nhỏ.....Ngồi bên cạnh Tiểu Cháp Mặc.

Bắt đầu gọi tên.

Trước trước sau sau tổng cộng có hai mươi mấy người, từ hành lang đi qua, từ trên xuống dưới, hoảng đến nỗi Tiểu Quý Đạm đầu có chút choáng váng.

Cô đều xem như không có liên quan đến mình, chính là ôm hộp màu của Tiểu Cháp Mặc.

Chính là cảm giác chỗ ngồi bên cạnh tới tới lui lui trống thật nhiều, dần dần những tiếng nghị luận bắt đầu vang lên, “Ninh Cháp Mặc thật đẹp trai” “Ninh Cháp Mặc giành được rất nhiều giải thưởng” “Vì sao Hứa Đạm Đạm một cái giấy khen đều không có?” “Ninh Cháp Mặc thật lợi hại”.....Không dứt bên

tai.

Cô gái nhỏ không để ý lắm, động tác trên tay càng lúc càng nhanh.

Cuối cùng, ở một khắc khi cậu bé đem tờ giấy khen thứ nhất giơ lên trước ngực, liền viết xong.

Nhìn thấy cậu đi xuống, cô gái nhỏ đột nhiên đem hộp màu của cậu nhét vào trong bàn học của mình, nháy nháy mắt: “Anh cầm bao nhiêu giấy khen nha?”

“Không biết.....Này, đều ở đây,” Tiểu Cháp Mặc làm bộ như không biết cô nói sang chuyện khác, nhủ mảy, biết nghe lời đem một xấp giấy khen đều đặt ở trước mặt của cô gái nhỏ, “Đưa cho em về tranh cũng được, gấp giấy cũng được.....”

Tiểu Quý Đạm nhìn bộ dáng anh cười ôn nhu, trong lòng vừa động, cũng là cảnh giác ôm bàn học của mình: “Anh đừng tưởng gạt em đem hộp màu lấy ra nữa!”

Tiểu Cháp Mặc cười khẽ, néo một chút chóp mũi của cô: “Anh không nghĩ lừa em lấy ra trả lại cho anh nữa, chỉ cần em thích, đều là của em.....”

Vừa lòng hừ một tiếng, cô gái nhỏ nhỏ giọng nói: “Này còn không phải sao.....”

Huấn luyện một học kỳ, Trình Hiểu Nguyệt trình độ nhẫn nại nâng cao không ít, trơ mắt nhìn Tiểu Quý Đạm muốn đem giấy khen của Tiểu Cháp Mặc làm của riêng, rốt cục bùng nổ.

Ngữ khí của cô ta vừa nhanh vừa the thé, một bộ dáng bênh vực kẻ yếu thay Ninh Cháp Mặc.

“Hứa Đạm Đạm cậu suốt ngày ngoại trừ chơi đùa, còn biết cái gì? Ninh Cháp Mặc giành được nhiều giấy khen như vậy, tôi đều giành được ba cái, cậu một cái đều không có..... Như thế nào còn đúng lý hợp tình như vậy lấy đồ của người khác? !”

Thời điểm nói xong, khí áp quanh thân cậu bé đều giảm xuống.

Cậu trong trẻo nhưng lạnh lùng một đôi con ngươi thần nhiên nhìn về phía sau một chút, không giận mà uy, ngược lại nhìn Tiểu Quý Đạm lại là một mảnh ôn nhu: “Buổi trưa muốn ăn cái gì? Chủ nhật đi chỗ nào chơi? Hay là cùng nhau ở nhà?”

Theo thói quen cậu định thay cô giải vây, cùng nhau xem nhẹ lời đồn đãi nhảm nhí, cùng nhau vẫn duy trì sự ăn ý giữa hai người trong lúc đó.

Nhưng lúc này đây, cô gái nhỏ không có theo bậc thang mà cậu cho, ngược lại là buông lỏng tay ôm bàn học ra.

Cô quay đầu lại, đối mặt cùng Trình Hiểu Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Bức Thư Tình Đầu Tiên 12

Editor: Hanna

Được cô giáo khen ngợi, cầm giấy khen, thành tích lại tốt, Trình Hiểu Nguyệt cảm dương cao lên, không ai bì nổi.

Tiểu Quý Đạm tầm mắt nhẹ nhàng dừng lại trên khuôn mặt kiêu ngạo của cô ta, ánh mắt hơi hơi híp lại, không kém phần vân đạm phong khinh so với Tiểu Cháp Mặc.

“Chơi đùa? Bạn nói là chỉ chơi mặt chược? Đấu địa chủ? Giương mắt nhìn? Hay là đứng đầu các loại trò chơi.....”

Cô dừng một chút, sau đó mâu quang lóe lên, trong con ngươi trong veo như nước viết lên sự nghi hoặc.

“Hoặc là nói.....Bạn là cười nhạo tôi toán học kém coi? Hay là đang hăm dọa tôi, mặc dù thành tích không tốt, cũng có thể giành được nhiều giấy khen của Mặc Mặc như vậy? !”

Lời nói liền mạch mà lưu loát.

Ngay cả dấu ngắt câu cũng không có, nói đến nỗi khiến cho Trình Hiểu Nguyệt sững sờ sững sốt.

Bị câu nói cuối cùng kia động đến tâm tư trong lòng của bé gái, môi ngập ngừng hai cái, phản bác có vẻ tái nhợt vô lực.

”Chẳng lẽ tôi nói cái gì sai sao.....Bạn quả nhiên chỉ biết chơi đùa.....Cũng không biết chăm chỉ học tập, bạn như vậy về sau sẽ vô dụng, chỉ biết dựa vào bạn học Ninh Cháp Mặc.....”

Theo cái nhìn chăm chú không mang theo một tia tình cảm cùng áp khí càng ngày càng lạnh của Ninh Cháp Mặc, Trình Hiểu Nguyệt liền ngậm miệng.

Mà bên cạnh anh Tiểu Quý Đạm lại ra vẻ chín chắn nhún vai: “Kỳ thật bạn cũng khiến cho tôi có chút không hiểu.....Nói về chăm chỉ học tập đi, cũng lấy không được điểm cao nhất.....Lại nói về chơi đùa đi, ngoại trừ đi dạo phố đi công viên thiếu nhi chơi thì cái gì cũng sẽ không.....”

Trình Hiểu Nguyệt nuốt một ngụm nước bọt, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc xanh lúc trắng.

Lúc này, Tiểu Quý Đạm gọi lên khoe môi, cười đến thân nhiên: “Hi vọng bạn về sau vẫn là ít nói đi, bởi vì tôi cũng phải vẫn giống như bây giờ tìm không được chuyện gì để phân bác bạn đâu.....Một mình bạn diễn hí khúc cũng thật xấu hổ a!”

Cô gái nhỏ che miệng, tư thái thực nữ, nói tiếp: “Cũng không có chuyện gì.....Bạn bắt quá chính là “Sở Từ- ly tao” hai chữ cuối cùng trong câu “Khương nội thư kỷ dĩ lượng nhân hê””

Không biết khi nào thì, cô giáo chủ nhiệm lớp lặng yên không một tiếng động đứng ở bên cạnh bàn các cô, thấy toàn bộ quá trình Hứa Đạm Đạm logic rõ ràng, phân bác mạch lạc, cùng với trò Tiểu Cháp Mặc ngoan ngoãn mở cái hộp màu mà cô gái nhỏ “Trộm “ được ở trong bàn học ra.

Lúc nghe thấy “cách” một tiếng thì bà rốt cuộc không nhịn được, vì Hứa Đạm Đạm tán dương một chút.

Sau đó, bà đi đến bên cạnh Trình Hiểu Nguyệt, nhìn bộ dáng cô bé hoàn toàn nghe không hiểu, vỗ vỗ đầu vai của cô bé, thờ dài một hơi.

”Hai chữ cuối cùng của câu nói kia, là ghen tị.”

Nhìn cậu bé cùng cô bé trước bàn, ánh mắt cô giáo Vương tràn đầy yêu thương, tầm mắt của bà xoay vòng trên người hai người, ý vị thâm trường.

”Bạn học Hứa Đạm Đạm mới chân chính là người hiểu biết a.....Tiền đồ vô lượng”

Liên tục gật đầu, cô giáo vương vung lên tay áo, rồi đi không mang theo một mảnh áng mây.

Lưu lại Trình Hiểu Nguyệt không cam lòng phần hận oán giận cùng Toan Toan Đằm Đằm mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Cô gái nhỏ khoanh hai tay trước ngực, khí định thần nhân nhìn cậu bé giúp cô thu dọn cặp sách, ngữ khí khó nén nổi đăc ý.

”Mặc Mặc, anh nghe thấy không? Cô giáo đều nói tiền đồ của em giá trị năm bát chè trôi nước, anh dựa vào cái gì chỉ cho em ăn có hai bát, em là người hiểu biết, tiêu hóa được !”

”Cho nên, em vẽ trên hộp màu là hai bát chè trôi nước, một cái cầm giấy khen, một cái cười hi hi?”

Tiểu Cháp Mặc khoe miệng co rút mấy cái, hỏi lại Tiểu Quý Đạm.

Tiểu Quý Đạm hậu tri hậu giác quẹt quẹt miệng, ôm cánh tay của anh để trong miệng, trên cổ tay trắng nõn lưu lại dấu răng ướm sừng.

Cô có chút ngượng ngùng, lại cường ngạnh đứng lý hợp tình: “Anh nói, anh không muốn gât em để trả lại cho anh! anh gât người!”

”Đúng vậy,“ bị nói xấu Tiểu Cháp Mặc tỏ vẻ thực vô tội, mở ra cánh tay: “Anh không nghĩ muốn lấy lại, chính là nhìn một cái, em đã kích động như vậy.....Chứ không phải là có bí mật nhỏ gì đây chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Bức Thư Tình Đầu Tiên 13

Editor: Hanna

Lúc nói chuyện, khoe môi Tiểu Cháp Mặc khẽ cong lên, lúm đồng tiền bên má phải lõm xuống, đôi mắt thâm thúy mang theo vài phần trêu tức.

Anh cũng hay mở miệng trêu đùa, không nghĩ tới.....

Trên khuôn mặt tròn như quả trứng của cô gái nhỏ, thật sự nổi lên hai vàng ửng hồng.

Cho dù chỉ trong chớp mắt, cũng bị anh nhìn thấy.

Cảm thấy tâm tư trong lòng mình bị đoán được, cô có chút buồn bực xấu hổ trừng anh, âm thanh ra về hung tợn nói: “Buổi trưa em muốn ăn năm bát chè trôi nước! Em mặc kệ!”

Dứt lời, căn bản không để ý đến phản ứng của Tiểu Cháp Mặc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng dẫn đầu đi ra khỏi phòng học.

Cô đứng trên lối đi nhỏ đùa giỡn chậu quất quen thuộc kia, chờ người nào đó kiểm tra xong này nọ cùng nhau về nhà.

Đồng thời, đã tự hỏi một vấn đề rất nghiêm túc.

Bức tranh của mình bị nhìn thấy, vậy rốt cuộc có cần đem bí mật nhỏ nói cho người nào đó biết hay không đây?

Cảm thấy thật ngượng ngùng.....

Nhưng mà bản thân lại đáp ứng với anh rồi.....

Tiểu Quỷ Đạm gãi tai rồi rảo mắt lá cây, cũng không có chú ý tới tình hình bên trong phòng học -----

”Nếu bạn còn muốn tôi coi bạn trở thành một bạn học bình thường, hôm nay nói như vậy, tốt nhất không cần nói lần thứ hai, không chỉ là có một mình bạn một người diễn hí khúc thật xấu hổ”

Cậu bé hai tay rút túi quần, cùng áo bành tô nỉ màu xám dài đồng bộ với cô gái nhỏ làm nổi bật lên thân thể nhỏ nhắn cao ngát thon dài, mặt mày nhẹ như núi xa trong tranh thủy mặc.

Từ trên cao nhìn xuống liếc Trình Hiểu Nguyệt một cái, cậu không để ý đến sắc mặt dần dần trắng bệch của cô bé, nói tiếp: “Thành tích của cô ấy có thể không bằng bạn, nhưng là cô ấy không kém so với bạn”

”A, không đúng, các người căn bản không thể so sánh với nhau được.”

Nói đến đây ngữ khí của cậu không mang theo tính công kích nào, chính là bình thản.

Cố tình chính là bình thản như vậy, lại vô hình giết chết người khác,

Không thể che giấu.

Gắt gao cắn môi cánh hoa của mình, Trình Hiểu Nguyệt dĩ nhiên không dám ngẩng đầu.

Cô ta đột nhiên sợ hãi, sợ hãi nhìn thấy được vẻ xa cách trước sau như một trên khuôn mặt của cậu, sẽ làm cho mình đông cứng.

”Đương nhiên, bạn nói có chút đúng,“ trầm ngâm một lát, như là đang nói với cô ta, cũng như là đang làm bầm lâu bầu, “Tiểu Quỷ Đạm có thể dựa vào tôi, chỉ cần cô ấy muốn.”

Tầm mắt dừng trên thân ảnh nhỏ bé đang vuốt ve cây cối ở bên ngoài, thần sắc của cậu phút chốc trở nên nhu hòa, dứt khoát xoay người.

Bước chân bước không nhanh không chậm, mỗi một cái giờ tay nhắc chân tựa hồ cũng toát lên vẻ cao quý.

Trình Hiểu Nguyệt lén nhìn mà đáy lòng hoảng loạn, tim đập không ngừng.

Nhìn hai thân ảnh cùng nhau dặt tay đi thì đáy lòng cô ta lại mạnh mẽ xuất hiện cảm giác không thoải mái.

Một cao một thấp, hài hòa ăn ý.

Nữ thanh thoát, nam điềm đạm.

Cậu thường thường lấy tay giúp cô đỡ một bên túi sách, dần dần trở thành một điểm nhỏ, chìm vào trong dòng người.

.....

Tiểu Quỷ Đạm có tâm sự.

Lúc cô ăn cơm làm rớt dưa hai lần, lúc tắm lại quên đem chốt mở màu xanh thành màu đỏ của vòi sen thì Ôn Tĩnh liền phát hiện ra vấn đề này.

Sau khi ra khỏi phòng tắm, thậm chí đi dép bông ngược chân trái thành chân phải.....

Ôn Tĩnh rốt cuộc không nhịn được, đem cô gái nhỏ mất hồn mất vía ôm trong khuỷu tay.

”Không vui? Mặc Mặc không phải là đều đem giấy khen cho con sao?”

Trên người thom ngào ngạt, con người của cô gái nhỏ giống như sương mù dày đặc.

Cô vỗ mông nhỏ, đầu nhỏ cọ cọ trên hõm vai của mẹ, yếu ớt nói: “Thật ra con không nghĩ lúc anh ấy ở trên bục, con chỉ có thể ở bên dưới vẽ bức tranh giống như con tưởng tượng, con muốn cùng anh ấy đứng chung một chỗ.....”

Con gái khó có được nhu thuận như vậy nói cho mình tâm sự, Ôn Tinh đồng thời cao hứng, cũng có chút nghĩ ngợi.

Bà tính thử mở miệng.

“Tiểu Quý Đạm có nghe qua ba câu nói không? Câu đầu tiên là đàn ông chinh phục thế giới, phụ nữ chinh phục đàn ông.....Câu thứ hai là gần quan được ban lộc.....Câu cuối cùng là tiên hạ thủ vi cường!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Bức Thư Tình Đầu Tiên 14

Tiểu Cháp Mặc tấm xong đi ra, giường mắt liền nhìn thấy ánh đèn phát ra từ phòng người nào đó.

Thân ảnh nho nhỏ nằm trước bàn học, cánh cửa thủy tinh của tủ quần áo sau giường phản chiếu ánh sáng, trên TV như cũ là Mỹ Hầu Vương.

Đang chiếu ở Nữ Nhi Quốc, Ngự đệ ca ca tiến cung, oanh oanh yến yến tiếng cười rộn rã.

Chẳng lẽ di Ôn còn chưa có đọc truyện cổ tích cho cô trước khi ngủ.....Cô còn đang viết cái gì đây?

Tiểu Cháp Mặc mi tâm nhíu lại, theo bản năng muốn đẩy cửa ra nhìn xem, tay đặt trên mép cửa sổ sát đất, đột nhiên nhớ tới lời nói của Hứa Thời.

Dừng lại một giây, anh thu hồi động tác, xoay người lên giường.

Từ son trang sinh thái trở về, Ôn Tinh cùng Tần Họa nghiêm túc tổng kết sự kiện “Nụ hôn ngã cầu thang”

Hai người phụ nữ hấp tấp ở giữa ban công phòng ngủ của hai đứa trẻ, sửa một cái hành lang trên không, linh cảm vẫn là bởi Ninh Thành Trì đi núi Thiên Môn Trương gia giới khảo sát, đối với đường núi hiểm trở vách đá cheo leo khen không dứt miệng.

Khoảng cách không đến tám mét, sửa mất mười ngày.

Hứa Thời nhìn công trình nhỏ dần dần hoàn thành, trong lòng đều rí máu.

Ôn Tinh sáng nào cũng làm thật nhiều bánh trôi cho ông, cũng không thể ngăn cản ánh mắt oán giận của ông.

Đợi cho đến ngày đó làm xong, sắp đi công tác ông kéo tay hai đứa trẻ, vẻ mặt nghiêm túc, lời nói thâm thúy.

“Mặc Mặc, con đã lớn rồi, không thể đối với Tiểu Quý Đạm tùy tiện ôm ấp, tùy tiện hôn môi.”

“Quý Đạm, con cũng lớn rồi, không thể để cho Mặc Mặc tùy tiện ôm ấp, tùy tiện hôn môi.”

Lời nói của Hứa Thời, ngược lại không như thế nào để ở trong lòng.

Điều mà ông lo lắng là, tâm sự nặng nề của cô gái nhỏ trên đường về nhà.

“Tư Trì Thông Giám” là quyển sách mà từ khi lên nhà trẻ Tiểu Cháp Mặc đã bắt đầu xem, yêu thích không buông tay.

Nhưng mà, hôm nay lại xem đến có chút không yên lòng, nửa giờ đã qua, mới chỉ lật có một tờ.

Ánh mắt của anh vẫn vô tình hay cố ý nhìn ra bên ngoài, cho dù là cách rèm cửa sổ bằng vải bố thật dày.

Tiểu Cháp Mặc nhìn không được nghĩ, cô rốt cuộc đang làm cái gì? Đang lo lắng cái gì?

Hai viên bánh trôi kia hẳn là chính mình và cô đi.....

Thở dài một hơi, anh cúi người lấy quyển nhật ký từ trong ngăn kéo tủ đầu giường ra, lấy bút bi ra, gấp nhỏ lấy đầu gối chống đỡ, bắt đầu soạn soạn.

Miêu tả hai viên bánh trôi ngu ngốc, cậu theo thói quen nhắm mắt lại suy tư một lát.

----- Tôi làm sao không muốn cùng Diễm Diễm đứng chung một chỗ, nhưng là so với khiến cho cô tiến vào sự ràng buộc của thi cử, như bây giờ vô ưu vô lo tựa hồ rất tốt.

----- Tôi thích nhìn bộ dáng đơn thuần lại khoái hoạt của cô ấy, tôi thích nhìn cô ấy cười đơn thuần lại vui vẻ.

Đại khái là viết rất say sưa, cửa sổ sát đất bị đẩy ra, rèm cửa bị giật ra, cậu đều không cảm nhận được.

Cũng có thể là Tiểu Quý Đạm khó có được một lần rón ra rón rén.

Lúc cậu gấp vở đóng bút, nghiêng người tầm mắt liền chạm vào cô gái nhỏ đứng bên giường, cả người liền luống cuống ngây ra một lúc.

Mặt đỏ không mấy nhận ra được.

Thu lại vẻ mặt, lại đem quyển nhật kí thả về chỗ cũ, cậu liếc mắt một cái nhìn cô gái nhỏ đang rũ mắt cầm cái gì đó, đáy mắt nổi lên ý cười, “Lại bảo anh đọc truyện cổ tích trước khi ngủ cho em sao?”

“Không phải.....” Thanh âm của cô nhỏ nhẹ, động tác vịn tay lại bán đứng vẻ khản trương của cô.

Liếc mắt nhìn chân của cô, đi dép bông thật dày, sẽ không bị lạnh.

Tiểu Cháp Mặc yên tâm cũng không nói chuyện, khom người cầm hai hộp sữa ở dưới giường, lần lượt cầm ống hút, đem một hộp để đầu giường, bản thân lại cầm lấy một hộp khác, vừa ung dung nhìn Tiểu Quý Đạm khó được có chút yên tĩnh, vừa tư thái tao nhã uống.

Dur quang cô gái nhỏ hít sâu một lần, cậu cũng chuẩn bị nuốt sữa trong miệng xuống.

Lúc này, một âm thanh mềm mại truyền đến.

“Toan Toan, em vừa viết thư tình.....” Cô giương mắt nháy mắt, con mắt nhỏ dài run rẩy, như là cánh bướm lay động, yêu kiều dịu dàng, không gì sánh được.

“Đưa cho anh.....Này!”

“Phốc!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Anh Thích Em (1)

Editor: Hanna

Bà ngoại Hứa từng mê bộ phim thần tượng Tuổi thanh xuân, Tiểu Quý Đạm tự nhiên là nhìn không ít đoạn thư tình.

Lạnh lùng ném vào thùng rác, Ôn Tĩnh lại nhận lấy, lãnh đạm không để ý tới.....Các loại phiên bản.

Nhưng là, ai có thể đến nói cho cô biết, bị phun sữa là cái quỷ gì?

Cô gái nhỏ nhìn mảnh giấy mình đưa ở giữa không trung, một nửa đã mềm nhũn trong suốt, tràn ngập nhu tình nhất thời tan thành mây khói.

Ánh mắt xinh đẹp trở nên trắng dã, cô ghét bỏ nhú mi.

“Cũng không phải không có nhận được thư tình của các đàn chị năm hai năm ba, anh kích động như vậy làm gì?”

Giấy ướt lau trên cổ tay trắng nõn lực đạo mạnh hơn một chút, liếc liếc mắt nhìn cô gái nhỏ bị đau đến nhe răng trợn mắt, Tiểu Cháp Mặc hừ một tiếng, thần sắc lạnh nhạt, che giấu ửng đỏ bên tai, “Tuổi còn nhỏ, còn học được viết thư tình.....”

Ngữ khí phức tạp, khiến cho người ta không nhìn rõ được tâm tình của anh.

“Vậy anh có đọc hay không, không đọc em ném đi?”

Cô gái nhỏ híp mắt suy nghĩ, hai cái má lúm đồng tiền nho nhỏ giống như cái hố sâu.

Giấy tiếp theo, tay cô nhẹ vung.

Một đường cung màu trắng xẹt qua không trung, chuẩn xác không sai một li lọt vào thùng rác.

”Đọc, như thế nào lại không đọc, phải xem tài văn chương trác tuyệt của Tiểu Quỷ Đạm một chút.....” Cậu bé thân thủ đưa ra kẹp lấy thư tình, đem giấy ướt ném đi.

Cậu một bên trêu chọc, một bên dùng hai ngón trỏ tạo ra khoảng cách, động tác tiêu sái đem thư tình mở ra.

Nội dung đập vào mi mắt, cậu có hơi sợ sệt.

Không có bất kì cái gì hoa mỹ, bốn câu nói, hai mươi lăm chữ, đơn giản lại mạnh mẽ -----

Mỹ Hầu Vương là tôi.

Kim Cô Bồng chơi tôi.

Chín chín tám mươi một nạn kì trải qua tôi.

Điềm Điềm thích Toan Toan.

Trong đó, chữ “Cô” đường nét rất phức tạp, viết ra cả ngoài ô vuông.

Lần thứ nhất nhìn xuống, ngoại trừ câu cuối cùng, cậu như nhị hòa thượng sờ không thấy đầu.

Lần thứ hai nhìn xuống, cậu dư quang liếc nhìn về mặt chờ mong của cô gái nhỏ, lúc ẩn lúc hiện, rất sống động.

Lần thứ ba nhìn xuống, đôi mắt phút chốc trong suốt như nước mùa xuân, lúc nhìn thẳng vào cô gái nhỏ, cậu giống như muốn nhìn thật sâu vào cô.

”Em cảm thấy anh đọc hiểu sao?”

Lúm đồng tiền má phải lõm xuống, rõ ràng là ban đêm, Tiểu Quỷ Đạm lại cảm thấy như bị ánh mặt trời bao phủ.

Không biết khi nào thì trèo lên giường, cô gái nhỏ ngồi bên cạnh cậu ôm cổ người nào đó cọ cọ hai cái, mang theo chút buồn ngủ ưm một tiếng, “Anh biếtCái này phải đọc ngược lại.”

”Em dạy anh.” Tiểu Cháp Mặc dịch thân thể nhỏ của cô, chỉ vào cái chữ “đẹp” cuối cùng kia, đề thấp giọng nói mang theo mê hoặc, “Đọc.....”

”Tôi là Mỹ Hầu Vương.....Tôi chơi Kim Cô Bồng.....Tôi trải qua chín chín tám mươi một nạn kì,“ cô đột nhiên không có lên tiếng, ra vẻ trấn định cùng anh đối diện, “Câu cuối cùng cũng đọc ngược, nên anh đọc đi.”

Lúc nói lời này, con ngươi sáng trong suốt của cô gái nhỏ, chợt lóe lên, làm nổi lên cái chớp mũi nhỏ hồng hào, cả người đều có vẻ mềm mại phần nộn.

Cậu bé cảm thấy trong lòng không nhận được mềm mại, ánh mắt lại xoay chuyển vòng vo.

Tiếp theo, dưới sự chờ mong của cô, rất biết nghe lời đọc ngược lại.

”Điềm Điềm không thích Toan Toan?”

”Sai rồi sai rồi, chỉ đổi lại thứ tự thôi!”

Không có nghe thấy đáp án mình muốn, cô gái nhỏ hoàn toàn tĩnh ngữ, sốt ruột ôm lấy cánh tay của cậu.

Cậu cong lên khóe môi, tiếp tục thử: “Điềm Điềm chán ghét Toan Toan?”

”Ngu ngốc!”

Tiểu Quỷ Đạm quẹt miệng, hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Cháp Mặc lạnh nhạt liếc mắt một cái, then quá hóa giận khuôn mặt nhỏ nhắn nóng bừng, thần khí mười phần: “Ngữ văn của anh như thế nào thi được một trăm điểm?! Chính đọc là Điềm Điềm thích Toan Toan, đọc ngược là gì.....Ngô.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Anh Thích Em (2)

Editor: Hanna

Ông hút đột nhiên cắm vào miệng của Tiểu Quý Dạm, chặn lại lời nói của cô.

Bị ép hung hăng hút một hơi, cô gái nhỏ vẫn là cẩn thận nuốt sữa vào.

Cô đỡ lấy cái hộp tức giận trừng người nào đó: “Chính anh ngốc còn không cho phép người khác nói?”

”Anh ngốc hay là em ngốc.....Trước kia em nói còn có vấn đề đấy!” Cậu bé hừ nhẹ một tiếng, không dấu vết nói sang chuyện khác: “Em nói nhận được thư tình.....Chú ý dùng từ! Như thế nào bức thư tình ở trước mắt anh dùng lại không quá ba giây.....”

Lúc nói chuyện, khóe miệng anh chứa ý cười yếu ớt, cùng với bên tai ửng đỏ, khó có được thấy sống động: “Nếu trong thùng rác có con yêu quái thích ăn thư tình, nhất định sẽ nhớ kĩ một cái móng heo trắng trắng mập mập.....”

”Anh mới là móng heo!”

Quả thật là quên mất chuyện thư tình, cô gái nhỏ theo bản năng phản bác.

Nhìn Tiểu Cháp Mặc như cũ lộ ra khuôn mặt tuấn tú nhạt nhẽo, đôi mắt to linh động chuyển động, cô đem hộp sữa để qua một bên.

Giây tiếp theo, phút chốc ôm lấy cánh tay cậu, nhắm ngay cổ tay trắng nõn dồn sức há miệng.

Dùng hết sức lực, trên da thịt như ngọc lưu lại một hàng dấu răng, ướt sũng, mơ hồ còn vương nước miếng ẩm nóng.

Đỏ đỏ hồng hồng, nhìn mà rung động.

Cô gái nhỏ đánh lén thành công nhìn chăm chú vào kiệt tác của mình, đắc ý cong môi.

Độ cong khóe môi còn chưa có mở rộng, liền nghe thấy đỉnh đầu truyền đến tiếng cười khê.

”Cắn cổ tay tính là cái gì, em có bản lĩnh thì cắn ở đây này.....”

Biết rõ là phép khích tướng, Tiểu Quý Dạm vẫn rất có cốt khí ngẩng đầu lên, “Chỗ nào?”

Dứt lời, chính mình cũng sững sờ.

Trong phòng bật là đèn ngủ, màu vàng mơ hồ chiếu xuống tấm thảm lông cừu màu trắng, chiết xạ độ sáng rất nhỏ.

Mà ngón trỏ của cậu dùng trên môi mình, chính là nơi hội tụ ánh sáng.

Rõ ràng là một động tác mê hoặc, lại được anh làm đến quý khí bức người, không đành trăn tục.

Nuốt một ngụm nước bọt, trong đầu cô gái nhỏ trống rỗng chỉ quanh quẩn được một thông tin, không thêm chút tự hỏi nào mà đã nói ra.

”Hứa Thôi không phải đã nói, chúng ta đã lớn, không thể tùy tiện ôm ấp tùy tiện hôn môi sao.....Ngô.”

Nháy mắt một mảnh mềm mại phủ lên, hơi thở ấm áp phun ở trên mặt cô, từng lỗ chân lông co rút đến tê dại, cô nghe lúc rõ ràng lúc mờ mịt.

”Chúng ta là thật sự ôm ấp thật sự hôn môi.....”

Tĩnh tĩnh mê mê cái hiểu cái không miêu tả đôi môi của nhau, xúc cảm rời rạc ở viền môi.

Hương vị bánh cheery ngọt ngào mềm mại, Tiểu Cháp Mặc khắc chế bản thân tìm đến đầu lưỡi, từng bước càng muốn có xúc động gặm cắn.

Đôi tay vòng ở bụng nhỏ mập mạp của cô gái nhỏ cũng trượt xuống, chuẩn bị buông ra.

Lại vô ý chạm vào một mảnh da thịt lạnh lẽo.

Cậu ngẩn ra, khóe miệng hung hăng run rẩy hai cái.

Quả nhiên, lúc đem đầu của cô gái nhỏ đỡ lấy, liền thấy đôi mắt nhắm chặt của cô hơi hơi giật giật, lại khôi phục về bình tĩnh, hô hấp đều đều mà mềm mại.

Lại nhìn về phía đối diện, phòng ngủ của cô tối đen một mảnh.

Cùng nhau ngủ qua rất nhiều lần, rất nhiều lần đều giống nhau.

Sau khi cậu giúp cô dịch xong góc chần, tứ chi của cô liền quán lấy, hoàn toàn là động tác theo bản năng.

Tiểu Cháp Mặc nghiêng đầu nhìn dung nhan ngủ đầm đìa của cô, hơi cúi người, hôn lên gương mặt hồng nhuận, ánh mắt cứng chiều lại dung túng.

”Bây tỏ trắng trợn như vậy cũng không biết bày tỏ, cần anh nói ra mới hiểu sao.....Điềm Điềm thích Toan Toan, Toan Toan Toan cũng thích Điềm Điềm”

Anh thở dài một hơi, vươn tay nhẹ nhàng miêu tả ngũ quan xinh xắn của cô, đáy mắt dịu dàng như ánh trăng.

”Anh thích em, tiểu ngu ngốc

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Có Thể Là Nhìn Lâm Rồi (1)

Phòng tuyến truyền của Mango TV không đến năm trăm mét vuông, đông nghìn nghịt toàn người.

Ánh sáng công suất lớn từ đèn huỳnh quang trên nóc nhà chiếu xuống, trên sân khấu mạnh, phía dưới yếu, đủ mọi màu sắc biến ảo ra từng chùm sáng, cùng với tiết tấu của âm nhạc, lôi cuốn sự nhiệt tình sục sôi của khán giả.

Một đầu tóc ngắn quá tai làm nổi bật lên ngũ quan trung tính vô hại, giọng nói uyển chuyển nhẹ nhàng khoan khoái, nhà chữ tao nhã không mất đi vẻ thoải mái.

Cô gái trẻ mà phản nghịch này xuất hiện ở lúc bắt đầu trận đấu, liền bắt được vô số fan.

”Đồ ăn vặt trong miệng, truyện tranh trong tay, trong lòng là mối tình đầu thời thơ ấu.....”

Tiếng nhạc ghita vang lên thì dưới đài bắt đầu sôi trào.

Ông nội mang theo cháu gái ngồi chính giữa dẫn đầu hô lên: “Tôi thích em, Xuân Xuân! LOVE!”

”Xuân Xuân Xuân Xuân tôi yêu em, giống như chuột yêu gạo!”

”Xuân ca Xuân ca tôi yêu em, giống như heo mẹ yêu cái trứng!”

Mấy ông chú ở giữa cũng không chịu yếu thế, theo sát sau hô lên khẩu hiệu “Một hai ba”, vừa đứng lên, tùy nhịp điệu mà vịn vịn lưng to mông béo của mình, vừa đứng ngăn lại tầm mắt của những người phía sau.

Một đôi nam nữ tiểu tình lữ học sinh trung học hư hư thực thực thần sắc đều lạnh nhạt, khí chất lạnh lùng, cũng không mở miệng ngăn cản.

Nhưng là con gái vị trung niên ngồi bên cạnh họ lại không thể ngồi yên, cô nàng nhuộm kiểu tóc Kim Mao Sư Vương, lớn giọng.

”Có tổ chất không a, còn heo mẹ với cái trứng, phía trước ngồi xuống!”

”Tôi xem trận đấu như thế nào là tự do của tôi, mắc mớ gì đến các người?”

Người đàn ông dẫn đầu kia dây chuyền vàng trên cổ to như ngón tay cái, quay đầu lại hung thần ác sát rống lên một câu, trọn trường mắt nhìn con gái vị trung niên quát lớn.....

Bên này hỗn loạn vẫn còn tiếp tục, Lý Vũ Xuân nắm trong tay năng lực siêu cường dĩ nhiên bắt đầu kéo theo làn sóng đại hợp xướng thứ hai.

”Trông chờ ngày nghỉ, trông chờ ngày mai, trông chờ tuổi thơ lớn lên! Tuổi thơ!”

Không khí lên cao tới cực điểm, máy quay ngũ giác, nhiều góc quay, đem trận chung kết phần khích nháy mắt thu hết lại.

.....

Dẫn đầu từ phòng truyền thông đi ra, vẫn là hai ông cháu kia.

Cùng hai cha con mặc trang phục con trâu, trên mặt đều vẽ lá cờ năm sao khoa trương, tay cầm đèn huỳnh quang, động tác nhất tề ở sau lưng, ngừng

đầu độ cong giống như cái bình trước đại sảnh.

Lúc trở về.

Những người khác cũng lục tục đi ra, càng ngày càng nhiều.

”Thật không biết giọng nữ siêu cấp này có gì đẹp, làm cho người ta nhấc tới nhiều như vậy.....” Ông lão hừ một tiếng, tràn đầy ghét bỏ, “Đặc biệt là Lý Vũ Xuân kia, ăn mặc nam không ra nam nữ không ra nữ.”

”Vậy ông vừa rồi còn gọi hăng say như vậy, 'Xuân Xuân, love' !” Cô gái nhỏ bắt chước như đúc sự kích động vừa rồi của ông nội, có chút xem thường.

”Cháu đừng được tiện nghi còn khỏe mẽ, nếu không phải Toan Toan nhà ta có chuyện không thể theo giúp ta, Ôn Tinh cùng Hứa Thời lại không có thời gian, làm sao có thể đến phiên cháu đây.....Hừ!”

”A a, ông đây là đón ý nói đùa với cháu! Ông đây nhiều tuổi như vậy còn bị cháu giày vò, phải biết cảm ơn hiểu không?” Ông lão nhéo nhéo lỗ tai thò trên đầu cô gái nhỏ, “Nếu cháu là bé trai, liền sẽ không truy tính truy thần tượng.....”

”Thiết! Vậy ông sinh hai bé trai đi a!” Cô gái nhỏ nhún vai tỏ vẻ xem thường, “Ông nếu muốn tiếp tục nói về vấn đề con trai, trước xin thừa nhận hai bộ quần áo xinh đẹp trong nhà cùng mấy món đồ chơi trong nhà kia, không phải ông mua cho cháu.....Ông già ngang ngược!”

Ông nội Hứa ôm trán: “.....Quả thật chỉ có tiểu tử Ninh gia mới trị được cháu, đi, hai chúng ta trước đi ăn cơm trưa, ngày mai mời cháu đi máy bay, sớm một chút trở về cho Toan Toan nhà cháu một kinh hi.”

Dứt lời, ông kéo cô gái nhỏ chuẩn bị ra khỏi vòng vây, lại phát hiện cô gái nhỏ cả người căng cứng, giống như tượng gỗ.

Ông nghi hoặc, theo tầm mắt ngơ ngác của cô nhìn lên màn ảnh, cũng sững sờ tại chỗ.....

Tiểu tử Ninh gia, vậy mà lại ở đây?!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Có Thể Là Nhìn Lầm Rồi (2)

Bây giờ là mùa hè năm 2005, Tiểu Quỷ Đạm bảy tuổi rưỡi.

Cô cùng Tiểu Cháp Mặc cũng quen biết bảy năm rưỡi.

Từng có ngày thơ không để ý tới, từng ghét bỏ nhau từng có cãi vã lớn nhỏ.....

Duy chỉ chưa từng có, lừa dối.

Bất quá là chỉ dừng lại hai giây, cô gái nhỏ liền thu lại vẻ mặt, nhẹ nhàng túm lấy dây lưng của ông nội Hứa, vẫn đậm phong khinh giống như người nào đó.

”Đi a, trước đi ăn cơm trưa, ngày mai mời cháu đi máy bay, sớm một chút trở về cho Toan Toan nhà cháu một kinh hi.”

Mặc dù không thật sự lắng nghe, cô là người có trí nhớ kinh người, lại như cũ thuật lại không thiếu một chữ.

Dứt lời, liền xoay người.

”Kia đúng là Toan Toan nhà cháu.....”

Ông nội Hứa kéo cô gái nhỏ trở về một lần nữa, chỉ vào hình ảnh trên màn hình.

Hai đứa trẻ đứng sau mấy người đàn ông, tướng mạo tương xứng, khí chất nổi bật.

”Cháu xem, tiểu tử bên cạnh cô bé kia, không phải là Toan Toan nhà cháu thì là ai? Cái áo T-shirt kia cháu có nhớ không?”

”Có thể là trùng hợp đi.” Cô gái nhỏ nhún vai, cường thế nói tỏ vẻ không sao cả.

”Làm sao có thể là trùng hợp.” Ông nội Hứa nhú mồm, thẳng tắp nhìn chăm chăm vào cô gái nhỏ rõ ràng đang giả ngu, cẩn thận giúp cô nhớ lại.

”Chính là hai ba năm trước, ông ở son trang sinh thái kia.....Cháu ở trước mặt mọi người vạch trần khuyết điểm của Ninh Dự, Ninh Dự sau đó lại đền cho cháu cùng Toan Toan tiền im miệng.....Lúc ấy cháu còn hỏi nó có bao nhiêu thành ý, nó nói đây là bộ đặc biệt, cũng chỉ có hai cái.....Nhớ không?!”

Nhân vật chính được trừu tượng thành nhân vật hoạt hình, in ở mặt tiền, sau lưng là ảnh chụp thu nhỏ của đoàn kịch.

Hai bộ số lượng có hạn.

Ông nội Hứa nhớ mơ mơ hồ hồ về Tiểu Cháp Mặc, mặc đúng là Lý Tiêu Dao.

Mà trong hành lý của cô, còn có một bộ Triệu Linh Nhi.

Mất to linh động không mấy phát hiện tới sầm xuống, Tiểu Quý Đạm cố gắng duy trì vẻ chẳng sao của mình.

”Có thể là hàng nhái thì sao? Ông không biết là hàng giả hàng nhái bây giờ lan tràn đầy ra sao? Đi nhanh đi.....Ông chừng nào thì cũng dong dài như vậy!”

Vừa nói, cô cơ hồ là sử dụng toàn bộ sức lực của mình, vừa kéo ông nội đi ra phía ngoài.

Sức lực giữa người lớn với đứa trẻ khẳng định khẳng định là chênh lệch.

Nhưng ông nội Hứa lo lắng làm bị thương Tiểu Quý Đạm, cũng không dám dùng sức, lúc đi lững thững, lão nhân gia miệng còn nói lảm nhảm.

”Đúng là Toan Toan nhà cháu.....Nó không phải nói có chuyện gì sao? Không thể cùng cháu đi được sao?”

”Vậy bé gái bên cạnh nó là ai? Cháu có gặp qua sao? Bộ đáng hai người vừa thấy cũng biết là có quan hệ thân thiết.....”

”Cháu thấy ông làm gì ông tự đi, có chú ý nhìn không a, lúc này cái người đàn ông to cao với đứa con gái thời kỳ tiền mãn kinh kia thiếu chút nữa ầm ỹ, Toan Toan nhà cháu còn nghiêng người, đem cái cô bé kia vòng qua.....”

”Ông nói đủ chưa! ông có phiền hay không a! Cháu nói là trùng hợp, là ông nhìn lầm rồi! Chính là ông nhìn lầm rồi!”

Cô gái nhỏ vẫn cúi đầu đi ở phía trước, lúc ông nội Hứa nói xong chữ “vòng” kia, hoàn toàn bộc phát.

Ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn gào về phía ông, tiếng nói không lớn, thậm chí còn mang theo chút trẻ con.

Nhưng mà quanh thân tràn ngập áp suất thấp lại khiến người cho những người qua đường xung quanh âm thầm lén nhìn, tránh xa một chút.

Cả người ông nội Hứa thoáng cứng lại một chút.

Không ngờ phản ứng của Tiểu Quý Đạm lại lớn như vậy, ông có chút khó khăn ngồi xổm xuống cùng cô bé nhìn thẳng, không quen làm dịu.

”Ông không có ý khác.....Là ông cảm thấy người kia là Toan Toan, nó nói với cháu như thế nào? Nó nói nó có chuyện gì, không thể cùng cháu đến xem trận chung kết “Super girl” chứ! Cho nên, chuyện của nó, có thể chính là đi xem cùng cô bé kia a.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Có Thể Là Nhìn Lầm Rồi 3

Editor: Hanna

Nửa câu mắc ở yết hầu thiếu chút nữa không có nói ra, Tiểu Quý Đạm ánh mắt xinh đẹp nhìn lại với vẻ xem thường, rất muốn nói cho Hứa lão đầu.

Tác dụng an ủi người khác của ngài

Thật là không phải đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, mà là thêm dầu vào lửa.

Nghĩ nghĩ, cái thành ngữ có vẻ nho nhã như vậy mà dành cho cái người thô kệch như ông ấy, còn không bằng hỏi buổi ăn cái gì cho xong.

Bởi vì “Sự kiện Cầu Cầu” lúc trước, Tiểu Quý Đạm liền có bóng ma đối với gà chiên Fastfood, cho tới bây giờ đều không có tiêu trừ.

Lúc ông nội Hứa nhìn cháu gái kéo mình vào sảnh một nhà hàng Tây, thì thái dương hung hăng run rẩy hai cái.

Người nào không biết ông chưa bao giờ ăn, cũng không có ăn qua com Tây.

Thực hoài nghi cô nàng có phải cố ý làm khó mình hay không, vừa mới nói trúng tim đen việc có liên quan đến tiểu tử Ninh gia.

Nhưng mà, khi nhìn thấy cháu gái cầm lấy thực đơn, ánh sáng quen thuộc thoáng hiện lên trong mắt, trong lòng ông cũng tốt lên rất nhiều.

Tiểu tử Ninh gia.....Hừ!

Mặc dù không có phòng bao, đồ trang trí tổng thể của nhà hàng cũng coi như có phong cách.

Rèm cửa sổ lụa trắng, tranh chữ cùng phù điêu, lộ ra đậm chất phong tình lãng mạn của Địa Trung Hải.....

Đợi chút.

Tiểu Quý Đạm há to miệng, con mắt chớp chớp vài cái, nhìn rõ tên nhà hàng.

Người bồi bàn đi tới gọi món đúng lúc đọc nói trước.

”Hoan nghênh đến với nhà hàng com tây tình nhân Địa Trung Hải, món chính của chúng tôi là thịt bò bít tết và mỳ Ý, các loại đồ ăn đều có trên thực đơn, xin hỏi hai vị cần dùng gì ạ?”

”Hai phần gan ngỗng sốt tương, đồ uống một trà xanh, loại nóng, một là sữa đậu nành hạch đào.”

Cô gái nhỏ hoàn hồn hai mắt xinh đẹp nhìn vào người phục vụ kia, lưu loát gọi đồ ăn.

Ông nội Hứa nhìn cô nàng bộ dáng vô tư trong sáng tuyệt không chán ghét, không nhịn được đưa tay qua nhéo một chút lỗ tai thỏ trên đỉnh đầu cô.

”Tiểu Quý Đạm, cháu cùng ông đến nhà hàng tình nhân nha! Cháu như thế nào không có một chút gì gọi là không được tự nhiên đây! Cháu nhìn một chút trong này ngồi đều trai trai gái gái, đều là người yêu a!”

Lúc nhắc nhở như vậy, ngay sau đó hoa trên đầu cô nàng đều lỏng đi không ít.

Tiểu Quý Đạm vội vàng đoạt lại lỗ tai thỏ của mình, hung hăng trừng mắt nhìn Hứa lão đầu liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: “Ăn một bữa com thì làm sao, ông ồn ào còn chưa tính, làm sao còn làm hư kiểu tóc của cháu”

Chi phí nhà hàng tương đối cao, cho nên người không nhiều lắm.

Theo ông nội Hứa tùy ý nhìn qua, cô gái nhỏ cười nhẹ phản bác: “Bốn đôi đúng là người yêu, cái khác đều là anh em sinh đôi, mẹ cùng đưa trẻ một tuổi.....”

Cô nàng nhìn một vòng, lăm bằm lăm bầu lại mang theo chút cảm thán: “Nhưng mà bầu không khí của nhà hàng này thật tốt.....Lần sau lại đến Trường Sa, cháu nhất định phải mang Toan Toan đến chỗ này.....Tuy cháu là lần đầu tiên đến nhà hàng tình nhân, là đi cùng ông..... Nhưng Toan Toan là lần đầu tiên đến nhà hàng tình nhân, là đi cùng cháu a -----”

Lúc nói xong câu cuối cùng, ngữ khí của cô nàng từ tiếc nuối chuyển thành nhẹ nhàng.

Chính là, âm cuối của cô còn chưa có nói xong, tầm mắt liền nhìn tới cửa.

Giây tiếp theo, phút chốc dừng lại.

Lúc cửa thủy tinh bị đẩy ra, tiếp tân sẽ tiến lên hỏi vài người đó, sau đó bố trí chỗ ngồi.

Tiểu Quý Đạm cứ như vậy, dùng ánh mắt tưởng tượng cô cùng Toan Toan cùng đến, hòa lên cảnh tượng Toan Toan cùng một cô bé khác đẩy cửa tiến vào.

Thậm chí, giống như lời ông nội Hứa nói, cậu còn nghiêng người cho cô bé kia đi trước.

Động tác cao quý, tuổi còn nhỏ, phong độ thân sĩ mười phần.

Tiểu Quý Đạm cứ như vậy, nhìn cậu sống vai cùng cô bé kia đi phía sau phục vụ, đi về hướng khác.

Cậu cười nói dịu dàng, cô bé thanh thanh đậm đậm, thỉnh thoảng để ý, thỉnh thoảng lại không để ý tới.

Cực kì giống sớm sớm chiều chiều, bọn họ cùng đến trường tan học.

Cô ta cười nói riu rít, cậu thanh thanh đậm đậm, thỉnh thoảng để ý, thỉnh thoảng lại không để ý tới.

Tiểu Quý Đạm cứ như vậy, đem tất cả nhìn vào trong mắt.....

Không hề phòng bị, trở tay không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A (1)

Editor: Hanna

Tốc độ mang đồ ăn lên của nhà hàng rất nhanh.

Lúc hai phần bít tết nóng hôi hổi được bung lên bàn, thì Tiểu Quỷ Đạm không còn phát ra âm thanh nào, trấn an về tối tắm viết trên mặt Hứa lão đầuĂn, thuận tiện thay Toan Toan giải thích một chút.

Mùi thơm của gan ngỗng tản ra bốn phía, bên cạnh là trứng gà chín năm phần, cuộn lại giống như ngọn núi lửa.

Rõ ràng là mỹ vị chỉ khiến cho người ta động đũa, bởi vì biết rõ nguyên nhân, hai ông cháu đều thiếu đi vẻ hưng trí.

sớm thu lại thần sắc, Tiểu Quỷ Đạm lặng lẽ đứng dậy, đi đến bên cạnh ông nội, lấy phần cơm của ông đi, đặt ở vị trí mà mình dễ với tay nhất.

Tay phải cầm dao, tay trái cầm đĩa, đứng thẳng tắp.

Gia cảnh ưu ái, Ôn Tĩnh cùng Hứa Thời bồi dưỡng cũng rất đúng mực, tiêu chuẩn lễ nghi cơm Tây của cô nàng rất lịch sự nhã nhặn.

Hạ dao nhắc dao, sạch sẽ lưu loát.

Sau khi cắt xong, cô thậm chí còn cẩn thận giúp ông trộn đều tiêu lên, mới đưa trở lại.

Lời nói mà cô gái nhỏ nói ra lại vẫn như cũ có vẻ ghét bỏ: “Ông già ngang ngược nhanh đi tìm cho cháu trai giúp ông cắt bít tết a Cháu gái cắt cho ông đừng ăn a”

Ông nội Hứa ôm trán, hừ nhẹ một tiếng: “Tiểu Quỷ Đạm thù dai.”

Nhe răng trợn mắt làm mặt quỷ, trở lại chỗ ngồi của mình một lần nữa cô gái nhỏ từ chối cho ý kiến, tiếp tục tao nhã cầm lấy dao đĩa, chuẩn bị tự cắt cho mình.....Tự mình xắt.

Trước kia luôn là Toan Toan xắt giúp cô, cô nhìn cổ tay trắng nõn như ngọc lúc ẩn lúc hiện kia, mắt không nhìn được, ồn ào cũng muốn giúp cậu cắt.

Kết quả cuối cùng chính làMột đĩa tinh xảo ngay ngắn, một đĩa hỗn độn.

Cố tình cậu lại luôn ôn hòa dung túng, bộ dáng giống như ăn mỹ vị, làm cho cô vui sướng ôm cổ cậu tranh công.

Một chiếc bánh cheery.

Trải qua nhiều lần như vậy cho đến nay, dần dần, cô cũng có thể cắt đẹp giống như cậu.

Không có vì cậu mà cắt, cũng không có cậu vì cô mà cắt.

Chẳng biết tại sao, trong đầu Tiểu Quỷ Đạm lại hiện lên hình ảnh vừa rồi.

Cậu với cái chị mười mấy tuổi kia, cười đến rạn rờ.....

Tay run lên, một dao cắt xuống liền mắc kẹt.

Hút hút cái mũi, cô gái nhỏ mạnh mẽ trung ra vẻ mặt tự nhiên, nói với ông nội Hứa: “Cháu đi toilet một chút, lúc này uống hơi nhiều nước.”

Cơ hồ là đem dao ném ở trên bàn, bàn thủy tinh va vào kim loại phát ra âm thanh thanh thúy.

Ông nội Hứa híp mắt lại suy nghĩ nhìn bóng lưng Tiểu Quỷ Đạm, có chútChạy trốn chết.

.....

Nói không cần là giả, nói khóc cũng không hẳn.

Cô cũng không hiểu.

Lúc chạy đến toilet, nghe thấy âm thanh nước chảy, trong lòng Tiểu Quỷ Đạm, ngược lại bình tĩnh hơn.

Chẳng sợ nhét bông trướng trướng khó chịu như Toan Toan, cô cũng nguyện ý tin tưởng cậu.

Tin tưởng cậu một tuần trước, ở sân bay ôm mình không buông tay, cúi người ở bên tai mình nỉ non “Điềm Điềm, ngoan ngoan, anh sẽ xuất hiện trước mặt em.”

”Điềm Điềm, ngoan ngoan.”

Cô ở bồn rửa mặt cho trẻ em yên lặng nói một lần trong lòng, đem nước trên mặt hung hăng xoa xoa.

Lúc ra khỏi toilet thì vẻ mặt đã như thường.

Bản tính mù đường bắt đầu lộ ra, Tiểu Quỷ Đạm thiên chân vô tà hướng về phía người phục vụ đi qua cười cười, hỏi một chút bản ăn của mình ở đâu.

Một mặt đồ trang trí trên tường phản quang, chiếu đến một nửa bản ăn hình chữ nhật.

CÔ gái nhỏ rón ra rón rén đi qua chỗ của mình, vòng đến phía sau bồn hoa, dùng hai giấy, vươn cánh tay mập mập bịt kín mắt của ông nội Hứa, kỳ quái hỏi: “Ông già ngang ngược đoán xem ta là ai?”

Thực hiện được trò đùa dai cô dương dương đắc ý, trong một chớp mắt trầm mặc, hậu tri hậu giác mới phát hiện cái ót không đúng, kiểu tóc cũng không đúng.....

Lúc này, cánh tay ấm áp hơi hơi giật giật, tiếng nói quen thuộc truyền đến, trước sau như một cung chiều sủng nịnh lại dung túng.

”Điềm Điềm đoán xem ta là ai.....”

Giấy tiếp theo, cổ tay của cô bị nắm ngược lại, phút chốc bị kéo về phía trước.

Ngay sau đó, một cái hôn ấm nóng dịu dàng rơi trên mu bàn tay trắng nõn, nhẹ như lông vũ.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Nghe Nói Chua Ngọt Và Canh Thịt Càng Hợp A...2

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Anh, anh, tại sao anh ở đây....”

Tiểu Quỷ Đạm cách khuôn mặt tuần tú không bao nhiêu cả kinh, nói cũng nói không rõ ràng.

Còn chưa kịp véo đuôi nhìn xem có phải đang nằm mơ hay không thì lực đạo trên cổ tay đột nhiên truyền đến, từ cạnh ngoài ghé dài mềm mại mang theo cô xoay người.

Trở tay không kịp, phút chốc cô ngã tiến vào ôm ấp ấm áp.

Tiểu Cháp Mặc sắp đủ chín tuổi, thân cao quá 1m5, bắp thịt ở cánh tay vòng ở đầu vai mềm mại, không hề có cảm giác không khỏe.

Tư thái tao nhã bất chéo hai chân, đưa bé trai hơi nghiêng người chút, ngón trỏ một cánh tay kia liền nâng cằm cô gái nhỏ lên.

Khóe mắt anh nheo lại, từ từ nâng lên...

Bốn mắt nhìn nhau.

Về mặt kinh ngạc còn chưa rút đi, trong con mắt Tiểu Quỷ Đạm ngập nước phản chiếu hình ảnh chính mình đầy đủ, sóng nước mênh mông, làm anh nhận ra.

Ngón cái lòng bàn tay sờ trên cằm như trẻ sơ sinh của cô, da thịt trắng nõn căn bản ngừng không được, miệng nhỏ khẽ nhếch, khóe môi cô gái nhỏ tự

nhiền giờ lên, trắng nõn nà giống như bánh anh đào càng thêm mê người...

Bận rộn vòng quanh.

Giờ phút này dừng ở hai má xinh đẹp tinh xảo.... Hoài niệm đời núi lập biển làm cho Tiểu Cháp Mặc căn bản chống đỡ không được.

Bối cảnh đặc biệt, trong mắt anh chỉ có cô.

Không để ý người đến nhà ăn lúc thức ăn thừa qua đường, nuốt một ngụm nước bọt, Tiểu Cháp Mặc hơi cúi người...

Phù trên môi mềm mại cùng miệng mũi cô gái nhỏ, cuốn sạch thơm mát, lúc này cô mới giữa ngáy thơ mộng lung thấy tin tức đầy đủ trong đầu.

Chỉ cần chính mình ngoan ngoãn, anh liền sẽ xuất hiện.

Tiếp xúc môi như bánh anh đào, cảm giác che giấu trước công chúng làm cho mang tai hai đứa bé đều đã nóng.

Tiểu Quý Đạm khó có được then thung, chính cái đầu vùi vào vai anh, nghe Tiểu Cháp Mặc truyền đến cười rầu rĩ, cô nín chặt áo sơ mi của anh, mềm mại oán giận, dấu vết rõ ràng nói sang chuyện khác: “Anh ngang ngược lừa gạt ông đi, vậy anh muốn cùng ăn cơm với em...”

Nhéo hai lỗ tai thỏ, Tiểu Cháp Mặc cột tóc giúp cô, khoe môi chứa ý cười: “Được...”

Cô gái nhỏ đặc ý giờ giờ cầm lên, vành mặt hát hàm sai khiến.

“Vây bụng đồ uống lại cho em, cầm ống hút cho em, bụng bít tết lại cho em, cắt thịt bò cho em, còn có trứng... Rán hình chữ nhật cho em...”

Nhìn cô bộ dáng ra vẻ mười phần, đáy mắt Tiểu Cháp Mặc càng thêm nhu hòa, tràn đầy đều là tan không được sùng nịch.

“Được... Đều đã theo em... Chẳng qua,“ Anh dừng một chút, ho nhẹ một tiếng, vẻ mặt nghiêm trang nói: “Bình thường trứng chim có thể chiên thành hình chữ nhật, Tiểu Quý Đạm béo một vòng, chiên ra... Chẳng lẽ không đúng hình vuông?”

Thoát đi kèm chế ôn nhu và người nào đó, đi theo ông nội Hứa ham ăn một vòng kết quả chính là... Cô theo tầm mắt đứa bé trai sau khi nhìn trên người cô mượt mà, nội tâm gần như tan vỡ!

Hít sâu nhiều lần, Tiểu Quý Đạm oán niệm không có cách gì áp chế xoay người quý ở trên ghế, động tác tiêu sái ôm cổ người nào đó, ngay sau đó tìm đúng mục tiêu, “Oa hu” một ngụm

” Ngoan, cẩn thận ngã!”

” Còn có đồ uống, đừng làm đổ đến trên người!”

” Cẩn thận roi... Rồi.”

Tiểu Cháp Mặc đột nhiên bị cô gái nhỏ phía sau lưng bỏ nhào vội vàng đưa tay nâng cô, một cánh tay kia theo bản năng che góc bàn bên nhón, lo lắng cô va vào, còn chưa nhắc nhở xong....

”Phốc.”

Áo vest nhỏ mang theo trà xanh nóng ẩm ướt, cô gái nhỏ lấy tay vắt tiền vào WC xử lý, ngẫm may mắn không phải rơi sữa hạch đào mình thích.

Mở vòi nước bông sen ra, cô lấy tay nâng vết bẩn góc áo lên, bộ dáng thật cẩn thận lau sạch.

Nhìn qua hơi chút cố hết sức.

Lúc này một đạo tiếng nói rõ ràng vang lên tại đỉnh đầu cô: “Muốn anh giúp em không?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A (3)

Nghe được thanh âm, tầm mắt Tiểu Quý Đạm rơi vào trên giày da màu đen.

Chậm rãi ngẩng đầu, quần thường màu đen bao vây lấy chân dài nhỏ mảnh, áo somi ngắn tay màu lam phác hoạ eo lưng linh, cổ thon dài trắng nõn, cùng với cảm tính xảo không có sai biệt cùng Tiểu Cháp Mặc...

Là cô ấy!

Cái cô gái tới cùng Toan Toan kia.

Đột nhiên nhớ tới trước kia, cô gái nhỏ cả người cũng không tốt.

Cô thu hồi tầm mắt, lúc này sắc mặt trầm xuống.

”Không cần... Cảm ơn.”

Ở trước mặt người lạ cần phải duy trì lễ phép, cô gái nhỏ không tình nguyện bỏ thêm tiếng cảm ơn.

Trong lòng bức mình, cô không có đi nhìn mặt cô gái kia.

Bày tỏ không có hứng thú, cũng không muốn nhìn.

Không gian rộng rãi phút chốc trầm mặc, dường như trở nên nhỏ hẹp.

Cô gái nhỏ hướng vết bẩn trên quần áo động tác nâng nước không tự chủ được nhanh hơn rất nhiều...

Lại nghe một tiếng cười khê truyền đến từ đỉnh đầu, ngay sau đó ho nhẹ hai tiếng, đờm trong cổ họng bị cô gái ho ra.

Một đoàn giấy ăn vể ra đường pa-ra-bôn rơi vào thùng rác ở giữa hai người.

Cô gái kia lại đã mở miệng.

Sau khi khôi phục bình thường, thanh âm của cô vô cùng quen thuộc...

Toàn thân Tiểu Quý Đạm run cầm cập một chút, lập tức vươn hai tay mập mạp ra che hai mắt của mình, sau khi điều chỉnh một chút từ từ mở ra mấy khe hở hai tay.

Co rúm người lại, nhắm mắt.

Cô hít sâu vài hơi, lại trợn mắt.

So với thấy Tiểu Cháp Mặc thì sợ hãi càng sâu, trong đầu cô gái nhỏ một mảnh trống không.

Khỏe môi cô gái càng cong, khom người xuống liền đem cô gái nhỏ ôm ở khuỷu tay, vô cùng yêu thương hôn một cái trên gương mặt mượt mà, chế nhạo nói: “Tiểu Quý Đạm, cũng không bám người nữa hả?” Đờ đẫn rất lâu sau khi cô gái nhỏ lấy lại tinh thần hít hít cái mũi, xấu hổ hôn một cái trên cằm cô gái, cười đến mặt mày cong cong.

”Mẹ nuôi!”

”Lại một lần nữa!” Tần Họa sắc mặt tái nhợt nhéo nhéo cái mũi nhỏ của cô, đùa nói.

”Mẹ nuôi!”

Tiếng giong già, Tần Họa nghe được tâm hoa nổ phồng (mở cò trong bụng).

Ý cười càng đậm đồng thời tay lại run lên phút chốc.

Tiểu Quý Đạm tỉ mỉ phát hiện, tay chân lạnh lẽo từ trên người Tần Họa xuống dưới, trên khuôn mặt nhỏ nhắn là lo lắng không chút nào che dấu.

”Mẹ nuôi, mẹ bị ốm sao? Làm sao bộ dáng giống quý vậy?”

”Mẹ nuôi biểu diễn bộ dáng quý biến thiên tiên cho con!” Tần Họa xoa xoa đầu của cô, một cái phượng hướng, lấy cái túi kia tới đây cho mẹ nuôi.”

Bước tiếp chân ngắn, Tiểu Quý Đạm ân cần mà cầm túi đưa đến phía trước Tần Họa, liền ngoan ngoãn khéo léo ngồi im tại một cái băng ghế gấp xếp, nhìn Tần Họa tẩy trang.

Cô gái nhỏ biết vào một tháng trước mẹ nuôi liền đi Tương Đàm quay phim, lại không biết bà diễn vai gì mà từ mười bốn tuổi diễn đến sáu mươi tư tuổi.

Tần Họa vừa tẩy trang ở trên mặt, vừa chiêm chọc vẻ mặt có bao nhiêu khó coi, phần quá nhiều như là phẫu thuật thẩm mỹ...

Bà còn nói chính mình một người sắp bốn mươi tuổi, làm cho Tiểu Quý Đạm có bóng ma tâm lý.

Tiểu Quý Đạm lắc lắc đầu, chu miệng nhỏ: “Mẹ nuôi, sao mẹ không giúp con nhận ra! Cổ họng mẹ có phần khàn, lại trang điểm như ma quỷ vậy, vừa mới đi tới phòng con còn tưởng rằng là....”

Biết nói nhiều nhất định cô gái nhỏ nói đến đây xấu hổ, cực kỳ xấu hổ ngậm miệng.

Tần Họa neho mắt hồ ly lại, tràn đầy bồn chồn: “Là cái gì nha... Tình địch?”

Tiểu Quý Đạm nâng trán yếu ớt nói: “Con còn chưa tám tuổi...Mẹ như vậy sẽ dạy hư con!”

”A..., phải không?” Tần Họa ôm lấy khoe môi, nói thong thả mang theo phong tình vốn có: “Lúc ở bên ngoài hôn môi cùng với Toan Toan nhà con làm sao con liền không nghĩ tới chính mình chưa tới tám tuổi a... Uh ư?”

Hôn môi là cái quỷ gì?

Hai chữ thành công làm cho cô gái nhỏ đỏ mặt, tâm run rẩy...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A...4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Dường như Tiểu Quý Đạm mặt đỏ không đủ hoàn toàn, Tần Họa mắt hàm chứa ý cười tiếp tục.

Đoán được tâm tư cô gái nhỏ trước mặt, có một chút ý tứ hàm xúc.

”Toan Toan nhà con tham gia một vòng tập huấn thi Olympic, vì cho con kinh hi cùng con xem trận chung kết, nhện suốt đêm trước hai ngày liền ra ngoài... Không chậm trễ giây phút nào, trực tiếp từ kinh thành bay về.”

Về mặt dần dần ngưng lại, trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Quý Đạm không biết nên phản ứng làm sao.

Giáo viên toán học đã từng đề cập tới trận đấu này, lúc đó cô đang ở dưới ánh mắt người nào đó gặm cái kem thứ hai, mồm miệng không dám nói.

Anh tham gia vậy mà chính mình không biết? Lại còn oán giận anh nghe điện thoại vội vàng, hành trình thần thần bí bí!

Thậm chí hôm nay...

Cô ngây người một lát, Tần Họa tẩy trang xong rồi, bắt đầu trang điểm bình thường hay quen dùng.

Tiểu Quý Đạm nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn, độ cong khoe miệng bà nhếch lên lớn hơn nữa, ngược lại chế nhạo.

”Vì biết con thích Xuân Xuân và Trương Tịnh Đình rồi cuộc cái dạng gì, nó đã chuẩn bị trận thứ hai rồi... Bổ sung thêm, còn giúp con thử ngồi chỗ nào âm thanh là tốt hơn...”

Rõ ràng từng chữ đều đã nghe hiểu được, hợp cùng một chỗ lại làm cho cô gái nhỏ cảm giác sâu sắc lượng tin tức khá lớn.

Đồng thời tiêu hoá hết sức, hô hấp có chút khó khăn.

Lau son môi màu sáng, Tần Họa hé miệng điều chỉnh sắc môi, nén giận.

”Con nói coi như nó lần qua lần lại còn trực tiếp gọi mẹ từ studio... Chính là vì trang điểm mặt, để cho Tổng Đạo Diễn cấp thêm phiếu lựa chọn vai quần chúng... Nhìn xem mẹ mỗi một còn bị Cầu Từ chụp đến viết chiến sĩ thi đua!”

Bè ngón tay, mắt cúi xuống.

Tiểu Quý Đạm do dự vài cái, vẫn lại là mở miệng hỏi lên: “Mẹ nuôi, mẹ nói những lời này là có ý tứ gì a?”

Giọng nói ngọt ngào ngay thơ, ánh mắt linh động trong suốt thấy đáy, lông mi thon dài chớp chớp, bộ dáng thẳng thắn mà không chỗ nào cố kỵ, về mặt Tần Họa mạnh nha.

Qua loa thu tất cả vào trong túi, Tần Họa ngồi xổm xuống đối diện cùng cô gái nhỏ.

Mặt mày hết sức nhu hòa tương tự Tiểu Cháp Mặc, bà nắm cái mũi Tiểu Quý Đạm, ngữ khí khó có được nghiêm túc.

”Mẹ nuôi muốn nói, Toan Toan nhà con không phải người tốt bụng lan tràn, nó trừ con ra mọi người bên ngoài không có hứng thú gì, cũng chỉ để tâm riêng con...”

Bấm đốt ngón tay, nhẹ bóp chóp mũi cô gái nhỏ điểm một cái, Tần Họa bỗng nhiên có chút cảm khái.

”Nó giống như ba nó, đều là làm nhiều so với nói... Lúc trước mẹ và cha nuôi con chính là vì cố kỵ và không mở miệng được suýt nữa bỏ qua... Sau này nếu như con thực gặp được tình huống như vậy, liền trực tiếp hỏi Toan Toan nhà con.”

”A...” một tiếng, Tiểu Quý Đạm ngoan ngoãn nói: “Anh không giải thích làm sao bây giờ?”

”Vậy thì trực tiếp động thủ nha!” Tần Họa chột nhứ mày, phượng mâu nghiêng khí phách mười phần, “Nếu là không hiệu quả, liền làm nó nói ra, nếu như là bí mật liền làm nó nói rõ ràng.”

Một cổ khí phách nữ vương đổ xuống.

Tiểu Quý Đạm nghe được hồ đồ lơ mơ “... Xin thời gian, địa điểm và tư thế động thủ.”

Đưa ngón trỏ trong miệng cắn một cái, cô nghiêm túc suy tư, “Trước công chúng dường như không tốt lắm...”

”Uh'm...” Tần Họa gật đầu đồng ý, về mặt trẻ con là dễ dạy giờ ngón tay cái lên với Tiểu Quý Đạm, không chút bùn xin giải đáp, “Đêm khuya yên tĩnh, trên giường phòng ngủ, lấy hết quần áo.”

”Xuống tay từ chỗ nào...” Bà tiến đến bên tai cô gái nhỏ, cười xấu xa nháy mắt ra hiệu, “Dựa vào yêu thích của con.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A...5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nếu Ninh Cháp Mặc biết... Khi đó Tiểu Quý Đạm chưa trưởng thành đã liên tiếp muốn bỏ nhào vào chính mình là nhờ sự giúp đỡ khai thông tư tưởng của Tần Họa.

Xin chuẩn bị tốt máy quay phim, anh muốn làm trận biểu diễn kịch biến sắc mặt được không...

Đương nhiên những thứ này đều là sau này hãy nói.

Giờ phút này, Tiểu Quý Đạm lưu luyến si mê Tây Du kí và các loại phim dĩ nhiên rõ ràng do ý tứ Tần Họa.

Cô lật chuyển đôi mắt xinh đẹp, quyết đoán châm chọc: “Mẹ nuôi, mẹ như vậy là dạy hư con, phải dịu dàng như Hứa Thôi biết không?”

Tần Họa đối với tiếng nói giòn giã không hề có sức chống cự, lúc này cười đến rầy hết cả người, son móng tay đỏ au, “Dù sao đều đã dạy hư.... Dứt khoát rơi xuống chữ “Làm”, gọi mẹ tới nghe...”

Đôi mắt đen như mực xoay xoay, Tiểu Quý Đạm gật đầu.

Tần Họa đang kinh ngạc vì sao nói chuyện tốt như vậy, liền nghe thấy thanh âm cô gái nhỏ nghiêm túc truyền đến.

”Mẹ tới nghe!”

“...”

Phút chốc Tần Họa lập tức cười lên: “Con nha.... Tiểu Cổ Linh tinh!”

Tiểu Quý Đạm học kiểu dáng: “Mẹ nha... Đại Cổ Linh tinh!”

Tiểu khả ái giả bộ thành thực, làm chọc cười diễn viên, sờ lỗ tai thỏ của cô gái nhỏ, vô cùng yêu thương.

” Trách không được Toan Toan nhà con vừa mới đi xa như thế đều có thể nghe ra thanh âm của con, công nhận rất cao rồi...”

Người khác bắt chước là học giống mọi thứ, con bắt chước là học cái gì đều là Tiểu Quỷ Đạm!”

Tiểu Quỷ Đạm độc nhất vô nhị...

Cô gái nhỏ ở cửa nhà vệ sinh nói lời tạm biệt với Tần Họa xong, trong đầu phút chốc hiện ra những lời này, những lời này trộn cùng một chỗ với lời mẹ nuôi nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng như là quả táo ướn ắt.

Cô còn chưa đi tới gần cái bàn, Ninh Chấp Mặc nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc đã quay đầu lại.

Anh cực kỳ tự nhiên hướng bên trong di chuyển một chút, sau đó vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, tiếng nói trong trẻo nhạt nhẽo.

”Tôi đây ngồi, anh đã cắt bỏ bí-tết giúp em, may mắn còn chưa lạnh...”

Ho nhẹ hai tiếng, Tiểu Quỷ Đạm biết nghe lời đi qua ngồi xong liền yếu ớt nói tiếp: “Em vừa mới thấy rồi.... Hai cái tay anh khép lại, nhẹ nhàng chấp tay, ngăn cản hơi nóng bay mất...”

Cô mím môi, tiếp tục vạch trần: “Cho nên không phải may mắn...”

Hai miếng bò bí-tết đặt ngang cùng một chỗ, miếng phía trước cô gái nhỏ còn bốc hơi, phía trước Tiểu Chấp Mặc đã lạnh không có phản ứng.

”Ngạch...”

Sau chốc lát mắt tự nhiên, Tiểu Chấp Mặc xoa lỗ tai thô bị Tần Họa xoa xiêu xiêu vẹo vẹo của cô gái nhỏ, má phải má lúm đồng tiền lõm vào, cố ý đè thấp tiếng nói mang theo mê hoặc: “Có phải cảm thấy anh tri kỷ, rất đẹp trai hay không...”

Coi như không có vẻ mặt anh tranh công, cô mặt không đổi sắc “Ngạch” một cái, nghiêm túc phản bác: “Em cảm thấy ngu xuẩn, thật ngốc...”

“...”

Sau ba giây trầm mặc, bên tai vang lên một đạo gầm nhẹ.

”Hứa! Nhị! Trúng tròn... Uhm”

Một khối thịt bò nhét vào miệng đứa bé trai, Tiểu Quỷ Đạm linh hoạt nửa quỳ ở trên ghế, ngửa cằm nhỏ chọc chọc mũi nhẵn nhụi của anh, cười đến mặt mày cong cong, “Ninh đất đen... Đột nhiên em rất yêu mến bộ dáng này! Khả khả!”

Cô gái nhỏ vui, cũng không có chú ý tới đôi má Tiểu Chấp Mặc ửng đỏ, “Đừng nháo, mau ăn...”

”Em liền nháo, em muốn anh dứt cho em, em muốn cùng nhau ăn...”

Tiểu Quỷ Đạm chu miệng làm nũng dứt khoát ném đĩa ăn đi, từ bên cạnh ôm cổ Tiểu Chấp Mặc.

Lăn qua lăn lại đến bây giờ gần hai giờ rồi.

Lo lắng cô bị đói, đứa bé trai cũng không làm sao được liền theo ý cô, tùy ý cô ôm chính mình, một tay bưng chén đĩa, một tay cầm đĩa ăn, cẩn thận đưa thịt bò đến bên môi cô gái nhỏ, “A... Há miệng.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A (5)

Editor: Quỳnh Nguyễn Nếu Ninh Chấp Mặc biết.... Khi đó Tiểu Quỷ Đạm chưa trưởng thành đã liên tiếp muốn bỏ nhào vào chính mình là nhờ sự giúp đỡ khai thông tư tưởng của Tần Họa.

Xin chuẩn bị tốt máy quay phim, anh muốn làm trận biểu diễn kịch biến sắc mặt được không...

Đương nhiên những thứ này đều là sau này hãy nói.

Giờ phút này, Tiểu Quỷ Đạm lưu luyến si mê Tây Du kí và các loại phim dĩ nhiên rõ ràng do ý tứ Tần Họa.

Cô lật chuyển đôi mắt xinh đẹp, quyết đoán chăm chọc: “Mẹ nuôi, mẹ như vậy là dạy hư con, phải dịu dàng như Hứa Thôi biết không?”

Tần Họa đối với tiếng nói giòn giã không hề có sức chống cự, lúc này cười đến rẩy hết cả người, son móng tay đỏ au, “Dù sao đều đã dạy hư.... Dứt khoát roi xuống chữ “Lâm”, gọi mẹ tới nghe...”

Đôi mắt đen như mực xoay xoay, Tiểu Quý Đạm gật đầu.

Tần Họa đang kinh ngạc vì sao nói chuyện tốt như vậy, liền nghe thấy thanh âm cô gái nhỏ nghiêm túc truyền đến.

” Mẹ tới nghe!”

“...”

Phút chốc Tần Họa lập tức cười lên: “Con nha.... Tiểu Cổ Linh tinh!”

Tiểu Quý Đạm học kiểu dáng: “Mẹ nha... Đại Cổ Linh tinh!”

Tiểu khả ái giả bộ thành thực, làm chọc cười diễn viên, sờ lỗ tai thỏ của cô gái nhỏ, vô cùng yêu thương.

” Trách không được Toan Toan nhà con vừa mới đi xa như thế đều có thể nghe ra thanh âm của con, công nhận rất cao rồi...

Người khác bắt chước là học giống mọi thứ, con bắt chước là học cái gì đều là Tiểu Quý Đạm!”

Tiểu Quý Đạm độc nhất vô nhị...

Cô gái nhỏ ở cửa nhà vệ sinh nói lời tạm biệt với Tần Họa xong, trong đầu phút chốc hiện ra những lời này, những lời này trộn cùng một chỗ với lời mẹ nuôi nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng như là quả táo ửng ửng.

Cô còn chưa đi tới gần cái bàn, Ninh Cháp Mặc nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc đã quay đầu lại.

Anh cực kỳ tự nhiên hướng bên trong di chuyển một chút, sau đó vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, tiếng nói trong trẻo nhạt nhẽo.

”Tới đây ngồi, anh đã cắt bỏ bí-tết giúp em, may mắn còn chưa lạnh...”

Ho nhẹ hai tiếng, Tiểu Quý Đạm biết nghe lời đi qua ngồi xong liền yếu ớt nói tiếp: “Em vừa mới thấy rồi.... Hai cái tay anh khép lại, nhẹ nhàng chấp tay, ngăn cản hơi nóng bay mất...”

Cô mím môi, tiếp tục vạch trần: “Cho nên không phải may mắn...”

Hai miếng bò bí-tết đặt ngang cùng một chỗ, miếng phía trước cô gái nhỏ còn bốc hơi, phía trước Tiểu Cháp Mặc đã lạnh không có phản ứng.

” Ngạch...”

Sau chốc lát mất tự nhiên, Tiểu Cháp Mặc xoa lỗ tai thỏ bị Tần Họa xoa xiêu xiêu vẹo vẹo của cô gái nhỏ, má phải má lúm đồng tiền lõm vào, cổ ý đề thấp tiếng nói mang theo mê hoặc: “Có phải cảm thấy anh tri kỷ, rất đẹp trai hay không...”

Coi như không có vẻ mặt anh tranh công, cô mặt không đổi sắc “Ngạch” một cái, nghiêm túc phản bác: “Em cảm thấy ngu xuẩn, thật ngốc...”

“...”

Sau ba giây trầm mặc, bên tai vang lên một đạo gầm nhẹ.

” Hứa! Nhị! Trúng tròn... Ừm”

Một khối thịt bò nhét vào miệng đứa bé trai, Tiểu Quý Đạm linh hoạt nửa quỳ ở trên ghế, ngửa cằm nhỏ chọc chớp mũi nhắn nhủ của anh, cười đến mặt mày cong cong, “Ninh đất đen... Đột nhiên em rất yêu mến bộ dáng này! Khả khả!”

Cô gái nhỏ vui, cũng không có chú ý tới đôi má Tiểu Cháp Mặc ửng đỏ, “Đừng nháo, mau ăn...”

”Em liền nháo, em muốn anh đút cho em, em muốn cùng nhau ăn...”

Tiểu Quý Đạm chu miệng làm nũng dứt khoát ném đĩa ăn đi, từ bên cạnh ôm cổ Tiểu Cháp Mặc.

Lăn qua lăn lại đến bây giờ gần hai giờ rồi.

Lo lắng cô bị đói, đứa bé trai cũng không làm sao được liền theo ý cô, tùy ý cô ôm chính mình, một tay bưng chén đĩa, một tay cầm đĩa ăn, cẩn thận đưa thịt bò đến bên môi cô gái nhỏ, “A... Há miệng.”

Chương 94: Nghe Nói Chua Ngọt Cùng Canh Thịt Càng Hợp A...6

Tiểu Quý Đạm luôn luôn chỉ là làm âm ỉ lợi hại.

Tư thế thân mật như vậy, bị người thỉnh thoảng đi ngang qua dùng ánh mắt khác thường đánh giá, cô gái nhỏ không được tự nhiên kiên trì không tới nửa phút.

Cô mắc cỡ ngại ngùng muốn xuống, Ninh Cháp Mặc nâng hông nhỏ mượt mà của cô lại không buông tay, ngược lại là tiếp tục động tác trên tay.

Lỗ tai đột nhiên nóng lên, động tác cô vùng vẫy lớn, thanh âm lại yếu ớt sắp nghe không rõ.

”Đề em xuống, bản thân em có thể ăn...”

”Đừng..” Khóe môi đứa bé trai gọi lên độ cong giống như trăng rằm trong hồ, một mảnh đập dòn, “Anh liền muốn dứt em ăn, anh muốn cùng em ăn.”

Rõ ràng là chế nhạo, người này như thế nào có thể nói được nghiêm trang như vậy!

Tiểu Quý Đạm hừ nhẹ, đáy mắt hiện lên mỉm cười.

Một giây sau cô ôn nhuồn nói: “A...? Chúng ta đây cứ tiếp tục đi. . .”

Tiểu Cháp Mặc nâng trán: “. . .”

Năng lực cảm hoá của ông nội Hứa mạnh như vậy?

Vài ngày không thấy tính Tiểu Quý Đạm đã phúc hắc tràn đầy rồi...

...

Cuối cùng hai người mười phần ăn ý không hện mà cùng lựa chọn thỏa hiệp.

Cô gái nhỏ ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh Tiểu Cháp Mặc, cô hai miếng anh một miếng, hài hòa tự nhiên.

...

Ánh mặt trời buổi chiều từ cửa sổ đối diện đường cái lưu loát tiến vào, đọng vào cửa sổ lớn sắc màu ấm roi xuống đất, làm phòng trở nên mờ lung phong tình, mà hai đứa bé trên bàn dĩ nhiên là cảnh sắc xa xỉ, ánh sáng làm đẹp. Mắt.

Một người xinh đẹp, một người quý khí.

Một người bán manh, một người dung túng.

Tiểu Quý Đạm và Tiểu Cháp Mặc ôn nhu lưu luyến, dễ dàng liền có thể có nhiều tầm mắt đảo qua, càng không nói đến cố ý... Bát quái.

Bên ngoài lối đi bộ có một loạt bụi cây thấp thấp, hai Đê cho chiếc xe màu đen ngừng lại, một trước một sau.

Bên trong chiếc xe màu đen là ông nội Hứa ngồi, lão nhân gia một mặt nhìn chăm chú, một mặt thờ dài.

Như thế nào cũng không nghĩ thông suốt, vì sao Tiểu Quý Đạm nhìn qua có vẻ đói khát...

Đề cho ông trước mặt Ninh lão đầu ghét bỏ Tiểu Cháp Mặc, mặt già nua đặt chỗ nào!

Càng nghĩ càng mệt mỏi, nhưng cũng yên tâm cô gái nhỏ sống chung một chỗ cùng Tiểu Cháp Mặc, ông nội Hứa nhắm mắt cảm thấy có chút mệt mỏi, vầy vầy tay với lái xe, xe màu đen rất nhanh dung nhập dòng xe cộ, biến mất không thấy.

Rồi sau đó Tần Họa còn đang ngồi trong xe màu trắng nhìn, càng là vừa lòng.

Giờ điện thoại di động lên, ấn chụp căn bản dừng lại không được.

Mười phút sau, ních “Thành Trì Ninh Tần Họa vi thiên” đăng tải trên Microblogging.

Bối cảnh tấm hình là nhà hàng Tây, tình cảm nồng đậm, giữa hình ảnh là đứa bé trai tuấn lãng giống như Minh Nguyệt giờ đã ăn, ánh nắng chiếu xạ ra một góc cực đẹp, ánh sáng ngọc như kim cương, ý cười bên môi như nhìn cô gái nhỏ.

Mặc dù chỉ lộ nửa mặt, lại đẹp rồi tình rồi mù.

Cảnh sắc tươi đẹp, nghe nói chua ngọt và canh thịt càng hợp a...

Khuôn cách mười phần xứng như vậy, lại càng làm cho chúng fan nhao nhao nhấn lại, Thái Tử Gia và tiểu thanh mai ngọt ngào chịu không được phá a!

Sau đó là một phiếu bình chọn.

Sau một phút đồng hồ, ních “Ôn Tình Hứa Thì Quang” đăng ảnh lên Microblogging, kèm theo một câu: Quá ân ái, nghe nói Thái Tử Gia và con dâu ở rể càng xứng a...!

Từ từ.. Khi nào thì ông sa đoạ đến ngầm thừa nhận Xú tiểu tử kia là con dâu rồi hả?”

Ông phải hỏi Ôn Tình, gần đây tập đoàn có phải tài chính quá yếu hay không, vậy mà làm cho ông có tiềm thức muốn bán Tiểu Quý Đạm...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Muốn Trưởng Thành Hay Không (1)

Editor: Hanna

Hứa Thời trong lòng chua chua, đi họp liền mang theo tâm tình không yên, bị Ôn Tình gọi mấy lần.

Sau khi tan họp, lại cùng vài người họp tác đàm phán một chút về vấn đề tài chính, Hứa ba thế này mới đem về mặt tuần tú ôm vợ đến bãi đỗ xe.

Lúc Tiểu Quý Đạm gọi điện thoại đến, ông vừa lúc cúi người thắt dây an toàn cho Ôn Tình, nhìn biểu tượng con gái chu miệng kéo tay trên màn hình đi động, sắc mặt thoáng dịu đi một chút.

Có ý dừng vài giây, mới bắt đầu nghe.

”A a, con còn biết gọi điện thoại cho ba con a? Ba còn tưởng rằng có Toan Toan nhà con rồi nên cái gì đều không cần rồi”

Trong lòng Hứa Thời có chút ngọt ngào, lời nói nói ra cũng là bộ dáng gây khó dễ.

Nghe được giọng điệu âm dương quái khí Tiểu Quý Đạm khoe môi co rút, thanh âm yếu ớt xuyên qua ống nghe truyền đến.

”Con chỉ là muốn gọi điện thoại cho Ôn Tình, điện thoại của mẹ có thể là tắt máy, con đây mới gọi cho ba”

“.....”

Chẳng lẽ Tiểu Quý Đạm không biết mình mới là đại kim chủ của nó sao

Hứa Thời tan nát cõi lòng, lập tức biến sắc không kiên nhẫn nói: “Vợ của ba ở bên cạnh nghe được, có chuyện gì nói nhanh”

”Nga” một tiếng, cô gái nhỏ quả thực bỏ qua ông, trực tiếp tố khổ với mẹ: “Ôn Tình, Con thật là khó chịu!”

Ngữ khí oán giận mà ủy khuất thật không giống như là giả vờ.

Vợ chồng Hứa gia cả kinh, Ôn Tình sốt ruột nói: “Con không phải ở cùng với Toan Toan sao? Khó chịu như thế nào, không thoải mái ở đâu? !”

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, lại khiến cho ba mẹ lo lắng.

Nhưng là lời nói tiếp theo lại

”Con cùng Toan Toan ăn bít tết ở nhà hàng cơm tây, ăn xong lại gặp mưa to, chúng con ở bên trong uống trà chiều xong, đợi hai giờ, Tiramisu ăn rất ngon, còn tặng khúc mía nhỏ, đây chính là nguyên nhân gây khó chịu, lúc nặng lúc nhẹ, như là có con kiến cắn vậy, còn để cho Toan Toan cười nhạo con, tựa tiểu phi tiểu”

”Nói tiếng người!”

Tự thuật rùm rả như vậy, lúc nói đến ăn rõ ràng rất nhẹ nhàng, Ôn Tinh dĩ nhiên xác định Tiểu Quý Đạm không có việc gì, tay xoa mi tâm nhấn thành chữ “Xuyên” của chồng mình, ghét bỏ thúc giục con gái.

”Ăn mía đến nổi rụng răng cửa rồi

Tiểu Quý Đạm lơ lờ rầu rĩ không vui, vẫn không quên nhe răng trợn mắt làm cái mặt quý về phía Tiểu Cháp Mặc đang mím môi mỉm cười.

”Ha ha ha!”

Thật dễ dàng tưởng tượng ra cảnh đó, Ôn Tinh rất không khách khí mà bật cười.

Trọng điểm không phải là Tiểu Quý Đạm rụng răng, mà là ở trước mặt Toan Toan lại rơi răng như vậy.

Hứa Thời cũng cong khóe môi, cũng thù dai vạch trần tâm tư của cô gái nhỏ, bốn cọt bổ sung: “Dù sao con đá dầm đánh rầm đều bị nó chứng kiến rồi, còn thiếu việc rơi một cái răng sao? Đừng có mà giả bộHừ ~!”

Thanh âm cuối cùng kia cũng thành công làm cho cô gái nhỏ phát điên, ngực phập phồng: “Vẫn là cha ruột mẹ ruột sao? !”

” Về mặt huyết thống là đúng!”

Rốt cục cười đủ rồi Hứa mẹ liền hỏi: “Toan Toan ở cạnh sao?”

Cô gái nhỏ gật đầu: “Có.”

Ôn Tinh đáp: “Đưa điện thoại cho nó nghe.”

Tiểu Quý Đạm quẹt miệng ngoan ngoãn đem điện thoại đưa tới, theo đó lỗ tai cũng đỏ lên.

Thanh âm Hứa mẹ rõ ràng ôn hòa rất nhiều.

”Tiểu Quý Đạm thói quen không tốt, Mặc Mặc con nhất định phải trông nom nhiều hơn, đừng nuông chiều quá Trước khi ngủ phải đánh răng, uống nhiều sữa bổ sung canxi, không thể ăn đồ ngọt Quan trọng nhất là, “sau khi dọn đồ một đồng, bà như nhớ tới cái gì đó, ho nhẹ hai tiếng, “Lúc hôn cố gắng không cắn hôn đầu lưỡi.”

Tiểu Cháp Mặc hai má đỏ bừng, một mực đáp ứng, sau khi cúp điện thoại, liền thấy cô gái nhỏ chớp mắt to tò mò.

”Ton Toan, lúc hôn phải hôn đầu lưỡi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Muốn Trưởng Thành Hay Không 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thấy đứa bé trai trầm mặc, cô gái nhỏ nghiêng đầu nghiêm túc phân tích nói: “Trong phim truyền hình đều là hôn một cái đã không còn nữa, hoặc là hôn một cái tắt đèn đã không còn, hoặc là hôn một cái ngã trên giường đã không còn.... Nhưng mà đều không có diễn lè lưỡi a!”

Ôm cánh tay người nào đó đang đưa, lòng hiếu kỳ của cô sắp nổ rồi.

” Toan Toan, anh nói rốt cuộc muốn lè lưỡi hay không a? Duỗi đầu lưỡi hôn nhẹ hay là ngọt giống bánh anh đào?”

Mùi Đê Lạp Mễ Tô nồng đậm, cùng với miệng nhỏ Tiểu Quý Đạm khi đóng khi mở bay vào miệng mũi của anh, kể cả đôi mắt trắng đen trên mặt cô cũng làm cho người ta thấy chân động lòng người.

Lông mi thon dài run rẩy, Tiểu Cháp Mặc chứa ý cười vuốt chóp mũi trắng nõn cô gái nhỏ một cái, hơi chút cúi người tiến đến bên tai cô.

”Chờ em trưởng thành, chúng ta thử xem . . .”

Hơi thở ấm áp phun ở vành tai nhũn nhụi, một mảnh da thịt run rẩy.

Hình dáng khuôn mặt từ từ hiển hiện ra, đường cong ngũ quan xinh xắn cùng khí chất tự nhiên, mỗi mông anh khẽ cong, má phải rõ ràng là má lúm đồng tiền đường như có sóng gợn....

Cô gái nhỏ cảm thấy chính mình tựa hồ, say.

....

Mưa rào có sấm chớp thế tới rào rạt đi cũng nhanh, sau khi tạnh nhìn qua bầu trời cũng uớt sũng.

Ông nội Hứa gửi tin nhắn tới Ninh Cháp Mặc nói giúp chọn nhà hàng rồi, lúc này Tiểu Quỷ Đạm mới hậu tri hậu giác ý thức được lão nhân không thấy nữa.

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, cô kéo cánh tay đưa bé trai, mặt nghiêm túc: “Lão nhân ngang ngược đi trước, chúng ta làm sao trở về nhà hàng a?”

Mười ngón tay thon dài tung bay, Tiểu Cháp Mặc cầm hai cái phiếu giảm giá nhà ăn bỏ vào ví tiền, lại dùng ví tiền nhẹ nhàng gõ trán cô gái nhỏ một phen, “Không phải em trí nhớ tốt sao? Quảng trường lớn như vậy, em làm sao còn không có quen hết a?”

”Em chỉ nhớ rõ đi ngang qua một nhà bún gạo.... Một cái ông cụ bán mứt quả táo son tra, một cái bác gái bán mứt quả ô mai son tra.... Một nhà đại lí đồ nướng trên giấy... Một cái xe đẩy nhỏ bán kẹo đường, có hai loại màu đỏ cùng màu trắng, một cây một đồng tiền, cái chú kia thấy em đáng yêu còn cho thêm một ít a!”

Tiểu Quỷ Đạm mới vừa giơ ngón tay làm một cây chuẩn bị lấy ra một cánh tay kia nắm thành nắm tay nhỏ tiếp tục hỏi tường đường đi, nghiêng đầu đúng lúc thấy khoe miệng người nào đó giật giật.

Nín cười thật vất vả, anh ngay cả chân mày cũng mang theo chút độ cong.

Cô gái nhỏ sáng tỏ một chút.

Anh tìm được đường.

Đang nhìn mình thất thố? !

Người này sao xấu xa như vậy!

Hừ một tiếng, cô biểu hiện xem thường, học giọng điệu anh vừa rồi trả lời nói: “Không phải anh ở đó chín năm sao? Trái Đất lớn như vậy, làm sao anh còn không có quen hết a!”

Dứt lời trừng mắt nhìn Tiểu Cháp Mặc vẫn như cũ, bước tiếp chân ngắn dẫn đầu đi xuống lầu.

Tay lại đột nhiên bị lực đạo phía sau túm chặt, tay lớn bao bọc tay nhỏ của cô.

Méo miệng khinh thường, cô lại bỏ ra, anh lại nắm.

Lại bỏ, lại nắm.

Hai người một trước một sau cách nửa bước.

Phản phản phục phục...

Một lần cuối cùng bỏ ra, Tiểu Quỷ Đạm đứng ở trước ao nước, trên mặt nước nước bắn xám mờ còn nổi lơ lửng lá rách.

Cô cúi đầu nhìn giày vải jeans xinh đẹp mới tinh của mình một cái, lông mày xinh xắn dần dần nhíu lại....

Cách vài giây đều không có lại đi lên nắm tay, làm cho tâm cô gái nhỏ cũng trầm xuống một chút...

Hít sâu hai lần, cô đang muốn anh dừng nhắc chân, bên hông phút chốc quần lên một bàn tay, hơi chút dùng lực kéo cô về phía sau.

”Đi lên, anh công em”

Anh kéo ống quần lộ ra mắt cá chân, trên chân anh mang giày chơi bóng trắng mới tinh, làm tâm Tiểu Quỷ Đạm rồi một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Muốn Trưởng Thành Hay Không 3

Cùng Tiểu Cháp Mặc nán lại một chỗ, giọng nữ cũng không có lực hấp dẫn trong tưởng tượng rồi.

Khu vui chơi, Thiên đường mua sắm, khu vực nhô lên ở giữa đường, có trồng cây, chia giao thông thành hai luồng...

Uh'm, ngẫu nhiên còn có thể mang theo một cái lão nhân ngang ngược.

Giữa hè bên trong ánh sáng nóng bỏng, hình ảnh Thiên Luân Chi Nhạc (gia đình) khắp nơi.

Sân bay xa cách, một bàn tay ông nội Hứa khoát lên trên vai Tiểu Cháp Mặc, một cánh tay kia đặt ở trên đầu cô gái nhỏ, mấy cái nếp nhăn thật sâu trên trán bị ánh đèn chiếu vào, vỗ vỗ bả vai đứa bé trai, lão nhân trải qua năm tháng khàn tiếng lời nói thấm thía nói: “Quý Đạm vợ con tính tình không tốt...”

”Lão nhân ngang ngược!”

Cô gái nhỏ tràn đầy cảm xúc chia tay sau khi ông nội mở miệng biến mất hầu như không còn, dơ tay ôm cánh tay lão nhân lắc lắc, bắt mắt bầu môi cắt ngang.

Ông nội Hứa thuận thế gõ một cái trên trán cô, trừng mắt: “Yên lặng chút!”

Ngoại trừ Toan Toan, Tiểu Quý Đạm bị lão nhân này bắt nạt hừ một cái giọng mũi, nhưng miệng nhỏ yếu ớt im bật.

Đáy mắt ông nội Hứa hiện lên ý cười, lúc này mới tiếp tục.

”Nhìn xem đi. . . Bị Ôn Tinh và Hứa Thời nuông chiều thành tùy hứng làm bậy, vô pháp vô thiên như vậy...”

Lời nói tuy là không xuôi tai, sừng nịch trong ngữ điệu lão nhân gia cho dù ai cũng nghe được, ông lại gấp đầu ngón tay gõ trán cô gái nhỏ một cái, cười nhạt nói: “Không vui rồi hả?”

Tiểu Quý Đạm ngửa đầu lại hừ lạnh một tiếng, bày tỏ chính mình không chịu khuất phục.

Ông nội Hứa và Ninh Cháp Mặc đồng thời bật cười.

Độ cong đứa bé trai còn không có kéo dài, lời nói lão nhân gia xoay chuyển, tiện đà cảm thán nói: “Đúng là nó không thể nào là cô gái tốt, nhưng nó cũng là đứa nhỏ duy nhất của Hứa Thời, cháu gái duy nhất của ông Ninh gia con mặc dù quý khí, Hứa gia ông môn đăng hộ đối không kém nửa phần.”

”Uh'm.” Đứa bé trai đáp nhẹ, mặt mày giống như trăng sáng, nhìn không ra nửa phần cảm xúc.

Tuổi này liền như vậy, sau này có thể nghĩ.

Ngắm tán thưởng ánh mắt Ôn Tinh và Hứa Thời chọn con rể như vậy, ông nội Hứa cũng kiên trì giao trái tim nói ra.

Mấy chục năm sắc bén cạnh tranh trong kinh doanh, cắn chữ không giận tự uy, làm cho thế hệ sau không thể cãi lại: “Cho con bên cạnh Tiểu Quý Đạm là may mắn, đường sau này lớn lên còn dài, sống như thế nào cũng là mệnh của nó...”

Lão nhân gia thu tay về, hai tròng mắt có chút đục ngầu: “Thời gian lão nhân ngang ngược không nhiều lắm, hi vọng sau này các cháu sống tốt, cho dù có một ngày các cháu đi không nổi nữa...”

”Không có ngày nào đó!”

Ninh Cháp Mặc luôn luôn lễ phép biết tôn trọng đột nhiên lên tiếng ngắt lời ông nội Hứa, anh không chút sợ nhìn thẳng ánh mắt lão nhân gia, một chữ một chữ lặp lại.

”Không có ngày nào đó!” Cánh môi mỏng manh hé mở, thanh âm anh không lớn, cũng rất trang trọng, “Cô là con gái nữ nhi duy nhất của chú Hứa, là cháu gái duy nhất của người, lại là Tiểu Quý Đạm duy nhất của cháu.”

Cô gái nhỏ bị đoạn đối thoại rất giống phim truyền hình làm cho lơ mơ, cảm thụ được lời nói đứa bé trai như lời thề, chỉ cảm thấy từng âm tiết đều như là dùi trống gõ lăm.

Gõ ở trong lòng thùng thùng rung động.

Dư âm chưa hết lại tới một trận.

”Huống chi, không phải cô không thể nào là cô gái tốt, mà là tất cả cô gái khác cũng không bằng cô ấy...”

Ông nội Hứa sừng sốt, trầm mặc.

Thật lâu sau lão nhân gia cười tít mắt nói: “Hai người các cháu đều đã thay răng sữa, chuyện trên cầu thang Sơn Trang thật lâu trước, kiên nhẫn một chút! Nếu không thì răng nanh méo lệch bộ đáng khó coi....”

Không chút nào che dấu bốn cột thành công để cho Toan Toan Đằm Đằm đỏ mặt.

....

Máy bay cất cánh, cô gái nhỏ thích đi ngủ tinh thần càng ngày càng khác thường, cảm ngón tay Tiểu Cháp Mặc hơn nửa ngày mới cảm thấy thiếu.

Tiểu Cháp Mặc biết cô có tâm sự cũng không chỉ ra, chờ....

Cô nhu mì đằm đằm nằm ở ngực đứa bé trai, rầu rĩ nói: “Toan Toan, em không muốn lớn lên...”

“Uh ờ?” Tiểu Cháp Mặc nắm cả vai cô nằm trong lồng ngực mình.

“Ông nội nói, đường sau này lớn lên còn dài. . . Ừm”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Muốn Trưởng Thành Hay Không 4

Editor: Hanna

Cho nên, nếu em nhìn thấy soái ca mà không đòi nắm, thay đổi thất thường nay Tần mai Sở Hừ!”

Lời nói bay bổng, âm cuối ngân lên cùng với nheo mắt tao nhã lưu chuyển.

Cô gái nhỏ nghe vậy, chính là vurun đầu lưỡi phản nộ ra, nhanh nhẹn đem ngón tay đưa bánh ngọt cuốn vào trong miệng mình.

Ừ, thực ngọt!

Cảm thấy thỏa mãn mềm mại cọ cọ trên vai cậu, ngáp một cái, tiếng nói nhỏ nhẹ.

”Anh là đang phủ nhận mình là soái ca sao? Hay là muốn đổi họ, trước đổi là Tam? Sau đổi thành Tứ? Trước đổi thành Tần? Sau đổi thành Sở?”

Cô gấp tay xoa nhẹ hai mắt, bộ dáng có chút mệt mỏi: “Anh hỏi cha mẹ nuôi một chút xem họ có đồng ý hay không Bằng không em nhiều nhất cho làHương Trữ, Mộ Ninh.”

Cô gái nhỏ bị con buồn ngủ đánh bại, hô hấp rất nhanh trở nên đều đều.

Tiểu Cháp Mặc gợn tay làm cho cô ngủ thoải mái một chút, dừng ở gần ngay khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp hồng nhuận, giống như được phủ tầng ánh sáng ấm áp, ánh mặt mày đang trong trẻo nhưng lạnh lùng giống như vàng trắng xa xa kia, ánh trắng ngời bên cầu dịu dàng quán lấy thân ảnh cô gái nhỏ.

Tiếng máy bay xẹt qua không trung, lưu lại đám mây trắng bị phá tan thành tầng tầng lớp lớp, biến mất không dấu vết.

Giống như thời gian một đi không trở lại.

.....

Vấn đề có muốn trưởng thành hay không, trong tiếng cười cùng mỗi ngày lúu rúu của Tiểu Quý Đạm, có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

Đối với cô mà nói, năm ba và năm bốn ý nghĩa chính làToan Toan lấy càng nhiều giấy khen cho mình gấp mấy bay.

Trình Hiểu Nguyệt đại diện cho các cô gái khác bắt đầu lập bè kết phái, nói những vấn đề thần thần bí bí.

Cô ta sẽ cùng Tần Như Ca cùng đi toilet, cùng dính như keo.

Không phải bởi vì Toan Toan không muốn, mà là cô nghĩ trong lúc cậu đợi mình, sẽ bị bạn học khác như hồ rình mò, thỉnh thoảng còn có thể nhận được thư tình.

Các bạn càng ngày càng lớn bắt đầu có khái niệm “Người theo đuôi” này.

Trong các nhà khoa học, giáo viên, chủ tịch nước cùng tỷ phú tên tuổi nổi tiếng, Tiểu Quỷ Đạm như cũ vẫn muốn trở thành Tề Thiên Đại Thánh.

Một cây Kim Cô Bồng ha ha ha ha, tư thế oai hùng tiêu sái, chuyên trị yêu ma quỷ quái cứu vớt thiên hạ.

Vì thế, trong quá trình gian khổ tìm đọc các loại tư liệu, trong một ngày chủ nhật trời trong nắng ấm sau khi do dự suốt hai tuần, cô nàng lôi kéo Toan bước về phía đường có lớp võ thuật của cung thiếu nhi.

Đứng tán mò hôi ướt đầm, cắn chặt khớp hàm cũng không nhúc nhích, cứng cỏi mà chấp nhất

Khẳng định không phải Tiểu Quỷ Đạm!

Không đến hai mươi phút, hai đứa bé từ bên trong đi ra, cô gái nhỏ cầm trên tay một cây kem, toi công cho vào miệng.

Trên cánh tay cậu bé đeo túi sách màu hồng, cầm trong tay giấy ướt vừa đi vừa giúp cô nàng lau, đối với một hai lần đưa đến bên môi lại tràn đầy tò mò thực bất đắc dĩ, “Em có thấy qua Tề Thiên Đại Thánh ăn kem sao? Em có thấy qua Tề Thiên Đại Thánh uy Đường Tăng ăn kem sao?”

Tự mình tưởng tượng ra hình ảnh, lại không dám nhìn thẳng.

Ngoan ngoãn đứng ở vạch kẻ cho người đi bộ chờ đèn xanh, Tiểu Quỷ Đạm liếm chút khóe môi, ung dung phản bác: “Vậy anh có thấy qua Tề Thiên Đại Thánh không luyện võ thuật mà chuyển sang học múa sao? Vậy anh có thấy qua Tề Thiên Đại Thánh không uy Bạch Long mã mà uy con thỏ sao?”

“.....”

Cái con thỏ lấy không ít chú ý của Ninh Chấp Mặc là ông nội Hứa bảo người đặc biệt đưa từ Hà Lan tới, cả bộ lông thuần khiết được bọc bằng vải kaki, mắt to đen bóng cùng cô gái nhỏ giống nhau như đúc.

Bởi vì Ôn Tinh bị dị ứng với lông, Tiểu Quỷ Đạm lại không nỡ tặng người khác, vắt óc suy nghĩ biện pháp.

Trong hành lang đầy đồ đạc lấy ra cái hộp liền thành nhà của thỏ con.

Trước sau cái hộp khoét thành cái lỗ, phía trước thông ra vườn rau, phía sau thông với chỗ vệ sinh, mười ngày một lần tổng vệ sinh.

Từ cung thiếu nhi trở về hôm nay vwfaf vẫn đến ngày mở hộp tắm rửa cho con thỏ.

Lúc tin buồn truyền đến, mở cái nắp hộp ra cô gái nhỏ chính là hướng về phía Toan Toan chu miệng oán giận, ép buộc con thỏ béo bị cô nàng ép thành hình chữ nhật

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Một Giấc Mơ Chân Thật Mà Lại Buồn Chán

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trầm mặc, trầm mặc vô tận.

Tần Hòa và Ôn Tinh thu dọn đồ đạc đi lên ôm ấp hai đứa nhỏ xuống lầu, Ninh Thành Trì cùng Hứa Thời từ ga ra lấy xe chạy đến cửa lớn, tụ tập một loạt đoàn xe xuất phát từ Ninh gia, không ai nói chuyện như cũ.

Tiếng động cơ chính tề gầm rú cùng tần suất đèn sáng lên quẹo trái chính tề làm cho người ta chấn động lòng người.

Bụi cây ở biệt thự cùng đại viện từng loạt từng loạt lui về sau, Tiểu Quỷ Đạm ở vào trạng thái ngây thơ rốt cục nghĩ ra bất an của bản thân.

Cô đi chuyển mộng nhỏ, lôi kéo tay áo Tiểu Chấp Mặc, đôi mắt chớp chớp, bữu môi mở miệng ngữ khí khó nén lo lắng.

”Toan Toan.... Con thỏ... Con thỏ béo được thả ra rồi.... Rau dưa còn ở trong tủ lạnh chưa lấy ra.... Con thỏ béo có thể đói chết hay không.... Có thể chạy đi ra hay không.... Có thể bị người xấu chop tới thịt kho tàu thịt thỏ hay không... Có thể không cẩn thận té xuống từ trên lầu hay không.... Đó là lỗi nhân ngang ngược tặng cho em... Làm sao bây giờ....”

Càng nghĩ càng sợ, nói đến phần sau cô gái nhỏ ngọt ngào ngây thơ mang theo run rẩy không thể ngăn chặn, khóc nức nở ở trong xe lạnh lẽo yên lặng như có tiếng vọng trở lại.

Tiểu Cháp Mặc nhìn cô, đáy mắt cô ửng đỏ, căng thẳng trong lòng buông ra, lại kéo căng, lại buông.

Dừng sau một lúc lâu, anh mím môi, bàn tay ấm áp phủ trên đôi má cô gái nhỏ, nhẹ nhàng lượn quanh như chà lau đồ sứ.

”Ngủ đi, đến nơi gọi em.”

Tiểu Quý Đạm nuốt một ngụm nước bọt, yên lặng nhìn anh, nhìn cằm trắng nõn của anh cùng cánh môi mỏng manh, muốn nói lại thôi.

Ngược lại, lại hướng phía trước nhìn Hứa Thời đang lái xe, ông đang chuyên chú nhìn về phía trước, xoay động hầu kết, muốn nói lại thôi.

Cô hơi chút thò người ra, từ kính chiếu hậu thấy được Ôn Tĩnh chỗ kế bên tay lái, hốc mắt có chút sưng, mặt mộc không trang điểm không có huyết sắc gì, cắn chặt cánh môi lại càng trắng xanh, vẫn lại là muốn nói lại thôi.

Đem biểu tình vài người thu vào trong mắt....

Cô gái nhỏ hạ mắt, lông mi thon dài run rẩy, ngưng một giây, ngoan ngoãn khéo léo nói: “Uh~m, em ngủ một lát, đến nơi gọi em.”

Dư Quang nhìn chăm chú thấy Tiểu Quý Đạm nhắm hai mắt lại, vài người đều giống như thở dài nhẹ nhõm một hơi, trầm mặc lại càng sâu.

Mấy phút đồng hồ sau.

Tiểu Cháp Mặc từ từ thu hồi tay che ở trên mặt cô, mới vừa buông xuống bên người liền đột nhiên bị bắt được, hai cái tay cục bột cuộn lấy cổ tay anh.

Hơi chút hoảng sợ, anh nhìn qua, cô gái nhỏ vẫn bộ dáng bình yên đi vào giấc ngủ như cũ.

Bất đắc dĩ ngoéo khóe môi một cái, anh hấn dùng một cánh tay kia gian nan từ phía sau lưng ghé dựa lấy ra chắn chuẩn bị sẵn, nhẹ nhàng đắp cho cô.

Sau khi đắp chắn, cảm nhận được lực đạo trên tay buông lỏng ra chút.

Anh thở dài một hơi, không có tiện thể rút ra.

Lo lắng làm Tiểu Quý Đạm tỉnh giấc, ngược lại giữ nguyên tư thế một bàn tay bị kéo quay lưng không được tự nhiên như vậy, mãi đến đích.

....

Tối tăm, có trực giác đất Tiểu Quý Đạm

Đất cô đi vào một cái giấc mơ.

Chân thật mà lại dài dằng dặc.

Từ sinh thái Sơn Trang xuất phát, cô lần đầu tiên gọi ông là ông nội, thân thể ông cứng lại trên miệng ông nói ghét bỏ xong, nhưng là trong mắt ôn hòa.

Tay cầm tay dạy cô và Tiểu Cháp Mặc câu cá, lão nhân vừa chằm chọc cá của cô không có lớn như Tiểu Cháp Mặc, nữ không bằng nam, vừa càng không ngừng kêu trợ lý chụp cái cá nhỏ gầy yếu kia, để vào tủ bảo hiểm (kết sắt).

Ông khinh thường cô trở thành Tề Thiên đại thánh, lại đưa cho cô một mảnh vườn hoa sơn trà phấn hồng, tết âm lịch lại trở về tức giận một mảnh.

Đứng ở trên đài ngắm cảnh, Tiểu Cháp Mặc từ phía sau ôm cô, ôm lấy cánh tay của cô một chút một chút miêu tả hình dạng biển hoa....

Lúc một cái hình cái đầu Tôn Ngộ Không lơ lửng hiện rõ, cô gái nhỏ hưng phấn đi cà nhắc xoay người.

Nháy mắt hôn Toan Toan, mắt cô thấy lão nhân cách đó không xa cười bốn cợt....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Một Giấc Mơ Chân Thật Mà Lại Buồn Chán 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lão nhân ngang ngược miệng vẫn ghét bỏ cô là con gái, nhưng mà ngày lễ ngày tết, lấy có tặng lễ vật liên tục không ngừng.

Đương nhiên, liên tục không ngừng còn có tặng theo lễ vật phụ nói làm nhảm.

”Tiểu Quý Đạm, buổi sáng hôm nay ông nghe thấy Hi Thước kêu hai tiếng, cuối tuần đưa bộ áo giáp Mỹ Hầu Vương cho cháu, nhớ rõ nói cho ông biết!”

”Tiểu Quý Đạm, tối hôm nay ánh trăng có phần tròn, ông nội tới trường học đón vợ chồng son các cháu...A? Không muốn gặp ông?...A...ông mang theo Quê Hoa Cao cháu và Toan Toan nhà cháu thích... Uh'm, gặp dưới cây đa lớn!”

”Tiểu Quý Đạm, lễ quốc khánh sắp đến, cháu chừng nào thì đến xem lão nhân ngang ngược a? Gần đây thân thể ông chức năng không được tốt, cần bị cháu làm tức giận đến tâm điều hoà... Ngắt lấy một giò ô mai lớn sao?”

”Tiểu Quý Đạm, trước ông cùng Ninh lão nhân đi chơi, mang theo cháu... Thuận tiện còn có Toan Toan nhà cháu, lì xì năm mới liền cho cháu.”

”Tiểu Quý Đạm, cháu sắp lên lớp năm, ông quyết định ở một thời gian ngắn cùng cháu, nhìn cháu như thế nào bị Toan Toan nghiền ép chỉ số thông minh, ông đã nói nữ sinh không có nam sinh tốt.... Từ từ cháu đừng đi, cháu còn muốn nhờ ông mua mô hình phi cơ cho người nào đó sao?”

....

Giọng nữ theo ông đi xem siêu cấp trở nên dày đặc.

Cũng là vào thời điểm kia cô mới biết được, ông không chỉ sẽ đưa chính mình đủ loại hàng tốt, còn có thể bởi chính mình đi ăn phở lớn ngõ nhỏ Trường Sa.

Nếu không phải tình huống ngẫu nhiên đột phát, cô thậm chí lại có một loại...Ông chỉ là cái ông nội phổ thông mang cháu gái đi chơi.

Nhưng mà, ở trước mặt cô, lão nhân ngang ngược tựa hồ thật sự chỉ là một cái lão nhân ngang ngược phổ thông.

Buổi sáng qua cầu Mễ Tuyền, ở trên máy bay nghe người địa phương giới thiệu, ngày hôm sau chưa tới bảy giờ cô gái nhỏ liền mang theo buồn ngủ mông lung đến cửa tiệm xếp hàng chờ số.

Gặp một cái thanh niên tài tuấn tây trang, bộ dáng đang lau miệng mới vừa ăn xong.

Rõ ràng mắt to trừng mắt nhỏ nhìn một già một trẻ, sau ba bước ngừng một trận, quay trở về: “Ông là lão gia tử (cụ già) Hứa Nghị?”

Giọng nói ngạc nhiên cất cao nháy mắt hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Lão nhân chỉ là nín chặt mái tóc cô gái nhỏ ngoạn chơi, bình tĩnh vô cùng.

”Cậu cảm thấy Hứa Nghị sẽ mặc quần áo thoải mái ngây thơ hơn hờ như vậy?”

”Cậu cảm thấy Hứa Nghị lại có nhân hạ thoải mái xếp hàng chờ điểm tâm?”

”Cậu cảm thấy Hứa Nghị sẽ mang theo một cái cô bé ngây ngốc trên người?”

Càng nghĩ càng cảm thấy sai, người trẻ tuổi một bộ nhận sai ở dưới ánh mắt lão nhân rời khỏi.

Bên này Tiểu Quý Đạm miệng nhỏ vênh lên, ngửa khuôn mặt nhỏ nhắn hừ lạnh: “Người nào ngây ngốc ngây ngốc rồi hả?”

Lão nhân lập tức chân chó cười làm lạnh: “Đương nhiên là....ông! Nếu ai dám nói Tiểu Quý Đạm ngây ngốc ngây ngốc ông tuyệt đối bội phục! Can đảm đầy đủ!”

Đương nhiên, chuyện như vậy phát sinh nhiều cũng sẽ có hướng bị chọc thủng.

Gặp một người đã từng buồn bán cùng khi đó, lão nhân ngang ngược đang mang theo Toan Toan và Điềm Điềm công viên trò chơi bộ vòng ở công viên trò chơi, như hồ rình mồi nhìn tư thế Xú tiểu từ từ phía sau ôm chặt Tiểu Quý Đạm ném vòng, một ngụm răng mài đến vang.

”Hứa tổng?” Một tiếng xưng hô không xác định.

”Ông nhận sai...” Lão nhân ngựa quen đường cũ lặp lại những lời này, đầu chuyển tới một nửa nhìn đến người tới ngượng ngùng đảo quanh: “Trương tổng mang theo cháu trai tới đây chơi đùa?”

”Đúng vậy. . . Nói ông hiện tại trông mong ánh trăng chờ cháu trai! Cháu trai cháu gái đều có, như thế nào liền tốt mệnh như vậy a...lúc tuổi trẻ oai phong một cõi già rồi tới tận hưởng niềm vui thú của người già...”

”Không phải cháu tôi là gái.” Ông nội Hứa xua tay, nhẹ nhàng ngắt lời lão nhân kia.

Thấy ánh mắt ông nghi hoặc, hai tay ôm ngực chậm rãi từ từ nói: “Là cháu gái tôi và cháu rể, cháu gái tôi là bé gái...”

Động tác trên tay Tiểu Cháp Mặc bên này nhẹ, Trương tổng bên kia cũng đi theo ném rồi.

Sau một lúc lâu, Trương tổng chào cũng không chào lập tức đi tới, vừa đi vừa thở dài, còn lắc đầu liên tiếp.

”Nhận sai rồi ! Nhận sai rồi ! Hơn nửa đời người qua lại Hứa Nghị cũng nhận sai, thật sự là già không còn dùng được rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Một Giấc Mơ Chân Thật Mà Lại Buồn Chán 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trí nhớ Trương tổng còn dừng lại ở lúc ông cụ Hứa làm mưa làm gió trên thương trường chỉ trọng nam không thích nữ.

Lại không biết từ lúc Tiểu Quý Đạm xuất hiện, liền trị bệnh trọng nam khinh nữ hơn nửa đời người của lão nhân.

Kèm thêm Tiểu Cháp Mặc cũng làm cho thăng giá trị quan của ông.

Dắt cháu gái ở một quán bán hàng trên phố không hề để ý hình tượng ăn đồ nướng, một bó tuổi chụp ảnh cho hai đứa trẻ sao cho đẹp nhất, toét miệng tựa như hiền vật quý đưa lên ba đồng tiền cho người vẽ tranh...

Bức tranh có trời chiều, ôm Toan Toan Đằm Đằm cùng bốn cột với ông.

Trong tiếng cười tràn đầy, lộ ra hàm răng chính tề màu vàng sau khi quanh năm hút thuốc, có mùi rèn luyện năm tháng...

Đàm tiếu nhân gian (nói chuyện thế giới), giống như còn đang ở hôm qua.

....

Ba giờ sau gió bão đến, bọn họ vẫn không thể vượt qua gặp mặt ông cụ Hứa một lần cuối cùng.

Mùa thu thành phố B mưa phùn tí tách, lá cây ngô đồng khô vàng giống như cánh bướm bướm cuốn ở trong gió, không nơi nương tựa bay bổng... Rơi xuống đất.

Hàng ngũ Mercedes màu đen lạnh lẽo chính tề đứng ở cửa bệnh viện, đen trắng thuần bạch thân thân nhất phân loại hai bên trái phải.

Cô gái nhỏ đẩy cửa thủy tinh một tay kéo cánh tay đứa bé trai, một cánh tay kia vuốt ve bông hoa cây vạn tuế xanh xanh.

Thích ứng trầm mặc, cô có vẻ có chút không tập trung.

Tiếng bước chân dồn dập vang lên trên mặt đất, cô vừa lúc lui về phía sau một bước, hốt hoảng dẫm nát một cành khô rơi xuống.

”Cột kẹt”.

Khăn trải giường là màu trắng, gối đầu là màu trắng, mảnh vải che ở trên thân người kia cũng là màu trắng.

Mệnh môn một mảnh màu trắng.

Một người phụ nữ phụ giúp giải phẫu đứng ở bên cạnh Ôn Tĩnh và Hứa Thời ngừng lại.

Tầm mắt cô gái nhỏ bất ngờ không phòng ngự liền đụng lên vải che dung mạo.

Từ cảnh trong mơ bị đóng đưa, cảm giác hoảng loạn sau khi tỉnh lại kia lại đến!

Thân thể theo bản năng trốn phía sau Tiểu Cháp Mặc, cô ôm cánh tay anh rất chặt, càng kéo căng.

Muốn hướng đầu ra ngoài thăm dò, lập tức rút lại rút về lại.

Bàng hoàng, Tiểu Cháp Mặc rõ ràng cảm giác được tay nhỏ của cô đang run.

Tầm mắt Hứa Thời rơi vào trên người cháu gái lần đầu tiên nhất gan như vậy, chuyển cho Tiểu Cháp Mặc một cái ánh mắt làm ơn, lại liếc mắt nhìn cháu gái một cái thật sâu, lại vội vàng hướng phía trước.

Gió mang theo sương mù làm cho cô gái nhỏ nhìn không được run run một phen, “Hắt xì”.

Cô nâng mắt, ánh mắt ngây thơ nhìn theo...

Cái giường bị đẩy dần đầu phía trước, tiếp theo, một đám người mặc đồng phục vây lên, gọn gàng ngăn nắp ôm người vào trong một cái hòm gỗ vuông vắn, chất lên xe....

” Đó là người nào? Ông vì sao cần ôm? Vì sao ông ngủ ở bên trong hộp gỗ?”

Tiếng nói mềm mại khe phiêu phiêu, như là tìm không thấy điểm hạ cánh.

Cô gái nhỏ gãi lòng bàn tay Tiểu Cháp Mặc lúc ngửa mặt nhìn anh, hốc mắt phớt chốc liền đỏ.

Cô xoa nhẹ hai lần, lẩm bẩm: “Gió thổi, hạt cát tiến vào mắt rồi.”

Mắt Tiểu Cháp Mặc tối lại: “Điềm Điềm. . .”

Anh còn không có trả lời, đột nhiên đã bị ngắt lời.

” Tại sao tới nhiều người như vậy? Thân thích nhà Toan Toan đều đã đến đây a! Lão nhân ngang ngược ở đâu nha? Đêm qua lúc gọi điện thoại....Ông không phải còn đang biểu diễn kỹ xảo phô trương rên rỉ... Nói rặng sáng chính mình muốn vào phòng giải phẫu rất sợ đó.... Làm cho cuối tuần chúng ta mang theo con thỏ béo qua trấn an ông... làm cho ông nhìn con thỏ béo một cái... Hay là ta béo...”

Chất lỏng trong suốt tích tụ trong hốc mắt lần qua lần lại cũng quật cường không chịu rơi xuống, Tiểu Quý Đạm dường như sử dụng khí lực toàn thân cong lên khóe môi, gian nan cười đến sáng lạn: “Toan Toan anh mau gọi điện thoại cho lão nhân ngang ngược... Nói chúng ta đến đây... Nếu như ông dám thả chim bồ câu của chúng ta. . . Hu.”

Nghẹn ngào đến cuối cùng, phát không ra một chút thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Tới, Cười Một Cái Trước

Editor: Quỳnh Nguyễn

Từ bệnh viện trở về sinh thái Sơn Trang là một đường cấp huyện, tốc độ xe chậm chạp, thoáng xóc nảy.

Giống như tâm tình Ninh Cháp Mặc giờ phút này.

Sau khi đỡ cô gái nhỏ lên xe, đó là hoàn toàn trầm mặc.

Cô dựa vào trên vai anh, im lặng mím môi rơi lệ, một chữ cũng không nói.

Đứa bé trai cũng không nói gì, chỉ là tay ôm trên vai cô nắm thật chặt, một cánh tay kia cầm khuôn mặt nhỏ nhắn trắng xanh của cô, lòng ngón tay ảm áp lau nước mắt nhàn nhạt.

Động tác nhẹ nhàng.

Anh như là nhào nặn một đoàn tuyết, cũng như là nhào nặn thịt đầu quả tim.

Không ai nói cho cô rốt cuộc làm sao vậy, nhưng mà cô lại cứ có thể đoán ra chân tướng.

Cô muốn làm bộ không khó quá, tuyến nước mắt lại cướp đoạt trước một bước làm ra lựa chọn.

Khóe càng về sau Tiểu Quý Đạm đã vô cảm, dứt khoát gấp chân đem cả người cuộn trong lòng anh, toàn bộ sức nặng giao phó ở người anh, cũng không nhúc nhích.

Mãi đến thật lâu sau...

” Một con tiểu bạch thỏ (thỏ nhỏ màu trắng) đi tới siêu thị hỏi, ông chủ ông chủ, ông có một trăm cà rốt sao? Ông chủ lắc lắc đầu nói, tôi không có một trăm cà rốt, tôi có năm cái. Tiểu Bạch Thỏ rời khỏi.”

”Ngày hôm sau, vẫn lại là con tiểu bạch thỏ kia lại đến siêu thị hỏi, ông chủ ông chủ, ông có một trăm cà rốt sao? Ông chủ vẫn lại là lắc lắc đầu nói, tôi chỉ có năm cái. Tiểu Bạch Thỏ lại tiếc nuối rời khỏi.”

”Ngày thứ ba, con tiểu bạch thỏ kia lại tới nữa, ông chủ ông chủ, ông có một trăm cà rốt sao? Ông chủ vui mừng gật gật đầu, tôi có một trăm! Tiểu Bạch Thỏ a... Một tiếng nói, tôi đây muốn năm cái.”

Tiếng nói rõ ràng, giống như khe núi trong veo.

Lúc đọc được Tiểu Bạch Thỏ đối thoại cùng ông chủ, anh thậm chí sẽ dẫn đo giọng nói kỳ quái, khi thì ra vẻ đáng yêu, khi thì ra vẻ nghiêm túc.

Một người nghe qua rất nhiều lần, truyện cười cực kỳ cũ.

Đôi mắt Tiểu Quý Đạm đỏ rưng rưng khẽ nhúc nhích, nước mắt sắp lau sạch liền theo lông mi thon dài chảy xuống, thói quen hơi chút ngẩng đầu, đúng lúc thu hết bộ dáng Tiểu Cháp Mặc vào đáy mắt.

Trong tay cứng nhắc, đốt ngón tay anh xinh đẹp làm nổi bật bàn tay trắng, ngón tay cái kéo trang web, làm như còn không có thấy truyện cười kế tiếp, mi tâm tuần tú cau chặt.

Trong nháy mắt nhìn kỹ cũng không có quấy rầy đến anh, cô gái nhỏ bình tĩnh cúi đầu, khóe miệng lặng yên cong lên.

Lại qua một lúc lâu sau..

”Một con tiểu bạch thỏ đi tới siêu thị hỏi, ông chủ ông chủ, ông có một trăm cà rốt sao? Sau đó nó đã bị ông chủ bắt lại, dù sao hiện tại con thỏ có thể nói vẫn lại là rất ít gặp...”

”Phốc xuy.”

Cô gái nhỏ nín khóc mỉm cười, quán cổ Tiểu Cháp Mặc cọ hai lần, sau khi vệ mặt thu lại nước mắt, nhìn bộ dáng tranh công trên mặt anh cùng cấp bách muốn đạt được tán thành, ngoài miệng không buông tha người: “Tuyệt không buồn cười....Anh thật nhảm chán!”

”Thật vậy chẳng? Em từ từ, anh tiếp tục tìm...”

Biết cô cố ý, anh vẫn không có bất luận cái gì oán hận, ngược lại sờ sờ đầu cô, trên mặt phôi hóp hiện lên thất vọng, trên tay lật giấy nhanh hơn.

Tiểu Cháp Mặc tiếp tục nói một cái lại một cái truyện cười, hơn nữa đều cũng có hai cái kết cực cũ.

Mỗi lần nói xong, anh đều khấn trương chú ý phản ứng của cô, vụng về lại thật cẩn thận bổ sung thêm mặt quỷ đùa cô.

Khó có được một lần cô gái nhỏ lạnh nhạt phản ứng, vẫn nhạt nhẽo như nước như cũ.

Như vậy lặp lại..

Lúc lật chuyển xong, một trang web, anh chuẩn bị tiến vào kế tiếp, cứng nhắc trong tay bị rút đi rồi.

Cô ngửa mặt nhìn anh, nước mắt mới vừa khô, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm trang khổ sở động lòng người: “Toan Toan, em nói cho anh hai chuyện có được hay không...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tới, Cười Một Cái Trước 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khóe môi Tiểu Cháp Mặc giật giật: “Nếu anh nói không tốt, em sẽ không nói sao?”

Cô gái nhỏ yếu ớt hừ một tiếng, thoáng đứng dậy cọ trên cằm anh “Oa hu” liền một ngụm đương nhiên nói: “Đương nhiên sẽ không.”

Bộ dáng khôi phục sức sống, tươi đẹp lại động lòng người.

Đưa tay nắm cái mũi nhỏ phần hồng của cô, tiếng mềm mại trở nên ồm ồm.

”Chuyện thứ nhất là, những thứ truyện cười này em cơ bản đều đã xem qua, cũng không có cảm giác quá lớn,, Chuyện thứ hai là, thực ra ngay từ đầu em liền nở nụ cười, không là vì truyện cười, mà là vì... Anh ưm.”

Cánh môi của cô rất khô, hơi hơi vỡ ra, nhưng mà mang theo ngọt ngào, ngậm vào trong miệng giống như là ngậm một khối kẹo đường.

Tê tê đại đại, cô gái nhỏ như là nhớ tới cái gì, thử thăm dò vượn đầu lưỡi trắng mịn chính mình ra, đầu lưỡi vừa mới chạm vào khóe môi của anh, bên tai liền truyền đến một tiếng giọng trầm.

”Chúng ta đều còn đang kỳ thay răng sữa, không thể lè lưỡi.”

Oanh một phen, mặt Tiểu Quỷ Đạm đỏ, có tật giật mình đưa tay đẩy anh từ trong ngực cách chính mình, không có chú ý tới tư thế hai người.

Cô gái nhỏ mắt đi trọng tâm liền không ổn định, phía sau lưng đột nhiên hạ xuống, mắt thấy liền muốn ngã lộn nhào chấm đất---

Phía sau lưng đột nhiên bị ôm lấy, sau khi trời đất quay cuồng, cô bị Tiểu Cháp Mặc sợ hãi giam cầm ở trong lòng, bên tai cách hai kiếng áo mỏng kề sát vị trí trái tim của anh.

Phù phù, phù phù.

Cô gái nhỏ bất an vặn vẹo thân thể mượt mà chính mình, muốn tránh thoát.... Như vậy.... Không thể hô hấp...

”Bốp.”

Bàn tay vỗ vào mông nhỏ mười phần co dãn, lực đạo không lớn, cũng rất thành công làm cho Tiểu Quỷ Đạm an phận.

Liếc bộ dáng cô chu miệng hờn dỗi, Tiểu Cháp Mặc khẽ cười một tiếng, nhẹ hôn một ngụm trên trán trắng nõn của cô di chuyển đến bên tai.

”Tiểu Quỷ Đạm, anh cũng có qua có lại nói cho em một chuyện....”

Vừa cảm ngón út chồng ngón áp út, ngón áp út chồng ngón giữa, ngón giữa chồng ngón trỏ, xoay vặn thành hình dạng bánh quẩy, vừa không chút để ý trả lời cô gái nhỏ.

”Những cái truyện cười vừa mới không buồn cười này đều có thể có hai cái kết cục, một việc cũng là như nhau....”

”Người khác nói, ông cụ Hứa Nghị giải phẫu thất bại qua đời, nhưng mà chúng ta biết, không phải như thế, còn có một lời giải thích khác...”

”Đó là... Cái gì?”

Cô ngừng một trận, hít hít cái mũi, ánh mắt mang theo không xác định.

Nhưng cảm thấy được khoảng trống trong lòng mới đột nhiên theo tiếng nói êm tai như trẻ con chưa thoát xong có một cổ dòng nước ấm từ từ thêm vào chỗ trống.”

”Mỗi người đều có số định mức hạnh phúc chính mình, sau khi đạt tới số định mức này, ông liền thăng cấp thành công, rời khỏi thế giới này... Đi một cái thế giới tốt đẹp hơn tập hợp thêm hạnh phúc, tựa như Thế Giới Cực Lạc trong Tây Du ký.”

”Uh`m.”

Cô gái nhỏ không nghĩ ngờ gật đầu, ánh mắt tò mò thúc giục anh tiếp tục.

”Ông nội Hứa đã đạt tới số định mức hạnh phúc chính mình, cho nên ông đi thế giới tốt đẹp trước rồi...”

”Ông không có rời khỏi em, cũng không có rời khỏi chúng ta...Ông là ở cái thế giới kia chờ chúng ta, chờ chúng ta tập hợp xong số định mức hạnh phúc chính mình sau đó đi tìm ông....”

”Vậy lúc nào chúng ta mới có thể tập hợp xong số định mức hạnh phúc a?”

Tiểu Quỷ Đạm ngây thơ đối với sợ hãi từ vong biến mất, thậm chí có vẻ có phần không thể chờ đợi được.

Dương khóe môi lên, má phải Tiểu Cháp Mặc má lúm đồng tiền lún vào.

”Đợi cho con của chúng ta lớn giống như chúng ta, đợi cho chúng ta đều đã quên chuyện số định mức hạnh phúc này, chờ Tiểu Quỷ Đạm hạnh phúc vô số lần...” Ngón trỏ thon dài khẽ nhè nhẹ cảm nhỏ mượt mà của cô, ôn nhu mê hoặc, “Tối, cười một cái trước.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Ghen Tị Sao

Sau tang lễ là cơm trưa bạn chí cốt thân nhất ngồi vây quanh hai cái bàn tròn lớn, cô gái nhỏ vui vẻ xem xét trái lại nhìn phải một chút, cảm thấy chính mình cần phải làm cho bọn họ biết một loại giải thích vui vẻ chút khác, ho hai tiếng liền phá trầm mặc.

”Kỳ thật mỗi người đều có số định mức hạnh phúc...”

Nói đến chỗ một đoạn “Đứa nhỏ đứa nhỏ đứa nhỏ” kia, nhẹ cười lên xuống, hứa ba ba rõ ràng nghe được lồng ngực truyền đến tiếng “Ca xoa xát” (không hiểu tiếng gì)

Thủy tinh đã vỡ.

Nhấp một ngụm nước canh cá quả, ánh mắt ông vô cùng ai oán: “Tiểu Quý Đạm, ba ba mới không còn ba ba, con liền muốn để cho ba ba không có con gái sao...”

Hành động phô trương, động tác nhào nặn.

Diễn viên yên lặng chăm chú nhìn, cho ba sao bày tỏ ghét bỏ.

Ông gấp cho cô gái nhỏ gấp một cái chân vịt hương tồ, cười đến ý vị thâm trường: “Tương lai Tiểu Quý Đạm muốn gả cho Toan Toan sao? Gả cho anh các con mới có thể có đứa nhỏ đứa nhỏ đứa nhỏ a.....”

Giọng du dương làm cho hình ảnh Tiểu Cháp Mặc rất phối hợp trời lên.

Bà ngoại sỏi dụn dễ cô bé quàng khăn đỏ...

Toàn thân run rẩy nổi da gà, anh bình tĩnh ăn một miếng cơm cuối cùng, lỗ tai dựng thẳng.

”Nếu như anh cho phép con ngồi gần chút xem tivi, dắt con đi chơi, không hạn chế con ăn ít kem, mỗi ngày cùng xem Tây Du kí với con, lúc luyện đàn cho con ngồi ở bên cạnh vẽ tranh, sẽ không hung dữ khi con đi chân trần... Uh m, hình như nói xong, con là có thể suy xét cân nhắc.”

”Phốc xuy! Không ngờ Ninh Tam Nhi cường thế như vậy!”

”Hô hô! Tiểu Quý Đạm đây là bị ức hiếp đã lâu a! Nhị ca đồng ý em toàn bộ, em gả cho Nhị ca có được hay không nha ~?”

Hai anh em Ninh gia có nếp có tẻ kẻ xướng người hoạ làm cho người có mặt cười rồi bời.

Nhưng mà đương sự dù bạn vẫn ung dung để bát đĩa xuống, lấy giấy lau miệng ra động tác chậm rãi tao nhã khuôn cách mười phần.

Từ chỗ ngồi đứng dậy, đúng lúc chạm vào ánh mắt nhỏ chờ mong người nào đó, khóe môi của anh từ từ cong lên.

”Em không cần suy xét rồi... Bởi vì.”

Động tác Tiểu Quý Đạm đang cắn chân vịt dừng lại, nước thịt từ miệng chậm rãi chảy tới bên môi.

Anh nhìn dứt khoát trả lời rõ ràng: “Không có khả năng.”

”Loảng xoảng thông” một tiếng, chân vịt xiêu vẹo rơi vào trong bát, cô gái nhỏ lã chã nhìn anh rời khỏi bàn ăn, còn chưa kịp lau hai giọt nước mắt hòa nhau, ánh mắt đột nhiên nhìn cái chân vịt rơi xuống bát mỹ kia.

Nháy mắt điện quang hỏa thạch (ánh sáng), bản năng cất hóa làm cho động tác của cô so với lý trí nhanh một bước, nháy mắt đưa tay đi tiếp, tay đụng chân ghế gỗ lim khảm đá cẩm thạch, đau đột nhiên lui về phía sau, một cước dẫm trên bát lật úp...

Tư thế giống như ech nằm úp sấp quý trên mặt đất.

Cô gái nhỏ nhìn Tiểu Cháp Mặc mỉm cười, cả người triệt để mông muội.

Miệng nhỏ đầy mỡ, mảng lớn cơm tẻ dán ở áo lông màu đen ở trước ngực hồ đồ lơ lơ đứng lên, trong tay cô còn nắm chặt cái chân vịt kia, ánh mắt đờ đẫn...

Giữa cười to, độ cong khóe môi Tiểu Cháp Mặc ngược lại thu lại.

Tầm mắt của anh rơi vào vết bầm tím nhạt trên cổ tay trắng nõn của cô, mi tâm nhíu chặt dặt một cánh tay kia của cô, “Con mang em ấy đi lên lầu bôi thuốc, mọi người từ từ ăn.”

....

Chân vịt liều chết cứ trở về im lặng nằm trong thùng rác.

Cô gái nhỏ dựa vào ôm ấp ầm ập tầm mắt nhìn chăm chăm chân vịt.

Bộ dáng cô trông mong, lòng mảy Tiểu Cháp Mặc nhấn càng sâu, lực đạo vùn vể vết thương của cô tăng thêm chút.

”Biết chính mình sai chỗ nào rồi sao?”

”Uh`m...Anh nhẹ chút... A... Nhẹ chút...”

Tiếng mềm mại làm cho người ta miên man bất định.

... . . .

Ôn Tinh đi tới cửa cười thầm, gõ tượng trưng phía sau cửa một phen đẩy ra.

”Mau nhìn xem ai tới rồi !”

Vừa nói xong bà vừa đẩy người nọ từ phía sau đến bên cạnh.

”Tiệc rượu không phải buổi tối mới bắt đầu sao? Người nào tới đây sớm như vậy - - a.”

Tiểu Quý Đạm không tập trung đáp lời, nhẹ nhàng dời tầm mắt, khi chạm vào khuôn mặt đứa bé trai mặt mày thanh tú kia, tất cả biểu tình ngưng trệ.

Đầu một mảnh trống không...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Ghen Tị Sao 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mi như mực vẽ, mũi cao ngất, mắt giống như làn thu thủy, chi lan ngọc thụ tắm gió xuân.

Chấn kinh, giật mình, không thể tin được...

Nhìn một loạt cảm xúc phức tạp trên mặt cô gái nhỏ cùng vẻ mặt Tiểu Cháp Mặc kinh ngạc hiểu rõ, Ôn Tinh cảm thấy sứ mệnh chính mình hoàn thành rồi.

”Các con từ từ trò chuyện, đi chơi đùa ngay tại trong sinh thái sơn trang, không cần đi xa, chờ một lúc nhiều người nhiều miệng chú ý an toàn a...!”

Hòa ái bàn giao xong, bà đóng cửa bỏ chạy.

”Cùm cụp.”

Thanh âm khóa cửa rõ ràng.

Tiểu Quý Đạm giật mình khẽ nhếch môi anh đào, thứ gì đó miêu tả sinh động, giống như lại không thể xác định.

Sau cùng, cô túm cánh tay Tiểu Cháp Mặc nắm thật chặt, ánh mắt đặt ở trên người bé trai kia, thăm dò nhẹ nhàng mở miệng.

”Tiểu, tiểu... Phách Vương?”

Anh tuấn tú đứng lặng im tại cửa, mắt chứa ý cười gật đầu.

Một giây sau, móng vuốt quán Toan Toan đột nhiên buông ra, thân thể mượt mà đột nhiên dựng đứng, tốc độ tiến lên có thể so với mũi tên rời cung.

”Điềm Điềm... Chậm... Chút.”

Khăn trương nhắc nhở nói một nửa.

Chỗ ngồi bên cạnh trống không, đầu hoa hồng mới vừa đổ ra trong lòng bàn tay anh cũng rơi rồi.

Động tác vội vàng quá vội vã, cô gái nhỏ thậm chí đều đã quên đi dép lê.

Thảm cung đình xa hoa nổi bật lên chân nhỏ trắng nõn, tầm mắt của anh từ dãi đến eo cô bị Tiểu Bá Vương ôm, đầu kê sát trước ngực Tiểu Bá Vương.

Sắc mặt một chút một chút trầm xuống..

Khí áp bỗng nhiên thấp xuống, Tiểu Bá Vương cực kỳ có mặt ý thức được tư thế chính mình cùng Tiểu Quỷ Đạm.. Có bao nhiêu thân mật.

Vỗ nhẹ phía sau lưng của cô một cái, làm cho ngữ điệu như trẻ con chua chua ngọt ngọt.

”Buông.”

”Không buông.”

Cô gái nhỏ trên đùi ngược lại tựa vào càng gần, thậm chí còn điều võ dương oai cọ xát trên vai anh.

Bản thân ngai tìm đường chết, đừng mang theo ta a!

Tiểu Bá Vương khóc không ra nước mắt đón nhận ánh mắt trong veo mà lạnh lùng của lão Đại, ngượng ngùng nở nụ cười hai tiếng.

Anh một mặt đem tay cô gái nhỏ xuống, một mặt tận tình khuyên bảo.

”Đạm Đạm a, em lại không buông anh ra, anh liền muốn nói với mọi người em sàm sỡ con trai nhà lành... Vị kia nhà em ở bên cạnh nhìn a! Muốn trộm người lợi dụng Nguyệt Hắc Phong Cao (đêm tối) được không?”

”Trong nhà ta có một cái cực phẩm, ta còn muốn ra ngoài tìm thứ phẩm, ta lại không có nghiệm không đủ!”

”Vậy em ôm không rời làm gì?”

Xem khỏe môi lão đại dịu dàng, Tiểu Bá Vương tròn trĩnh mắt không khỏi tức giận.

”Ta nhìn cậu biến mất lâu như vậy, rốt cuộc là người hay là quỷ...” Thanh âm mười phần sức sống hạ xuống, tiếng âm điệu làm cho không người nào có thể từ chối, “Để cho ta ôm ấp như vậy hai giây, xác định thật là Tiểu Bá Vương trở lại...”

Cô khó có được lộ ra yếu ớt trước mặt người ở bên ngoài, Tiểu Bá Vương mơ hồ đoán được có quan hệ cùng ông nội Hứa qua đời.

Thở dài một hơi, anh đưa tay vén tóc rơi trên trán cô đến sau tai, cúi người nhẹ nói bên tai cô.

Nội dung quá... Rung động!

Cô gái nhỏ trong khoảng thời gian ngắn quên buông tay.

Từ phía sau một cái góc độ nào đấy nhìn qua, hai người như là vô cùng thân thiết kẻ tai nói nhỏ.

Thậm chí, mang tai của cô còn hợp với tình hình ứng đối.

”Các người còn muốn ôm ấp bao lâu? !”

Một đạo tiếng nói trong veo mà lạnh lùng khắc chế lửa giận vang lên ở sau người.

Mùi thuốc súng rõ ràng làm cho mi tâm cô gái nhỏ hung hăng nhăn lại.

Tiểu Bá Vương trở về, anh không tỏ vẻ còn chưa tính.... Chính mình lẽ phép ôm một phen, anh bực bội cái gì?

Hướng chi, ở trên bàn cơm anh không phải còn cực kỳ nghĩa chính từ chối chính mình nói không có khả năng sao? !

”Thù mới” thêm “Hận cũ” !

Động tác buông của cô gái nhỏ có ý ngừng một hồi, nghiêng người ngửa mặt quát cường nhìn thẳng của anh, không chút suy nghĩ thốt ra: “Em muốn ôm ấp bao lâu liền ôm ấp bấy nhiêu, mặc mớ gì đến anh?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 106: Cô Ấy Không Thích Tôi (14)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay lúc Cố Khuynh Thành cảm thấy xe sắp nghen chết xe rớt cục dừng lại.

Đường Thời căn bản không có để ý tới Cố Khuynh Thành phía sau, trực tiếp mở cửa xe, xuống xe.

Cố Khuynh Thành hít một hơi thật sâu, sau đó liền vội vàng vàng xuống xe, lúc đứng trên mặt đất, Cố Khuynh Thành phát hiện phát hiện chân mình vậy mà run rẩy hết sức lợi hại.

Đường Thời nhìn cũng không nhìn Cố Khuynh Thành một cái, liền hướng về phía trong khách sạn đi đến.

Tốc độ bước chân của anh cực nhanh, nhưng lại không chút nào có vẻ vội vàng, ngược lại làm cho người ta có cảm giác tao nhã ung dung.

Cố Khuynh Thành chạy chậm sau lưng Đường Thời.

Vị trí phòng được bao chính là tầng cao nhất khách sạn Hi Nhĩ Đốn.

Lúc người phục vụ mang theo Đường Thời và Cố Khuynh Thành đến phòng được bao, An Ny tiểu thư cùng nữ trợ lý của mình đã ngồi chờ ở bên trong.

Cửa vừa mở ra, An Ny tiểu thư lập tức đứng lên, tươi cười sáng lạn đón chào.

An Ny tiểu thư một đầu tóc quăn màu vàng dài đến eo, mặc một bộ váy ngắn thấp ngực, ngũ quan lập thể mà lại tinh xảo.

Cô ta mở miệng bắt chuyện, dùng tiếng Trung Quốc có chút không thuần thực: “Đường Thời, đã lâu không gặp.” Trên mặt Đường Thời đã khôi phục tao nhã đậm đặc, anh lễ phép nắm tay An Ny tiểu thư, mở miệng nói tiếng Anh lưu loát mà lại chuẩn: “Ngại ngừng, để cô đợi lâu.”

An Ny tiểu thư nháy mắt to màu lam, cũng đổi sang nói tiếng Anh: “Không sao, tôi cũng vừa đến không lâu.”

Dừng một chút, ánh mắt An Ny tiểu thư nhìn Đường Thời thoáng có vẻ có chút ôn nhu, cô ta không có che giấu chút nào tình cảm mình đối với Đường Thời: “Hơn nữa, anh cũng biết, em rất nguyện ý chờ anh.”

Mặc dù An Ny tiểu thư nói tiếng anh, nhưng mà Cố Khuynh Thành ở Anh quốc ba năm, cho nên nghe hiểu được những lời này.

Cô theo bản năng nhìn thoáng qua Đường Thời, phát hiện người đàn ông đối với thô lộ rõ ràng như thể của An Ny tiểu thư, không có một chút xúc động, chỉ thân sĩ làm động tác mời ngồi, ý bảo mọi người ngồi xuống.

Lúc đồ ăn nhà ăn đã xong, người phục vụ bưng đồ ăn xong liền im lặng rời đi, thuận tiện đóng lại cửa phòng được bao.

An Ny tiểu thư bưng lên chén rượu trước mặt mình, tự nhiên giọng lên: “Thời, đêm nay có thể cùng anh ăn cơm thật cao hứng.”

Đường Thời giờ chén rượu lên, nhẹ nhàng chạm vào chén rượu An Ny tiểu thư, uống một ngụm.

An Ny tiểu thư đặt chén rượu xuống, mới phát hiện hôm nay Đường Thời thay đổi thư ký, cô ta nhìn chăm chăm Cố Khuynh Thành một hồi, sau đó mở miệng nói: “Thời, đây là thư kí mới của anh?”

Đường Thời hơi hơi vuốt cằm.

Cố Khuynh Thành bưng chén rượu lên, chạm cốc cùng An Ny tiểu thư, dùng tiếng anh lễ phép lên tiếng chào hỏi: “Xin chào An Ny tiểu thư, lần đầu gặp mặt xin chỉ bảo nhiều hơn, tôi tên là Cố Khuynh Thành.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ghen Tị Sao 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cô gái nhỏ nhìn chăm chăm cửa đóng chặt không nói gì.

Một lát sau, cô xoay người hướng bên trong, vừa mở tủ lạnh vừa hướng ra phía ngoài lớn tiếng hỏi: “Tiểu Bá Vương, cậu muốn ăn bánh ngọt sao? Muốn anh đào hay là xoài?”

Đều phải tức giận còn có tâm tình ăn bánh ngọt? Ba vạch hắc tuyến treo trên trán Tiểu Bá Vương.

”Cũng không được.” Thở dài một tiếng anh vẫn lại là vội vàng đi theo, thoải mái mà lấy ra hai khối anh đào phía ngoài giúp cô.

Giữ tươi cố định bốn độ, đun nóng ba mươi giây.

Lấy ra đúng giờ, cô gái nhỏ thao tác thuần thục tiếp nhận bàn bánh ngọt có chút nghi hoặc.

”Toan Toan sẽ chuẩn bị những thứ này là vì ta thường xuyên ăn, cậu sao?”

”Em thật sự không đuổi theo đi giải thích sao?”

Tiểu Bá Vương không có trả lời, mà là hỏi lại.

Sắc mặt buồn lòng, cô đánh lên Tiểu Bá Vương xem diễn trò lại vẻ mặt lo lắng, một mảnh bình tĩnh.

”Giải thích cái gì? Nếu như ôm ấp cùng anh một chút anh liền ghen vậy anh thu nhiều thư tình cùng quà tặng như vậy, em chẳng phải là muốn chua chết rồi! Không hiểu ra sao tức giận như vậy chính là vì anh ấy lấy bản thân làm trung tâm, thích khi dễ em quản em..”

Mặc dù nói như vậy, thanh âm Tiểu Quý Đạm dần dần nhỏ xuống, dùng đĩa ăn chọc bánh mềm nhũn có nhân.

Đột nhiên không có muốn ăn.

Hai người như thế nào đều đã như vậy.... Khẩu thị tâm phi? (miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo)

Cảm nhận được quanh thân cô gái nhỏ dày mắt mắt, Tiểu Bá Vương lại thở dài, từ trong túi quần lấy ra bóp tiền, đưa tới trước mặt cô gái nhỏ.

Bên trong kẹp một tấm hình cũ.

”Em có biết vì sao anh gọi vị kia là lão Đại sao? Một đồng trẻ con trừ bỏ anh, tuổi tác cơ bản đều đã lớn so với anh ấy, nhưng gia giáo họ Ninh nghiêm nhất, anh hiểu chuyện nhất....”

”Đặt bàn nhỏ treo cây lấy tổ chim, đánh nhau đủ loại, chỉ cần anh xin tha trước mặt người lớn nhất định tránh thoát một kiếp! ngay cả ba anh gặp chuyện không may, ở nước ngoài vài năm nay anh cũng không ít lần nhờ chú Ninh và dì Tần giúp đỡ, vừa rồi em quả thật hiểu lầm anh ấy rồi..”

Cây ngô đồng xanh ròn, nhóm người trẻ con quần cộc áo ngắn kẻ vai sát cánh hướng về phía màn ảnh làm mặt quỷ.

Đầu người cao thấp không đều cùng khuôn mặt tuần tú, cô liếc thấy anh chỗ ngay chính giữa.

Khóe môi nhợt nhạt ôn hòa, bất quá ba bốn tuổi, quý khí nhanh nhẹn chảy theo dòng.

”Về sau chuyển chuyển, đi nước ngoài... Kỳ thật chú Ninh nhanh nhất, từng suy xét muốn di chuyển người nhà đến sân lớn hay không, lão Đại nói cái gì thói quen không chịu đi... Sau khi em đến, thật lâu sau anh mới suy nghĩ cẩn thận... Ôi chào, ài, ài bánh ngọt của em không ăn sao?”

”Thỉnh thỉnh!”

Đột nhiên Tiểu Quý Đạm đứng dậy bước chân như gió trả lời anh một tiếng đóng cửa rõ ràng.

Ngượng ngùng sờ soạng chớp mũi, Tiểu Bá Vương nhặt đĩa ăn bánh ngọt trong lúc cô vội vã đem roi trên mặt đất lên, suy xét sau này muốn thu phí dịch vụ khuyên can vợ chồng son hay không.

.....

Cô gái nhỏ đứng ở hành lang còn chưa kịp chọn cái phương hướng theo đuổi người, phút chốc bị người từ bên cạnh lôi kéo, lão đảo hai bước không đứng vững, phía sau lưng quảng ngả ở trên tường.

Cô còn không có phản ứng kịp, thỉnh linh môi anh đào mềm mại liền ngăn chặn, hơi thở trong veo mà lạnh lùng quen thuộc tràn đầy trời đất, hai bàn tay áp áp chống đỡ bên cổ của cô, thân hình cao to cao ngất bao phủ, làm cho cô không đường lui, cũng không chỗ có thể trốn.

Mềm mại mang theo tức giận chưa hết hoàn toàn, nụ hôn của anh hung hăng nghiền trên cánh môi hồng nhuận cô gái nhỏ, rung động da thịt chạm nhau khi đó cùng với tim đập mạnh mẽ, hô hấp lưu luyến, khoảng cách nguy hiểm không tới gang tấc, bên trong không ngừng ầm lên...

Chương 108: Ghen Tị Sao 5

Vách tường sau lưng lạnh lẽo, nhưng mà nhiệt độ trên môi liên tục tăng, giống như đặt mình trong hai tầng lửa và băng, Tiểu Quý Đạm trong lòng trào ra một tia bất an, Toan Toan cường thể lại xa lạ như vậy làm cho cô... Khó có thể chống đỡ.

”Buông ra... Ừm.”

Mở miệng nháy mắt bị lưỡi trắng mịn mềm mại thuận thể chui vào miệng của cô, bởi vì thiếu răng mà không hề trở ngại, lưỡi xẹt qua bên cạnh hàm răng mang từng trận tê dại, cái lưỡi đình hương bá đạo cuốn lên, thân thể của anh dán càng gần cô, hô hấp đan vào như là trận đấu, người nào so với người nào nhanh hơn...

Mới ăn bánh ngọt, miệng cô gái nhỏ còn sót lại mùi bơ, vị anh đào tươi mát hỗn loạn ở giữa, vẫn không lẫn át được ngọt ngào bản thân như cũ, làm cho người ta không tự chủ được muốn thăm dò giữa răng môi, mắt phương hướng tuần hoàn lặp đi lặp lại...

Tất cả tức giận trong khoảnh khắc nhấm nháp hương thơm tan thành mây khói, Tiểu Cháp Mặc lặng yên thả nhẹ động tác, nhẹ nhàng hôn môi, anh như là không nơi nương tựa dầm nát đám mây, thật cẩn thận lo lắng rơi vào tay giặt, hay là sớm rơi vào tay giặt, triển miên mà không thể tự thoát khỏi...

”Răng... Ừm! Răng!”

Tiếng ưm ưm kiều kiều nhuyển nhuyển phá âm áp giữa hai người.

Khóe môi hung hăng giật giật hai lần, Tiểu Cháp Mặc mở mắt ra, vừa lúc va chạm mắt cô gái nhỏ ngập nước, lông mi thon dài rung rung, tội nghiệp nhìn chính mình nói: “Ôn Tình nói thời kỳ thay răng.. Ừm!”

Nặng nề mà hôn môi cô một phen, vừa mạnh mẽ liếc cô một cái, anh hít sâu vài ngum, lúc này mới bình tĩnh trở lại.

Đề đầu lên trên vai cô gái nhỏ, Tiểu Cháp Mặc cọ mang theo bất đắc dĩ thờ dài.

”Anh nên bắt em làm sao bây giờ...”

Hơi thở ấm áp phun ở vành tai cô gái nhỏ, làm cho cô ngửa, cũng nghiêng đầu cọ trên đầu anh, mặt cười hiện lên giảo hoạt: “Anh ghen tị sao?”

Tuy là ngữ khí nghi vấn, giọng lại đề lộ cô sớm đoán được chắc chắn.

“... Uh'm”

Lông mi Tiểu Cháp Mặc sụp xuống, yếu ớt hừ nhẹ chìm ngập giữa tóc đen mềm mại, không thể nghe thấy.

Không biết khi nào thì trên eo anh tay nhỏ nhẹ nhàng gãi hai lần, tại chỗ anh nhìn không thấy khóe môi Tiểu Quý Đạm khẽ nhếch, ngữ khí nói ra miệng vẫn đậm phong khinh.

”Em không phải là ôm Tiểu Bá Vương một phen...Anh ghen cái gì nha...”

”Chúng ta cùng một chỗ nhiều năm như vậy, nhiều bạn học học tỷ mơ ước anh như vậy em cũng chưa nói cái gì a!”

Nói tới đây, cô cực kỳ phô trương mà cảm khái, trong cảm khái lại có một cổ đắc ý không hiểu, bộ dáng ra vẻ mười phần.

Không thể không nói, nhiều năm cùng một chỗ một người đẹp như vậy.

Má lúm đồng tiền má phải người nào đó lún vào, chôn ở trên mái tóc mềm mại của cô.

Tiếp theo lại nghe hai tiếng ho nhẹ, cô gái nhỏ thu liễm vẻ mặt, tiếp tục không hề bận tâm.

”Huống chi, vừa rồi Tiểu Bá Vương nói cho em biết nói.... Anh thực ra không gọi Từ Thanh Triệt mà là Hứa Thanh Triệt, ông nội anh cùng lão nhân ngang ngược là anh em ruột, bất quá khi còn sống hai người không hợp nhau đoạn tuyệt quan hệ, qua đời mới đến thăm viếng...”

”Cho nên, anh là anh họ của em.”

Cảm nhận được trên hóm vai đột nhiên ngừng một lát, độ cong bên miệng Tiểu Quý Đạm càng lúc càng lớn, chậm rãi nâng lên khuôn mặt tuần tú bốn cọt

nhìn thẳng người nào đó.

Mắt như mực, môi nhạt màu, mũi cao thẳng, chiếc cằm thon.

Mỗi một chỗ đều giống cẩn thận điêu khắc, theo thời gian trôi qua càng lúc càng rung động lòng người.

Chỉ thấy mắt anh mênh mông, mở miệng lại lạnh nhạt: “Lặp lại câu nói đầu tiên một lần.”

Cô gái nhỏ nghi hoặc: “Răng?”

Anh lắc đầu: “Câu tiếp theo.”

Cô biết nghe lời phải: “Ôn Tình nói tại thời kỳ thay răng?”

Anh vẫn lại là lắc đầu: “Xuống một câu nữa.”

Nghiêng đầu suy tư chốc lát, cô gái nhỏ tiếp tục: “Anh ghen tị sao?”

Rốt cục nói đến mấu chốt, Tiểu Cháp Mặc mắt chứa ý cười từ từ gọi lên khóe môi, chậm rãi phun ra hai chữ.

”Không... Có!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Hội Diễn Tốt Nghiệp, Ai Là Nhân Vật Chính

Editor: Quỳnh Nguyễn

Người này như thế nào không biết xấu hổ đúng lý hợp tình như vậy, như vậy... Đẹp a!

Cô gái nhỏ nghiêng răng hướng tới xương quai xanh thon dài trắng nõn anh cắn xuống, ý niệm này trong đầu biến mất.

Sau lại giờ cánh tay mập mập lên, làm cho anh giúp đỡ thay quần áo, làm cho Tiểu Quý Đạm giật mình nghĩ đến một cái vấn đề nghiêm trọng hơn.

Cúi đầu nhìn kỹ một trận, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đột nhiên suy sụp xuống, tiếp theo thò người ra vừa thô lỗ vúi áo của anh vừa ủy ủy khuất khuất.

”Vì sao em nhìn không thấy xương quai xanh chính mình? Có phải anh trộm của em đến trên người hay không.... Cho nên xương quai xanh của anh mới xinh đẹp như vậy.... Toan Toan anh trả lại cho em! Anh anh anh...”

”Phốc xuy!”

Tiểu Cháp Mặc đang đứng chính diện cởi áo cho cô, gần như theo bản năng nâng thân thể thành linh xảy ra, sau đó cực kỳ nể tình cười lên tiếng.

Một tay bắt móng vuốt nhỏ người nào đó lộn xộn, anh thuận thế néo đôi má mướt mà kia, ho nhẹ hai tiếng, bộ dáng nghiêm trang.

”Chờ khi nào em học được hạn chế ăn đồ ngọt uống đồ uống lạnh giảm thịt nướng, mỗi ngày đi theo anh rèn luyện không kiểm soát lười biếng, anh liền trả lại cho em”

Điều kiện hà khắc như vậy a... QAQ!

Cô gái nhỏ nôi giận lại cúi đầu, chăm chú nhìn bả vai mướt mà chính mình, lại nâng mắt nhìn chăm chú đường cong duyên dáng cần cổ anh một hồi lâu, lông mày xinh xắn nhúu lại xoắn xuýt: “Thật sự?”

”Uh`m...”

Khóe miệng chứa cười yếu ớt, anh gật đầu khẳng định.

.....

Ăn uống linh đình, quần áo thơm mát.

Trên tiệc rượu, nhân vật nổi tiếng đưa mắt chú ý di sản thừa kế, với cô gái nhỏ mà nói cũng không có lực hấp dẫn quá lớn.

Cô cắn kẹo que hồ đồ lơ mờ ký “Tiểu Quỷ Đạm”, ở một ô người thừa kế kia, trái lại trở thành trò cười mọi người lúc rỗi rảnh.

Lại dừng lại vài ngày ở sinh thái Sơn Trang, Tiểu Bá Vương cùng mấy nhà cùng nhau rời khỏi.

Bất quá Toan Toan Điềm Điềm là về nhà, anh lại bay đi đại dương Bì Ngạn cùng mẹ.

Tôi cũng vội vàng, đi cũng vội vàng.

Ông nội Hứa như là ấn ký không thể xóa nhòa trong đời.

Cũng như là thời gian sờ không được.

Không biết là vì Tiểu Cháp Mặc hứa hẹn trả lại xương quai xanh, hay là vì đeo đồng hồ thủ công lão nhân ngang ngược mua trước kia....

Dần dần Tiểu Quỷ Đạm thật sự bắt đầu kiểm chế ăn uống, thỉnh thoảng còn có thể đi theo Tiểu Cháp Mặc vận động.

Cha mẹ cùng người nào đó vui mừng cảm khái, hè năm lớp sáu cô rốt cục đem trọng lượng cơ thể giảm một bậc, còn bổ sung thêm chiều cao lên tới 1m4.

Hai má lớn cỡ bàn tay càng lúc càng tinh xảo, mắt mênh mông khổ sở động lòng người.

Cô gái nhỏ chân dài thẳng băng linh hoạt xoay tròn, khi thì ngửa mặt thanh thuần, khi thì mềm mại hạ eo, mặc quần áo bó luyện múa như là một cái bướm bướm nhẹ nhàng.

Ở một đám mặc quần áo giống nhau, cùng với âm nhạc cô gái nhỏ phối hợp làm động tác, chung quy có thể bị anh dễ dàng bắt giữ.

Một tiết vũ đạo cuối cùng tiểu học, là buổi chiều thứ bảy.

Tiểu Cháp Mặc đứng trước quầy bán quà vặt cùng dưa hấu, tầm mắt thỉnh thoảng rơi vào bóng dáng nhỏ kia, giữa lòng mây ôn nhu gần như tan không được.

Trong khuỷu tay vẫn ôm lấy túi sách nhỏ hồng nhạt như cũ, anh giống như một ngọn gió, vừa đứng chính là hai ba năm.

Mỗi tuần cô định hai lần bốn giao dịch đồ uống, ông chủ sớm hiểu biết Toan Toan Điềm Điềm.

【 tiểu kịch trường 】

Đại Nhất hạ kỳ nào đấy, Đồ Thư Quán.

Tiểu Quỷ Đạm cùng Ninh Cháp Mặc song song mà ngồi, chuẩn bị cuộc thi toán học cao cấp ngày hôm sau.

Trùm học cùng học thần khác nhau chính là, cô ra sức làm đề, anh thành thoi xem kịch, khi thì thay cô kiểm tra bài thi làm sai một phen, mãi đến đêm khuya yên tĩnh.

Tiểu Quỷ Đạm đột nhiên từ trong đồng sách ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn Ninh nam thần phức tạp, khẩu khí u oán: “Chúng ta cuối cùng đánh không lại thời gian....”

Ninh nam thần nghiêng đầu, cúi người hôn cánh môi, ngồi thẳng, động tác trôi chảy.

Tiểu Quỷ Đạm hoàn hồn, anh đã khôi phục tư thế xem kịch, khuôn mặt tuần tú lạnh nhạt: “Thuốc mới vừa cho em uống, em nói.”

Tiểu Quỷ Đạm hít hít cái mũi, ôm cánh tay người nào đó lả chã chực khóc: “Bảo Bảo ôn tập không xong rồi....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Cô Ấy Không Thích Tôi (18)

Nói xong An Ny tiểu thư liền xoay người rời khỏi.

Cố Khuynh Thành nhìn chằm chằm bóng dáng An Ny tiểu thư biến mất trước cửa thang máy mới nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn thoáng qua cửa phòng được bao khép hờ.

Là vì cô cắt ngang, Đường Thời và An Ny tiểu thư mới không có tiếp tục sao?

Nhìn An Ny tiểu thư cực kỳ mất hứng rồi đi, vậy Đường Thời a?

Tâm tình anh giờ phút này có phải cũng thật không tốt hay không?

Ở trước mặt anh, mình vốn làm sai cái gì, ngày hôm qua ở trên tiệc sinh nhật anh, anh mang cô lên lầu, sau khi mây mưa còn phát ra lửa giận lớn như vậy với cô.

Hôm nay ở trong công ty, cô cũng không dám dễ dàng đi gần anh, sợ anh chưa nguôi giận.

Hiện tại gây ra chuyện như vậy.....

Cố Khuyên Thành đứng ở cửa, nhiều lần giơ tay lên chạm vào cửa, cuối cùng lại không có dũng khí liền để xuống.

Cố Khuyên Thành do dự khoảng năm sáu lần, rốt cuộc cô hít sâu một hơi đẩy cửa ra đi vào.

Phòng được bao cực kỳ yên tĩnh, Đường Thời ngồi ở chỗ gần cửa sổ, nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ không biết nghĩ gì.

Cửa sổ mở ra, có từng trận gió lạnh thổi vào.

Cố Khuyên Thành tay chân nhẹ nhàng bước tiếp bước chân, hướng bên trong đi vào, lúc cách Đường Thời hai mét, bước chân Cố Khuyên Thành hơi dừng, sau đó ngừng thở, cất bước đi tới bên cạnh Đường Thời.

Đường Thời hơi hơi nghiêng đầu nhìn lướt qua Cố Khuyên Thành.

Về mặt người đàn ông có chút lạnh nhạt, Cố Khuyên Thành nhìn thoáng qua liền vội vàng cúi đầu, đáy lòng nhớ lại, quả nhiên Đường Thời bởi vì mình vừa mới cắt ngang, mất hứng rồi.

Đường Thời nhìn lướt qua Cố Khuyên Thành, ánh mắt lạnh nhạt nhìn chăm chú phía ngoài cửa sổ.

Cố Khuyên Thành thường thường nâng mí mắt, vụng trộm đánh giá hai mắt của anh, cô nhìn ra được anh cũng không có ý tứ mở miệng nói chuyện, hai người dù sao cũng không thể cứ trầm mặc như vậy, Cố Khuyên Thành đảo tròn mắt, nhìn thấy trên bàn ăn Đường Thời chưa ăn, quần áo không có dính dầu mỡ một chút, nghĩ đến đêm nay anh hầu như không có động đũa, vì thế liền mở miệng nói: “Đường tổng, ngài cả đêm đều chưa ăn gì, là do đồ ăn không hợp khẩu vị sao?”

Cố Khuyên Thành nói những lời này, giống như làm bầm lầy bầu, căn bản không có nhận được bất luận cái gì đáp lại.

Cố Khuyên Thành nhìn đồ ăn trên bàn đều đã lạnh, mặc dù hợp khẩu vị, Đường Thời soi mói cũng sẽ không ăn.

Cố Khuyên Thành biết buổi tối Đường Thời thích ăn đồ ăn nhẹ, cho nên liền mở miệng lần nữa nói: “Tôi để cho khách sạn làm một chút đồ chay cho ngài nhé?”

Lần này Đường Thời rốt cuộc có phản ứng, anh nghiêng đầu cùng ánh mắt Cố Khuyên Thành ở một chỗ.

Ánh mắt anh cực kỳ động lòng người, mắt đen như mực sáng ngời, thâm thúy có hồn, nhưng mà bên trong lại hiện ra một chút lạnh lẽo: “Cố Khuyên Thành, cô ở trước mặt ta, có thể thu hồi những đôi mắt làm mất khẩu vị của cô hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Hội Diễn Tốt Nghiệp, Ai Là Nhân Vật Chính 3

“Cô có thể giải thích cụ thể định nghĩa yêu sớm một phen không?”

Chủ nhiệm lớp vừa dứt lời, cô gái nhỏ liền hỏi ra vấn đề.

Tiếng nói giòn giã, mắt to chớp chớp, bộ dáng khờ dại lại ngây thơ.

”Ngạch...”

Trẻ con bán manh là không chuyện tốt!

Cô giáo vẫn lại là hiểu biết cô, toàn thân run lẩy bẩy nổi da gà, thử thăm dò trả lời: “Yêu đương rất sớm?”

Khẽ nhếch cằm, Tiểu Quỷ Đạm lắc đầu.

Sừng sốt phút chốc, bà yên lặng lấy điện thoại cầm tay ra tra Baidu.

”Yêu sớm chỉ thời kỳ thanh thiếu niên trưởng thành thành lập quan hệ yêu đương, là sinh lý thanh thiếu niên dậy thì, cũng là tâm lý chuyển hóa làm hành động thực tiễn...”

Trang web bên này chưa có mở ra, Tiểu Quỷ Đạm đoan đoan chính chính đứng ở trước bàn làm việc đã định nghĩa ra.

Thuần thực lại lưu loát một nhóm lớn làm cho chủ nhiệm lớp hung hăng ghen một phen.

Bà ngượng ngùng để điện thoại di động xuống, đang suy tư như thế nào mới có thể bù lại mặt cô giáo Ngừ Văn chính mình, liền nghe thấy thanh âm mềm mại của cô gái nhỏ truyền đến.

”Cô cảm thấy em đến thời kỳ trưởng thành.... Hay là cảm thấy em đã bắt đầu dậy thì?”

Học sinh sắp lên năm lớp sáu sơ trung đúng là đi vào thời kỳ trưởng thành.

Trước ngực nhóm người nữ sinh bắt đầu có đường cong lên xuống, mẹ cả đến lại càng cho các thiếu nữ tăng thêm hơi thở mềm mại, làm cho các cô bắt đầu có hấp dẫn khác phái nhau cùng chân chính nhận thức ngượng ngùng.

Mà đứa bé trai sức ăn tăng lớn, thân thể phút chốc cao lên.

Ngay như Tiểu Cháp Mặc trước cổ họng cũng có mơ hồ bắt đầu khác.

Nhưng mà những thứ này cũng không bao gồm Tiểu Quỷ Đạm mười một tuổi, buộc tết đuôi ngựa mang nơ con bướm lớn, vẫn vui mừng không biết sợ như cũ.

Tầm mắt cô giáo nhìn vùng đất bằng phẳng trước người cô gái nhỏ một phen, vẻ mặt trở nên có chút phức tạp.

Sau một lúc lâu, bà ho nhẹ hai tiếng chuẩn bị giảng hòa: “Cô liền chỉ đùa một chút, Tiểu Quỷ Đạm em đến mức vậy sao?”

” Tiểu Quỷ Đạm cũng là chỉ đùa một chút, cô giáo đến mức vậy sao?”

Đương sự còn không có mở miệng, Tiểu Cháp Mặc đứng ở bên cạnh liền dẫn đầu lên tiếng, học ngữ khí của cô hỏi lại trở về.

Cô giáo vòng tầm mắt theo đứa bé trai nhìn qua, rơi vào trước ngực cô gái nhỏ, nhất thời sáng tỏ...

Không phải nhìn thoáng qua ngực sao?

Hơn nữa còn là bằng phẳng!!

Bạn học Ninh đảm chua thành như vậy, đến mức vậy sao?

Cháu gái bà thần tượng.... Uh ờ, Tiểu Quỷ Đạm biết sao?

Trong lòng dâng trào một vụn con thần thú, bà che trái tim có phần thờ không nổi của mình...

Nhưng Tiểu Cháp Mặc ung dung, không nhanh không chậm phản bác, đồng thời đưa tay nhẹ đặt ở đỉnh đầu cô gái nhỏ, thay cô cẩn thận nâng đỡ tai thỏ.

Ngữ khí của anh vẫn nhạt nhẽo như cũ, nhưng mặc cho ai đều có thể nghe ra mềm mại ẩn trong đó.

” Vì trực tiếp trao đổi cùng người, Tiểu Quỷ Đạm lật chuyển tự điển, đem cái gì 'Yêu sớm' 'Luyến ái' một loại khái niệm thật sự học thuộc.... Nếu người vẫn còn lại tiếp tục trên vấn đề này mà nói, có lẽ..”

Có lẽ sẽ cần em vội vàng gọi xe cứu thương một phen..

Rõ ràng không có uy hiếp, ngữ khí Tiểu Cháp Mặc nói chuyện lại cứ khiến cho người không được phản bác.

Cô gái nhỏ nghiêm túc nghe, cảm thấy được Toan Toan thật sự chính là Toan Toan của cô!

Nói một câu đều có thể dễ nghe đến không gì sánh kịp!

Lúc này một loại gât đầu đồng ý như già tòi: “Đúng đúng!”

“... . .”

Thiếu chút nữa lại một hơi không có nói được.

Hít sâu vài hơi, suy xét trong ngăn kéo không có Cửu Tâm Hoàn hiệu quả nhanh, bà sáng suốt biết nghe lời phải bắt đầu đề tài chính.

”Các em báo tiết mục xác định chưa.... Sau khi xác định phải bắt đầu diễn tập, nhưng mà cố gắng không cần chậm trễ ôn tập, mặc dù cô biết hai em dường như cũng không cần ôn tập....”

Rất không dễ dàng cướp lời nói, chủ nhiệm lớp bắt đầu thói quen nói lảm nhảm, nhớ kỹ dừng lại, “Các em muốn biểu diễn tiết mục là « hồ Baikal »?”

”Uh`m”

Hai người hiểu ngầm gật đầu, đang dùng ánh mắt trao đổi lý do người nào đi giải thích khi đó, cửa văn phòng vang lên hai tiếng gõ cửa tượng trưng.

Ngay sau đó, một đạo thanh âm ôn nhu lại thấp.

”Cô giáo, em múa đơn « hồ Baikal» nhạc đệm tìm được sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Hội Diễn Tốt Nghiệp, Ai Là Nhân Vật Chính 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nghe thanh âm quen thuộc, Tiểu Quỷ Đạm nhú mày lại.

Cô quay đầu chăm chú nhìn Trình Hiểu Nguyệt đứng ở bên cạnh mình đi tới, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Mà Trình Hiểu Nguyệt tựa hồ mới nhìn đến Toan Toan Điềm Điềm, kinh ngạc hạ mắt có chút xấu hổ, tầm mắt rơi vào trên người Ninh Cháp Mặc, mang theo rụt rè muốn nói mà thôi.

”Thật không nghĩ tới hai người các cậu cũng ở trong này.... Lại xin phép ra ngoài sao?” Khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại đáng yêu của cô ta hơi hơi động một phát, vẫn cố ý duy trì mềm mại như cũ.

”Thực hâm mộ bạn học Hứa Đạm Đạm a.... Suốt ngày cũng không học tập tốt, dù sao muốn ra ngoài có bạn học Ninh Cháp Mặc cùng...”

”Cũng không cần có thành thạo cái vũ đạo, vẽ tranh, thừa dịp bạn học Ninh Cháp Mặc tuổi nhỏ vội vàng quần quít, chờ cậu ấy lớn lên thích con gái, muốn bỏ cũng không hết. . .”

Dứt lời, cô ta còn khẽ thở dài một cái, hơi tự giễu.

”Không giống tớ.... Cuộc thi vào không được trước ba ba mẹ liền phê bình tớ không cố gắng, môn vũ đạo không có được khen ngợi trở về liền muốn phạt đứng.... Hội diễn tốt nghiệp lần này cũng là cô giáo nói trình độ múa đơn của tớ có thể báo danh, thời gian kế tiếp tớ liền phải vừa học tập vừa tập luyện, nhất định sẽ một thành câu (chó)....”

Biểu đạt cô sinh động như thật, Tiểu Quỷ Đạm vẫn lễ phép nhìn bộ mặt cô ta.

Nhìn cô ta khi thì lắc đầu khi thì thờ dài khi thì nhẹ cười, ý cười không đạt đáy mắt... Cô gái nhỏ không khỏi có phần đồng tình.

Hi nộ ái ố là cảm xúc cơ bản nhất, vì sao còn muốn che giấu a?

Mọi người rõ ràng đều có thể thấy rõ ràng, cô ta mang theo cái mặt nạ bản thân mất cảm giác, thật đúng là giống..... Tiểu Sưu(vai hề).

Đang nhớ lại như vậy liền nghe được câu nói cuối cùng của Trình Hiểu Nguyệt.

Đồng tình duy nhất trong lòng Tiểu Quỷ Đạm nháy mắt tan thành mây khói, cô lại nhú lại mày thanh tú, rất không vừa lòng.

”Bạn học Trình Hiểu Nguyệt, bạn muốn hâm mộ tớ liền hâm mộ tớ. . . Êm đẹp vũ nhạc cầu cầu làm cái gì?”

Dừng một chút, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo cô gái nhỏ tràn đầy nghiêm túc.

”Cầu cầu đáng yêu như thế, cậu chính là trang điểm tốt cũng thành không được cầu cầu, mặt mũi liền càng đừng nói nữa...” Cô dặt tay đưa bé trai, chớp mắt to tìm kiếm đồng ý, “Bạn học Ninh Cháp Mặc, cậu cảm thấy sao?”

”Uh m.”

Đưa bé trai càng lúc càng trong veo mà lạnh lùng giống như cô.

Trình Hiểu Nguyệt nghẹn lời: “. . .”

Hai người kia luôn luôn như vậy.

Giúp lẫn nhau, tự động mờ ra bối cảnh trống không, trong mắt chỉ có lẫn nhau, ngay cả trong không khí đều đã tràn ngập màu hồng.

Làm cho cô ta chỉ nghĩ muốn chọc phá!

Chọc phá!

Dựa vào cái gì? Hứa Đạm Đạm dựa vào cái gì a?

Thành tích không tốt hơn cô, không được bạn học thích bằng cô, thậm chí giấy chứng nhận cấp bậc vũ đạo đều đã ít đi hai cấp so với cô!

Sáu năm không cam lòng, cũng trở mặt nhìn sáu năm, Trình Hiểu Nguyệt lơ mờ hiểu rồi.

Nếu nói là gần quan được ban lộc mà nói.... Cô nhất định phải thừa dịp cơ hội hội diễn tốt nghiệp lần này để cho bạn học Ninh Cháp Mặc nhạc đệm, mỗi ngày tập luyện sớm chiều ở chung, không sợ anh không chú ý tới chính mình.

Hơn nữa, cho dù Hứa Đạm Đạm không thức thời muốn cùng đi theo tập luyện.... Đợi cho ngày nào đó hội diễn, anh đánh đàn cô bạn nhảy, một người tiếng đàn du dương, một người múa.

Phối hợp hiểu ngầm, tình ý triền miên.

Lúc chào cảm ơn, cô thậm chí còn có thể kéo cánh tay anh cùng nhau cúi đầu, mang theo làn váy nhẹ nhàng cùng nhau đi xuống sân khấu.

Trình Hiểu Nguyệt cô muốn cho giáo viên và học sinh trường học thấy rõ ràng, người nào mới càng xứng trời sinh một đôi cùng Ninh Cháp Mặc.

Cho nên, mặc kệ dùng cái phương pháp gì.... Cô muốn thành nhân vật chính 《 hồ Baikal 》!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Ở Trong Ngực Tôi, Ở Trong Mắt Em

“Tiết mục lặp lại, trường học không có yêu cầu, vậy lớp chúng ta liền hai cái 《 hồ Baikal 》. . .” Chủ Chủ nhiệm lớp hô hô không ngớt, phá không khí quý dị giữa mấy người.

”Một cái là đánh đàn thêm bạn nhảy, một cái là. . . Nếu tìm không thấy nhạc đệm mà nói, bạn học Trình Hiểu Nguyệt đơn giản cũng có thể nhảy theo CD...” Nói xong, bà dùng ánh mắt cổ vũ nhìn Trình Hiểu Nguyệt, yêu thương vô cùng, “Cô tin tưởng trình độ của em.... Cho dù một người cũng có thể chống đỡ tất cả sân khấu!”

Nhảy theo CD?

Một người chống đỡ sân khấu?

Cô giáo còn chưa nói xong, Trình Hiểu Nguyệt đã đứng không nổi, ung dung trên mặt cũng chẳng biết đi đâu.

Cô lắc đầu xua tay, khước từ liên tục: “Cô, không được! Nhảy theo CD mà nói... Một người sẽ chịu không được sân khấu!”

”Vậy cô không đi không phải được rồi sao!”

Tiếng nói giòn giã ngắt lời cô ta.

Dứt khoát lại trực tiếp, làm cho động tác Trình Hiểu Nguyệt đột nhiên ngừng trong không trung.

Vài giây sau, cô ta quay đầu nhìn về phía cô gái nhỏ, ngữ khí bắt đầu không vui.

”Bạn học Hứa Đạm Đạm, cậu có ý tứ gì?”

”Lỡ tai kém nên đi bệnh viện khám, ý tứ của tôi biểu đạt thật sự rõ ràng a!”

Tròng mắt Tiểu Quỷ Đạm chuyển đổi hai lần, chống lại khuôn mặt nhỏ nhắn biến đổi thất thường của Trình Hiểu Nguyệt, phút chốc trở nên thương hại, chặc chặc cảm thán: “Hay là nói cậu nghe không hiểu tiếng người?”

Ngực Trình Hiểu Nguyệt phập phồng phập phồng, một chữ mắc kẹt ở cổ họng: “Cậu, cậu...”

”Ờ làm sao vậy?”

Nhún nhún vai, hai tay cô gái nhỏ liền bày tỏ cực kỳ vô tội.

”Rõ ràng là chính cậu vừa mới nói... Hội diễn tốt nghiệp lần này, cô giáo nói cậu có thể báo múa đơn, thời gian kế tiếp cậu liền muốn vừa học tập vừa tập luyện, nhất định sẽ mệt thành cầu... Cậu trùng tở làm cái gì, chính cậu vừa mới nói đừng chối...”

Đem ngữ điệu Trình Hiểu Nguyệt vừa rồi học được bảy tám phần giống, thu được “Uy hiếp” ấn hình, Tiểu Quỷ Đạm chu miệng hai má liền suy sụp xuống.

Mặc dù biết cô là giả vờ, mắt Tiểu Cháp Mặc vẫn tối sầm xuống như cũ, chăm chú nhìn cô gái nhỏ bên cạnh, đáy mắt băng hàn một mảnh.

Anh đang định mở miệng, thanh âm nhỏ Quỷ Đạm vang lên.

Cô như là làm bầm lâu bầu, âm điệu vừa đứng để cho tất cả mọi người có thể nghe được.

”Cậu nói vừa học tập vừa tập luyện như vậy mệt, vậy không tham gia thì tốt rồi! Huống chi cậu không phải miễn cưỡng đồng ý cô giáo tiến cử à? Cô giáo cũng là lo lắng không ai đi...” Nhìn sắc mặt Trình Hiểu Nguyệt càng ngày càng lạnh, Tiểu Quỷ Đạm thiện lương đưa tay vỗ vỗ bờ vai cô, tiếp tục an ủi, “Hiện tại có tớ cùng Mặc Mặc, cho nên cậu có thể yên tâm học tập, cô giáo cũng sẽ không trách cậu, thật tốt a!”

Thật tốt? Mới là lạ!

“...”

Trình Hiểu Nguyệt nắm chặt quả đấm bên người, nắm lại buông.

”Cậu không cần cảm ơn tớ! Tớ luôn luôn thiện lương như vậy a.... Nếu không bạn học Ninh Cháp Mặc cùng cô đều sẽ không thích tớ như vậy!”

Khẩu khí khen ngợi bản thân, cô còn đem tay nhỏ nâng cằm lên, một cái tư thế Tiểu Hoa đáng yêu, làm vẻ mặt lạnh.

Cô không biết sợ, liền giống như mặt trời.

Mặc dù không có nói rõ ràng, ánh sáng sáng ngời chiếu khắp dĩ nhiên làm cho có chút người thật cẩn thận che dấu tâm tư như tro bụi như bệnh độc, không thể che giấu.

Cái gì kêu nâng cục đá đập chân mình?

Xem thế này, Trình Hiểu Nguyệt thật sự lĩnh hội thấu triệt.

Đồng thời thấu triệt rõ ràng cũng nói hết.

Về mặt chọc tức, cô ta ngẩng cằm nhón, trên cao nhìn xuống Tiểu Quỷ Đạm, khẩu khí rất không vui.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Ở Trong Ngực Anh, Ở Trong Mắt Em 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Cậu chỗ nào tự tin tớ sẽ cảm ơn cậu?”

Trình Hiểu Nguyệt hừ lạnh một tiếng, mặt mày nghiêng, thấy cô gái nhỏ bộ dáng ngây thơ lại càng giận dữ!

Tất cả mọi người trong lòng biết rõ... Vì sao cô liền có thể giả trang như vậy!

Giả bộ bộ dáng thẳng thắn vô tư lại khờ dại này cho ai xem a!

Kéo kéo môi, cô ta ngẩng đầu ưỡn ngực kiêu ngạo nói: “Cho dù tớ thừa nhận chính mình cũng muốn tham gia hội diễn tốt nghiệp nhưng mà cậu a...”

”Tớ làm sao vậy?”

Thình lình xảy ra trò mặt hù cô gái nhỏ sững sốt, ánh mắt run lên, liền nhìn từ trên người cô ta xuống phía dưới một lần.

Dáng người giai đoạn đầu như thanh xuân, đường cong hơi hơi bắt đầu lên xuống.

Nhìn nhìn, trong lòng Tiểu Quý Đạm đột nhiên nảy lên một trận. . . Hâm mộ.

Giây phút cô sững sờ làm cho Trình Hiểu Nguyệt tưởng rằng sợ, lúc này giễu cợt một tiếng, nâng cao âm điệu nói: “Cậu dám thừa nhận vũ đạo cậu không qua cấp tám, nhảy hơn tớ chứ?”

Trong đầu Tiểu Quý Đạm còn nhớ lại đường cong vừa mới nhìn đến, có chút sững sờ.

”Uh`m . . .”

Trình Hiểu Nguyệt cảm thấy mừng thầm, càng lúc càng đắc ý: “Vậy cậu dám thừa nhận nếu tớ bạn nhảy, sẽ tốt hơn cậu bạn nhảy bạn kèm chứ?”

Ninh Cháp Mặc vẫn bình tĩnh đứng ngoài quan sát nghe vậy, liếc mắt một cái qua.

Chỉ liếc mắt một cái không mang theo bất kỳ tình cảm gì, làm cho Trình Hiểu Nguyệt bỗng nhiên vừa vui vừa sợ...

Vui là bạn học Ninh Cháp Mặc lại có thể nhìn chính mình rồi !

Mà sợ là, một người làm sao có thể có một loại tầm mắt lạnh như thế, trong lúc giật mình khiến người ta đặt mình trong trời giá rét.

Cô ta đang tiêu hóa cái nhìn ví von này, liền nghe thấy đáp án chính mình muốn.

”Uh`m . . .”

Vẫn không chút để ý như cũ.

Ánh mắt Trình Hiểu Nguyệt lại phút chốc sáng lên, áp chế cuộn cuộn mừng như điên cô ta nhún nhún vai ra về không sao cả hướng chủ nhiệm lớp cùng Ninh Cháp Mặc rút ra kết luận bản thân.

”Kỳ thật còn có một cái phương pháp càng tốt.... Liền ngay cả bạn học Hứa Đạm Đạm cũng nói, bạn ấy khiêu vũ không có tốt bằng em.. Cho nên hay là 《 hồ Baikal 》, chẳng qua bạn học Ninh Cháp Mặc đánh đàn, em nhảy, vẹn toàn đôi bên!”

Dư quang vẫn tỉ mỉ quan sát phản ứng cô gái nhỏ, bao gồm ngón tay xoắn lại, lòng Tiểu Cháp Mặc có chút khó hiểu..

Cô biết rõ rành rành Trình Hiểu Nguyệt không có ý tốt muốn lời nói khách sáo, vì sao vẫn còn nói theo?

Cô biết rõ rành rành Trình Hiểu Nguyệt chính là muốn đòi chính mình nhạc đệm cho cô ta, làm sao cô không từ chối?

Ninh Cháp Mặc cùng chủ nhiệm lớp nháy mắt trầm mặc.

Trong trầm mặc, cả người Trình Hiểu Nguyệt dần dần tung bay.

Cô ta ho nhẹ hai tiếng lại khôi phục dịu dàng như trước, có chút ngượng ngùng làm ra bộ dáng khéo léo hiểu lòng người.

”Kỳ thật còn có một cái nguyên nhân, loại váy múa tự do này là thiết kế áo ngực, mặc dù có nhỏ nhưng mà vẫn yêu cầu dáng người rất cao như cũ, bạn học Hứa Đạm Đạm có lẽ rất khó mặc vào....Tớ bạn nhảy mà nói, có vấn đề đều đã giải quyết dễ dàng. . .”

”Được.”

Bây giờ, Tiểu Quý Đạm trả lời rất kiên quyết.

Gần như làm cho chủ nhiệm lớp cùng Trình Hiểu Nguyệt đang nói giật mình, mà ánh mắt Tiểu Cháp Mặc phức tạp nhìn cô gái nhỏ vài giây, ngay cả chào cũng không chào lập tức rời khỏi văn phòng.

Sau đó tại giờ học cô gái nhỏ lặng lẽ truyền đến tờ giấy, làm cho Tiểu Cháp Mặc nhìn không được vừa bức mình vừa buồn cười, kéo nơ con bướm của

cô một phen, Tiểu Quý Đạm còn làm mặt quý.

Chủ nhiệm lớp thấy toàn bộ quá trình, tay lấy sách ngừng một trận, đọc một loạt bài.

...

Giữa tiết 2 có thời gian 15 phút nghỉ ngơi.

Tin tức “Ninh Cháp Mặc đánh đàn, Trình Hiếu Nguyệt bạn nhảy” này như là mọt cánh truyền khắp toàn lớp.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Ở Trong Ngực Anh, Ở Trong Mắt Em 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhóm người bạn tốt Trình Hiếu Nguyệt cũng ngồi một đoàn trước mặt Tiểu Quý Đạm cùng Ninh Cháp Mặc, trêu đùa đương sự.

”Ôi a, kim đồng ngọc nữ cùng một chỗ. . .”

”Các cậu đừng nói như vậy, chỉ là cùng nhau biểu diễn cái tiết mục mà thôi, lại không có cái gì khác....”

Lời nói chấp nhận như vậy, đôi má Trình Hiếu Nguyệt lại đỏ, động tác hạ mắt thẹn thùng động lòng người.

”Đừng không thừa nhận a. . . Trai tài gái sắc, có thể tốt hơn nhiều cái gì quần quít làm phiền. . .”

Cô gái kia vừa nịnh hót, tầm mắt vừa trào phúng mười phần rơi vào trên người Tiểu Quý Đạm.

Trình Hiếu Nguyệt trong lòng vui rạo rực, trên mặt lại vẫn lại là xấu hổ. . .

Tiểu Quý Đạm nằm sấp ở trên bàn học, ôm một đoạn cổ tay lại chậm rãi vẽ, bút bi màu lam cùng da thịt trắng nõn nhắn nhủ tôn nhau lên thú vị.

Thường thường nắm một cánh tay Tiểu Cháp Mặc lên, thật sự tiến hành so sánh, cô đối với mình vẽ tiến bộ bày tỏ cực kỳ vừa lòng.

Đương nhiên, nếu có thể gần giống kim phút kim giây kim đồng hồ, hình có thể coi như mặt đồng hồ, hình dạng dây đồng hồ lúc lớn lúc nhỏ.

Nghe phía trước truyền đến, cô dẩu miệng nhỏ lên: “Rõ ràng chính là anh đưa lên để cho em vẽ, như thế nào thành em quần quít làm phiền rồi. . .”

Tiếng nói vẫn mềm dẻo như cũ, bộ dáng ủy ủy khuất khuất làm nũng làm đầu quả tim Tiểu Cháp Mặc mềm xuống.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt tóc rơi trên trán cô, anh thoáng cười, bốn cọt hỏi lại: “Vậy thường xuyên gõ cửa sổ anh, ngủ không được bò giường anh, ăn bánh ngọt từ lạnh nhà anh... Chẳng lẽ là con khi nhỏ?”

”Người xấu!”

Cô gái nhỏ bị vạch trần sự thật tức giận, “Oa hu” một ngụm liền cắn lấy bàn tay của anh.

Răng nanh mới mọc, có phần đau.

Ở trong phòng học liên vội vã hạ miệng, Tiểu Cháp Mặc nhìn chung quanh một vòng, nghiêng đầu suy tư chốc lát, không khó đoán ra nơi phát ra cảm xúc hư hỏng của cô gái nhỏ.

Chờ cô cắn xả hơi khoan khoái, anh mới vỗ vỗ quần áo đứng dậy.

Cũng không nhấn nhủ cùng cô gái nhỏ cái gì, Tiểu Cháp Mặc bước tiếp chân dài đi tới hai bước, đứng ở trước bàn mấy cô gái đang nghị luận vui vẻ.

Bóng dáng cao ngất che khuất mảng lớn tầm mắt, các cô đồng thời im bật.

Hai tay Tiểu Cháp Mặc xuyên vào ở trong túi quần, cánh môi mỏng manh nhếch lên, mặt mày anh cao ngạo nhạt nhẽo, mông lung như ánh trăng làm cho người ta mong muốn không thể thành.

Tại lúc các cô còn không có phục hồi tinh thần lại, anh đã mở miệng, ngữ khí xa cách.

”Nghe nói, cô thích tôi?”

Sáu cái chữ.

Thành công làm cho toàn thân Trình Hiếu Nguyệt chấn động.

Toàn lớp nói chuyện phiếm cũng lác đác lura thưa dừng lại, trừ bỏ Tiểu Quý Đạm không tập trung về tranh.

Ánh mắt như đuốc nhìn đến chỗ trên người Tiểu Cháp Mặc cùng Trình Hiếu Nguyệt.

Lúc một cái bí mật công khai. . .

Trình Hiếu Nguyệt sau khi chấn kinh, sửng sò, nghi hoặc cùng các loại cảm xúc, trong lòng nhảy nhót.

Anh cũng đã bắt đầu nhìn cô, sau này bọn họ sớm chiều tập luyện cùng phòng học, hiện tại câu hỏi này, là không đúng. . .

Nữ sinh thích Ninh Cháp Mặc có thể xếp đến cổng trường, thư tình anh thu được cũng là “Núi nhỏ“.... Nhưng mà đây tựa hồ là lần đầu tiên anh nói đến vấn đề thích này ngoài cùng Hứa Đạm Đạm.

Thỏ lộ hay là chổi bỏ... Trình Hiếu Nguyệt tình cảm hân hoan mà không lời nào có thể miêu tả nói được, lại còn suy tư một hồi lâu, mới đỏ mặt gật đầu.

”Uh`m”

Cùng với động tác của cô ta, các học sinh bùng nổ tâm tình cùng ngừng lại hô hấp.

Nam thần hỏi tâm ý nữ thần, nữ thần thừa nhận thích nam thần, con dâu nuôi từ bé có chịu khổ vớt bỏ hay không..

”Nếu đơn phương yêu mến có ích, sao còn muốn lưỡng tình tương duyệt làm cái gì.”

Lạnh nhạt dứt lời, anh dứt khoát xoay người trở về chỗ ngồi, đưa cổ tay tới trước mặt cô gái nhỏ, mặt mày đã tìm không thấy nửa phần băng tuyết.

”Nhạ, tiếp tục về.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Ở Trong Ngực Anh, Ở Trong Mắt Em 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Buổi chiều sau khi tan học, cô gái nhỏ có vẻ đặc biệt nhảy nhót.

Đi ở trên đường cũng không chịu ngồi yên... Nơi này dừng chạm bề cá vàng nhỏ một phen, nơi đó sờ sờ đĩa quay nhỏ, y hệt một cái Tiểu Hầu Tử (con khỉ nhỏ) hiệu động.

Tiểu Cháp Mặc không nhanh không chậm đi theo, thấy xe đạp đi qua kéo cô một cái, ánh mắt trước sau như một nhu hòa bốn phía.

Khó có được Tần Họa tự mình lái xe, cách vài mét liền nhìn thấy hai đứa nhỏ chính mình.

Ấn còi hai tiếng, bà xuống xe cầm cặp sách cho Diễm Diễm, ôm lấy khoe môi nhéo một cái trên khuôn mặt trẻ sơ sinh phì của cô.

”Chuyện gì làm Tiểu Quý Đạm vui vẻ như vậy? Mau nói một chút cho mẹ nuôi..”

Lên xe ngồi xong, cô gái nhỏ nghiêng đầu hôn một cái trên mặt Tiểu Cháp Mặc, ôm cổ của anh điều chỉnh một cái tư thế thoải mái, hướng Tần Họa rủ rì nói.

”Chúng ta có hội diễn tốt nghiệp, con cùng Toan Toan muốn cùng nhau biểu diễn tiết mục...”

”Trình Hiếu Nguyệt nói con cái gì cũng không có tốt bằng cô ấy, để cho con...”

”Con đáp ứng... Nếu về sau con không nói cho Toan Toan con nghĩ như thế nào, anh nhất định vẫn còn giận con.... Mẹ nuôi, mẹ nói có phải anh là quý họp hỏi hay không!”

”Anh chính là quý hợp hòi.” Tiểu Cháp Mặc lạnh nhạt nhủu mày, vỗ một cái ở mu bàn tay cô gái nhỏ, “Vậy em đừng quẩn quý hợp hòi...”

”Em muốn em liền muốn!”

Tiểu Quý Đạm hướng anh le lưỡi, thậm chí còn điều vô dương oai ngồi ở trên chân anh lộn xộn.

Tần Họa xuyên qua kính chiếu hậu nhìn chăm chú, ý cười khoe môi càng sâu.

”Vậy đợi lát nữa trở về liền đo, để cho thợ thiết kế trang phục của mẹ thiết kế hai bộ trang phục diễn xuất...” Ngẫm lại những cái tạo hình cao cấp diễn viên thảm đỏ này, hai mắt Tiểu Tinh Tinh của Tiểu Quý Đạm còn kém chảy nước miếng.

Cô gái nhỏ gật đầu như gà mổ thóc nói: “Được được được! Mẹ nuôi thật tốt... Xinh đẹp thiện lương nhất nhất thế giới...”

”Mẹ có thể có thiện lương? Loại chuyện nhượng lại bạn nhảy này, bắt quá trái lại con được mẹ nuôi chân truyền...” Tần Họa dựng thẳng ngón tay cái một phen với cô gái nhỏ, lời nói xoay chuyển, “Đối với cái loại người không có ý tốt này Toan Toan nhà con từ chối ngay, mà con nâng lên.... Nâng càng cao rơi càng thảm, chặc chặc!”

”Nói thẳng nâng không giết thì tốt rồi...”

Dứt lời, cô gái nhỏ nhéo khuôn mặt tuần tú người nào đó một cái, không bần xỉn khen ngợi: “Cho nên vẫn lại là Toan Toan nhà ta thiện lương nhất! Khen thưởng một cái bánh crêpes anh đào... Ưm...”

...

Mặc dù Ninh Cháp Mặc cùng Trình Hiểu Nguyệt tập luyện một lần duy nhất, cũng là một lần tập luyện cuối cùng, không chỉ có mang theo Hứa Đạm Đạm, toàn bộ hành trình anh lại càng mất không nhìn nơi khác, làm cho Trình Hiểu Nguyệt cố ý bày ra dáng người đều đã có về... Tự mình đa tình.

Bất quá, anh tốt xấu cũng không có ném lời từ chối.

Trên cơ bản tiết mục là chuyện vãn đã đóng thuyền.

Trình Hiểu Nguyệt tin tưởng, Ninh Cháp Mặc chỉ là trở ngại Hứa Đạm Đạm ở đây.

Đội cho chân chính biểu diễn, dưới đèn chiếu, cô cùng với tiếng đàn du dương nhanh nhẹn nhảy múa, tuyệt đẹp mà cao quý chính là động tác giống như công chúa, chờ đợi vương tử anh đến, cùng nhau chào cảm ơn... Cảnh tượng tốt đẹp, anh không có khả năng vô tâm.

Hội diễn tốt nghiệp xem như một lần mít-tinh cỡ lớn giai đoạn cuối cùng tiểu học, tự nhiên cũng là nhiều người nhìn chăm chú.

Toàn bộ nhóm người giáo viên học sinh trong trường sớm liền tổ chức tiến vào, sân vận động to như vậy người đông nghìn nghịt âm ỉ vang trời, sau mở màn, tiếng nghị luận dứt quãng cùng tiếng hoan hô từng tiết mục kết thúc lại càng vang thành một mảnh, không khí giống như nắng hè chói chang bên ngoài, ồn ào mà sôi nổi.

Tần Như Ca chủ trì rất có trình độ, mặc dù là đọc diễn cảm thơ ca nhằm chán cùng hợp xướng, chuỗi từ cũng bị bà đọc dị thường sinh động, hướng chỉ vũ đạo Piano đặc sắc.

”Truyền bá tiếng tăm lần đầu nữ thần cùng đại nam thần, xem bọn họ diễn dịch yêu say đắm lưu luyến hồ Baikal như thế nào!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Ở Trong Ngực Anh, Ở Trong Mắt Em 5

“Nam thần cùng nữ thần hẳn là Trình Hiểu Nguyệt cùng Ninh Cháp Mặc đi?”

”Uh'm... Tuy nhiên tớ cảm thấy bạn nhảy Hứa Đạm Đạm có lẽ càng xứng một chút, người ta dù sao cùng một chỗ cùng Ninh nam thần sáu năm, muốn nói ăn ý tuyệt đối tuyển chọn hai người.”

”Bộ dáng Hứa Đạm Đạm xinh đẹp, nhưng mà vừa thấy chính là chưa hết trẻ con, vẫn lại là Trình Hiểu Nguyệt cùng Ninh Cháp Mặc xứng!”

”Cậu biết cái gì, nghe nói Hứa Đạm Đạm người ta cùng Ninh nam thần quan hệ cực kỳ thân, đã sớm định tốt.... Trình Hiểu Nguyệt suốt ngày chỉ biết giả vờ yếu ớt, tâm kế không biết sâu bao nhiêu a...”

Tại tiếng huýt gió vỗ tay vang như sấm cùng tiếng nghị luận tự động chia làm hai phái, Ninh Cháp Mặc bước tiếp chân dài từ bên cạnh đi tới, cùng Tần Như Ca đối mặt vuốt cằm, phong tư (phong độ tư thái) chỉ có đứng ở trước Piano.

Tây phục màu trắng làm nổi bật thân hình cao ngất của anh, đôi mắt như mực, môi mỏng manh màu sáng, cao ngạo trong veo mà lạnh lùng như là cao nguyên hóa tuyết trắng, hoặc như là ánh trắng bên trong thơ Đường, nhanh nhẹn trút xuống quý khí, làm cho người ta mong muốn không thể thành.

Chỉ thấy anh hướng tới người xem khom người chào, ung dung ngồi xuống trên ghế Piano, nhẹ nhàng thuận phím đàn một lần, nhẹ gợn lên cánh tay một phen.

Đạt được cái thủ thế chuẩn bị biểu diễn này, thanh âm thảo luận các học sinh dần dần nhỏ xuống.

Khúc nhạc dạo du dương giống như nước chảy đồ xuống, như là nước chảy róc rách chảy vào hồ nước, chảy vào đêm trắng, cũng chảy vào đáy lòng người nghe, giai điệu lên xuống như là một cây sợi nhỏ, tác động hi nộ (vui buồn) bọn họ cùng nhạc buồn...

Không ai đem lực chú ý đặt ở giữa sân khấu trống không.

Trong khúc nhạc động lòng người như vậy, bạn nhảy dường như cũng không có lực hấp dẫn quá lớn rồi.

Lúc giọng trầm liên tiếp chảy ra, khúc nhạc dạo gần kết thúc, lúc này mới có người đem tầm mắt đặt ở bên cạnh màn sân khấu, mơ hồ có thể thấy Trình Hiểu Nguyệt mặc váy diễn xuất ở trong không gian Tủ Liều Cửu Cung.

Một cái âm cuối khúc nhạc dạo nháy mắt hạ xuống, ngọn đèn sân khấu tắt toàn bộ.

Động tác Trình Hiểu Nguyệt nâng váy múa nhanh nhẹn bước ra bị chìm ngập ở mảnh hắc ám

Mà tiếng đàn vẫn còn tiếp tục...

Mất điện hay là chuyện gì xảy ra nhỉ?

Cái tình huống gì?

Phía dưới bắt đầu xuất hiện “Ong ong” thấp giọng khiển trách, cùng với tiếng đàn chuyển sang kết thúc liên muốn càng ngày càng nghiêm trọng..

“Ồ trong ngực anh, ở trong mắt em, nơi đó gió xuân say mê, nơi đó màu xanh hoa cỏ như người.”

Cùng nốt nhạc chính tiếng đàn nhắc nhở không khe hở một đạo tiếng trẻ con vang lên.

Một loại âm sắc trong trẻo xuyên qua micro phóng to, không chút nào giữ lại truyền tới trong tai nhóm người nghe, thoáng chốc im bật.

“Ánh trăng đem yêu say đắm, rắc tại mặt hồ, lửa trại hai người, chiếu sáng lên tất cả ban đêm . .”

Vài câu ít ỏi, hồ Baikal đêm lạnh như nước hiện ra ở trước mặt mọi người, mà tiếng nói đơn thuần không chỉ có là một cái ca hát, lại càng là một chuyện xưa, hướng mọi người giảng thuật tình yêu đau khổ động lòng người...

Cảm xúc mọi người cũng không tự giác theo sát từ nhân vật chính quen biết hiểu nhau đến chia lìa gặp lại, không tự chủ được dao động lên xuống...

“Nhiều năm về sau, du tẩu như mây, bước chân kia thay đổi, để cho chúng ta khó dặt tay...”

Vận mệnh sao trên người như thế, vì sao ông trời bỏ qua sắp đặt...

Toàn thân đã tê dại, không ít nữ sinh đang nhắm mắt đều có chất lỏng ẩm áp chảy xuôi, mà không hề hay biết...

“Một đời một kiếp này, có bao nhiêu anh em, bị trắng trong như nước ban đêm nuốt hết!”

Là không cam chịu, là bất đắc dĩ, hay là tưởng niệm tình cảm khắc cốt.

Tiếng ca cùng tiếng đàn triền miên, giống như một khối, trong sạch sẽ trong suốt không mang theo chút xíu tạp chất cùng cảm xúc, lại cứ có năng lực làm cho người nghe cảm nhận hi hi bi bi ở trong đó....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Ở Trong Ngực Anh, Ở Trong Mắt Em 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mãi đến tiếng ca dừng lại, tiếng đàn hạ xuống, ngọn đèn thoáng chốc sáng lên...

Mọi người mở mắt ra, phát hiện mình ngồi ở trên đài sân vận động, lập tức mà lại sinh ra cảm giác hoảng sợ như cách mấy đời.

Không biết Hứa Đạm Đạm xuất hiện lúc nào, quần áo lễ phục nhỏ thuần trắng thêu ren, lộ ra xương bả vai xinh đẹp, cần cổ và eo thon nhỏ không đầy nắm tay, phần chân mảnh khảnh bị bao bọc vừa vặn, dưới đầu gối xếp tua, che chân nhỏ của cô, giống như đuôi cá kinh diêm.

Hay là, cô vốn là một Mỹ Nhân Ngư đến từ hồ Baikal, dựa sát vào nhau ở bên cạnh người trong lòng, nghe anh khảy đàn ở dưới ánh trăng, cảm sát cùng mình (vợ chồng hoà hợp)...

Hứa Đạm Đạm ngồi ở trên ghế Piano cùng Ninh Cháp Mặc, không e dè đầu dựa vào trên vai anh, mà Ninh Cháp Mặc lại càng ôn nhu chân thành thay cô phất tóc rơi bên tai, mắt xa cách cùng đặm đặm không thấy tung tích...

Bọn họ cũng không nói, chỉ là im lặng dựa vào cùng một chỗ....

Toàn bộ bốn phía đều đã hóa trống không, cái khác trong trời đất tựa hồ đều đã âm đạm nhan sắc, còn lại hai người bọn họ...

Cái tạo hình kết thúc này, lãng mạn hồn nhiên trọn vẹn hồ Baikal.

Đẹp rung động lòng người làm cho tất cả mọi người quên hô hấp...

Giữa cảnh sắc thiên nhiên đẹp, chỉ thấy Hứa Đạm Đạm kéo cánh tay Tiểu Cháp Mặc vòng đến giữa sân khấu.

Cô gái nhỏ vẫn duy trì tươi cười, hơi chút khom người cúi đầu đưa tay mình ra với Trình Hiểu Nguyệt ngồi chồm hổm trên mặt đất, hơi hơi dùng lực lôi cô ta lên.

Trình Hiểu Nguyệt ngậy ra như phồng nhìn hai người, nhìn hiểu ngầm tốt đẹp giữa hai người, chỉ cảm thấy thế giới chính mình. . . Âm ỉm sập.

Nói bị lừa?

Nhưng người ta quả thật đem cơ hội bạn nhảy nhường cho chính mình...

Nói chơi thủ đoạn?

Nhưng người ta biểu diễn cũng là tiến hành trong bóng đêm.

Chẳng qua tới om chẳng những không có tạo thành quấy nhiễu cho bọn họ ngược lại làm cho Tiểu Cháp Mặc trút xuống tình cảm, tiếng ca Tiểu Quý Đạm thấm vào lòng người...

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, ánh mắt Trình Hiểu Nguyệt hung ác nham hiểm khoét ở trên người Tiểu Quý Đạm, bùm mặt đầu cũng không quay lại chạy ra sân khấu.

Cô gái nhỏ cùng Ninh Cháp Mặc liếc nhau, nhìn nhau cười.

Lúc này hai người mới không nhanh không chậm bước tiếp bước chân cùng đến trước đài, cúi đầu chào cảm ơn, liền ngay cả động tác xoay người đều là hài hòa dị thường.

Số lần mười ngón tay đan xen rất nhiều, cơ hội kéo cánh tay anh rất ít.

Nháy mắt cùng nhau cúi đầu, cô gái nhỏ bỗng nhiên sinh ra một phần cảm giác trang trọng.

Chờ vấy đuôi cá thuần trắng biến thành áo cưới, có phải bọn họ cũng có thể đi vào cung điện như vậy hay không, tại trước người chứng hôn đồng ý lời thề...

Thật lâu sau kết thúc, đợi cho bóng lưng bọn họ gần như biến mất.

Không biết người nào phục hồi tinh thần, một đạo tiếng vỗ tay vang lên.

Tiếp theo hai tiếng, ba tiếng...

Tất cả khen ngợi đều đã chất chứa ở trong tiếng vỗ tay.

Tràn đầy trời đất kéo dài không thôi.

”Nhìn xem, tớ đã nói, Hứa Đạm Đạm cùng Ninh Cháp Mặc mới càng xứng...”

”Tựa hồ là như vậy. . . Trình Hiểu Nguyệt bạn múa sao? Dù sao tớ nhắm mắt lại cũng không thấy. . .”

”Cậu chẳng lẽ không cảm thấy bạn nhảy có vẻ về rần thêm chân sao? Cậu không có chú ý tới lễ phục Ninh nam cùng Hứa Đạm Đạm đều là nguyên bộ à? Dưới; ánh sáng lung linh đèn flash vừa thấy chính là giá cả xa xỉ...Tớ bỏ thêm bạn chỉ cốt Trình Hiểu Nguyệt, nhìn trang phục diễn xuất, tiền thuê đều là Phù Vân, vì hội diễn tốt nghiệp cái gì đều đã đáng. . . Ha ha!”

. . .

Cùng dư luận so sánh với phong sinh thủy khởi, Tiểu Quý Đạm thật sự không nghĩ quá nhiều.

Trình Hiểu Nguyệt muốn múa đơn liền múa đơn, Trình Hiểu Nguyệt muốn diễn xuất xuất sắc đáng người xuất sắc gia cảnh xuất sắc vậy thì xuất sắc.... Nhưng mà cô ngần ngại không nên nhắc lên quan hệ cùng Toan Toan.

Dùng lời nói mẹ nuôi hình dung cha nuôi thuật lại.

Đây là điểm mấu chốt duy nhất của cô, cũng là nghịch lân duy nhất của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Người Tôi Yêu Nhất Trên Thế Giới

Còn có không tới hai tuần chính là cuộc thi lên lớp, những mưa gió hội diễn tốt nghiệp từ từ chìm ngập trong đang khẩn trương ôn tập.

Ngoại trừ...

Ninh Cháp Mặc lớp năm liền cảm quán quân thi Olympic tiểu học, thu hoạch một tòa cúp kim quang lấp lánh, còn tặng kèm một cái siêu cấp danh ngạch trung học cử đi học nước ngoài.

Mà Tiểu Quý Đạm là mời Tần Như Ca ăn hai lần lẩu, lại loét khoang miệng, lợi hơi chút khê đung liên đau hít vào hơi lạnh.

Cay độc, đầy mỡ, khẩu vị nặng, toàn bộ đồ ăn vật vị nóng đều đã bị người nào đấy nghiêm khắc giám sát không có duyên gặp gỡ, mỗi ngày đi ngang qua cửa trường học, về nhà nhìn một bàn xanh xanh...

Tiểu Quý Đạm làm nhà ẩm thực nghiệp dư, trong lòng tan vỡ chỗ nào còn có chỗ dung thân học tập!

Thậm chí, trước buổi tối thi ấy.

Lúc cô xốc lên cái nắp thấy bữa ăn khuya Ôn Tinh đưa tới, cùng hai cái trứng nước sôi trong bát, mất to trùng mắt nhỏ cả buổi.... Lại vô cùng chua xót phát tay nói chính mình không muốn ăn.

Cô chỉ muốn cánh nướng cay nổi tiếng, chân gà, tào phớ thịt cay, thịt bò son tiêu, chân heo ngũ vị hương..

Đột nhiên, một cái tay trắng nõn từ phía sau đuổi đến, rút đi bản giấy nháp cô đang viết chữ vẽ tranh, lập tức vang lên chế nhạo.

”Cánh nướng vị cay, chân gà, tào phớ thịt cay,.... Đây là thành quả ôn tập của em?”

Tiểu Quý Đạm quần: “...”

Nghe tiếng cười trầm thấp kia, không cần quay đầu lại cũng có thể đoán được giờ phút này khóe môi anh cong... Đại Phôi Đản!

Mí mắt động một phát, cô gái nhỏ hừ ra một cái giọng mũi, gục xuống bàn cũng không ngẩng đầu lên.

”Bảo Bảo cũng không chào đón người không cho phép em ăn cái này ăn cái kia, liền ngay cả một món cay đều đã không cho phép ăn...”

Nói xong, cô nắm tay giờ tay lên, ngón tay cái chống đỡ các đốt ngón tay trên cùng ngón út, lộ ra một đoạn đầu ngón tay nho nhỏ trắng nõn dưới ánh đèn vàng ấm ở bàn học.

Tầm mắt Tiểu Cháp Mặc mềm nhũn, thay cô kéo khăn ở trên ghế dựa lưng lay sập đổ, ra về ủy khuất đùa cô.

”Em Ngươi đã không chào đón, anh đây liền đi trở về a...?”

”Mau mau...”

Trên cửa sổ thủy tinh tối như mực, phản xạ ra bộ dáng cô gái nhỏ nhũn nhặn không kiên nhẫn.

Anh cũng không giận, vẫn duy trì tư thế ban đầu, nghiêm trang mở miệng lần nữa có chút tiếc nuối nói: “Anh mang cánh nướng vị cay đến, những thứ chân gà này cũng cần phải đi theo anh trở về - - “

” Mau ở lại.”

Cái âm cuối “Rồi.” kia còn không có phun xong, cánh tay đã bị ôm lấy.

Một giây sau, bữa ăn khuya bị lấy đi.

Ngựa quen đường cũ mở đóng gói ra, một cổ hương vị hồ tiêu hỗn hợp ớt cùng với hơi nóng nhắm thẳng trong lỗ mũi Tiểu Quý Đạm chui vào.

Hai mắt cô tỏa ánh sáng nhìn, chân gà bị nướng đến vàng óng ánh xốp giòn, thậm chí cánh bên cạnh còn quay cuồng dầu lỏng lách...

Hít hít cái mũi, Tiểu Quý Đạm mang theo bao tay liền muốn ăn.

Tâm tình cô tốt đến nỗi còn thưởng người nào đó một nụ cười tươi tắn, nịnh nọt cho qua: “Toan Toan thật tốt.”

Trán hung hăng giật giật hai lần, Tiểu Cháp Mặc lật chuyển ánh mắt xem thường: “Chỉ cho ăn hai miếng..”

Miệng nhỏ Tiểu Quý Đạm mới vừa xep xuống còn không có kháng nghị anh lại nói tiếp: “Sau khi ăn làm toàn bộ đề luyện tập một lần.”

”Anh coi em làm, làm xong sửa đề sai.”

”Sửa xong đề sai ngủ tiếp.”

Rốt cục bị cô gái nhỏ biểu tình là chẳng đặng, anh xoa nhẹ đầu của cô hai lần, thờ dãi lời nói thăm thía.

”Điêm Điêm, em muốn vui chơi giải trí chơi đùa, hay là gặp chuyện thì lại ôm chân phạt cổ gắng thi được hạng nhất trung học. . . Cùng với anh a?”

” Đây còn hỏi sao!”

Cô gái nhỏ chép miệng, một bộ biểu tình anh cư nhiên hỏi cái loại ngu xuẩn này liếc Tiểu Cháp Mặc, giong gĩa nói: “Đương nhiên là vui chơi giải trí chơi đùa. . .”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Người Tôi Yêu Nhất Trên Thế Giới 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mạnh miệng là mạnh miệng, Tiểu Quý Đạm ăn thỏa mãn lúc nhận làm đề vẫn lại là cực kỳ nghiêm túc.

Tóc mềm mại rơi trên trán dán tại thái dương, cô nhấp môi trái tim, mắt linh động nhẹ buông xuống, tay nhỏ cầm bút ở trên bàn ghi chép nói liền viết.

Khoảng cách giữa hai người rất gần, chỉ nghe tiếng “Chải quét chải quét chải quét” như lá rụng của bút ma xát giấy...

Những cái đề này tất cả đều là anh một đạo một đạo sàng chọn chép, chữ ngang dọc thẳng tắp rần rỏi, giống như tính khí kiêu ngạo hàng ngày.

Làm cho người ta thấy cảnh đẹp ý vui, viết căn bản dừng lại không được...

Thiếu niên chống đầu nhìn chăm chú vào cô, mặt mày độ cong dịu dàng.

Tiểu Quý Đạm thiên tư thông minh, trừ năm nhất thỉnh thoảng não mở rộng ra ra, an phận làm bài kiểm tra thành tích đều sẽ không tệ.

Cơ bản bảo trì ở phía trước năm, thỉnh thoảng còn có thể đánh bại đám người Tàn Như Ca, Đường Tổng cùng Trình Hiểu Nguyệt vọt tới thứ hai.

Đương nhiên, chưa từng có tri hoãn hạng nhất, giờ phút này chính đang ngồi ở chỗ này, ánh mắt theo cô hạ bút đảo qua đề bài...

Một dấu chấm tròn hạ xuống đề cuối cùng, anh lấy tay phủ trên tay mềm, liền đem tay Tiểu Quý Đạm lật đến một tờ phía trước, chỉ vào một chỗ nghiêm

túc nhắc nhở.

” Gặp được loại đề này não của em hơi nhỏ chút. . . Liên không vấn đề gì rồi.”

Mặc dù nghiêm trang, nhưng trong lời nói ôn nhu không giảm chút nào.

Ai ngờ, cô gái nhỏ không hề mua sổ sách...

Cô ngược lại mân mê miệng nhỏ, bàn tay trắng nõn chỉ vào đề bài, hơi bất mãn liền nói ra.

” Đối với biển lớn là núi cao, núi non trùng điệp của anh làm cho em thuyết phục, vách núi đen của anh để cho em xem thế là đủ rồi, anh đột nhiên tán thưởng em... Núi cao đôi biển lớn cái gì, em viết “Anh Ngươi nói thực xứng”, chỗ nào có vấn đề a? ! Ý nghĩ bình thường như vậy chỗ nào có động não. . .”

Ninh Cháp Mặc nâng trán: “...”

”Anh khen ngợi em thông minh mỹ lệ cơ trí xinh đẹp đại lượng, em cũng không nói “Anh nói thực đúng!...”

Ngữ khí đương nhiên.

Cô chớp mắt to, lông mi thon dài chớp chớp, cứ như vậy ngoan ngoãn khéo léo nhìn anh... Tiểu Cháp Mặc không hề sức chống cự.

Trán hung hăng giật giật vài cái, anh ho nhẹ một tiếng, mang tai ứng đó: “Anh nói như vậy khi nào... Nói em thông minh thiện lương mỹ lệ cơ trí xinh đẹp đại lượng lúc nào...”

”Vừa mới!”

Bộ dáng mười phần làm Tiểu Cháp Mặc một hơi mắc kẹt tại cổ họng, thiếu chút nữa không nâng lên.

“...”

”Ha ha” hai tiếng, Tiểu Quý Đạm vừa lòng nhìn mặt mày thiếu niên nhiễm lên ứng đó, lúc này mới thu hồi giáo hoạt trên mặt, tiếp theo nghĩ vấn đề vừa mới.

”Em dường như biết ‘Anh nói thực đúng’ chỗ nào có vấn đề rồi. . .”

Tiểu Cháp Mặc lập tức cũng khôi phục trạng thái giáo viên nhỏ, hướng dẫn từng bước: “Chỗ nào?”

”Em còn sai một cái ‘Cám ơn kích lệ!’ . . .” Cô gái nhỏ vỗ trán, cảm thụ bản thân bắt đầu tỉnh lại, “Ai nha, như thế nào ngay từ đầu em thật không ngờ, em như thế nào không khiêm tốn như vậy rồi...”

Cô có chút bối rối khép hờ mắt một phen, tay nhỏ làm nắm tay buông xuống trong ngực thiếu niên, nhẹ cau mày.

”Toan Toan đều là anh sai...Anh nói cho em biết, Điềm Điềm không thể nói cảm ơn với Toan Toan, em liền ở cùng với anh thời gian dài, cho nên em đều đã quên rồi. . . Trách anh trách anh đều tại anh...”

”Uh`m~! Trách anh trách anh đều do anh~!”

Vừa nói, Tiểu Cháp Mặc vừa nửa ôm cô gái nhỏ mới vừa rồi ngáp một cái.

Thật cẩn thận bế cô đến trên giường, đắp chăn cho cô, lại thấp giọng nói vài lời với cô, biểu đạt tán dương chính xác đối với cô một phen...

Chờ cô ngủ say, anh khẽ hôn ở trên trán, đứng dậy rời khỏi.

Đi ở giữa hành lang phòng ngủ hai người, trên người thiếu niên giống như ánh trăng trong veo mà lạnh lùng..

Trăng lạnh như nước, hóa ở giữa lòng mày.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Người Tôi Yêu Nhất Trên Thế Giới 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sáng ngày thứ hai, Tiểu Quý Đạm không chỉ có tự giác uống sữa vào, còn ăn bánh quẩy trứng chim tượng trưng 100 điểm, trên đường chăm chọc trù nghệ Hứa Thời càng ngày càng tốt, Ôn Tinh càng lúc càng lười...

Gần đến giờ ra ngoài, đáy mắt của cô ngấm đến biệt thự yên lặng đối diện... Anh còn chưa rời giường?

Suy tư chốc lát, thừa dịp Hứa ba ba đi lấy xe, cô gái nhỏ nhanh chóng xoay người chạy đến đối diện, ngựa quen đường cũ trên mặt đất gỗ cửa.

Tại khoảnh khắc anh xoa mắt nhấp nhem mắt buồn ngủ mở cửa, cô đi cà nhắc hôn lên cánh môi anh có chút khô ráo trong hỗn độn.

”Cái vớ đêm qua kia.... Đây là bánh crêpes anh đào tặng anh.”

Tiếp xúc lập tức cách xa.

Dứt lời, căn bản không đợi anh phản ứng, cô gái nhỏ khó có được chạy nhanh giống một trận gió như vậy, bóng dáng biến mất tại đầu bậc thang.

Chạy tới trước xe Hứa ba ba, trái tim nhỏ cô đều đã bùm bùm liên muốn nhảy ra lồng ngực.

Chung quy nhịn không được. . .

Trước lên xe, Tiểu Quý Đạm đỡ cửa xe quay đầu lại, nhìn lại cửa sổ phòng ngủ người nào đó.

Không lưu luyến không rời, lại ngoài ý muốn thấy bóng dáng quen thuộc kia đứng lặng ở trước cửa sổ.

Toàn thân mặc áo ngủ rộng thùng thình, mang theo lười biếng chưa tỉnh táo, ánh mắt vân đạm phong khinh đựng cùng một nơi cùng ánh mắt cô gái nhỏ... Anh từ từ cong lên khóe môi.

”Tiểu Quý Đạm thông minh thiện lương mỹ lệ cơ trí xinh đẹp đại lượng cố lên, anh thích em.”

Cô đã từng trăm phượng nghìn kếp dây dưa năm sáu năm cũng không thể đạt được một đáp án, tại thời gian đặc biệt như vậy, dưới tình cảnh đột ngột như vậy nói ra... Cô gái nhỏ căn bản không kịp ngẫm nghĩ nữa, trong đầu nháy mắt trống rỗng.

Hứa Thời giẫm lên chân ga, cô ngã ở trên thảm xe như cầu.

Báo thù ngày hôm qua tranh thủ tình cảm cùng “Vui chơi giải trí chơi đùa” chưa thực hiện được, độ cong bên môi Tiểu Cháp Mặc càng lúc càng lớn, nhìn theo xe chạy ra tầm mắt, vui sướng kéo lại bức màn tiếp tục ngủ...

Mà trong trường học, cô gái nhỏ tâm tồn oán niệm nói đầu đầu một đường ngồi ở trong trường thi, thấy những cái đề bài gần gũi này, tất cả bất mãn thoáng chốc tan thành mây khói.

Biết một cái học thần là một loại thể nghiệm như thế nào?

Biết một cái học thần sẽ đoán đề trúng tới 90% là một loại thể nghiệm như thế nào?

Mấu chốt là, cái học thần kia vẫn là Toan Toan nhà mình...

Này lại là một loại thể nghiệm như thế nào...

Tiểu Quý Đạm nộp bài thi lên trước nửa giờ, đáy mắt ngấm đến những biểu tình bạn học đó kinh ngạc, khó có được có phần xấu hổ lại khiêm tốn cười cười.

Một người đeo túi sách nhỏ từ trường thi đi đến cửa trường học, toàn bộ hành trình cô đều đã vui giọng hát khê.

”Sao sao lộc lộc, sao sao lộc lộc, Toan Toan người thạo nghề đoán đề, đoán trước cuộc thi, vừa thi vừa cười, bài kiểm tra hôm nay quá dễ dàng, dễ dàng làm xong!”

Nghe được 《bản báo tiểu hành gia》không hề tuân theo bản cũ như vậy, Tiểu Cháp Mặc nhếch môi cười, ăn ý tiếp nhận cặp sách cô gái nhỏ treo tại khuỷu tay mình, “Cuộc thi hôm nay như thế nào? Khó sao? Có tin tưởng lấy một trăm điểm sao?”

Chuyện mình hạng nhất lên trung học là vấn đề đóng thuyền, dù cho biết cô hẳn là không có vấn đề, Tiểu Cháp Mặc vẫn lại là nhịn không được lo lắng.

”Vậy phải xem cô giáo Ngữ Văn cho viết văn của em một trăm điểm hay không!”

Cô gái nhỏ ngựa cảm nhỏ, tại một đám ánh mắt cha mẹ tò mò bát quái tràn đầy tự tin trả lời.

Nhưng mà, độ cong chân mày chưa kéo ra, cô gái nhỏ tựa hồ nghĩ tới chuyện gì, khuôn mặt nhỏ nhắn sinh động từ từ ảm đạm.

Ánh mắt cô nhìn Tiểu Cháp Mặc tương đối phức tạp..

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Người Tôi Yêu Nhất Trên Thế Giới 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Thật không nghĩ tới, em trở thành người thứ hai ngồi trên ngai vàng hạng nhất.... Nguyên nhân thực ra là anh không cần tham gia cuộc thi.”

Trong ngữ điệu cô gái nhỏ thoáng tiếc nuối làm cho khóe môi Hứa Thời trên chỗ tay lái cong lên.

”Con gái cũng không biết khiêm tốn một chút sao, ngộ nhỡ không được đến hạng nhất...”

”Không phải còn có vạn phần 9999 sao...”

Tiểu Quỷ Đạm bị điểm danh lật chuyển xem thường xinh đẹp, bày tỏ không sao cả.

...

Thành tích vốn là mười ngày sau mới có thể thông báo về đến trên di động nhà, kết quả chủ nhiệm lớp đi nghỉ phép chuẩn bị về nhà ngẫu nhiên đụng phải.

Ông ngoại Hứa và bà ngoại Hứa thu được chúc mừng lập tức gọi điện thoại cho con gái.

Hôm nay đúng lúc là sinh nhật Ôn Tinh, người thân làm thành một bàn ăn com lớn náo nhiệt.

Trên tivi truyền phát tin tức giữa trưa, nguy cơ tài chính năm trước tạo thành gió lốc lớn ảnh hưởng kinh tế, anh em hai nhà Lô Mạn và Bối Nhĩ Tư Đẳng đều đã phá sản, vô số sự nghiệp tinh anh tài chính ảnh hưởng..

”Nghe một chút trên tivi nói như thế nào, nhiều xí nghiệp mất đi vô cùng thâm trầm như vậy, hai vợ chồng các người ngược lại lợi nhuận lớn như vậy thật sự không biết xấu hổ sao...” Ninh Phó Thịnh hăng hái đụng một cái chén cùng Hứa Thời, tràn đầy chế nhạo.

”Đây không phải kiểm chút học phí cho Tiểu Quỷ Đạm sao! khả khả!” Hứa Thời cũng không che giấu giấu, cười sang sảng nâng chén uống một hơi cạn sạch.

”Cậu nói hay, chẳng lẽ cậu không phải thấy Microblogging Tần Họa cảm thấy chính mình muốn bán con gái mới nhớ tới điều chỉnh tài chính sao...”

Ôn Tinh tiếp điện thoại ngồi trở lại chỗ ngồi, coi như không có thấy ánh mắt Hứa Thời ai oán, ôm lấy môi đỏ mọng ý cười sáng quắc bổ sung thêm:”Cho nên a, đây xem như tiền sữa bột cho con Toan Toan Đằm Đằm!”

”Chúng con không lấy của người già!”

”Chúng con không lấy của người già!”

Lời nói bà vừa mới dứt, hai đứa bé cùng lúc nói ra từ chối.”Chắc chắc sách...Các em... Hiểu ngầm...”

Ninh Khuyết vừa huyết sáo, vừa suy nghĩ chính mình có phải cũng phải tìm người bạn gái rồi hay không..

Mà Ninh Dự còn lại là rất không vui:”Chắc chắc...” Ninh Tam Nhi anh còn tin, Tiểu Quỷ Đạm em nói mạnh miệng cũng không sợ cắn răng!”

Cô gái nhỏ cắn chân thỏ sớm đã thành thói quen, tùy thời trả đũa Ninh Dự, bình tĩnh khóe mắt cũng chưa liếc.

”Em gặm Toan Toan nhà em cũng không tính già a! Ghen tị em liền nói rõ, em sẽ không chấp nhận với anh, quảng cáo lợi ích chung mà nói, anh chính là trẻ em nhọc trí...”

Ninh Dự không nói gì:”Chờ khi nào lấy đến hạng nhất lại nói anh trẻ em nhọc trí...”

Có Ninh Tam Nhi ở đây, cô nàng đạt được hạng nhất!

Bên này Ninh Dự đánh bàn tính vang dội, bên kia Ôn Tinh liền cao hứng tuyên bố một chuyện.

”Thành tích Tiểu Quỷ Đạm có rồi.... Bà ngoại vừa mới gọi điện thoại, điểm tổng 199... Là hạng nhất cả năm cấp.”

”Ca xoa xát.”

Đón nhận ánh mắt em trai không tham gia cuộc thi, Ninh Dự nước mắt rơi, trái tim nhỏ đã vỡ.

...

So sánh với Tiểu Quỷ Đạm bình tĩnh, Hứa Thời có vẻ vô cùng cao hứng, ôm lấy cô gái nhỏ hôn vài cái.

”Nói cho ba Hứa Thời con muốn quà tặng gì, ba đều thỏa mãn con.”

Ăn uống chơi đùa.... Trừ bỏ những thứ này còn có thể có cái gì?

Hơi chút ghét bỏ mùi rượu tràn ngập trên khuôn mặt tuần tú Hứa ba ba, cô gái nhỏ suy tư chốc lát, thoáng không xác định thăm dò: “Con muốn chụp một bộ phim chỉ có ba lần đánh bạch cốt laafih? Còn muốn một cái hộp có thể đảo ngược thời gian?”

Đối với Hứa Đạm Đạm mười một tuổi mà nói... Những thứ này tựa hồ đều là không có khả năng thực hiện, nhưng cũng là cô thật sự muốn.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Người Tôi Yêu Nhất Trên Thế Giới 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Quỷ Đạm thích Tề Thiên đại thánh là chuyện mọi người đều biết.

Mà đề cho thời gian đảo ngược là....

Cô muốn trở lại năm nhất học tốt khiêu vũ, luyện qua chín cấp mười cấp, tại hội diễn tốt nghiệp có thể không chút nào nhất gan đứng ở bên cạnh Toan Toan, ngay cả cơ hội bạn nhảy đều bắt dụng tặng cho Trình Hiểu Nguyệt.

Mặc dù vẫn được che chở, vẫn không tìm không phổi, nội tâm cô gái nhỏ lại là có thêm chủ nghĩa hoàn mỹ Hứa Thời cùng Ôn Tinh.

...

Tất cả mọi người biết Hứa Thời cực kỳ sùng con gái mình, nhưng cũng không nghĩ tới có thể sùng như vậy!

Ba tiếng “Được được được” làm cho cô gái nhỏ hơi hơi giật mình, dùng một phen mới ôm cô ba ba hôn một cái, cảm thấy mỹ mãn nói với Ôn Tinh: “Người con yêu nhất thế giới cưới mẹ... Cho nên quà sinh nhật năm nay con sẽ không trách!”

Ngọt ngào ngây thơ, đem mọi người đùa đến vui.

Cái gì người yêu nhất toàn bộ thế giới của cô....

Khỏe môi Ôn Tinh giật giật hai lần, thoải mái chăm chú nhìn hai cha con, lạnh nhạt đánh trả: “Tặng cho con con muốn hay không?”

Tiểu Quỷ Đạm bị dọa sợ, chớp mắt to trượt xuống ôm ấp Hứa Thời, đi đến trước người Tiểu Chấp Mặc ôm lấy cánh tay của anh, mặt nghiêm túc: “Không muốn không muốn, mấy ngày hôm trước Toan Toan đã thổ lộ cùng con, con không thể chân trong chân ngoài!”

”Cái gì, Toan Toan nhà con thổ lộ rồi hả ?”

Ánh mắt Ôn Tinh nghi ngờ có phải như vậy hay không....

”Cái gì, Ninh Tam Nhi thổ lộ với em rồi hả?”

Ninh Khuyết quyết định gửi tin nhắn hẹn cơm chiều cho mối tình đầu...

”Cái gì, Xú tiểu tử mới thổ lộ với con?”

Khẩn cấp như vậy đương nhiên là mẹ ảnh hậu....

Tất cả tầm mắt ngắm nhìn trên người hai đứa bé, Tiểu Chấp Mặc xoa nhẹ đôi má phỉ trẻ sơ sinh cô gái nhỏ một cái, lạnh nhạt gật đầu.

Ở trên bàn com giống như là pháo bùng nổ mở ra.

Mà Hứa Thời vốn nên phản ứng kích động nhất nhưng bởi vì thấy toàn bộ quá trình trước tiên, có vẻ vô cùng khí định thần nhân (bình tĩnh).

Thậm chí, ông gấp một đũa đậu phụ trả lại cho Ninh Thành Trì, nghiêm trang chế nhạo.

”Vốn tôi cho rằng tôi mang Tiểu Quỷ Đạm đi xem mắt, không nghĩ tới vẫn lại là mấy chục lọ thuốc nhỏ mắt trong túi tiền Ninh Phó Thính tranh nhau cướp ra ngoài...”

Tiểu Quỷ Đạm chảy mồ hôi: “Hứa Thời, ba thật ngốc! Ba nói Toan Toan không ánh mắt không phải gián tiếp đã kích con không được sao?”

Hứa Thời chột nhứ mày, không hề bận tâm nói: “Người nào vừa mới nói yêu ba nhất trước mặt vợ của ba...”

...

Có tiền có thể sai ma khiến quỷ, Hứa ba ba nói xong siêu cấp thổ hào.

Bình thường dưới tình huống ba cái kịch bản có thể đuổi ra, ba ngày sau đưa đến chỗ trên tay cô gái nhỏ.

Cô thêm muốn một vé phòng làm việc Tàn Họa đã lâu, ôm lấy một chồng giấy A4 liền đi liền đi đối diện tìm Toan Toan tham khảo.

Cửa mở rộng ra, phòng khách lại không ai.

Nghỉ ngơi trong nháy mắt, Tiểu Quỷ Đạm ngựa quen đường cũ lên lầu hai, đi đến ngưỡng cửa phòng ngủ anh, nghe thấy hai thanh âm quen thuộc truyền đến.

”Con nghĩ xong chưa? Đây là thiệp mời học quốc tế, không phải trường học phổ thông, thật sự không đi?”

Thấy con trai không có phản ứng, Tàn Họa vừa xếp quần áo cho anh, vừa không có gì cảm xúc tiếp tục nói.

”Không chỉ có là trung học đỉnh cao Anh quốc, cũng là trung học đỉnh cao toàn cầu, nền tảng như vậy cực kỳ thích hợp tương lai phát triển của con...”

”Mẹ!”

Ninh Chấp Mặc lên tiếng cắt ngang, tiếng nói vẫn thanh thanh đậm đậm như cũ, nhưng hỗn loạn một chút không kiên nhẫn.

”Ồ trong mắt con, trường học phổ thông cùng điểm đứng đầu không quan trọng, chỉ có cùng cô cùng một chỗ hoặc không cùng cô cùng một chỗ.... Tập huấn thi Olympic hai tháng lần này đã là cực hạn của con, càng không nói đến ba năm.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Vĩnh Viễn Không Cần Sợ Hãi

Editor: Quỳnh Nguyễn

Anh khi nào thì thu được thiệp mời?

Anh khi nào thì lại muốn đi?

Vì sao chính mình cái gì cũng không biết. . .

Giờ phút này một chồng giấy nắm lấy ở trên tay nhẹ nhàng, cô gái nhỏ cảm thấy nặng như ngàn cân, nâng đầu hỗn loạn đi về, đối thoại bên trong còn đang truyền đến.

”Thật sự nghĩ rõ ràng sao?” Cuối cùng Tàn Họa xác định một lần, “Ba năm. . .”

”Uh~m” Mặt mày Tiểu Chấp Mặc vẫn nhạt như cũ, trả lời vẫn khẳng định như cũ.

Chờ tiếng nói anh vừa ngừng, Tàn Họa đột nhiên liền gọi lên khóe môi, run rẩy nở nụ cười.

”Ninh Thành Trì, ông nghe một chút, con trai của chúng ta có bao nhiêu yêu...Ông cho là người nào cũng một dạng nói đi là đi như ông năm đó a...”

”Ba năm a! Không chừng cô gái nhỏ lớn xinh rất nhiều, không chừng những cái nam sinh này theo đuổi siêng năng... Vẫn lại là con trai của chúng ta có tầm nhìn xa!”

Dứt lời, bà phong tình vịn chũm lên ba ngàn sợi tóc đen tuyền, tháo tai nghe bluetooth bên trong xuống, vui mừng vỗ vỗ bả vai con trai.

”Buổi tối nhớ rõ qua đi chào tạm biệt, khai báo rõ ràng.... Tiểu Quỷ Đạm đúng là nói phòng làm việc mẹ không ít nam mình tinh chân dài a...!”

...

Cô gái nhỏ từ ngưỡng cửa phòng ngủ Ninh Cháp Mặc hốt hoảng bỏ chạy về không yên lòng, com chiều cũng chưa động đũa.

Bà ngoại Hứa chỉ xem cô như lần đầu tiên làm đạo diễn, thứ gì đó cũng đều không hiểu cảm thấy cực kỳ nôn nóng, đau lòng còn chuyên môn ăn bát trứng cà chua com rang.

Vừa nhìn chăm chú vào cô gái nhỏ rất miễn cưỡng ăn nửa bát, vừa nói vượt qua phong sinh thủy khởi.

Từ Phạm Lãi nói đến Tăng Quốc Phiên, từ Vương Dương Minh nói đến Hàn Hàn.... Miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt.

Nếu không phải cháu ngoại gái nhắc nhở bà sắp bảy giờ, liền muốn bỏ qua thời gian hẹn múa cùng bà nội Ninh, bà ngoại Hứa phỏng chừng tán gẫu một ngày một đêm cũng dư dả.

Vừa thấy thời gian, bà cụ ngoan độc vỗ trán liên tục nói đã quên thời gian, vội vàng thay quần áo đi giày chuẩn bị ra ngoài.

”Đồng!”

Ôn Tĩnh cùng Hứa Thôi lại đi công tác, ông ngoại Hứa theo đuổi hạng mục ở trường học.

Tiếng đóng cửa vang lên, biệt thự to như vậy nhất thời trống không.

Vô số thứ 《 Tây Du Ký 》 cùng 《 Hoàn Châu cách cách 》 xem không ngấy cũng cứ không được Tiểu Quỷ Đạm nhàm chán, cô lại lật chuyển kịch bản một lát, chỉ chít chữ viết lại càng làm cho người ta thấy muốn đi ngủ...

Trong lòng chứa tâm sự, cô làm cái gì đều có vẻ thiếu hưng trí.

Giẫm lên cầu thang lên lầu chặt vật lau sữa tắm trên tóc rửa sạch, cô phát hiện một chuyện nghiêm trọng hơn...

Không mặc quần áo!!

Không phải vấn đề áo ngủ hoặc là quần áo lót... Là cái gì cũng chưa mang! !

Phòng tắm bốc lên sương mù lượn lờ, tinh dầu mùi thơm hoa cỏ cùng mùi sữa tắm hoa cúc hỗn hợp trong đó, hết sức dễ ngủ.

Bất quá Tiểu Quỷ Đạm lại không có tâm tình gì, trông mong nhìn chỉ có một tấm khăn tắm trống rỗng, từ từ nhớ lại... Chính mình sau khi tìm áo ngủ, ra ngoài tiếp điện thoại Hứa Bạch buổi tối muốn chơi mạt chược ở nhà bà nội Ninh không về...

Cô trở về phòng trực tiếp vào phòng tắm, đem quần áo đặt ở trên giường quên không còn một mảnh.

Thân thể trần truồng bình tĩnh một hồi, Tiểu Quỷ Đạm khóc không ra nước mắt đột nhiên nghĩ đến trong nhà cũng không có người!

Nhéch miệng cho mình một cái tươi cười an ủi, lại qua quét lau tóc một phen, cô trực tiếp trùm khăn tắm chạy ra khỏi phòng tắm.

...

Ninh Cháp Mặc biết cô gái nhỏ ở nhà một mình sẽ sợ, sau khi pha chế rượu nhanh chóng tắm rửa từ hành lang tới đây.

Phòng đèn sáng không có ai, phòng tắm có tiếng nước tí tách rả rích.

Anh liếc nhìn quần áo ném lung tung trên giường một cái, thuận tay gấp thả vào trong tủ treo quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Vĩnh Viễn Không Cần Sợ Hãi 2

Thậm chí, ngay cả quần áo lót cũng gấp thay cô, bỏ vào trong tủ.

Bàn tay thon dài đang muốn khép lại cửa thủy tinh, đáy mắt của anh thấy một đạo ánh sáng choang, vượt qua chính mình đứng ở mép giường phía sau.

”Toan Toan, anh thấy quần áo sạch sẽ em để ở trên giường sao?”

”Anh cất cho em rồi?”

Mí mắt rạo rực, Tiểu Cháp Mặc quay đầu, đúng lúc trông thấy cô gái nhỏ không tìm được quần áo.

Bốn mắt nhìn nhau, thời gian giống như yên lặng.

Mới tắm rửa xong, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, mắt to đen như mực dày sưng mù, chóp mũi trắng nõn nà giống như mới từ thám hiểm trong mộng tiên cảnh ra ngoài, bao phủ giọt sương cùng mùi kỳ hoa dị thảo.

Nói chung là vội vàng ra ngoài, tóc của cô không có lau khô cũng không có chải, đen tuyền lại hơi lộn xộn buông xuống trên vai, giọt nước sáng trong từ trên đỉnh theo sợi tóc chảy tới lộn tóc, chảy qua cổ xinh đẹp rơi vào xương quai xanh trắng nõn hình trăng lưỡi liềm.

Nhẹ không thể nghe thấy.

Cũng như là rơi đến trong lòng Tiểu Cháp Mặc.

Hô hấp của anh phút chốc ngưng, tầm mắt không được tự nhiên quay chỗ khác, rơi vào vị trí hơi chút dựa vào... Triệt để mắc kẹt.

Một tầng khăn tắm mỏng nhạt lung lay sắp rớt quần trên vùng đất bằng phẳng, độ cong căng chân xinh đẹp cùng chút nhấp nhô trước ngực tôn nhau lên thành thú vị, cơ hồ tìm không thấy lỗ chân lông, một mảnh nhẵn nhụi...

Ngắm hạ mắt chớp chớp, trong đầu Tiểu Cháp Mặc chỉ còn lại có mấy chữ.... Xem ra giống như rất mỹ vị.

Một tiếng nuốt nước miếng rõ ràng phá bình tĩnh giữa hai người.

”Không ăn cơm chiều, đột nhiên muốn ăn bạch trảm kê mà thôi...” Tiểu Quỷ Đạm ho hai tiếng giải thích, tầm mắt từ dưới tầm mắt anh thét chói tai ra tiếng, “Anh nhìn chỗ nào? !”

”Em cảm thấy a?”

Liếc khuôn mặt nhỏ nhắn nóng lên, ngay cả cổ đều đã lây dính ửng đỏ, Tiểu Cháp Mặc ngược lại là vẻ mặt bình tĩnh, khí định thần nhàn.

Hai tay cô gái nhỏ vội vàng che đậy ở trước ngực, vừa yên lặng cảm thán nữ nam lâm lỗi, vừa hậu tri hậu giác phát hiện chính mình mặc, đột nhiên trừng lớn mắt.

”Chuyển qua!”

”Không chuyển. . .”

Hai tay ôm ngực chỉ người nào đó ung dung, trên cao nhìn xuống dừng ở bộ dáng cô cũng sắp muốn giậm chân.

”Chuyển qua, không chuyển qua em nói cho mẹ nuôi anh nhìn ngực em!” Cô gái nhỏ ra vẻ hung tợn, nhưng mà rặng mây đỏ sớm bán đứng cô.

Khóe miệng Tiểu Cháp Mặc ý cười lập tức lớn hơn nữa.

”Xem điều kiện tiên quyết là em phải có a. . .”

Tiểu Quỷ Đạm lã chã: “...”

Nhìn miệng nhỏ cô càng ngày càng cao, anh đưa tay捏 đôi má một cái, bắt đặc đi đầu hàng.

”Được được được.....Anh quay người, quay rồi! Tiểu Tổ Tông đừng chu miệng...”

”Cầm quần áo vừa mới cất đi lấy ra một lần nữa.... Không được chuyển tới đây!”

Nhưng mà cô thật không ngờ không được chuyển tới đây lực sát thương có lẽ lớn hơn nữa.

Thủy tinh hơi mờ, có thể thấy bóng người mờ lung ở mặt trên.

Tiểu Quỷ Đạm đã sớm nhận lấy giáo dục nam nữ khác nhau của Ôn Tinh, mặc dù lúc thay quần áo trốn vào ổ chăn nhưng mà duỗi cánh tay chen chân vào vẫn tránh không được lộ ra một chút.

Lại cứ che chắn, lộ ra một chút.

Không lưu loát mà tươi sống.

...

Mãi đến thời tóc giúp cô xong, hô hấp Ninh Chấp Mặc không có hoàn toàn bình ổn như cũ.

Chờ cô gái nhỏ nhu thuận tiến vào ổ chăn, anh mới nhớ tới mục đích tới đây, chuẩn bị an vị ở bên giường nói một lát, chờ cô ngủ say liền rời khỏi.

Chỉ là, chưa mở miệng...

Tiểu Quỷ Đạm vươn cánh tay nhỏ ra vỗ vỗ chỗ trống bên cạnh, mềm nhũn ngáp một cái.

”Toan Toan, theo giúp em.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Vĩnh Viễn Không Cần Sợ Hãi 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đêm Nguyệt Hắc Phong Cao (trắng sáng), bên giường khi đó.

Cô chẳng lẽ không biết chính mình nói như vậy cực kỳ dễ dàng làm cho người ta... Miễn man bất định!

Cho dù ngàn xoay trăm đảo xoắn xuyết, khi anh chống lại ánh mắt cô gái nhỏ giống như nhắm, lông mi thon dài cùng với hô hấp run lên, bộ dáng mềm yếu, nhất thời không có cách.

Thở dài một hơi, anh biết nghe lời phải nằm đến chỗ bên cạnh cô gái nhỏ.

Vừa đem chăn đắp xong, đầu người bên cạnh liền hơi hơi nâng lên, anh đem cánh tay duỗi qua, di chuyển góc độ cô thoải mái, hơi chút nghiêng người, mười phần hiểu ngầm vậy cô ở trong lòng ngực mình.

Đây là tư thế thói quen của cô, cũng là tư thế cô thích ý nhất.

Cũng là tư thế lỗ tai cô gần sát trái tim của anh.

Nghiêng đầu khẽ hôn một cái trên trán cô gái nhỏ, anh ôm lấy cô nhẹ giọng mở miệng.

”Anh lập tức muốn đi tập huấn thi Olympic hai tháng, trước khi vào học trở về, vé máy bay sáng sớm ngày mai, cho nên không thể cùng em đi chơi rồi...”

”Uh`m...”

”Trong nhà không ai liền đi nhà anh ăn, buổi tối nếu một mình ở nhà sợ mà nói, tìm mẹ nuôi em cùng ngủ cũng có thể...”

”Uh`m...”

”Một lần không cần ăn quá nhiều kem, những thứ này phải có tiết chế, trước khi ăn nghĩ lại bộ dáng em khoang miệng loét trước kia, đau a....”

”Uh`m...”

Ngửi khí của anh càng ngày càng dịu dàng.

Âm tiết của cô càng ngày càng rất nhỏ, Tiểu Chấp Mặc nghe được mảy mìn không được nhú lại.

Khẽ chạm chóp mũi cô gái nhỏ hai lần, anh biểu tình thâm trầm nói: “Em lại trả lời một chữ thử xem, có tin hay không anh hôn em.... Ưm.”

Lời còn của anh chưa nói hết, một giây sau, hai cái cánh tay nhỏ mảnh khảnh ôm cổ của anh, tiếp theo cánh môi mềm mại thơm ngọt đến.

Tiếp xúc gần, khóc miệng hai người tựa hồ đều có tề đại.

”Thư!”

So sánh với anh phút chốc sợ sệt, cô gái nhỏ trả lời vô cùng bình tĩnh.

Chính là bình tĩnh là như vậy làm cho Tiểu Cháp Mặc nghĩ được một tia khí tức không tầm thường.

Linh quang trong đầu hiện ra, anh nâng khuôn mặt cô gái nhỏ lên, vẻ mặt nghiêm túc thăm dò nói: “Em nói muốn tới tìm anh cùng nhau xem ảnh, ban ngày đã qua rồi hả?”

Con mèo nhỏ lại khôi phục trạng thái mộng lung cộ xát ngón tay anh, mềm mại lại bình tĩnh.

”Uh`m...Em còn nghe được mẹ nuôi nói chuyện với anh, trường học nước ngoài gửi thiệp mời trao đổi ba năm cho anh, anh từ chối rồi...”

Không có vui vẻ hoặc là không vui, cô thông minh điểm đến là dừng không tiếp tục.

Ninh Cháp Mặc có chút không hiểu, bóp nhẹ cái mũi nhỏ phẫn nộ của cô.

”Nếu anh đều đã từ chối, vậy em còn đang không vui cái gì a... Thanh thân ổn định làm Đạo Diễn nhỏ của em, thống thống khoái khoái ngoạn chơi hai tháng, sau khi trở về chúng ta lại cùng đi học... Uh`m!”

Phút chốc cô gái nhỏ ôm chặt anh, bất ngờ không phòng ngự làm cho anh hừ một tiếng, không kịp phản ứng.

Thân thể của cô mang theo run rẩy, ôm anh, ôm anh thật chặt, hơi thở thổi ra phun ở ngực đứa bé trai, lại đảo loạn hô hấp của anh.

”Toan Toan, em sợ....”

”Em sợ anh càng chạy càng nhanh, em liền muốn nhìn không thấy, liền muốn đuổi không kịp...”

Xưa nay cô gái nhỏ không chịu để tâm không có nước mắt không có làm nũng, chỉ là nhút nhát ru rú tại trong lồng ngực mình nói sợ hãi như thế này...

Tất cả ý nghĩ kiểu diêm lò mờ thoáng chốc tan thành mây khói.

Ngửi mùi dầu gội quen thuộc trên tóc đen, tâm của anh như là bị một bàn tay cầm, buộc chặt, hóa thành một nhánh thở dài.

Từ từ dơ tay ôm lấy cô, hầu kết Tiểu Cháp Mặc mơ hồ chuyển động, cổ ý đè thấp tiếng như rượu ngon nồng đậm.

”Điềm Điềm, em vĩnh viễn không cần sợ hãi...”

”Vô luận anh chạy trốn rất xa, lý do đều chỉ có hai cái,“ dừng một chút anh nói tiếp, “Một cái là nơi đó có em, cái kia là anh muốn đem toàn bộ nơi đó tặng cho em.”

Vì em vượt mọi chông gai, vì em không cái gì không thắng.

Nói chuyện khi đó, giữa lông mày của anh là toàn bộ bề ngỗ kinh diễm, cô gái nhỏ nhìn không được cắn lấy cằm của anh một ngụm.

Một đêm mộng đẹp..

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Lời Nói Ác Độc Cùng Đề Cử Nhỏ 1

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tần Họa chú trọng riêng tư không là cái bí mật gì.

Cho nên ngày hôm sau, lúc bà mang theo một cái cô gái nhỏ mười tuổi xuất hiện tại phòng làm việc khi đó, không khác quăng vào một cái bom to lớn.

Một mảnh âm ỉ.

Hai người liên quan lại cứ bình tĩnh đến không thể bình tĩnh hơn, vừa nói vừa vào văn phòng diễn viên.

”Mặc dù Hứa Thời là bên đầu tư, tổ chức chiều mộ diễn viên vẫn là muốn đi đường công khai, không ít cũng không là phòng làm việc mẹ nuôi... Nếu con coi trọng cũng có thể lưu lại, nếu không thấy liền từ chối dứt khoát một chút.”

Cô gái nhỏ tiếp nhận cốc giấy Tần Họa đưa qua, nhấp nhẹ một miệng trà, nhất thời mùi hoa nhài tràn ngập ở trong miệng.

”Từ chối chẳng lẽ còn có không dứt khoát à?”

”Như thế nào không?” Tần Họa hỏi lại.

Chống lại đôi mắt trong suốt giữa khí nóng bốc hơi, trong lúc này bà vẫn lại là quyết định uyển chuyển chút: “Làm cái suy luận, con xem trên một cái nam chủ suất ca nhận lời mời đóng phim, con nghĩ muốn ngâm nước anh...”

”Con đã có Toan Toan vì sao muốn ngâm nước người khác?” Cô gái nhỏ nhăn mày lại.

”Mẹ không phải làm cái suy luận sao...” Tần Họa cười ha ha, tiếp tục giải thích, “Nếu con rất dứt khoát đồng ý hoặc là từ chối, có phải liền ngâm nước không được hay không, nếu con nửa đẩy nửa từ chối tri hoãn, nói không chừng người ta liền hiến thân rồi...”

Bà nói chuyện vừa quay đầu lại liền đánh lên bộ dáng cô gái nhỏ đầu đầy hắc tuyến.

Tiểu Quý Đạm yếu ớt nói: “Mẹ nuôi, mẹ dạy con như vậy, con trai của mẹ biết không?”

Hai tay Tần Họa ôm ngực, nhủ thầm: “Lúc con nói diễn viên nhí mặt đẹp chân dài, con ta biết không?”

“...”

Sừng sốt hai giây, cô gái nhỏ mặt mày cong cong ôm cánh tay Tần Họa chân chó nói: “Đồng minh với nhau mà.”

...

Tiền bạc mặc dù không ít, Tiểu Quý Đạm lại không coi trọng.

Dù sao bên trong tổ kịch đạo diễn giám chế đầy đủ mọi thứ, chính mình chỉ là đi qua tuyển chọn suất ca mỹ nữ.

Chung quanh còn đáp không ít cái sân bãi tổ kịch khác, có rãnh đều đã lác đác lura thưa tụ tập đến bên này xem diễn trò.

Dù sao, một cái cô gái nhỏ váy liền áo màu trắng phối nơ con bướm xinh đẹp ngồi ở trong một đám người lớn thật sự nghiêm túc, vẫn lại là có vẻ cực kỳ đột ngột, hướng hồ còn là Tần nữ vương mang đến...

Một gương mặt tinh xảo không chút để ý, trên tay cô ôm một ly nước dưa hấu đông lạnh, mắt to đen như mực xoay xoay, thoáng nhìn nơi này nơi đó, linh khí mười phần.

”Cho mời số ba mươi tám.”

Bên này nhân viên công tác báo ra thứ tự, khu sân khấu liền đi tới một người.

Hiện trường nhất thời thôn thức một mảnh.

Cái này là Nữ Diễn Viên có tiếng “Tam không”, không hành động, không giá trị mặt mũi, không bối cảnh, sau khi gặp may dựa vào một phim truyền hình, tính tình lại càng không được, lại cứ dựa vào một bộ dáng người tốt bầu viú không ít cảnh cao, làm cho người ta không ít người đều đã giận mà không dám nói gì.

”Mọi người hảo, tôi gọi là Hàn Kì, năm nay 24 tuổi, từng là diễn viên chính phim truyền hình. . .”

Hàn Kì? Tựa hồ nghe mẹ nuôi châm chọc qua người này, ngực to não nhỏ. . .

Cô gái nhỏ giương mắt ngắm ngực sóng lớn người nọ một phen, khóe môi hung hăng gật gật hai lần.

”Tôi muốn đạt được nhân vật là bạch cốt tinh bên trong phim, tôi hiểu bạch cốt tinh, quan trọng nhất là xinh đẹp. . .”

”Xinh đẹp?” Cô gái nhỏ rút ống hút ra, lên tiếng ngắt lời cô, “Cô cảm thấy chính mình xinh đẹp chỗ nào?”

Hàn Kì ngừng một trận, lập tức ngửa cằm tràn đầy tự tin: “Môi của tôi cũng rất gợi cảm!”

Lời này vừa nói ra, người xem bắt đầu có tiếng cười trầm thấp.

”Uh`m.” Cô gái nhỏ nghiêm túc gật gật đầu, dừng ở hai mảnh đỏ au thực dày kia gọi lên khóe môi.

Mọi người đang bị cô không từng trải việc đòi dọa sững, lắc đầu thờ dài.

Một giây sau, âm giòn giã truyền vào trong tai mọi người.

”Là rất tốt, thật có thể có tràn đầy một năm...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Lời Nói Ác Độc Cùng Đề Cử Nhỏ 2

Cô gái nhỏ nói là miệng? Hay là lạp xườn? Hay là lạp xườn miệng?

Một câu hai nghĩa... Ngay cả đạo diễn xưa nay ăn nói có ý tứ đều đã phốc xuy cười lên tiếng.

Ở trong vòng tròn này, mọi người mang mặt nạ quen rồi.

Đột nhiên xuất hiện lời trẻ nhỏ không kiêng kỵ gãi đúng chỗ ngứa, tuyệt đối là cảm giác vô cùng tươi mới cùng vui vẻ.

Sau khi trầm mặc một cái chớp mắt, đám người tuôn ra cười ha hả.

Hàn Ki giật mình, tay để bên người nắm chặt lại.

”Ngươi là con nít thú ở đâu ra, cho dù ngươi là Tần Họa mang đến lại như thế nào, đạo diễn còn không có mở miệng ngươi liền - - “

”Vị bạn nhỏ này là người đầu tư của chúng ta, cho nên nhân vật chính hôm nay là cô ấy chọn.”

Đạo diễn bị điểm danh mỉm cười nói xong, khiêm tốn hướng Tiểu Quý Đạm làm một cái tư thế mời.

Người đầu tư là cái khái niệm gì?

Nhưng mà cái bạn nhỏ này??

Cô lại là người nào?

Hiện trường thốn thức một mảnh, thậm chí không ít người vụng trộm cầm lấy điện thoại di động chụp ảnh, nhà giàu có, dễ dàng phía trên...

Mà Hàn Ki lại dừng khoảng khắc, tựa hồ nghĩ tới cái gì, cũng không sợ, ngược lại héch bộ ngực kiêu ngạo, đột nhiên nở nụ cười.

”Nếu bạn nhỏ không đơn giản, vậy ngươi biết cái gì tên là hậu trường sao?”

Ngữ điệu ra vẻ ôn nhu, ý tứ uy hiếp mười phần.

Tựa hồ thật đúng là.... Đem cô gái nhỏ dọa sững rồi.

Hàn Ki hài lòng nhìn bộ dáng cô nâng cằm lên suy tư, đang muốn mở miệng lần nữa, liền nghe thấy tiếng nói mềm dẻo truyền đến.

”Nhị Lang thần khí nào thì thu một người không lịch sự như vậy, không thu Hao Thiên Khuyển thay đổi thu chó cỏ Trung Hoa rồi.... Nhất định là Tề Thiên đại thánh lâu lắm không đi Thiên Đình, loại Bát Quái này cũng không biết....”

Thậm chí, khẩu khí của cô còn kèm theo nồng đậm tiếu tức cùng hoang mang, cực kỳ rõ ràng.

Nhị Lang thần... Hậu trường.. Chó cỏ Trung Hoa? Không phải là thổ cầu sao?

”Ha ha ha!”

Giám khảo phía dưới cười lăn cười bò, có người đã cười đến đều đã đứng không lên.

Cô gái nhỏ vẫn lại là nghiêm trang ngồi ở đằng kia, chớp mắt to ngoan ngoãn, như là không rành thế sự.

Mặt Hàn Ki trang điểm nồng đậm lập tức trở nên hung dữ, dơ tay dùng ngón trỏ trực tiếp chỉ vào cô gái nhỏ.

”Người, người, người có tin hay không ta phá không cho chiếu bộ phim này...”

”Tin tin tin, chuyện trọng yếu nói ba lần.”

Tiểu Quỷ Đạm liếc ngón tay đỏ au kia có chút không thoải mái, nhìn trên mặt cô ta vận vẹo, lại càng cảm thấy ngoạn chơi cùng người ngực to não nhỏ lãng phí chỉ số thông minh.

Chợt đột nhiên tê nhột vô vị, trên mặt cô vẫn là ngây thơ như cũ.

”Ngài có hiệp hội bảo hộ động vật làm chỗ dựa, tôi lại không ai chỗ dựa, vẫn không thể sợ ngài a...”

Vừa nói, cô còn vừa lấy tay che trái tim nhỏ mở to mắt, hành động trẻ con phớt lờ mặt lo lắng đem mọi người cười không nhìn được.

Cắn một ngụm răng bạc, Hàn Kỳ tức giận đến phát run, tựa hồ phần lót đều đã rút xuống, hung hăng liếc cô gái nhỏ một cái.

Cô ta vừa mới chuyển thân chưa kịp rời đi, liền thấy một người đàn ông đi tới bên này.

Thân hình cao ngất như là ngược sáng giữa hè, không nhanh không chậm bước tiếp bước chân.

Toàn thân áo somi trắng quần tây đơn giản, quần áo thủ công đem đường cong toàn thân như ngày mùa hè trong sáng, nút thắt trên cổ tay là dây tơ hồng cổ xưa hết sức bắt mắt.

Sau khi đến gần, người đàn ông ngũ quan lập thể mang theo đôi mắt thâm thúy từ từ hiểu rõ, một hai sợi tóc phát tán ở bên tai.

Lọn tóc xẹt qua, lộ ra khuôn cách ngang ngạnh cùng phóng túng.

Phóng tầm mắt nhìn trong Làng Giải Trí, nếu nói Tần Họa là một tay che trời trước đài, như thế anh, đó là nửa giang sơn phía sau màn.

Thanh âm, hiện trường từ từ biến mất, ánh mắt vô cùng lo lắng một chỗ.

Chỉ thấy anh đứng lại trước bàn cô gái nhỏ, cái người đàn ông tính tình dữ dằn vô tình vô tâm trong truyền thuyết này, khóe môi chậm rãi giờ lên, đáy mắt ôn hòa giống như đem người sa vào.

Anh nói: “Tôi tới làm chỗ dựa cho em.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Lời Nói Ác Độc Cùng Đề Cử Nhỏ 3

“Người đàn ông eo con gái, chỉ có thể xem không thể gần,” cô gái nhỏ giương mắt nhìn nhật ngắm người kia một cái, mày xinh xắn nhăn lên, “Anh cũng không phải Toan Toan, tôi không cần anh làm chỗ dựa.”

Trong lời nói của cô mang theo cảnh giác rõ ràng.

Hiện trường vang lên thanh âm hít khí lạnh.

Trong vòng ngoài vòng tròn vô số minh tinh cầu vị đại thần này làm chỗ dựa, vị đại thần này đều phải xem tâm tình...

Cô gái nhỏ đã vậy còn quá quang minh chính đại ghét bỏ?

Phải nói cô ăn gan hùm mật gấu hay là nói cô người không biết sợ. . .

So sánh với mọi người kinh ngạc, người đàn ông tựa hồ sớm dự liệu tới trả lời của cô.

Không chỉ có không buồn bực, anh ngược lại bước chân tiến lên một bước, nghiêng dựa ở trên bàn giám khảo.

Phút chốc, đem khuôn mặt tuần tú tiến đến trước mặt Tiểu Quỷ Đạm, khoảng cách an toàn cách 30 cm, độ cong khoe miệng anh càng lúc càng lớn.

”Cô gái nhỏ, không biết anh rồi hả ?”

Toàn thân quý khí không giống nhau Toan Toan, người đàn ông này mang theo chút yêu khí.

Hơn nữa phượng mâu hẹp dài kia, giống như có thể Cầu Hồn Nhiếp Phách.

Có mộng lung quen thuộc... Nhưng là nghĩ không ra.

Dùng ba giây, Tiểu Quỷ Đạm lắc đầu: “Không biết.”

Dứt lời, đem tầm mắt bình tĩnh dời đi, cô hướng tới nhân viên công tác hóa đá lạnh nhạt mở miệng: “Phiền toái kêu kẻ tiếp.”

Một cái ánh mắt khê phiêu phiêu ngăn trở động tác nhân viên công tác, người đàn ông đậm mặc lập tức đi vào ghế giám khảo.

Anh đứng ở bên cạnh cô gái nhỏ, giám chế tổ kịch đứng dậy nhường chỗ ngồi.

Bộ dáng di kia nom nóp lo sợ làm cho mày Tiểu Quỷ Đạm nháu càng sâu rồi...

Một giây trước vẫn lại là người đàn ông mặt lạnh nhìn khó chịu của cô, một giây sau dĩ nhiên ý cười, thậm chí có phần lấy lòng.

”Em thật sự thật sự không biết anh?”

”Tôi thật sự thật sự không biết anh!”

Cô gái nhỏ lật chuyển một cái xem thường xinh đẹp, không nói gì.

Nếu không xem bộ dáng tất cả mọi người biết anh ta, cô còn tưởng rằng bệnh tâm thần chạy đến a!

Có người trời sinh liền không thích hợp làm diễn viên... Mẹ nuôi đắp nặn nhiều nhân vật như vậy vẫn bình thường như cũ, người này tuổi còn trẻ như thế nào liền Tẩu Hỏa Nhập Ma a!

Nghĩ như vậy, Tiểu Quỷ Đạm tính bản thiện lúc quay đầu nhìn người đàn ông kia không tự giác mang theo chút thương hại.

”Tôi thực chưa thấy qua anh, biết anh diễn trò - - “

”Sắp năm mới... Quảng trường... Em cùng vị kia nhà em...” Giành được tầm mắt của cô, người đàn ông yêu nghiệt không nhanh không chậm lên tiếng nhắc nhở.

Giữa hồi ức xa xôi, một bức hình từ từ rõ ràng. . .

Anh hài lòng nhìn cô gái nhỏ mở to ánh mắt, gạt đầu như bộ dáng gã tởm, đang muốn mở miệng tiếp tục liền nghe thấy một đạo thanh âm mềm dẻo kinh ngạc khó nín.

”Anh chính là chú bán ảnh chụp kia?”

Rõ ràng lại trực tiếp.

Sau khi động tác Mộc Dịch nhẹ vuốt cằm chứng thực, mọi người hóa đá vỡ thành mẩu vụn.

Toàn bộ hành trình phát triển khiến trợ lý Tần Hòa đứng ở bên cạnh cảm thấy cả kinh, vội vàng qua đây lên tiếng nhắc nhở: “Đây là tổng giám đốc giải trí Hoàn Ảnh, hiện tại cùng ông chủ phân thị trường, hơn nữa anh còn nhận phần thưởng trận đấu lớn chụp ảnh Áo Địch Lợi hai lần, trước mắt giới chụp ảnh trong nước là đại thần hạng nhất.... Trong vòng luân quán mọi người gọi anh là 'Địch đại' !”

Kinh tài tuyệt diệu, thân phận hiển hách... Đối cô gái nhỏ mà nói đều đã không có lực hấp dẫn gì.

Cô một mặt không chút để ý nghe vừa gạt đầu đồng ý.

Nghe đến hai chữ sau cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt sáng: “Thì ra anh không bán ảnh chụp thay đổi bán kẹo cao su a!”

Mộc Dịch ghen lời.

Chọc chú Mộc Đầu Nhân một cái, Tiểu Quỷ Đạm chớp mắt to thương lượng nói: “Có thể đưa tôi một rương hay không a, tiết kiệm tôi cũng không có thể ném!”

Mất hơi hơi tối sầm lại, ngữ điệu cô hơi oán giận: “Toan Toan luôn luôn không cho tôi ăn quá nhiều, nói là dễ dàng kéo thương tổn cơ ~ “

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 1

Dịch Đại?? Kẹo cao su?

Anh có thể nói chính mình không bán kẹo cao su, còn đang bán ảnh chụp sao. . . QAQ

Ba giọt mồ hôi treo tại trán Mộc Dịch, nhìn cô gái nhỏ thật sự khuôn mặt nhỏ nhắn, lại không biết nên giải thích như thế nào.

Hay là, anh nợ Toan Toan Điềm Điềm một lời giải thích sáu năm trước....

Bên này suy nghĩ tìm tòi, liền ho nhẹ hai tiếng, anh chỉnh chỉnh vẻ mặt nghiêm túc nói: “Không chỉ có đưa em một rương kẹo cao su, giữa trưa mời em ăn cơm có thể chứ?”

Giày cao gót dưới chân Hàn Kì kê, tầm mắt mọi người ngẩng nhìn bóng dáng nho nhỏ.

”Không thể.”

Cô gái nhỏ không cần nghĩ ngợi từ chối.

Dứt lời, cô thánh thoi ôm nước đưa hầu hút một miệng lớn, một bộ bộ đáng ngây thơ.

Chất lỏng màu đỏ ngọt ngào lạnh lẽo, đem khô nóng quanh mình đều đã giảm bớt một chút, cũng đem mặt Toan Toan trong đầu cô làm nhạt một chút.

Mộc Dịch ghen lời, môi mỏng nhấp một lúc lâu, lui mà cầu tiếp theo thăm dò.

”Kia tới buổi chiều trà? Coi như là cảm ơn?”

Muốn cảm ơn vì sao không đến sớm một chút?

Huống chi, anh càng nên là cảm ơn Toan Toan đi..

Như vậy dây dưa không ngớt thật sự được chứ...

Chẳng lẽ anh không biết chính mình đôi soái ca không có sức chống cự gì sao? !

Mặc dù anh không phải soái ca, tốt xấu chân dài...

Ánh mắt Tiểu Quỷ Đạm dừng lại đánh giá trên người Mộc Dịch chốc lát, chống lại ánh mắt nhỏ người đàn ông ra vẻ thương cảm, khóe miệng hung hăng giật giật hai lần, khẽ nhếch cằm bình tĩnh vô cùng.

”Tôi muốn hai người Thánh Đại, gặp ở văn phòng ảnh hậu.”

Đang nói, hiện trường lại vang lên một mảnh tiếng hít khí lạnh vào.

Có cô gái ngoạn chơi bát quái thật lâu trên weibo Tần Họa, tám ảnh chụp chung Thái Tử Gia cùng tiểu thanh mai, Toan Điềm cùng ngược cầu xứng đôi.... Mơ hồ quay mặt, thêm nửa giờ phút này rõ ràng mà nói như vậy.

Thân phận cô gái nhỏ miêu tả sinh động....

”Tiểu thanh mai của Thái Tử Gia đóng phim, đập bẻ đủ loại xin hẹn của Dịch Đại.”

”Thái Tử Gia không có ở đây, Dịch Đại dụ dỗ tiểu thanh mai.”

Giữa ánh mắt những người đồng hành pha chế rượu.... Cái tiêu đề nào càng dễ dàng bạo ánh mắt chiếm đầu đề!

...

Văn phòng Tần Họa là phong cách Châu Âu xa xỉ, tranh vẽ trên tường cùng thảm trải sàn tô vẽ ra vài phần sắc thái cung đình.

Ánh mặt trời buổi chiều từ cửa sổ rắc ra một mảnh hiệu ứng, bụi bậm mưa, bóng dáng màu trắng nhỏ ru rú tại ghế xoay da màu đen ngoạn chơi.

So sánh màu sắc tươi sáng, dẫn đến cô nhìn chăm chăm màn hình thích ý nhẹ cười, đẹp không hề phòng bị, thẳng đến lòng người.

”Mẹ nuôi nói con chỉ mười hai tuổi, con như thế nào không quá tin tưởng. . .”

Cô gái nhỏ đột nhiên lên tiếng, không chút đề ý hỏi.

Mộc Dịch đem hai cái ô mai Thánh Đại đặt ở trên cái bàn trước mặt cô, hai tay ôm ngực xoay người, liếc chiếc xe như con kiến dưới lầu nhỏ bé xuyên qua.

Thanh âm của anh nhẹ nhàng.

”Ảnh chụp được năm ấy, anh mười bốn tuổi, tranh cãi âm ỉ một trận cùng mẹ kế, rồi nhà trốn đi... Bán ảnh chụp năm ấy, anh mười bảy tuổi, tranh đoạt quyền kế thừa thất bại, bị trục xuất khỏi nhà.”

”Tính cách anh dữ dằn, tính tình không tốt, bạn bè trước kia dựa vào rượu thịt đắp lên một người hai cú điện thoại không thông... Không người để ý anh, cũng không bằng lòng giúp.”

Ngữ điệu trống không, lời của anh hình như có cánh hoàng tàn khắp nơi.

”Đem tiền bạc dùng hết... Nhặt bánh bao ôi thiu thùng rác, ném qua chợ nát vụn, uống qua vòi nước hệ thống cung cấp nước uống nhà vệ sinh công cộng, cùng kẻ lang thang ở tại dưới vòm cầu ẩm ướt... Vô tri vô giác mỗi khi tuyệt vọng anh đều đã đưa tấm ảnh chụp của các người ra nhìn xem, tưởng tượng thấy thế giới này còn có tốt đẹp giống như các người chờ anh chụp, còn có quá nhiều cảnh đẹp chờ anh nhìn... Chính là, tưởng tượng chung quy là tưởng tượng.”

”Lạch cạch” một tiếng, trên tay không còn, mà cô gái nhỏ hồn nhiên không biết.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiệp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 131: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 2

Giọng nói điện thoại là cứng nhắc trong không trung, thanh âm, thanh âm, sô pha va chạm cái nút xanh biếc, cùng với chuyển động cùng nhau biến mất vào góc.

”Về sau kịch tình không khó đoán. . .Anh đi tìm Tần Hòa, thành nhiếp ảnh gia tay sai của bà, bị bà một tay nâng lên, sau đó đến chính mình mở phòng làm việc. . .”

Nói đến tình huống hiện tại, tiếng Mộc Dịch cơ hồ không có gì lên xuống.

Anh như là nói đến chuyện xưa ai khác, không hề bận tâm.

Tiểu Quỷ Đạm vốn là đang nghe chuyện xưa người khác, lại kinh tâm động phách (rung động lòng người).

Yên lặng một lúc lâu, tiếng nói giòn giã của cô phá không gian yên lặng.

”Chú, chú nói nhiều như vậy vậy ý tứ là. . . Vì báo đáp chúng ta, chuẩn bị lấy thân báo đáp?”

Lấy? Thân? Báo? Đáp?... Cái quỷ gì!

Bốn chữ dễ dàng liền đem Mộc Dịch lôi trong khét ngoài sống, rất không dễ dàng tích lũy cảm khái thoáng chốc tiêu tan.

Anh hơi chút quay đầu, trùng hợp va chạm ánh mắt cô gái nhỏ sạch sẽ, trong suốt mang theo linh lung trong sáng làm cho người ta đoán không ra cô rốt cuộc là nghe hiểu hay là không có nghe hiểu, là lời trẻ nhỏ không kiêng kỵ hay là thông minh đến nói sang chuyện khác. . .

Bên này còn đang tại khổ sở suy tư, chỉ thấy bên kia Tiểu Quỷ Đạm đột nhiên che đập vị trí trái tim chính mình, mở to mắt lộ hoảng sợ: “Cháu nói cho chú không có khả năng!”

Mộc Dịch lơ mơ: “Cái gì không có khả năng?”

”Mặc dù Toan Toan luôn luôn quán cháu, không cần cháu không cần như vậy.... Nhưng là anh ấy là của cháu, chú không thể cướp đi!”

“...”

Nhìn người đàn ông nháy mắt đen mặt, Tiểu Quỷ Đạm cắn nhai một trận mới hậu tri hậu giác phát hiện không khí không bình thường, ho hai tiếng, nhất thời có chút xấu hổ.

”Chú không phải ý tứ này sao?”

Tôi khi nào thì là ý tứ này rồi hả ? !

Mộc Dịch đầu đầy hắc tuyến: “Em như thế nào không nói anh lấy thân báo đáp cho em a?”

Xuy một tiếng, cô gái nhỏ lật chuyển một cái xem thường xinh đẹp: “Chú đừng nghĩ muốn đem hứa hẹn một rương kẹo cao su làm lấy lệ qua đi! Cháu mới hẳn không mắc mưu!”

Chẳng lẽ anh đường đường một đại tổng giám đốc thêm thiên tài nhiếp ảnh gia, ở trong mắt Tiểu Quý Đạm vậy mà....

Còn không bằng một rương kẹo cao su? !

Lòng tự trọng nghiêm trọng của Mộc Dịch gặp khó khăn, ánh mắt nhất chuyển nhất thời nổi lên tâm ngoạn chơi.

Bước chân đi đến bàn công tác bên cạnh, thân hình anh cao ngất ỏ trước mặt cô gái nhỏ quăng xuống bóng mờ, ngược chiều ánh sáng mà đứng góc độ tôn lên gương mặt tuấn tú vô cùng đẹp.

Nhưống mi một chút, anh hướng về phía Tiểu Quý Đạm nháy mắt mấy cái, mười phần điện lực làm cho ánh mắt cô gái nhỏ ngưng một phen.

”Cháu cảm thấy chú đẹp trai không?”

Cô không chút do dự gật đầu: “Đẹp trai!”

Mộc Dịch vừa lòng tiếp tục: “Hai chữ a?”

Tiểu Quý Đạm thốt ra: “Rất đẹp!”

Anh tiếp theo ngoạn chơi: “Ba chữ a?”

Cô gái nhỏ biết nghe lời phải: “Phi thường đẹp!”

Bị người phối hợp thành linh xảy ra như vậy có phần lằng lằng, Mộc Dịch vén tóc rơi bên tai mình một phen, gọi lên khoe môi, cố ý đè thấp tiếng nói mê hoặc mười phần.

”Vậy cháu nói, là chú đẹp trai. . . Hay là Toan Toan nhà cháu đẹp trai. . .”

”Này còn dùng suy xét sao?” Cô gái nhỏ nhú lại lông mày xinh xắn.

Hạnh phúc tới quá nhanh, Mộc Dịch ngược lại có chút không biết làm sao.

Anh đột nhiên rất muốn sờ sờ lỗ tai thỏ đáng yêu trên đầu cô gái nhỏ.

Tay ở giữa không trung, thanh âm mềm dẻo khẳng định từ phía dưới truyền đến.

”Đương nhiên là Toan Toan nhà ta đẹp trai!”

Động tác của anh bị kiềm hãm.

Như là sợ hãi anh không tin, Tiểu Quý Đạm từ ghế xoay trượt xuống, kiễng chân lên vỗ cánh tay của anh, lời nói thâm thía nói: “Mặc dù lại bảo trì tuổi trẻ, cuối cùng tuổi về mặt dán nguyên lông trắng trắng này...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiệp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 3

Điện thoại Ninh Chấp Mặc là ở câu nói cảm thán “Phi thường đẹp trai” kia của Tiểu Quý Đạm kết thúc.... Treo.

Đối thoại vẫn mờ mờ ảo ảo không khó đoán ra cô càng làm cứng nhắc ném xuống đất rồi.

Lại cứ chính là mơ hồ này, anh đem ba cái chữ “Đẹp trai” nghe dị thường rõ ràng...

Xem ra, mặc dù không có chính mình cô cũng vui mừng như vậy...

Xem ra, là anh lo lắng nhiều...

Lo lắng cũng nhiều rồi...

Thở dài một hơi, thiếu niên tuấn tú cúp điện thoại tiến vào phòng học làm đề tiếp theo, quanh thân vốn là áp khí lạnh lẽo một cái chớp mắt thấp đủ cho đáng sợ...

Hình thành so sánh.

Trong gian văn phòng sa hoa tại thành phố A xa xôi nào đó, không khí một mảnh hài hòa.

Không thể không nói, Mộc Dịch là cái người thú vị cực kỳ.

Hoặc là mờ mịt lẫn lộn nhiều năm như vậy, anh có thể dễ dàng thăm dò yêu thích cùng cảm xúc người khác.

Anh nói rất nhiều chuyện xưa chính mình lưu lạc gặp được cho Tiểu Quý Đạm, rất nhiều bởi vì diện mạo anh gây ra truyện cười.... Trọn vẹn thoảng cái buổi trưa, tiếng cười êm tai như chuông bạc liền không có ngừng.

Nhưng vui vẻ dễ dàng kéo thấp chỉ số thông minh.

Thế cho nên sau khi.....

Trợ lý Tần Hòa đưa cô về nhà, Tiểu Quý Đạm quỳ rạp trên mặt đất lấy ra điện thoại dưới ghế sofa, thấy khung QQ có tin tức mới ghi lại giọng nói khi đó, cũng không có ý thức được đã xảy ra cái gì.

Ở nhà Tiểu Cháp Mặc ăn cơm tối, cô thậm chí còn đem chuyện lý thú Mộc Dịch thuật lại cho cha nuôi mẹ nuôi nghe.

Học được tượng hình tượng dáng cơ linh nhiệt tình đem hai người lớn đùa đến vui.

”Lúc anh ngồi xe lửa, giúp mẹ một cái đứa trẻ xách rương hành lý, người phụ nữ kia sau khi lên xe nói với anh cảm ơn chú, nhưng mà cái thời điểm kia anh mới 17 tuổi. . .”

”Anh cùng bạn bè không tốt đi sảnh trò chơi cùng tiệm net vĩnh viễn sẽ không bị tra chứng minh thư, lúc một người đi, vĩnh viễn bị tưởng rằng cha mẹ mà dẫn tới bên trong một mảnh nhóm người học sinh tiểu học rối loạn...”

”Đi xe taxi đi sân bay, sư phó vĩnh viễn hỏi đi công tác chỗ nào, đi tiểu học trung học sư phó vĩnh viễn nói hiện tại đứa trẻ quá khó khăn, hỏi anh đứa nhỏ bao nhiêu tuổi...”

”Anh vậy mà còn da mặt dày hỏi con, anh đẹp trai hay là Toan Toan đẹp trai. . .”

Tay Tần Hòa gấp đồ ăn cho cô gái nhỏ run lên, thịt xộp giòn lẫn lông lóc rơi vào trong bát.

Khuôn mặt tinh xảo bà cùng người nào đó không có sai biệt, vẻ mặt khó nén bốn cột: “Vậy con trả lời như thế nào?”

Khóe miệng Ninh Thành Trì chứa cười, tầm mắt cũng di chuyển tới đây..

Động tác hai vợ chồng làm cho mồ hôi cô gái nhỏ chảy ra, chớp mắt to mặt mày cong cong: “Đương nhiên con nói anh không có đẹp trai bằng Toan Toan a!”

”Chặc chặc sách. . . Tiểu Quý Đạm con biết cái gì kêu rụt rè sao?”

Không chút khách khí chế nhạo, trên mặt Tần Hòa lại trôi lên số 72 viết kếp thêm hài lòng!

Khó có được thấy lão bà chính mình không kẻ bịp bợm, Ninh Thành Trì biểu hiện cũng tích cực ra chủ ý.

”Toan Toan nhìn 《 Tôn Tử binh pháp 》《 36 Kế 》 nhiều như vậy.... Con gái nhỏ có mura dầm thấm đất hay không?”

Tiểu Quý Đạm bị nêu tên suy tư chốc lát, nghiêm túc lắc đầu.

Ninh Phó Thính háng giọng một cái, cũng gấp khối sườn lợn bỏ vào trong bát cô gái nhỏ, yêu thương nói: “Có một chiêu gọi là mềm buộc chặt - - “

”Lạt mềm buộc chặt ý tứ không phải nói vì đạt được, cho nên trước đẩy ra sao?” Cô gái nhỏ mặc dù hỏi lại, nhưng mà ngữ khí khẳng định.

Ninh Thành Trì vuốt cằm, một ánh mắt bày tỏ đồng ý.

Kia không phải hồng mắt!

Giương cằm nhỏ tinh xảo, Tiểu Quý Đạm đương nhiên nói: “Con sớm có được Toan Toan, vì cái gì còn muốn đẩy ra a!”

Ninh Thành Trì, Tần Họa: “. . .”

”Huống hồ chúng ta hiện tại vốn là ngăn cách hơn phân nửa quốc gia. . . Xế chiều mỗi ngày hẹn cùng nói cũng đã rất khó được. . . Từ từ!” Cô gái nhỏ chụp trán, giật mình kinh ngạc, “Buổi chiều! Giọng nói!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 4

Điện thoại là Hứa Thời mua quả táo 3 (iphone 3) mang hộ trở về cho cô.

Buổi chiều lúc ấy vẫn lại là lần đầu tiên bắt đầu.

Cho nên, trở về cái giọng nói kia không phải trước dạo chơi đi lên. . . Mà là mới có!

Tiểu Quý Đạm đột nhiên tỉnh ngộ lại, vỗ trán buông đầu xuống, xoay người liền chạy tới thư phòng(phòng sách).

Động tác hành văn liền mạch lưu loát (liên tục), ngay cả hai miếng thịt màu vàng óng ánh trong bát cũng không kịp ăn.

Tần Họa xem xét dè dặt cô gái nhỏ quên tại chỗ, gấp đến độ kêu hô:”Tiểu Quý Đạm dè dặt của con! Ăn cơm trước nha! Gấp như vậy đi chỗ nào nha!”

”Chờ một lúc con lại ăn...”

Nói xong, thân thể nhỏ biến mất ở tại chỗ rẽ cầu thang.

Bình thường nói chờ một lúc đều sẽ không có phía sau.

Tần Họa ở phòng khách tự mình say mê mà xem đem trao giải thăm dò xem, xem xét sắp chín giờ.

Nhớ lại Tiểu Quý Đạm còn không có xuống kiểm ăn, bà trực tiếp hâm nóng một phần bánh ngọt bụng lên.

Mới vừa lên cầu thang liền thấy bóng dáng cô gái nhỏ.

Không có sao trời đêm tối đen như mực, nơi xa trong rừng cây đom đóm kết bè kết đội mang ra một chút ánh sáng, chợt sáng chợt tắt.

Gần chỗ đèn đường tối, ngọn đèn vàng ấm xuyên qua chụp đèn, nhiễm lên vài phần màu sắc rực rỡ cho cây có vài phần tiên cảnh mờ lung, cũng chiếu vào khuôn mặt đáng yêu tinh xảo của cô, tôn nhau lên thành thú vị.

Ngồi ở trên băng ghế plastic(nhựa), tay mềm nâng cằm nhỏ, trên đùi đặt ngang thiết bị điện tử gồm sứ trắng.

Ánh mắt cô gái nhỏ nhìn về phía nơi xa, tựa hồ không có tiêu cự gì, cũng không biết nhìn cái gì...

Tự đứng lại làm cho người ta cảm giác nhiễm lên một chút cô đơn. . .

”Con gái nhỏ ăn chút bánh ngọt?”

Tần Họa đứng lặng tại chỗ, một hồi lâu mới mở miệng.

Bà tiến vào trước hành lang, còn gõ cửa sổ nhắc nhở một phen.

Tiểu Quý Đạm khôi phục trở lại, mắt âm đạm ngay cả ngữ khí đều đã buồn bực tan không được.

”Mẹ nuôi con không muốn ăn. . . Tâm tình không tốt. . .”

Vừa nói, cô quay người ôm lấy chân Tần Họa, đầu nằm ở trong lòng mẹ nuôi cọ hai lần.

Có đôi khi, so với Ôn Tình ngày về không chắc, Tần Họa ngược lại càng như là một người mẹ.

Hơn nữa yêu thương...

Nơi này đã từng nuôi dưỡng một cái con thỏ Hứa lão gia từ đưa từ Scotland về, bị cô gái nhỏ cung chiều đủ loại bộ dáng châu tròn ngọc sáng(béo ú).

Thậm chí bị nặn thành hình chữ nhật.

Một cái con thỏ béo vụng về như vậy, lúc trước lại thừa dịp bọn họ tham gia lễ tang bỏ trốn mất dạng... Từ đó về sau, chỗ này liền bị cô gái nhỏ mệnh danh là “Thiên thai”.

Đem bánh ngọt đặt ở trên bàn chẩn nuôi tiểu Phương, Tần Họa nhè nhẹ vỗ về lưng Tiểu Quý Đạm, từng phát từng phát thay cô thuận khí, lời nhẹ an ủi.

”Làm sao vậy? Là Toan Toan nhà con không có tiếp điện thoại con? Hay là....”

Hai lần yếu ớt kêu rên như ruồi muỗi, xem như khẳng định.

Tần Họa thở dài một tiếng, ngữ điệu càng lúc càng dịu dàng.

”Chỗ anh chính là hẻo lánh... Tín hiệu không tốt, đến trường học tập huấn báo bình an cho mẹ đều đã chặt đứt hai lần gọi...”

”Hơn nữa, thành tích nghịch thiên đều sẽ không nghịch thiên, những cái bạn học tập huấn này khẳng định đều đã không đẹp bằng con...”

” Con trai của mình mẹ còn không rõ ràng lắm sao? Mặc kệ kế thừa cha nuôi con, thậm chí đều là không phản đối, con phải có tin tưởng diện mạo chính mình! Dưa méo táo sâu không lọt nổi mắt xanh của nó...”

Cô gái nhỏ phốc xuy bật cười, yếu ớt nói: “Mẹ nuôi, ở trong mắt mẹ con liền so với dưa méo táo sâu tốt một chút sao?”

Tần Họa nheo gương mặt cô, cười nói: “Mặt trời cách xa xem chính là một chút thôi! Con so với người bình thường nhiều mặt trời nhỏ, con chính là mặt trời nhỏ...”

Tiểu Quý Đạm cười ngọt ngào.

Dù cho trên mặt dĩ nhiên ngoan ngoãn, lòng của cô còn bình tĩnh.

Không biết vì sao cô cảm thấy được Toan Toan cùng chính mình.... Có một loại tâm linh tương thông.

Anh, là cố ý không nghe điện thoại sao?

Anh, là tâm tình không được tốt sao....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đâu chi tâm tình không tốt!

Suy nghĩ đến cô gái nhỏ cười đến mặt mày cong cong hướng một người đàn ông khác nói đẹp trai.... Rất đẹp trai.... Lại còn phi thường đẹp trai? !

Lại nhiều đề thi Olympic cứu không được Ninh Cháp Mặc nôn nóng.

Mở di động im lặng trong túi quần ra, tự nhiên cũng bỏ lỡ mấy cuộc gọi lúc trước, sau này hơn mười cú điện thoại.

Vì thế, ngày hôm sau...

Khi anh giao hẹn thời gian trở về, cô gái nhỏ yên tĩnh làm cho người ta mười thước hòa thượng không hiểu.

Cô hỏi: “ Anh bạn sao?”

Anh đáp: “Không bạn.”

Cô nói: “Vậy anh đi làm việc đi.”

Treo.

Ngày thứ ba.

Cô hỏi: “Anh bận sao?”

Anh đáp: “Bận.”

Cô “A...” Một tiếng, nhặt nhẹo nói: “Vậy không quấy rầy anh làm việc.”

Treo.

.....

Không hiểu ra sao giật dỗi điện thoại như vậy, phân cao thấp tựa như kiên trì trọn vẹn nửa tháng.

Mà hậu quả đó là, Ninh Chấp Mặc xưa nay trong veo mà lạnh lùng ném điện thoại đi động.

Tại ký túc xá tập huấn, ngay tại chỗ.

Một đạo đường pa-ra-bôn xinh đẹp tính toán chính xác, đang tiếp xúc trung tâm thùng rác, đẩy thùng rác plastic như là nở hoa tầng tầng tăn ra.

Cái gì kêu tập huấn bề bộn nhiều việc liên không cần gọi điện thoại cho cô rồi hả ?

Thời gian của cô chính là toàn bộ lưu cho Mộc Dịch cùng nhau nói chuyện phiếm cùng nhau uống trà chiều sao?

Cô không biết người đàn ông kia quá phức tạp rất nguy hiểm sao?

Từ dưới giường kéo ra một cái hộp giấy, anh mở ra lấy một đôi sạch sẽ ra, vừa đổi vừa nói với bạn cùng phòng: “Buổi chiều xin nghỉ nửa ngày giúp tớ, buổi tối trở về mang đồ nướng cho các cậu.”

Giương mặt vân đạm phong khinh, tiếng nhẹ nhàng, giống như mặt băng hàn thấu xương kia chỉ là một cái ảo giác chớp mắt.

Nhưng Tiểu Quỷ Đạm biết, Toan Toan của cô càng tức giận lại càng bình tĩnh.

Tựa như anh mới vừa nói, rõ ràng mạch lạc.

Anh nói để cho cô ngoạn chơi cùng Mộc Dịch nhiều, bộ dáng Mộc Dịch đẹp trai.

Anh nói nếu cô bận, liên không cần gọi điện thoại qua rồi. . .

Nhưng người bận rộn chẳng lẽ không phải anh sao?

Người vắng qua quít chẳng lẽ không đúng anh sao?

Hoặc là, này rốt cuộc là bắt đầu như thế nào a....

Ý định ban đầu ngày đó của cô kỳ thật là giải thích giọng nói chính mình buổi chiều, nhân tiện xin an ủi.

Dù sao nghe xong chú giảng đạo lý sai đường đi nhiều, một lớp nhân vật tầng thấp nhất xã hội quá mức thương xót, những cái này từng tại hình ảnh tiết mục công ích phía xa đột nhiên bị kéo lại bên người, trùng kích không thể khinh thường...

Nhưng mà, thanh âm cô muốn nhất nghe được khi đó không có nghe đến, về sau gọi nhiều như vậy bị bỏ qua, lại về sau anh vậy mà có thể giả trang giống như không có chuyện gì!

Chất lỏng ấm áp ở trong hốc mắt chuyển đổi hai vòng, thế tới rào rạt mới rơi xuống.

Cô gái nhỏ lập tức xuống giường, khó có được tay chân lạnh lẽ bắt đầu ở trong gian phòng của anh thu dọn gì đó của chính mình.

Trong nhà thường xuyên không ai, cô ra ngoài nhà người nào đó như nhà chính mình.

Đồ dùng nhất định, dù cho lần này ở lâu chút, muốn mang về cũng chỉ có vài cuốn sách cùng anh xem hằng ngày.

Cái giá sách lớn có sáu tầng, mang theo phong cách Ninh Chấp Mặc bày ra chính tề.

Ngày thường nhìn thuận mắt giờ phút này lại cảm thấy tức giận.

Đem sách chính mình lung tung cất vào cặp sách, mắt to Tiểu Quỷ Đạm chuyển đổi hai lần, kiễng chân nhỏ giẫm lên ở trên giường quý phi liền đem một loạt tầng cao nhất kéo xuống, tiếp theo đếm ngược tầng hai...

Kéo đến hàng thứ nhất bên chân khi đó, cô chăm chú nhìn một đồng lợn xộn cao, khoe môi gọi lên hải lòng, vẫn chưa chú ý tới hộp sách trên tay mình

không khép lại.

”Lạch cạch, phù phù.”

《 Tiểu Vương Tử 》 rơi xuống đất, còn đang gõ một phen trên lưng bàn chân trắng nõn kia, thay Ninh nam thần báo thù.

Cô gái nhỏ đau nhe răng trợn mắt không hề tính toán nhất, ai oán liếc mắt đối với nó một cái bày tỏ chúc mừng dòi đến chỗ ở tốt.

Lúc không để ý ở bên cạnh khi đó, thành công bình tĩnh....

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Kỳ Quái, Tôi Tự Bảo Vệ Em 6

Tại bên trong mục lục chiến lược binh pháp Ninh Cháp Mặc đầy rẫy, 《 Tiểu Vương Tử 》 tuyệt đối là cái ngoại tộc.

Mà còn được sủng ái.

Bắt đầu trong lúc tiểu học, trở thành chuyện xưa, anh liền đọc qua hoàn hoàn chính chính năm lần cho cô.

Từ đáy lòng nói, so với Tây Thiên Thủ Kinh đánh quái thắng cấp cùng Thủy Hử truyện thần nhân quần tụ mang đến thống khoái, khi đó Tiểu Quý Đạm hồ hồ lơ mơ đối loại văn nghệ khí chất u buồn dày đặc này không hề thích.

Chỉ cảm thấy thanh âm Toan Toan rõ ràng, gần từng chữ êm tai giống như có sợi lông vũ vén trái tim nhỏ của cô, từng phát từng phát tê tê đại đại.

Dễ nghe say mê đi vào giấc ngủ..

Cô biết, anh đọc sách có thói quen ghi chép viết tâm đắc, vô luận bình thường hoặc trước khi ngủ.

Một lần tò mò quá, nhưng căn cứ Ôn Tĩnh giáo dục riêng tư, hỏi qua một lần anh không nguyện nói, cũng ngừng.

Nhưng mà hiện tại rơi ra đến đây. . .

Chính mình nhất về không cẩn thận thấy được. . . Nên là không tính xem đi?

Trang giấy ố vàng lớn nhỏ, chất liệu gỗ thô bảo tồn hoàn hảo.

Ngón tay ma xát đi lên có cảm giác như là hương vị năm tháng.

Nhặt lên quyển sách kia, Tiểu Quý Đạm mới phát hiện, bên trong mang theo rất nhiều trang giấy mờ.

Không trải qua đồng ý của anh, cô biết chính mình xem là không đúng.

Dừng ở tám hình trên tay kia, dừng ở một đoá hoa nhỏ khí khái phiêu dật cùng chữ “Tiểu Quý Đạm“.... Cô không thể khống chế mở ra trang bìa trong.

Nội dung bút ký tỉ mỉ thánh văn tự tôn nhau lên thành thú vị, lời cuốn trí nhớ mông lung, mảnh nhỏ đồng thời ủa vào trong đầu cô gái nhỏ.

”Tiểu Vương Tử: Một dạng qua đường, khả năng sẽ cho rằng hoa hồng của ta cùng các người rất giống, nhưng cô chỉ cần một đoá hoa còn hơn toàn bộ các người.”

”Ngày 14 tháng 12 năm 2002, Tiểu Quý Đạm rất nhỏ chấn động đầu ở bệnh viện, tỉnh lại không khóc không có nháo, hai mắt to đen như mực, sáng long lanh lại xinh đẹp, cái hoa hồng khác bài xích thương tổn cô, không phải là bởi vì của cô đặc biệt sao? . . A..., cái khác chỉ có thể kêu hoa, cô mới đúng là hoa hồng độc nhất vô nhị trong lòng ta.”

”Tiểu Vương Tử: Bởi vì cô là đoá hồng kia, cô là đoá hoa ta đặt ở dưới thủy tinh, để cho ta bảo vệ không bị gió thổi gãy, mà còn vì cô đánh chết sâu róm hoa hồng...”

”Thầy giáo Triệu đã rời khỏi một tháng, tối nay là đêm bình an. Ăn xong quả táo đọc xong chuyện xưa cô ngủ cũng không an ổn, mờ mờ ảo ảo giữa hai lần thiếu chút nữa tỉnh lại... Đợi hai mươi phút, ta muốn ở 0giờ đặt lễ vật tiến vào đầu giường cô, lần đầu tiên làm nghệ thuật gôm sừ còn miễn cưỡng, hi vọng Điềm Điềm vui về.”

”Tiểu Vương Tử: Bởi vì, cô là đoá hoa hồng ta nguyện ý lắng nghe cô cầu nhau nói phét thậm chí trầm mặc, bởi vì cô là hoa hồng của ta.”

”Ngày 11 tháng 1 năm 2003, lúc Tiểu Bát Hầu sinh nhật mang theo vương miện, đôi má ở dưới ánh nến trước sau như một mượt mà, nhưng mà rất nghỉ muốn đem cô cất vào túi tiền chiếm thành..... Toan Toan cùng bánh crêpes anh đào đều đã cho cô, Điem Điem có thể cho ta sao?”

”Ngày 12 tháng 1 năm 2003, Điem Điem liên tục một tháng không có làm ác mộng, thầy giáo Triệu tựa hồ không có gì ảnh hưởng với cô, rốt cục không đọc 《 Tiểu Vương Tử 》 rồi. . . Lại đọc tiếp xuống chính là suy sút mặt.”

Một tờ một tờ lật chuyển, bắt tri bất giác đến chỗ sau cùng.

Tám chữ ánh vào rèm mắt.

Kỳ quái, anh tự bảo vệ cho em.

...

Giày không lo lắng xô, cửa không lo lắng đóng.

Cô gái nhỏ chân ngắn tốc độ kinh người chạy trở về phòng, một đầu vùi vào tủ chứa đồ bắt đầu lục lại..

Cuối cùng, trong tay cô bung một cái bình sứ phai màu ra ngoài, cẩn thận chu đáo nhếch miệng cười lên.

Trước đó không lâu thu thập phòng vô ý phát hiện, cô còn đang chăm chọc người nào đó, đem Tề Thiên đại thánh về thành Hầu Tử béo lại xấu.

Cô nhớ rõ Toan Toan nói, không đúng là vị đại sư phái trừu tượng..

Phốc!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Vì Anh Trèo Đèo Lội Suối

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hứa Thời đối với yêu cầu con gái nhà mình chưa bao giờ nói qua một cái chữ không.

Nhưng buổi chiều này sắp tan tầm, đột nhiên làm chứng minh thư làm cái gì?

Bên này nhớ lại, liền hỏi lên.

Nói chung là tâm tình Tiểu Quý Đạm tốt, thanh âm mềm mại nói điện thoại truyện tới, mềm dẻo làm đầu quả tim Hứa ba ba đều đã mềm rồi.

”Ba có biết Tiểu Vương Tử cùng hoa hồng sao? . . . Tiểu Vương Tử muốn thuận phục hoa hồng, nhưng hoa hồng không muốn đợi tại Tháp Tượng Nha, so với một người trong không trung không chạm đất, không biết nhân gian gian khổ, cô càng muốn cùng Tiểu Vương Tử cùng đi du lịch.”

Hứa Thời lau hắc tuyến thái dương: “Nói người nói.”

”A...” một tiếng, thái độ cầu người làm việc cô gái nhỏ ngoan ngoãn nói: “Con muốn mua vé, chính mình ra khỏi nhà.”

”Nghĩ muốn đi chơi? Chờ ba mẹ xong việc lại cùng con ra ngoài du lịch có thể chứ? Trừ bỏ Nam Cực quá lạnh con thể chất thiên hàn, đồ ăn ngọt Đông Nam Á con không thích, Trung Đông quá nguy hiểm, chỗ khác Địa Cầu tùy con chọn lựa. . . Có thể đi núi Alpes trượt tuyết, hoặc là công viên Hoàng Thạch Công xem suối nước nóng, Đảo Cheju cũng không vẫn còn không dùng làm hộ chiếu...”

Hứa Thời bên này nói được hưng trí bùng bùng, Tiểu Quý Đạm lại nghe được chán nản.

Dần lại tính tình chờ ông nói xong, cô yếu ớt lên tiếng: “Con chỉ là muốn nhìn Toan Toan. . .”

”Không được!”

Hứa Thời thốt ra.

Cô gái nhỏ cũng không gấp, bình tĩnh lập lại một lần: “Con muốn nhìn Toan Toan. . .”

”Một mình con ra ngoài không an toàn.... Hơn nữa chỗ anh hẻo lánh như thế, hạ máy bay còn muốn ngồi xe buýt ba giờ sau, nghe cha nuôi con nói xuống xe buýt còn muốn ngồi một giờ xe đồ mới có thể đến.... Lạ nước lại cái, một người cô gái nhỏ mười một mười hai tuổi, ngộ nhờ bị bán....”

Mặc dù giọng nói mềm xuống, hành động phô trương vẫn không đành lòng nhìn thẳng.

Cô gái nhỏ cực kỳ hoài nghi, lại để cho ông nói tiếp.... Có thể biến thành lên núi đao xuống chảo dầu hay không?

Có nghiêm trọng như vậy không?

Lông mi xinh xắn dần dần nhú thành một đoàn, từ từ buông ra.

Lại nhần lên, lại buông ra.

Một cái chớp mắt trầm mặc làm cho Hứa Thời kinh hi cho rằng chính mình khuyên bảo hữu hiệu, đang chuẩn bị thêm chút sức để cho cô gái nhỏ buông tha, ổng nghe lại truyền tiếng.

Bây giờ, ngay cả âm cuối đều đã thu được rõ ràng.

”Con, muốn, đi!”

Ba chữ.

Ngữ khí cô cực kỳ kiên định cùng khẳng định, làm cho Hứa Thời thiếu chút nữa không có thờ gấp đi lên.

Ôn Tinh cùng chính mình đều là tính tình quật cường, di truyền Tiểu Quý Đạm làm ra quyết định lại có thể nào dễ dàng sửa đổi. . .

Thờ dài một hơi, ông lui mà cầu tiếp theo: “Chúng mình thư làm ít nhất phải nửa tháng, con chờ một tháng nữa mà nói, Toan Toan nhà con đã trở lại. . .”

Nghiêng đầu suy tư một hồi, cô gái nhỏ không lên tiếng.

Hứa Thời thờ phào một hơi, thừa dịp rảnh rồi gửi một tin nhắn báo cáo tình huống khẩn cấp cho Ôn Tinh.

Ước chừng 3 phút, Ôn Tinh trả lời.

Giữa lúc Hứa Thời mở tin nhắn, Tiểu Quý Đạm mở miệng lần nữa, ý vị thâm trường.

”Ba vẫn nói cho con biết, trên thế giới trừ bỏ chuyện tình yêu chia hai loại...” Dừng một chút, cô khẽ cười một tiếng tiếp tục, “Một loại là tiền có thể giải quyết, một loại là rất nhiều rất nhiều tiền bạc có thể giải quyết.... Cho nên--”

” Ôn Tinh lập tức điện thoại cho con, con có thể không nghe ba nói, nhưng là con không thể không nghe mẹ, con không phải thích nhất bài hát đó sao, nghe lời mẹ nói.”

Nhìn thấy nội dung tin nhắn, Hứa Thời như được đại xá.

Con gái lớn không thể giữ a.... Vẫn lại là lão bà chính mình khuyên có vẻ có lực uy hiếp.

Đương nhiên, rất nhanh ông liền biết chính mình nhờ không đúng người...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiệp Chiều* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Vì Anh Trèo Đèo Lội Suối 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Quý Đạm bên này mới vừa treo điện thoại Hứa Thời, đang yên lặng oán thầm một Đại lão gia vì sao dong dài như vậy... Ôn Tinh liền gọi đến.

Phong cách nữ cường nhân làm việc sạch sẽ lưu loát, nói chuyện cũng không dài dòng.

”Thứ nhất, nửa giờ sau trợ lý công ty sẽ đem chứng minh thư đến dưới lầu, con lấy đi mua vé cũng chỉ có thể mua vé.”

”Thứ hai, bên trái cái ngăn kéo thứ hai bàn công tác thư phòng Hứa Thời, bên trong có hai tấm thẻ tín dụng, con lấy tấm màu đen kia đi, mật mã là sáu số thường dùng, đi khách sạn cũng có thể trực tiếp quét thẻ, phía trên có tin tức không cần đăng ký.”

”Thứ ba, ra ngoài quần áo mang đủ, điện thoại di động, chìa khóa, bóp tiền kiểm tra mấy lần, tiền mặt đặt nhiều vị trí, đóng cửa sổ gọi điện thoại cho cha nuôi mẹ nuôi.”

”Thứ tư, đề nghị con ngồi xe lửa có thể tốc hành thị trấn, máy bay tại sân bay vẫn còn chuyển xe buýt....”

Thanh âm Ôn Tĩnh thông qua điện thoại, cô gái nhỏ lấy cây bút lung tung viết trên tờ báo.

Cô vừa rất nhanh nhớ kỹ vừa đáp ứng từng cái.

Giao đãi điều quan trọng xong, Hứa mẹ thở dài một hơi, lo lắng khó nén rốt cục lộ ra.

”Mẹ không hỏi con nguyên nhân, cũng cực kỳ đồng ý suy nghĩ của con, muốn làm cái gì liền đi làm, đây mới là con gái Ôn Tĩnh,... Nhưng mà mẹ cũng hi vọng con nhớ kỹ, con thật sự còn nhỏ, trên đường thay cha mẹ chiếu cố bản thân tốt, biết không?”

”Nguyên nhân là Tiểu Quỷ Đạm muốn lập tức nhìn thấy Toan Toan, cũng không nói lên được vì sao, chính là một loại kích thích, giống như không làm toàn thân liền không thoải mái.... Tiểu Quỷ Đạm nhớ kỹ Tiểu Quỷ Đạm còn nhỏ, Tiểu Quỷ Đạm sẽ chiếu cố bản thân báo bình an!”

Con gái khó có được nhu thuận như vậy, bộ dáng biết nghe lời phải làm cho Ôn Tĩnh vui mừng lại lo lắng.

Bà cơ hồ vận dụng tài nguyên mọi người, gọi điện thoại cùng từng cái người bạn già dọc theo đường đi của con gái, khách khách khí khí ăn nói xin nhờ một phen, lúc này mới thoáng an tâm tới.

...

Buổi tối gọi điện thoại cho Toan Toan cứ nhiên lại không tiếp?

Bất quá trong lòng nhớ lại chuyện vui mừng Tiểu Quỷ Đạm tuyệt không để ý.

Anh nói cô bận, không cần gọi điện thoại chbaajanh rồi....

Tốt lắm, cô trực tiếp nhìn anh!

Anh để cho cô cùng Mộc Dịch ngoạn chơi...

Tốt lắm, cô trực tiếp đi bồi anh!

...

Di trợ lý hỗ trợ mua vé xe lửa là mười hai giờ giữa trưa ngày mai xuất phát.

Ngực bắt đầu nhảy nhót, ngày hôm sau Tiểu Quỷ Đạm liền ngồi xe hai giờ đến chỗ nhà ga.

Mặc dù chuẩn bị tâm lý biết được nghỉ hè nóng, cô vẫn lại là bị sánh đọi xe dọa đến chỗ.

Nhiều người không phải trọng điểm, mầu chột là....

Những cái người này trực tiếp đem túi ni lông trải đến sàn nhà làm giường, chủ vén áo phông bản ngủ được say sưa, bọn họ không lạnh sao?

Vì sao bác gái bán trứng luộc và nước trà muốn đem vòng tròn gì đó treo ở trên cổ, không thể giống sân bay miễn thuế đồ ăn vặt, đơn giản lại thuận tiện?

Vì sao có trên chỗ ngồi đặt bao, cũng không cho dân công mệt mỏi ngồi trên đất kia ngồi a?

Người này cũng kỳ, cô mắt to nhìn xung quanh.

Lôi kéo một cái rương hành lý vàng hai mươi tám cm, cộng thêm giày chạy đua phối quần áo chống nắng, cô gái nhỏ làm cho không ít người đi đường ghé mắt.

Phòng đoàn nhà ga còn không có đôi mới, gạch là khối lớn hình thoi ô vuông hồng xanh lưu hành thế kỷ thập niên 90, phấn viết chữ viết màu trắng xinh đẹp đến không được.

Tiểu Quỷ Đạm đứng ở trước mặt cái người đàn ông quý kia, vừa tò mò xem, vừa nói ra.

”Xin tiền bạc xem bệnh, đại ân đại đức! Bản thân Trương Đại phát, 43 tuổi, con trai độc nhất trong nhà đến nay chẩn đoán chính xác nhiễm trùng đường tiểu, hơn mười vạn tiêu dùng làm cho gia đình nông thôn bản hàn không chịu nổi gánh nặng...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 138: Vì Anh Trèo Đèo Lợi Suối 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Dẫn lại tỉnh tỉnh đem một đoạn thoại đọc xong, Tiểu Quỷ Đạm bình tĩnh đánh giá đến người đàn ông.

Da tay ngăm đen mày rậm mắt to, áo somi xanh biếc chất lượng kém cùng quần dài bản thiu dơ dáy dính đầy dầu mỡ.

Ông khi thì cúi thấp đầu khi thì ngửa mặt nhìn người tràn ngập khản cầu:

Cô gái nhỏ không có bất kỳ ý tứ ghét bỏ cùng đánh giá thấp sạch sẽ nhìn ông, lên tiếng hỏi.

”Đứa nhỏ nhà chú không có mua bảo hiểm xã hội hoặc là bảo hiểm chữa bệnh ở trường học sao? Người có thử qua xin hội chữ thập đỏ hoặc là cái tổ chức từ thiện khác giúp đỡ hay không a?”

Hiện tại loại trị liệu bệnh này không phải đều đã được quốc gia giảm miễn cùng ưu đãi sao?

Lúc cô hỏi cũng không có nghĩ quá nhiều, người đàn ông cũng rất rõ ràng bị ghen dưng lại.

Miệng ông run run hồi lâu, khó khăn được phát không ra một cái câu đầy đủ.

”Tôi trình độ văn hóa thấp.... Không. . . Không hiểu lắm. . .”

”A...” một tiếng, Tiểu Quỷ Đạm nói tiếp: “Vậy người đại khái cần bao nhiêu tiền a?”

Quần áo ngắn nắp khuôn mặt xinh đẹp, vừa thấy liền không là xuất thân nhà bình thường.

Loại trẻ em này tâm tính cũng là đơn thuần nhất...

Ánh mắt rõ ràng sáng một phen, người đàn ông nhận thấy được chính mình thất thố thu về mặt thấp giọng áp ứng.

”Bác sĩ nói muốn hơn mười vạn, trong nhà hợp lại mượn hai ba vạn, còn thiếu tám chín vạn. . .”

Bộ dáng khó xử lại cô đơn.

Nhưng mà lời vừa ra khỏi miệng chẳng biết lúc nào quần chúng nhao nhao vây tới đây cười nhạt.

”Lại vẫn tám chín vạn? Ngay cả đứa trẻ đều phải lừa gạt, người còn có chút mặt mũi hay không?”

”Đúng! Người xem khuôn mặt ông ta, như là người ở dưới ruộng phơi nắng sao, còn nông thôn bản hân?”

”Tôi bán ăn vật đều đã nhìn ông ta gốc ở chỗ này hai tuần, mỗi ngày linh linh tán tán hai ba trăm khối con của ông ta không còn sớm đã chết? Cô gái nhỏ cũng không nên mắc mưu a. . .”

Mồm năm miệng cười trong lúc này loạn xạ bát nháo.

Cô gái nhỏ hạ mắt, toàn thân phát ra bình tĩnh.

Lúc cô nhẹ giọng tay thủ làm một cái động tác dừng lại giữa chừng đám người thừa thốt im bật.

Một tay nắm rương hành lý bóng loáng, một tay từ trong túi quần vươn tay lấy điện thoại ra, cô hướng người đàn ông khước môi cong lên, vẫn hòa hòa khí khí như cũ.

”Người có chút lương tâm đều sẽ không lấy danh nghĩa con trai bệnh nặng đi lừa gạt, cho nên cháu tin tưởng chú.... Phiền toái nói một chút số giường ngủ cùng bệnh viện con trai của ngài ở, cháu xin nhờ người trong nhà đi qua xem đi, nhìn xem có thể đến giúp người hay không?”

Qua xem?

Về mặt đột nhiên ngưng một phen, người đàn ông lấy lại tinh thần liên tục xoa tay: “Nhiều phiền toái như vậy a.... Người xa lạ tình cờ gặp nhau tận tâm một hai trăm là có thể hết lòng hết dạ rồi. . .”

Cô gái nhỏ lại không cho là đúng lúc đâu: “Không phiền toái, cháu liền thích giúp người làm niềm vui.”

Người đàn ông ngừng một hồi: “...”

Xem thế này mọi người tựa hồ hiểu dụng ý cô gái nhỏ, liền một trận ồn ào đi theo.

”Cô gái nhỏ thiện lương như vậy, anh cứ nói đi, chúng ta có rảnh còn có thể đi mua một ít hoa quả nhìn xem chàng trai a...”

”Đúng! Nói không chừng đoàn người còn có bác sĩ còn có thể giúp con trai ông mổ a....”

Dur luận đột nhiên đem người đàn ông đưa vào nơi đầu sóng ngọn gió.

Sau khi chớp lóe bối rối rồi biến mất ông vậy mà từ bên người rút một tờ giấy trong bát ra, run rẩy từ từ thì thầm: “Bệnh viện nhân dân đệ nhất... Nội khoa.... Giường số 18 tầng 3 khu nội trú...”

Biểu tình vô cùng nghiêm túc.

Cô gái nhỏ yên lặng oán thăm, ý cười khóe miệng cũng càng lúc càng lớn.

”Chú lâu ba bệnh viện nhân dân đệ nhất là khoa giải phẫu thần kinh.”

Ngữ điệu rõ ràng mềm mại, người đàn ông hóa đá.

Cô gái nhỏ tiếp tục: “Còn có, chẳng lẽ thay thận không đúng căn cứ hiệu quả xác định phí tổn sao.... Người hơn mười vạn là giá hoàn toàn?Cháu ít đọc sách đừng gạt cháu...”

”Ca sát.”

Người đàn ông hóa đá vỡ thành mẩu vụn.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Vì Anh Trèo Đèo Lợi Suối 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nghiêng đầu suy tư chốc lát, Tiểu Quỷ Đạm lại từ trong túi áo lấy ra mấy tấm tiền mặt hồng hồng xanh xanh, đặt trong chén trước mặt người đàn ông.

”Đều nói có khó khăn tìm cảnh sát, cháu vừa mới liên hệ người ở trên mạng, năm phút đồng hồ sẽ đuổi tới.” Cô giờ giờ điện thoại di động lên, ánh mắt thương hại, ngữ điệu cũng càng lúc càng dịu dàng, “Biết ngại lương tâm đều đã bán cho cậu, nhạ, mấy trăm khối lấy đi mua về... Không cần cảm ơn.”

Dứt lời, cô kéo cái rương công kênh xoay người rời khỏi.

Mặc kệ người đàn ông phía sau sắc mặt lúc xanh lúc tím cuống quýt thu dọn đồ đạc, cũng không quay đầu nhìn đủ loại ánh mắt khen ngợi cùng nhiệt liệt vỗ tay.

Tư thế tiêu sái mà cao quý cực kỳ giống nhà thơ Tái Biệt Khang Kiêu.

Chậm chậm vung ống tay áo, là không mang đi đám mây.

Tiểu Quỷ Đạm vung ống tay áo, là chuẩn bị găm chút cánh gà mềm giữa trưa.

Chỗ ngồi đợi xe là hai người một khối, bên cạnh cô một cô gái mười bốn mười lăm tuổi đang ngồi, toàn bộ hành trình dùng một loại ánh mắt trầm tĩnh lại sâu thẳm nhìn cô.

Nhìn Tiểu Quỷ Đạm trong lòng chợt dạ, “Có phải tôi ăn quá lớn ảnh hưởng đến cô hay không...”

Vừa nói, cô vừa đem móng đất nhỏ hướng ra phía ngoài di chuyển.

”Không phải, “chị gái mặt than mở miệng, “Tò mò.”

Bốn chữ nói xong.

Tò mò cái gì cô trái lại nói ra a...

Tích chữ như vàng như vậy...

Quả thực người ngoài trước mặt cùng Toan Toan giống nhau rồi.

Trong lòng mặc dù châm chọc không ngừng, nhưng mà liền hướng về phía kia mặt ôn nhu, cô cũng cần phải cố gắng dụ dỗ a!

Người khác làm việc xem tâm tình, Tiểu Quý Đạm cho tới bây giờ liền xem mặt.

Nhớ lại, cô đem xương trong miệng nhả ra, còn uống một ngụm nước khoáng súc miệng, lúc này mới dương lên khóe môi nhu mì điềm đạm mở miệng giải thích.

”Cái lâu ba bệnh viện đệ nhất kia là khoa thần kinh, năm sáu năm trước tôi đi qua vài lần, hình như là bởi vì chấn động não rất nhỏ....”

”Uh`m.” Cô gái kia hơi hơi vuốt cằm.

Người này rõ là. . . Lãnh.

Tiểu Quý Đạm gặp may không thể nào cũng không giận, nói tiếp: “Cái là án lừa dối trên tivi kia.... Báo nguy là báo thật, ngộ nhờ có lão gia gia Lão Nãi Nãi (ông bà cụ già) bị lừa làm sao bây giờ....”

”Uh`m.” Cô gái kia không hề bận tâm, chuyển một ánh mắt nghi vấn, “Tiền bạc.”

Tiểu Quý Đạm thở dài một hơi, cảm khái nói: “Chữ còn viết được không kém, người ta đau khổ cay đắng quý hồi lâu, tốt xấu cho chút phí dịch vụ. . . Ai!”

Ra về ngữ điệu thành thực cộng thêm cố ý thỗn thức cuối cùng...

Một cách tinh quái làm cho cô gái kia nhìn không được, “Phốc xuy” một tiếng bật cười.

Giọng điệu lạnh như băng kia cũng không tự biết giảm chút dịu dàng: “Xem người thật chuẩn.”

”Đương nhiên!” Tiểu Quý Đạm giờ giờ cầm lên, kiêu ngạo nói: “Mẹ dạy tôi ánh mắt nhìn người, ánh mắt sạch sẽ lòng người cũng là sạch sẽ, ánh mắt không sạch sẽ lòng người cũng không sạch sẽ.... Ánh mắt người nọ quá đục ngầu.”

Khóe môi cô gái kia không thể không cong một phen, “Uh`m” một tiếng liền cũng không nói thêm gì.

Chỉ là, tầm mắt của cô vẫn để ở trên thân của cô gái nhỏ như cũ, nhạt nhẽo mang chút ý vị thâm trường.

Đây là ngoại trừ Toan Toan là cái người thứ hai có thể đem cô nhìn toàn thân không được tự nhiên.

Toan Toan cô có thể nhào đi lên cắn một ngụm mà cái chị gái này....

Nuốt nước miếng hai lần, cô gái nhỏ đem cánh gà ngâm tiêu đưa tới trước mặt cô gái, thật cẩn thận thăm dò nói: “Hương vị rất không kém, chị cũng ăn hai cái?”

Cơ hồ là đồng thời, cô gái cũng lên tiếng.

”Cô là Tiểu Quý Đạm, tiểu Thanh mai Ninh Chấp Mặc?”

Câu nghi vấn cô lại nói thật sự khẳng định.

Khó có được một câu dài không phải âm tiết đơn như vậy, Tiểu Quý Đạm vốn nên cao hứng dĩ nhiên mông muội.

Lúc bình tĩnh tay nhỏ run lên, cánh gà trắng non mềm lăn lông lóc ngã nhào trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Vì Anh Trèo Đèo Lợi Suối 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chờ bác gái bảo vệ rời khỏi, Tiểu Quỷ Đạm toàn thân nhu hòa đều thu lại.

Rõ ràng chắc đầu lười, cô vẫn bình tĩnh như cũ: “Cô, cô là??”

Cô gái mặt than hơi nhú chân mày: “Cô.”

Tiểu Quỷ Đạm: “...”

Lau hắc tuyến trên trán, mắt to xinh đẹp nhanh như chớp vừa xoay xoay vừa đoán: “Cô là tập bạn cùng lớp huấn trưởng học anh?”

Suy nghĩ này mới vừa thành lập, cả người cô gái nhỏ cũng không bình tĩnh rồi !

Nghĩ đến Tần Họa trước an ủi chính mình nói mà nói, cô lắc lắc khuôn mặt nhỏ nhắn lâu bầu nói: “Không phải nói thành tích nghịch thiên giá trị bộ mặt đều sẽ không nghịch thiên sao.... Chẳng lẽ tỷ lệ nhỏ như vậy thật đúng là bị Toan Toan đụng rồi...”

Khóe môi cô gái mặt than không thể giật giật một phen, ngược lại lại là lạnh lùng một mảnh, “Không phải.”

”Này lại vẫn không sai biệt lắm thôi. . .” Tiểu Quỷ Đạm lập tức yên lòng.

Tay cô ôm ngực chưa buông xong liền nghe thấy thanh âm chị gái kia bình tĩnh truyền vào trong tai.

”Tôi là giáo viên.”

“... Phốc!”

Hoàn hảo không uống nước, đây là cái thứ nhất cô gái nhỏ nghĩ.

”Tôi là giáo viên” là cái quỷ gì, đây là cái thứ hai cô gái nhỏ nghĩ.

Rõ ràng từng chữ đều đã nghe được, vì sao liền không biết ý tứ a?

Sửng sốt thật lâu, Tiểu Quỷ Đạm hoàn toàn bình tĩnh dùng một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn cô gái kia, tiếp theo từ từ vươn tay nhỏ ra: “Xin chào Thiên Sơn Đồng Mộc, tôi là Tề Thiên đại thánh.”

Chị gái mặt than: “...”

Thấy chị gái không trả lời, cô gái nhỏ lặng im, trong lúc này cảm khái mọc thành bụi.

Chị gái mặt than: “Tôi vốn là mười bốn tuổi.”

Cầm mõ Quỷ Đạm thành công trật khớp.

Đôi mắt phóng to dờ dẩn thành công lấy lòng chị gái mặt than, khó có được lòng tốt nhiều lời mấy chữ.

Đương nhiên, giải thích này còn không bằng không giải thích.

”Tôi là tổ vật lý, bạn học Ninh Chấp Mặc là tổ toán học, nghe cậu ta nói nhìn lòng người liền nhìn ánh mắt, lại biết cậu ta có cái tiểu Thanh mai tên Tiểu Quỷ Đạm, vừa mới nghe cô nói liền liên tưởng đến rồi.”

”Anh đem những thứ này đều đã nói cho cô nghe? !”

Cảm xúc không tính kích động, Tiểu Quỷ Đạm đùn đẩy những lời này đứng thẳng.

Lôi kéo rương hành lý đi ngang qua trước mặt chị gái kia, cô mơ hồ ý thức được thái độ chính mình có chút thỉnh linh xảy ra.

Bước chân ngừng một trận, cô gái nhỏ dơ tay chỉ màn hình lớn kiểm tra phía xa, tất cả số tàu chuyển động phía trên đều là xanh biếc “Đang kiểm phiếu.”, bộ dáng vẫn đậm phong khinh.

”Tôi qua đi kiểm phiếu, đi trước một bước rồi.”

”Uh`m.”

Tiểu Quỷ Đạm cũng không quay đầu lại, tự nhiên không có chú ý tới ý cười đầy mắt cô gái kia.

...

”Vị tiền của tôi như thế nào không thấy nữa, di dời cháu với!”

”Thật là để ở chỗ này, như thế nào đã không có. . .”

Luống cuống tay chân giữ lại tiếp viên hàng không, đầu Tiểu Quý Đạm cơ hồ toàn bộ vùi vào túi sách nhỏ chính mình, dốc ngược lên vài lần. . . Vẫn lại là không có.

”Tôi nhớ rõ tôi xuống taxi thanh toán tiền bạc... Sau đó một tên lùeng gạt kia ngừng một hồi... Rồi khỏi có người đàn ông đựng phải tôi một phen, còn nói thực xin lỗi. . . Chính là hắn!”

Phút chốc tỉnh ngộ ...

Đồ ăn vặt chọn tốt thả về, Tiểu Quý Đạm nhìn tiếp viên hàng không cười đến ngại ngùng: “Xấu hổ, bóp tiền cháu mất rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều 72 Biến Hóa: Ngựa Tre, Nhanh Tiếp Chiều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.